

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen samt med förslag till lagar om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen och om upphävande av lagarna om sättande i kraft av Europaavtalen med dessa stater

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner det fördrag till Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien anslutning till Europeiska unionen som ingåtts mellan Belgien, Danmark, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal, Finland, Sverige, Förenade kungariket (Europeiska unionens medlemsstater) och Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien. Fördraget undertecknades i Aten i april 2003. En viktig del av fördraget utgörs av anslutningsakten med villkor för anslutningen och anpassningar i de fördrag som ligger till grund för unionen, jämte bilagor och protokoll. De avtalsslutande parternas förklaringar ingår i slutakten från signatärstaternas konferens.

De länder som ansluts genom anslutningsfördraget blir parter i alla de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen, nedan grundfördragen, och omfattas därmed av rättigheterna och skyldigheterna för medlemsstaterna i unionen i enlighet med dessa fördrag samt villkoren i anslutningsfördraget och anslutningsakten. Unionens grundfördrag är Fördraget om Europeiska unionen, Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, enligt den lydelse fördragen har efter ändringar och tillägg som före denna anslutning gjorts

genom tidigare anslutningsfördrag och andra fördrag eller rättsakter samt vissa andra avtal som medlemsstaterna i unionen ingått och som kompletterar grundfördragen.

Anslutningsfördraget träder i kraft i början av maj 2004, förutsatt att alla parter i anslutningsfördraget har deponerat sina ratifikationsinstrument hos Italiens regering före utgången av april 2004. Om något av de länder som skall anslutas inte har ratificerat fördraget inom utsatt tid, skall anslutningsfördraget trots allt träda i kraft i början av maj 2004 för de länder som har deponerat sitt ratifikationsinstrument. I sådant fall skall Europeiska unionens råd, inbegripet de nya medlemsstater som ratificerat anslutningsfördraget, genom enhälligt beslut omedelbart göra de nödvändiga anpassningarna av fördraget och bifogade handlingar. Anslutningsfördraget kan däremot inte träda i kraft om det inte har ratificerats av alla nuvarande medlemsstater. De nuvarande medlemsstaternas ratificering är sålunda en ovillkorlig förutsättning för att anslutningsfördraget skall träda i kraft.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien anslutning till Europeiska unionen som hör till området för lagstiftningen. I propositionen ingår dessutom förslag till lagar om upphävande av lagarna om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Eu-

ropaavtalen med Tjeckien, Ungern, Polen och Slovakien och i anpassningsprotokollen som hör samman med dem samt av lagarna om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalen med Estland, Lettland, Litauen och Slovenien. De föreslagna lagarna avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president, samtidigt som anslutningsfördraget träder i kraft.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

ALLMÄN MOTIVERING	6
1. Inledning	6
2. Nuläge och beredningen av propositionen	7
2.1. Bakgrund till anslutningsförhandlingarna.....	7
2.2. Finlands förhandlingsmål och förberedelser	8
2.3. Förberedelserna inom EU inför utvidgningen.....	9
2.4. Anslutningsförhandlingarnas gång	11
2.5. Resultaten av anslutningsförhandlingarna	12
2.6. Uppnåendet av Finlands förhandlingsmål.....	13
2.7. Beredningen av propositionen.....	13
3. Anslutningsfördragets centrala innehåll och betydelse	13
3.1. Fri rörlighet för varor	13
3.2. Fri rörlighet för personer.....	15
3.3. Fri rörlighet för tjänster	17
3.4. Fri rörlighet för kapital	18
3.5. Bolagsrätt.....	19
3.6. Konkurrenspolitik.....	19
3.7. Jordbruk.....	20
3.8. Fiskeri	26
3.9. Transportpolitik.....	26
3.10. Beskattni ng	28
3.11. Den ekonomiska och monetära unionen.....	31
3.12. Statistik.....	32
3.13. Socialpolitik och sysselsättning	32
3.14. Energi	33
3.15. Industripolitik	35
3.16. Små och medelstora företag.....	35
3.17. Vetenskap och forskning.....	35
3.18. Utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor.....	36
3.19. Telekommunikation och informationsteknik.....	36
3.20. Kultur och audiovisuell politik	36
3.21. Regional- och strukturpolitik.....	37
3.22. Miljö	39
3.23. Konsument - och hälsoskyddsfrågor	41
3.24. Samarbete i rättsliga och inrikes frågor.....	41
3.25. Tullunionen	43
3.26. Yttre förbindelser.....	44
3.27. Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik.....	45
3.28. Finansiell kontroll.....	45
3.29. Budget	45
3.30. Institutioner	46

4. Propositionens verkningar	49
4.1. Ekonomiska verkningar	49
4.1.1. Totalekonomiska verkningar	49
4.1.2. Budgetkonsekvenser	52
4.2. Miljökonsekvenser	52
4.3. Verkningar i fråga om organisation och personal	53
4.4. Verkningar för medborgarna	53
5. Samband med andra propositioner och internationella fördrag	54
5.1. Samband med andra propositioner	54
5.2. Samband med internationella fördrag	55
DETLJMOTIVERING	57
1. Anslutningsfördragets innehåll och förhållande till Finlands lagstiftning	57
1.1. Fördragets struktur och förhållande till de fördrag som ligger till grund för unionen	57
1.2. Anslutningsfördraget	58
1.3. Anslutningsakten	59
Del ett: Principer	59
Del två: Anpassning av fördragen	67
Avdelning I: Institutionella bestämmelser	67
Kapitel 1: Europaparlament	67
Kapitel 2: Rådet	67
Kapitel 3: Domstolen	68
Kapitel 4: Ekonomiska och sociala kommittén	68
Kapitel 5: Regionkommittén	69
Kapitel 6: Vetenskapliga och tekniska kommittén	69
Kapitel 7: Europeiska centralbanken	69
Avdelning II: Andra anpassningar	69
Del tre: Permanenta bestämmelser	69
Avdelning I: Anpassning av institutionernas rättsakter	69
Avdelning II: Andra bestämmelser	85
Del fyra: Tillfälliga bestämmelser	87
Avdelning I: Övergångsbestämmelser	87
Avdelning II: Andra bestämmelser	124
Del fem: Genomförandebestämmelser för denna akt	126
Avdelning I: Upprättande av institutioner och organ	126
Avdelning II: Tillämpning av institutionernas rättsakter	127
Avdelning III: Slutbestämmelser	128
Bilagor	128
Protokoll	129
1.4. Slutakt	134

2 Lagförslag	146
3 Ikraftträdande	146
4 Behovet av riksdagens samtycke	147
5 Behandlingsordning	149
LAGTEXTERNA.....	152

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

I denna proposition redogörs för innehållet i och verkningarna av fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen (EU). Det material som behandlas i propositionen är exceptionellt omfattande, sammanlagt ca 4 800 sidor.

Fördraget mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning till Europeiska unionen (nedan anslutningsfördraget) innehåller tre artiklar där det bestäms om de nya medlemsstaternas tillträde till unionen och de fördrag som ligger till grund för den. I artiklarna bestäms dessutom om ratificering och ikraftträdande av fördraget.

Akten om villkoren för Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning och om anpassningen av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen (nedan anslutningsakten) innehåller 62 artiklar och utgör en integrerad del av anslutningsfördraget. Till akten hör också 18 bilagor med förteckningar över anpassning-

arna och övergångsåtgärderna, samt tio protokoll. Anslutningsfördraget och anslutningsakten är juridiskt bindande avtal.

I slutakten konstateras att delarna i fördraget har utarbetats och antagits i konferensen mellan medlemsstaterna och ansökarländerna. Slutakten innehåller 44 förklaringar, av vilka två är gemensamma förklaringar som antagits av befullmäktigade ombud och två är förklaringar från kommissionen. De övriga är gemensamma eller ensidiga förklaringar av de nuvarande eller de nya medlemsstaterna. Förklaringarna är inte juridiskt förpliktande, men de har politisk betydelse. Som bilaga till akten ingår dessutom skriftväxlingen om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som skall antas under tiden fram till anslutningen.

Propositionen har indelats i två delar. Den allmänna motiveringen innehåller en allmän beskrivning av innehållet i anslutningsfördraget och anslutningsakten, förhandlingsresultaten inom olika sektorer samt verkningarna för Finland. Detaljmotiveringen har utformats i fördragsspecifik ordning enligt det rådande rättsläget så, att det för varje artikel i fördraget redogörs för anpassningarna av och tilläggen till Europeiska gemenskapens (EG) regelverk samt regleringens förhållande till den nationella lagstiftningen. Innehållet i bilagorna till anslutningsakten beskrivs i samband med den artikel som gäller dem.

Strävan är att följa språkbruket enligt grundfördragen. Grundfördragen förkortas som följer: Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget), Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget) och Fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). När det hänvisas till angelägenheter som regleras i fördragen om upprättandet av de två Europeiska gemenskaperna används begreppet "gemenskapen", och när det uttryckligen hänvisas till unionsfrågor används på motsvarande sätt begreppet "unionen". Med det sistnämnda begreppet avses unionen enligt det nuvarande ändrade och kompletterade EU-fördraget.

Anslutningsfördraget har publicerats i EU:s officiella tidning (EGT L 236, 23.9.2003).

2. Nuläge och beredningen av propositionen

2.1. Bakgrund till anslutningsförhandlingarna

Enligt artikel 6 i EU-fördraget bygger unionen på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna. Enligt artikel 49 får varje europeisk stat som respekterar principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen ansöka om att bli medlem i unionen.

De principer som efter andra världskriget styrte en ekonomiskt och politiskt stabil utveckling i Väst Europa får i och med den aktuella utvidgningen en allt vidare spridning på kontinenten, vars historiska utveckling ofta har styrts av krig och diktaturer. Det grundläggande målet med Europeiska unionen har ända sedan upprättandet varit att nå demokratisk integration i Europa. Den politiska omvälvning som började med Berlinmurens fall 1989 banade väg för en utvidgning av Europeiska unionen och dess värdgemenskap till östra Europa.

Efter de politiska förändringarna i Europa stod det klart att de östeuropeiska länderna behövde stöd i sina strävanden att stabilisera sin ekonomi och sina politiska förhållanden. I de central- och östeuropeiska länderna sågs medlemskap i unionen som en möjlighet att oåterkalleligt förankra de grundligt förändrade samhällena vid gemensamma principer och förfaranden. Förberedelserna inför medlemskapet har sporrat de länder som deltagit i förhandlingsprocessen till att utvecklas till demokratiska länder med marknadsekonomi.

Förutsättningarna för den utvidgning av unionen som nu äger rum skapades i snabb takt. Det rådde bred politisk enighet i unionen om fördelarna med en utvidgning och om dess betydelse för en balanserad politisk och ekonomisk utveckling i Europa. Europe-

iska rådet i Köpenhamn 1993 ansåg att nya länder kan tillträda unionen så snart de kan ta ansvar för de förpliktelser som medlemskapet för med sig och uppfylla vissa ekonomiska och politiska villkor för medlemskapet, senare kallade "Köpenhamnskriterierna".

Köpenhamnskriterierna inbegriper EU:s grundläggande värden. Ett land som ansöker om medlemskap i unionen skall ha institutionell stabilitet som garanterar demokrati, rättssäkerhet, mänskliga rättigheter samt respekt för och skydd av minoriteter. Före medlemskapet skall ansökarlandet dessutom ha en fungerande marknadsekonomi och förmåga att hantera konkurrens och marknadskrafter inom unionen samt kunna ta på sig de skyldigheter som följer av ett medlemskap och ansluta sig till målen för den politiska, ekonomiska och monetära unionen. Å ena sidan sporrar Köpenhamnskriterierna de länder som eftersträvar medlemskap till att utveckla institutionell stabilitet samt de mänskliga rättigheterna, å andra sidan säkerställer de att enhetligheten inom unionen och en fungerande inre marknad inte rubbas av att nya länder ansluter sig.

Den aktuella utvidgningen av unionen är den femte och den mest omfattande utvidgningen. Den ursprungliga gemenskapen av sex stater (Frankrike, Tyskland, Belgien, Holland, Italien och Luxemburg) har utvidgats till en union med 15 länder. De tidigare utvidgningarna ägde rum 1973 (Storbritannien, Danmark och Irland), 1981 (Grekland), 1986 (Spanien och Portugal) och 1995 (Österrike, Sverige och Finland).

Den 1 maj 2004 förväntas unionen bestå av 25 medlemsstater. Europeiska rådet i Köpenhamn avslutade anslutningsförhandlingarna med tio ansökarländer i december 2002. Relationerna mellan unionen och de central- och östeuropeiska länderna har utvecklats från ett ekonomiskt och tekniskt samarbete i slutet av 1980-talet till ett övergripande nätverk av fördrag och till frihandel. Relationerna kulminerar nu i den aktuella integrationen. Tudelningen av Europa går slutgiltigt till historien. Till unionen ansluter sig dessutom två öriken, Cypern och Malta, och deras medlemskap kompletterar unionens södra dimension, Medelhavsdimensionen.

2.2. Finlands förhandlingsmål och förberedelser

Utvidgningen av Europeiska unionen ligger i Finlands politiska och ekonomiska intresse. Finland har konsekvent gett sitt bifall till utvidgningen och arbetat för att främja utvidgningsförhandlingarna utgående från de principer som fastställts av Europeiska råden. Utvidgningen var en av prioriteringarna under Finlands ordförandeperiod hösten 1999.

Den fördjupade ekonomiska integrationen i Europa ligger i det finländska ekonomiska livets och medborgarnas intresse. Möjligheterna att avvärja gränsöverskridande problem och hot underlättas av att klyftan i levnadsstandarden utjämnas och att de nya medlemsstaterna binder sig vid gemensamma spelregler och övervakning. De handelshinder som finns kvar undanröjs. Utvidgningen innebär att EU:s internationella dignitet ökar ytterligare. Detsamma gäller kontinentens förutsättningar för ekonomisk tillväxt och sysselsättning.

Unionens utvidgning i Östersjöområdet är speciellt viktig ur vår geografiska synvinkel. Estlands, Lettlands och Litauens framtida medlemskap stärker den nordliga dimensionen inom Europeiska unionen och stöder den ekonomiska och politiska utvecklingen i Nordeuropa.

Främjandet av fred och stabilitet i Europa är en grundläggande värdering som får stöd av den aktuella utvidgningen.

Finland ansåg ända från början att utvidgningen bör vara så omfattande som möjligt och att dörrarna till Europeiska unionen bör stå öppna för alla europeiska stater som uppfyller villkoren för medlemskap. Ett allmänt mål för Finland var att slutföra utvidgningsförhandlingarna enligt överenskommen tidtabell och med respekt för gemensamt överenskomna förhandlingsprinciper. Utdragna förhandlingar och ett alltmera avlägset medlemskap skulle ha försvagat ansökarländernas engagemang för att genomföra behövliga reformer och minskat stödet för ett medlemskap i ansökarländerna. Finland arbetade aktivt för att alla ansökarländer skulle bemötas lika och för kandidatländerna uppställdes inte högre krav än för de nuvarande medlemsstaterna.

Finland ansåg att en fortsatt enhetlig och fungerande inre marknad borde garanteras i den utvidgade unionen. Finland höll också fast vid att förhandlingarna skulle föras utgående från den gällande gemenskapsrätten och de finansiella ramar som fastslogs i Berlin 1999.

Republikens president utsåg den 27 mars 1998 en förhandlingsdelegation som skulle representera Finland i anslutningsförhandlingarna. Delegationen bestod av utrikesministern och utrikeshandelsministern samt Finlands ständiga representant i EU som deras suppleant. Utrikesministeriet bemyndigades att förordna sakkunniga vid behov. Från mars 2000 till förhandlingarnas avslutande var utrikeshandelsministern den minister som svarade för utvidgningen av EU och ordförande för förhandlingsdelegationen.

Vid förhandlingarna svarade utrikesministeriet för beredningen och samordningen av Finlands ståndpunkter i samarbete med statsrådets kansli och andra ministerier. Varje ministerium beredde ärenden inom sitt eget verksamhetsområde enligt behov och i samarbete med övriga ministerier.

För att möjliggöra en effektiv nationell beredning inrättades i Finland den 2 juli 1997 en utvidgningssektion under kommittén för EU-ärenden. Statsrådets kansli och de övriga ministerierna, republikens presidents kansli, Ålands landskapsstyrelse samt Finlands bank var representerade i sektionen. Sektionen sammanträdde också i bred sammansättning, där även arbetsmarknadsorganisationerna och övriga intressegrupper var representerade. Sektionens uppgift bestod i att bereda Finlands ståndpunkter till de olika förhandlingskapitlen. De viktigaste riktlinjerna fastställdes i EU-ministerutskottet, som också var samordningsordningsorgan i sista hand, om Finlands ståndpunkt inte kunde formuleras på lägre nivå.

När anslutningsförhandlingarna inleddes fick riksdagens utrikesutskott utredningar om ansökarländerna. Under förhandlingarnas gång refererades aktuella förhandlingsfrågor för de olika riksdagsutskotten. Stora utskottet och utrikesutskottet informerades dessutom om förhandlingarnas framskridande i samband med förberedelserna inför rådets (allmänna frågor), senare rådets (allmänna frå-

gor och yttre förbindelser), och Europeiska rådets möten.

2.3. Förberedelserna inom EU inför utvidgningen

EU:s nuvarande utvidgningsprocess inleds redan innan Österrike, Sverige och Finland blev medlemmar i unionen. Som första centraleuropeiska länder lämnade Polen och Ungern in sina ansökningar om medlemskap 1994. Bulgarien, Lettland, Litauen, Rumänien, Slovakien och Estland ansökte om medlemskap 1995. Slovenien och Tjeckien lämnade in sina ansökningar 1996. Cypern och Malta hade lämnat in sina ansökningar redan 1990. Av inrikespolitiska orsaker återtog Malta sin ansökan 1995, men förnyade den 1998.

I syfte att göra utvidgningsprocessen tydligare och stöda ansökarländernas förberedelser fattade Europeiska rådet i Essen 1994 beslut om en strategi inför anslutningen. I enlighet med strategin erbjöd unionen ansökarländerna hjälp och främjade investeringar i dem i syfte att sporra ansökarländerna att snabbare anpassa sig till EU:s krav. Som led i strategin fastställdes verkställighet av Europaavtalen, styrning av Phare-finansiering till förberedelserna inför en anslutning samt regelbundna politiska dialoger mellan medlemsländerna och ansökarländerna.

Associerings- eller Europaavtalen mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater samt de central- och östeuropeiska ansökarländerna utgör juridisk grund för relationerna mellan unionen och ansökarländerna. Avtalen grundar sig på principen om mest gynnsam stat och omfattar förutom frihandel även politiska dialoger och innehåller bestämmelser om rörlighet för arbetstagare, bildande av företag, handel med tjänster samt om avgifter och kapital. Avtalen tillämpas fullt ut tills ansökarländerna har blivit medlemmar i EU. I början av 1990-talet ingicks Europaavtal med Polen (1991), Ungern (1991), Slovakien (1993), Tjeckien (1993), Lettland (1995), Litauen (1995), Estland (1995) och Slovenien (1996).

Med Malta ingicks ett associeringsavtal redan 1970 och med Cypern 1972. Syftet med

associeringsavtalen med Malta och Cypern var att komma närmare en tullunion mellan dessa länder och EG, och avtalen saknar den politiska dialog som Europaavtalen omfattar.

Verkställigheten av associeringsavtalen mellan EU och associeringsländerna övervakas genom ett arrangemang i tre steg. Det högsta organet är associeringsrådet, som bildas av de berörda parterna. En associeringskommitté och åtta särskilda kommittéer för arbetet vidare på tjänstemannanivå. Utgående från dessa organ fattar associeringsrådet beslut, ger rekommendationer och avgör tvister. Associeringsrådet är också ett forum för politisk dialog mellan parterna. Dessutom upprättar en särskild parlamentarisk kommitté ramar för möten mellan varje associeringsland och Europaparlamentets ledamöter.

Strategin inför anslutningen för de central- och östeuropeiska ansökarländerna fastställdes och förtydligades genom anslutningspartnerskap i mars 1998. Anslutningspartnerskapet specificerar för varje ansökarland de primära målen för förberedelserna och den finansiering som föregår anslutningen. Partnerskapen utgör en politisk ram som styr projektplaneringen och projektsamordningen inom EU och internationella finansiella institut, och de är förenade med villkoret att ekonomiskt stöd beviljas om målen uppnås.

I december 1997 kom man överens om en särskild strategi för Cypern, inbegripet deltagande i gemenskapsprogrammen och verksamheten vid byrån för tekniskt stöd och informationsutbyte (TAIEX). Efter att ha förnyat sin ansökan om medlemskap fick Malta en egen strategi inför anslutningen. Anslutningspartnerskapen för Cypern och Malta trädde i kraft 2000.

Ekonomiskt stöd inför anslutningen har kanaliserats till ansökarländerna via finansieringsprogrammen Phare, ISPA och Sapard. Programmet Phare utformades 1989 för att stöda de östeuropeiska ländernas första steg i utvecklingen till demokratiska förvaltningar samt i återuppbyggnaden av ekonomierna. Programmet reviderades 1997 och blev ett centralt finansiellt instrument för utvidgningen. Programmet tar fasta på utveckling av förvaltningsstrukturerna och investeringar i anslutning till genomförandet av EG:s regel-

verk. I projekten för revidering av förvaltningsstrukturerna har ansökarländerna kunnat dra nytta av de nuvarande medlemsstaternas erfarenheter via arrangemanget med partnersamverkan ("twinning"). År 2000 kompletterades Phare-objekten med stöd för främjande av ekonomisk och social kohesion i syfte att hjälpa ansökarländerna att dra nytta av EU:s strukturfonder.

Programmet ISPA stöder vidsträckta infrastrukturprojekt inom trafik- och miljösektorn. Projekten genomförs ofta tillsammans med internationella finansiella institut, t.ex. Europeiska investeringsbanken, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling samt Nordiska investeringsbanken. Genom Sapard-programmet stöds de blivande medlemsstaterna i Central- och Östeuropa i förberedelserna inför genomförandet av EG:s regelverk inom områdena för utveckling av jordbruket och landsbygden.

Ansökarländerna har kunnat delta i gemenskapens utbildnings-, forsknings-, kultur- och miljöpolitiska program, program gällande små och medelstora företag samt den gemensamma marknaden. Deltagandet har stötts med medel från programmet Phare. Deltagandet i programmen har erbjudit ansökarländerna möjlighet att förbereda sig inför anslutningen till unionen genom att göra länderna och deras medborgare förtrogna med olika politikområden och arbetsmetoder inom EU.

Enligt kommissionens rekommendation beslöt Europeiska rådet i Luxemburg i december 1997 att förhandlingar skulle inledas med Polen, Slovenien, Tjeckien, Ungern och Estland. I fråga om Cypern hade beslut om att inleda förhandlingar fattats redan 1995. Med dessa länder inleddes anslutningsförhandlingarna i mars 1998, medan förberedelserna fortsatte för de övriga.

Cypern-frågan aktualiserades som ett särskilt problem i Luxemburg. Europeiska rådets inbjudan till Cypern att inleda förhandlingar om medlemskap gällde hela ön, men den turkiska delen av ön vägrade delta i förhandlingarna. Endast Turkiet erkänner den norra delen av ön som en självständig stat. Turkiet hade framfört sin ansökan om medlemskap redan 1987, men det ansågs att Turkiet fortfarande inte uppfyllde de kriterier

som krävs för att en medlemskapsprocess skall kunna inledas.

Dessutom fattade Europeiska rådet i Luxemburg beslut om ett nytt forum, Europakonferensen, för att sammanföra de dåvarande ansökarländerna och Turkiet.

Enligt kommissionens rekommendation beslöt Europeiska rådet i Helsingfors i december 1999 att förhandlingar skulle inledas med Bulgarien, Lettland, Litauen, Malta, Rumänien och Slovakien. Med dessa länder inleddes förhandlingar om medlemskap i februari 2000. För Cyperns medlemskapsprocess var det avgörande att Europeiska rådet i Helsingfors godkände Turkiet som ansökarland. Europeiska rådet fastställde dessutom att ett förenande av Cypern inte utgör ett förhandsvillkor för dess medlemskap i EU, även om det är önskvärt att hela ön ansluts till unionen.

Utvidgningen av EU innebar en utmaning för unionens enhetlighet och funktionsduglighet. Jämsides med utvidgningsförhandlingarna inleddes utvecklandet och förnyandet av EU:s strukturer och arbetsmetoder.

EU:s grundfördrag ändrades vid Europeiska rådets möte i Amsterdam i juni 1997, efter regeringskonferensen. Genom Amsterdamfördraget fastställdes straffrättsligt samarbete, fri rörlighet för människor samt en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Respekt för de mänskliga rättigheterna lyftes upp som en hörnsten för integrationen inom EU. Europaparlamentets behörighet vid medbeslutandeförfarandet stärktes.

Våren 1999 nådde medlemsstaterna samförstånd om reformprogrammet Agenda 2000. De centrala revideringarna i programmet gällde jordbruket, regional- och strukturpolitiken samt budgeten. Europaparlamentet och rådet antog med några ändringar Europeiska kommissionens förslag gällande verkningarna av utvidgningen, strategin inför utvidgningen och de ekonomiska utsikterna för åren 2000–2006. Det beslöts att den totala budgeten för unionen hålls inom de gränser som fastställts före utvidgningen, dvs. den kan motsvara högst 1,27 % av unionens bruttonationalprodukt.

Europeiska rådet i Nice i december 2000 bekräftade medlemsstaternas åtagande i fråga om utvidgningen. Nicefördraget undanröjde

de sista formella hindren för utvidgningen, när grundfördraget ändrades med hänsyn till en union med 27 medlemsstater. Fördraget gällde beslutsförfarandet, platsfördelningen i Europaparlamentet, vägningen av rösterna i ministerrådet vid beslut med kvalificerad majoritet samt kommissionens sammansättning. En förklaring till Nicefördraget innebar samtidigt en officiell öppning av diskussionen om EU:s framtid. Det ansågs att den utvidgade unionen behöver mera ingående revideringar för att säkerställa demokratin, effektiviteten, öppenheten, tydligheten och kontrollbarheten.

2.4. Anslutningsförhandlingarnas gång

Anslutningsförhandlingarna fördes mellan medlemsstaterna och varje ansökarland som separata men parallella processer så, att rådet antog unionens gemensamma förhandlingsståndpunkter på basis av kommissionens förslag. I förhandlingarna avtalades om de villkor på vilka varje land tillträder unionen. En förutsättning för att förhandlingar skulle inledas var att Köpenhamnskriterierna uppfylldes och att landet hade gjort tillräckliga framsteg i fråga om uppfyllandet av de ekonomiska villkoren.

Förhandlingarna framskred i enlighet med respektive ansökarlands beredskap inom de olika förhandlingskapitlen samt beroende på komplexiteten i de frågor som skulle avgöras. Europeiska rådet i Nice fastställde 2000 en princip om att förhandlingarna skulle framskrida enligt varje ansökarlands egna meriter och oberoende av andra. Inom vissa förhandlingskapitel var det trots allt praktiskt att avancera samordnat med flera ansökarländer. Inom andra förhandlingskapitel visade den lösning som nåtts med ett ansökarland väg för förhandlingarna med de andra.

En annan viktig princip i förhandlingarna gällde möjligheten för de ansökarländer som inlett förhandlingar 2000 att hinna fatt de länder som inlett förhandlingarna tidigare. Så skedde också i praktiken när Lettland, Litauen, Malta och Slovakien avslutade förhandlingarna samtidigt med de sex länder som inlett sina förhandlingar två år tidigare. Det var också viktigt att bedömningarna av ansökar-

ländernas framsteg baserade sig på tydliga, objektiva kriterier.

En allmän förhandlingsprincip var att inga överenskommelser fick betraktas som slutgiltiga förrän en övergripande överenskommelse hade fastställts. När ett sakområde, dvs. ett förhandlingskapitel, hade behandlats stängdes det provisoriskt. Resultaten av förhandlingarna fastställdes i sin helhet av Europeiska rådet i Köpenhamn den 12 och 13 december 2002.

Den första etappen i anslutningsförhandlingarna gällde en genomgång av gemenskapens regelverk med EU-kommissionen. Kommissionen gick igenom lagstiftningshandlingarna och förklarade deras betydelse för ansökarländerna. Samtidigt specificerades de delområden som medförde svårigheter för respektive ansökarland.

Anslutningsförhandlingarna fördes i form av en regeringskonferens, dvs. som förhandlingar mellan EU-medlemsstaternas och ansökarländernas ministrar eller ministrarnas ställföreträdare. Kommissionen skötte i praktiken de landsvisa tekniska förhandlingarna med varje ansökarland, utarbetade behövligt bakgrundsmaterial samt beredde EU:s gemensamma utkast till ståndpunkter för rådet. Rådet definierade unionens ståndpunkt till förhandlingskapitlen. Europaparlamentet hölls informerat om förhandlingarnas framskridande.

Förhandlingarna hade indelats i 31 tematiska kapitel. I förhandlingarna förband ansökarländerna sig att omfatta gemenskapens regelverk, genomföra det och övervaka tillämpningen från och med anslutningen. Eftersom gemenskapslagstiftningen ständigt utvecklas, beaktades i förhandlingsprocessen även bestämmelserna med de senaste ändringarna. I slutet av förhandlingarna kom man överens om att ansökarländerna utan förhandlingar skulle anta alla nya gemenskapsbestämmelser som träder i kraft under tiden mellan den 1 november 2002 och anslutningsdagen. Vid behov kan ansökarländerna begära konsultation.

Förhandlingarna gällde sådana delområden i regelverket som ansökarländerna inte ansåg sig kunna tillämpa fullt ut från och med anslutningen och för vilka de behövde övergångsarrangemang. EU anhöll i sin tur om

övergångsarrangemang i sådana frågor där det ansågs nödvändigt att trygga en fungerande inre marknad tills ansökarländerna skulle förmå agera på en nivå som motsvarar bestämmelserna och praxisen inom unionen. En central utgångspunkt för förhandlingarna var att de nya medlemmarna utan undantag skulle anta och iakttä gemenskapens regelverk från och med anslutningstidpunkten. I välmotiverade undantagsfall kunde samtycke ges till övergångsarrangemang, som dock måste vara av begränsad varaktighet och omfattning.

Europeiska rådet i Nice upprättade 2000 en färdplan med en tidtabell för de 18 följande månaderna. Färdplanen skulle utforma en gemensam ståndpunkt för unionen i fråga om de öppna förhandlingskapitlen. Färdplanen förtydligade förhandlingsprocessen och gav stöd för förhandlingstidtabellen för de följande ordförandeländerna. Europeiska rådet i Göteborg i juni 2001 bekräftade att utvidgningsprocessen är oåterkallelig och konstaterade att förhandlingarna kan slutföras till slutet av 2002 för de ansökarländer som är redo.

Europeiska rådet i Laeken i december 2001 fastställde de tio ansökarländer som antogs ha förutsättningar att slutföra förhandlingarna under år 2002.

Under Spaniens ordförandeperiod våren 2002 upptogs de svåraste förhandlingsfrågorna till behandling, dvs. jordbruket samt regional- och strukturpolitiken. Under Spaniens ordförandeperiod enades man också om EU:s gemensamma ståndpunkt i förhandlingskapitlet gällande institutionerna. Dessutom började anslutningsfördraget beredas. Det slutliga avgörandet om finansiella frågor sköts upp till slutskedet av förhandlingarna under Danmarks ordförandeperiod. När förhandlingarna närmade sig slutet blev frågan om uppföljning av hur ansökarländerna uppfyller sina åtaganden viktig. Särskild vikt fästes vid att den administrativa och judiciella beredskapen skulle fås till den nivå som krävs.

2.5. Resultaten av anslutningsförhandlingarna

Förhandlingsprocessen slutfördes med tio ansökarländer som avslutning på Danmarks

ordförandeperiod i december 2002. Europeiska rådet i Köpenhamn hälsade Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien välkomna som nya medlemmar i unionen den 1 maj 2004. I slutsatserna från Köpenhamn konstateras att det övergripande och balanserade resultatet "ger en fast grund för en smidig integrering av tio nya medlemsstater, samtidigt som det garanterar att den utvidgade unionen kommer att fungera effektivt".

Ansökarländerna beviljades övergångstider och undantag beträffande förhandlingskapitlen om fri rörlighet för varor, tjänster och kapital, konkurrenspolitik, jordbruk, fiske, transportpolitik, beskattning, socialpolitik och sysselsättning, energi, telekommunikation och informationsteknik, miljö samt tullunionen. EU förhandlade om specialarrangemang i fråga om förhandlingskapitlen om fri rörlighet, transportpolitik och beskattning.

Trots intensiva förhandlingar nåddes ingen lösning i frågan om förenandet av Cypern. Europeiska rådet konstaterade i sina slutsatser att om ingen lösning nås skall tillämpningen av regelverket på den norra delen av ön skjutas upp fram till dess att rådet enhälligt beslutar något annat på grundval av ett förslag från kommissionen. Europeiska rådet uppställde som mål att stöda den ekonomiska utvecklingen på Cyperns norra del och föra detta område närmare unionen.

I fråga om Bulgarien och Rumänien, som fortsätter förhandlingarna, konstaterade Europeiska rådet i Köpenhamn att länderna gjort betydande framsteg och bekräftade att anslutningsförhandlingarna kommer att fortsätta enligt samma principer som tidigare. Unionen uppmuntrade Turkiet att gå vidare med sin reformprocess. Enligt slutsatserna från Köpenhamn kommer Europeiska rådet i december 2004 att skärskåda situationen i Turkiet på nytt på grundval av en rapport och en rekommendation från kommissionen. Om Turkiet då uppfyller Köpenhamnskriterierna kan anslutningsförhandlingar inledas utan dröjsmål. I slutsatserna erinrades dessutom om medlemskapsperspektivet för länderna på västra Balkan.

2.6. Uppnåendet av Finlands förhandlingsmål

Europeiska unionens allmänna linje i de finansiella frågorna höll tills förhandlingarna var över, och resultatet motsvarade Finlands förhandlingsmandat. För Finland var det viktigt att de övergångstider eller undantag som beviljats ansökarländerna inte stör den inre marknaden och att de har begränsad varaktighet och omfattning.

Under förhandlingarna följde Finland noggrant förhandlingsfrågorna gällande de närliggande länderna Estland, Lettland, Litauen och Polen. Finland fäste särskild uppmärksamhet vid förhandlingskapiteln om fri rörlighet för arbetstagare, konkurrenspolitik, transportpolitik, beskattning, energi, miljö samt rättsliga och inrikes frågor och den inre marknaden. I dessa förhandlingskapitel har för Finland viktiga frågor till största delen avgjorts på ett tillfredsställande sätt. Finland ansåg det vara viktigt att nivån på miljövården i ansökarländerna så snabbt som möjligt når upp till nivån i de nuvarande medlemsstaterna. De nya medlemsstaterna genomför EG:s hela miljöregelverk, vilket förbättrar miljöns tillstånd i Europa. I förhandlingskapitlet om rättsliga och inrikes frågor motsvarade resultaten i fråga om gränssäkerhet Finlands målsättningar och följde riktlinjerna från Europeiska rådet i Tammerfors.

På grund av de finansiella verkningarna var förhandlingskapiteln om jordbruket, regional- och strukturpolitiken samt budgeten viktiga för Finland, liksom också för de övriga medlemsstaterna. Ett viktigt resultat för Finland var dokumentationen i slutsatserna från Europeiska rådet i Bryssel den 24 och 25 oktober 2002 om att behoven hos de producenter som är bosatta i missgynnade regioner bör tryggas även i den utvidgade unionen.

Under förhandlingarna betonade Finland vikten av uppföljning av ansökarländernas åtaganden och förutsatte att behövliga åtgärder vidtas vid problem. Finland gav sitt bifall till den skyddsklausul beträffande den inre marknaden på vilken man kan stöda sig, om de nya medlemsstaterna inte uppfyller sina medlemskapsförpliktelser och om den inre marknaden utsätts för eller hotas av allvarliga störningar på grund av detta.

Finlands insats bidrog till att de frågor som aktualiserades i förhandlingarna hölls så som avtalat inom ramen för utvidgningsprocessen och inte började behandlas i samband med andra aktuella reformer inom EU. Dessutom övervakade Finland noga att behörighetsfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna inte ändrades med förhandlingarna som förevändning.

2.7. Beredningen av propositionen

Beredningen av anslutningsfördraget inleddes under Spaniens ordförandeperiod i mars 2002 i en arbetsgrupp med företrädare för medlemsstaterna, kommissionen och rådets sekretariat. Arbetet följde samma förfarande som vid beredningen av anslutningsfördraget för Österrike, Sverige och Finland och det slutfördes i februari 2003.

Anslutningsfördraget träder i kraft den 1 maj 2004, om alla fördragsslutande parter har deponerat ratifikationsinstrumenten före nämnda datum. Om något av de länder som skall anslutas inte har ratificerat fördraget inom utsatt tid, skall anslutningsfördraget trots allt träda i kraft för de länder som har deponerat sitt ratifikationsinstrument. I Finland ratificeras anslutningsfördraget av republikens president efter det att riksdagen har godkänt fördraget.

Utrikesministeriet har ansvarat för beredningen och samordningen av regeringspropositionen om anslutningsfördraget. Varje ministerium utformade motiveringen och utförde utredningar i anslutning till sitt verksamhetsområde, vid behov i samarbete med övriga ministerier.

3. Anslutningsfördragets centrala innehåll och betydelse

3.1. Fri rörlighet för varor

Tryggande av den inre marknadens funktion

Den inre marknaden utgör en viktig grund för EU:s rättssystem. Under anslutningsförhandlingarna fästes särskild uppmärksamhet

vid säkerställandet av den inre marknadens störningsfria funktion. Alla krav på övergångsarrangemang eller andra särskilda åtgärder övervägdes omsorgsfullt.

Utöver en allmän ekonomisk skyddsklausul intogs en särskild skyddsklausul för den inre marknaden i anslutningsfördraget. Med stöd av denna kan skyddsåtgärder vidtas, om en ny medlemsstat inte lyckas uppfylla medlemskapsförpliktelserna inom området för den inre marknaden (fri rörlighet för varor, tjänster, personer och kapital) och därigenom orsakar eller hotar orsaka en allvarlig störning i den inre marknadens funktion.

Kommissionen kan vidta skyddsåtgärder på begäran av en enskild medlemsstat eller på eget initiativ. Skyddsåtgärder kan vidtas inom tre år efter anslutningstidpunkten. Skyddsklausulen kan åberopas redan på grundval av resultat av förhandsövervakningen av nya medlemsstater. Skyddsåtgärderna gäller då från och med anslutningstidpunkten.

Åtgärderna skall omsorgsfullt ställas i proportion till störningen, och vid behov skall befintliga sektoriella skyddsmekanismer tillämpas för att onödigt diskriminering och för långt gående handelsrestriktioner skall kunna undvikas. Det gäller också att se till att skyddsåtgärderna inte för sin del medför oskäligen störningar i den inre marknadens funktion.

Skyddsåtgärderna får inte kvarstå längre än vad som är nödvändigt och skall upphävas när förpliktelsen har uppfyllts. Skyddsåtgärdens varaktighet begränsas trots allt inte till den angivna perioden (3 år), utan den kan gälla tills hela medlemskapsförpliktelsen har uppfyllts. Kommissionen kan också anpassa skyddsåtgärderna med hänsyn till den nya medlemsstatens framsteg.

I kommissionens förklaring (nr 43) i slutakten förbinder kommissionen sig att höra medlemsstaternas synpunkter när den fattar beslut om skyddsåtgärder samt att beakta medlemsstaternas ståndpunkter och synpunkter vid valet av skyddsåtgärder.

Skyddsklausulen för den inre marknaden är ett exceptionellt arrangemang. Motsvarande arrangemang har inte tillämpats i samband med tidigare utvidgningar. Det är trots allt motiverat att ta in skyddsklausulen i fördra-

get för att eventuella störningar skall kunna åtgärdas snabbt och effektivt. Den vaga formuleringen av skyddsklausulen och den flexibla giltighetstiden för skyddsåtgärder gör det möjligt att tillämpa olika metoder för att trygga en effektiv inre marknad. Skyddsklausulens formulering motsvarar Finlands synpunkter.

Fri rörlighet för varor

Fri rörlighet för varor mellan de nuvarande och de nya medlemsstaterna har redan delvis genomförts med stöd av de Europaavtal som föregått medlemskapet, men handeln med varor frigörs slutgiltigt först vid anslutningen. I detta förhandlingskapitel kom man överens om endast några övergångsarrangemang med klart begränsad varaktighet och omfattning.

För att trygga den fria rörligheten för läkemedel har inom EU utfärdats bestämmelser om försäljningstillstånd och övervakning av läkemedel. Försäljningstillstånd för läkemedel kan beviljas centraliserat, och då gäller tillståndet med stöd av kommissionens beslut inom hela gemenskapen. Förfarandet tillämpas på alla nya läkemedel som utvecklats med biotekniska metoder. Genom det centraliserade förfarandet kan tillstånd dessutom sökas för de flesta andra nya läkemedelspreparat. Dessutom finns det ett decentraliserat system enligt vilket försäljningstillstånd söks särskilt för varje land där man önskar marknadsföra läkemedlet.

Gemenskapens bestämmelser om försäljningstillstånd tillämpas på de nya medlemsstaterna direkt från och med anslutningen. Cypern, Lettland, Malta, Polen och Slovenien beviljades emellertid rätt att hålla sådana läkemedelspreparat som beviljats försäljningstillstånd enligt tidigare nationella bestämmelser kvar på den egna marknaden under en viss övergångsperiod. I bilagorna V-XIV till anslutningsakten nämns tidsbestämda övergångsarrangemang för varje ny medlemsstat. Övergångsarrangemangen gäller revidering av de nationella försäljningstillstånden för vissa läkemedelsprodukter. Övergångstiderna gäller vissa särskilt uppräknade handelsbeteckningar, och övergångstidernas utgång varierar från slutet av 2005

till slutet av 2008. Läkemedelsprodukter som marknadsförs med stöd av ett särskilt försäljningstillstånd får inte medlemsstaternas ömsesidiga erkännande under övergångstiden och kan alltså inte röra sig fritt på den inre marknaden.

På medicintekniska produkter tillämpas bestämmelserna enligt ett nytt angreppssätt, som innebär att produkterna skall uppfylla de viktigaste kraven och förses med anteckningen CE efter det att de har godkänts av den anläggning som uppgetts. Polen beviljades ett övergångsarrangemang enligt vilket marknadsföringstillstånd för produkter som godkänts före anslutningen gäller högst till utgången av 2005. De övriga medlemsstaterna behöver dock inte på sin marknad godkänna sådana produkter som inte uppfyller kraven i gemenskapens gällande regelverk.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området. De övergångsperioder som beviljats ovan nämnda nya medlemsstater har inte några verkningar för läkemedelsmarknaden i Finland. Läkemedel som eventuellt förs in till Finland från de aktuella länderna skall ha försäljningstillstånd enligt gemenskapens regelverk. De medicintekniska produkter som förs in till Finland från Polen skall uppfylla kraven enligt gemenskapens regelverk.

3.2. Fri rörlighet för personer

Inresa och rätt till bosättning för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater regleras genom gemenskapslagstiftning som består av två förordningar och nio direktiv.

Bestämmelser om fri rörlighet för personer, i begreppets vida bemärkelse, finns i artikel 3 punkt c och artiklarna 39–55 i EG-fördraget samt i vissa andra artiklar som senare tagits in i fördraget. Genom avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) har den fria rörligheten enligt EG-fördraget utvidgats till att gälla även medborgare i Island, Liechtenstein och Norge. När det gäller tillämp-

ningsområdet för bestämmelserna om fri rörlighet finns det inte några skillnader mellan medborgare i Europeiska unionens medlemsstater och medborgare i staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Innehållet i den fria rörligheten definieras närmare i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen och i kommissionens förordning (EEG) nr 1251/68 om arbetstagares rätt att stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställda där. I rådets direktiv 68/360/EEG bestäms om ~~av~~ skaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer.

I enlighet med rådets direktiv från 1990 gällande rätt till bosättning gäller den fria rörligheten för personer även dem som inte är aktiva i ekonomiskt hänseende. Direktiven gäller studerande (90/366/EEG), pensionärer (90/365/EEG) och de medborgare i medlemsstaterna som inte åtnjuter rätt till bosättning enligt andra bestämmelser (90/364/EEG).

Fri rörlighet för arbetstagare

När det gäller arbetskraftens fria rörlighet nådde anslutningsförhandlingarna en lösning som dokumenterats i bilagorna V–XIV till anslutningsakten. Enligt lösningen får de nuvarande medlemsstaterna i två års tid efter anslutningsdagen tillämpa sin nationella lagstiftning om tillträde till arbetsmarknaden på medborgare i de nya medlemsstaterna. Tillämpningen av övergångsåtgärderna kan förlängas med tre år. Också därefter kan tillämpningen av övergångsåtgärderna förlängas med ytterligare två år, förutsatt att arbetskraftens fria rörlighet medför eller förutses medföra allvarliga störningar på arbetsmarknaden i medlemsstaten. De länder som har öppnat sin arbetsmarknad kan på vissa villkor fram till utgången av det sjunde året efter anslutningen besluta att på nytt tillämpa sin nationella lagstiftning om tillträde till arbetsmarknaden, om deras arbetsmarknad har drabbats eller hotar att drabbas av allvarliga störningar. De nya medlemsstaterna får ömsesidigt tillämpa övergångsåtgärderna på

medborgare i både de nuvarande och de nya medlemsstaterna.

De ovan nämnda arrangemangen gäller inte Cypern och Malta.

Verkningar för Finland

Finlands regering beslöt våren 2001 att Finland tillämpar övergångsåtgärder i fråga om arbetskraftens fria rörlighet beträffande de nya medlemsstaterna (bortsett från Cypern och Malta) i två års tid efter anslutningsdagen. Enligt villkoren i anslutningsakten kan Finland under denna tid tillämpa sin nationella lagstiftning om tillträde till arbetsmarknaden på medborgare i dessa nya medlemsstater. I samband med översynen efter två år beslutar Finland om fortsatta åtgärder och meddelar kommissionen, om landet fortfarande önskar tillämpa sin nationella lagstiftning om tillträde till arbetsmarknaden. Arbetsmarknadsparterna hörs i samband med översynen. Finland ansåg att det inte var nödvändigt att i utvidgningsförhandlingarna kräva att övergångsåtgärder för arbetskraftens rörlighet tillämpas i samband med tillhandahållande av tjänster. Endast Österrike och Tyskland krävde och fick en möjlighet att tillämpa övergångsåtgärder för vissa uppgifter också på arbetskraftens rörlighet i anslutning till tillhandahållande av tjänster.

Förslag till lagstiftning om tillämpningen av övergångsåtgärder i fråga om fri rörlighet för arbetskraften ingår i en separat regeringsproposition. I propositionen definieras i detalj de förfaranden och förutsättningar som gäller för att medborgare i de nya medlemsstaterna skall få arbeta i Finland. Övergångsarrangemangen i fråga om fri rörlighet för arbetstagare gäller inte personer som tillfälligt arbetar i Finland som utsända arbetstagare inom ramen för tillhandahållande av tjänster.

Utvidgningen innebär att även finska medborgare får tillträde till arbetsmarknaden i de nya medlemsstaterna. Av principen om ömsesidighet för övergångsarrangemangen enligt anslutningsfördraget följer dock att de nya medlemsstater på vilkas medborgare tillämpas övergångsarrangemang när det gäller tillträde till arbetsmarknaden får tillämpa

övergångsarrangemang när det gäller finska medborgares rätt att arbeta.

Erkännande av examina

Gemenskapslagstiftningen om erkännande av examina kompletteras genom att yrkeskvalifikationer i ansökarländerna fogas till lagstiftningen om den allmänna ordningen för erkännande av examina och den ordning som baserar sig på harmoniserade minimistandarder för utbildning samt till lagstiftningen om advokater. I fördraget finns dessutom bestämmelser om erkännande av läkar-, tandläkar-, veterinär-, sjukskötar-, barnmorske-, provisors- och arkitektexamina som unionsmedborgare har avlagt i det tidigare Sovjetunionen, det tidigare Tjeckoslovakien eller det tidigare Jugoslavien, samt i fråga om vissa länder bestämmelser om vissa yrkesgrupper.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området. Examina som avlagts av medborgare i de nya medlemsstaterna erkänns i Finland i enlighet med gemenskapslagstiftningen och på motsvarande sätt erkänns finländares examina i de nya medlemsstaterna.

Social trygghet

Enligt artikel 42 i EG-fördraget skall gemenskapen tillförsäkra social trygghet och utbetalning av sociala trygghetsförmåner till migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar oavsett i vilken stat de är bosatta. Bestämmelser om social trygghet finns i rådets förordningar (EEG) nr 1408/71 och (EEG) nr 574/72. Även om anslutningsfördraget medger begränsning av den fria rörligheten för arbetstagare under en övergångsperiod, gäller ingen övergångsperiod för bestämmelserna om social trygghet. Bestämmelserna skall tillämpas från och med det att anslutningsfördraget träder i kraft, och

de som utnyttjar den fria rörligheten är berättigade till social trygghet enligt gemenskapslagstiftningen. Det väsentliga är att medborgare i medlemsstaterna behandlas lika. Med stöd av artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 gäller principen om likabehandling även sociala förmåner. EG-domstolens tolkning av begreppet sociala förmåner har varit så vidsträckt att det kan anses att begreppet omfattar det socialskydd som Folkpensionsanstalten verkställer samt de kommunala förmånerna och tjänsterna.

Verkningar för Finland

Systemet för samordning av den sociala tryggheten utvidgas till att gälla personer som rör sig mellan Finland och de nya medlemsstaterna. Till följd av utvidgningen kommer patienternas rörlighet att öka. Fler patienter kommer att söka sig till Finland för vård samtidigt som patienter från Finland kommer att söka sig till länder med en lägre prisnivå. Till Finland kommer det antagligen patienter från närliggande områden där situationen är sämre i fråga smittsamma sjukdomar och där det inte finns tillgång till samma behandlingar som i Finland, t.ex. krävande kirurgiska ingrepp och dyra behandlingar för smittsamma sjukdomar, bl.a. HIV. Efterfrågan på hälsovårdstjänster kommer sannolikt att öka något i Finland. Kostnadsverkningarna av patienternas rörlighet kan vara betydande, men det är svårt att göra några kvantitativa prognoser.

3.3. Fri rörlighet för tjänster

I förhandlingskapitlet om fri rörlighet för tjänster behandlades frågor i anslutning till bank-, försäkrings- och värdepappersmarknadsdirektiven samt frågor i anslutning till utövandet av fria yrken och dataskydd.

Finansiella tjänster

Finansiella tjänster och försäkringstjänster var en viktig punkt i förhandlingarna. En väl fungerande gemensam finansiell marknad fri

från störningar utgör en grundläggande förutsättning för den inre marknadens funktion och för ekonomisk tillväxt.

Den finansiella marknaden i de länder som ansluter sig har redan i hög grad integrerats med EU:s finansiella marknad. De centrala elementen inom banksystemet är i utländsk ägo och ägs huvudsakligen av banker i EU-länderna. År 2001 varierade det utländska ägandet från Estlands 99 % till Sloveniens 33 %. Utländskt ägande och engagemang stärker bankerna och banksystemen och leder till ökad finansieringsteknisk kompetens, bättre riskhantering och informationstekniska satsningar. Klassificeringssällskapens bedömningar av ansökarländernas viktigaste banker rör sig på minst nöjaktig nivå. Värdepappersmarknaden är fortfarande begränsad i ansökarländerna.

De anslutande länderna blir medlemmar i en situation där den finansiella marknaden inom EU håller på att harmoniseras och öppnas i snabb takt och fullt ut. På en finansiell marknad som håller på att harmoniseras kan störningar på marknaden eller i de finansiella institutionerna i en enskild medlemsstat lättare och snabbare återspeglas även på de övriga medlemsstaternas finansiella marknader. Utgångspunkten för förhandlingarna var att regleringen av den finansiella marknaden i de anslutande länderna och genomförandet av denna reglering bör ske effektivt och att tillsynen bör vara tillräcklig före anslutningsdagen. Kommissionens bedömning är att ansökarländerna klarar av att uppfylla kraven före anslutningen. Eventuella störningar kan åtgärdas med stöd av skyddsklausulen för den inre marknaden.

En viktig fråga i utvidgningsförhandlingarna gällde ansökarländernas begäran om en övergångstid för sina arrangemang i fråga om insättnings- och investerarskydd. Övergångstiderna förordades, eftersom iakttagandet av ersättningsnivåerna enligt direktiven kunde medföra en alltför stor belastning för ansökarländerna med hänsyn till marknadsstorleken. På initiativ av Finland gick man in för en lösning där de nuvarande medlemsstaterna har rätt att under övergångsperioderna förhindra verksamheten för en sådan bank eller ett värdepappersföretag från en ny medlemsstat som etablerar sig på en nuvarande med-

lemsstats territorium, om inte filialkontoret omfattas av ett officiellt erkänt insättningsgarantisystem eller ett system för ersättning till investerare. Verksamheten kan förhindras tills banken eller företaget ansluter sig till systemet för att täcka skillnaden mellan den nationella garanti- och ersättningsnivån och miniminivån inom EU.

Verkningar för Finland

Det är inte sannolikt att banker i ansökarländerna eller bankernas moderbolag via ansökarländerna kommer att börja tillhandahålla sina tjänster på den finländska marknaden i någon större utsträckning. Det är inte heller sannolikt att finländarna i någon större utsträckning kommer att anlita banktjänster i ansökarländerna över riksgränserna.

Försäkringstjänster, fria yrken och dataskydd

I förhandlingarna behandlades även gemenskapens regelverk om fria yrken, försäkringsmarknaden och dataskydd. Här beviljades dock inga övergångstider eller undantag.

I de nya medlemsstaterna har lagstiftningen om försäkringsverksamhet redan i hög grad harmoniserats i analogi med gemenskapslagstiftningen. För försäkringsbolagen i de nya medlemsstaterna öppnar utvidgningen en möjlighet att bedriva försäkringsverksamhet på samma villkor i alla medlemsstater i EU.

Verkningar för Finland

Med hänsyn till den rådande situationen är förändringen inte betydande för Finland. Enligt vår gällande nationella lagstiftning är det i hög grad möjligt att tillhandahålla försäkringstjänster även för försäkringsföretag som har sitt säte i ett land utanför Europeiska unionen.

3.4. Fri rörlighet för kapital

I förhandlingarna om fri rörlighet för kapital aktualiserades ansökarländernas begäran om övergångstider eller undantag i fråga om sådana restriktioner i deras nationella lag-

stiftning som gäller direkta investeringar, i synnerhet utlänningars rätt att förvärva företag eller andelar i sådana inom vissa branscher. En viktig fråga var också i vilken omfattning ansökarländerna får hålla kvar restriktioner för kapitalrörelser i förhållande till tredje land. Dessutom ingår frågor rörande förebyggande av penningtvätt samt betalningssystem i detta förhandlingskapitel.

Fri rörlighet för kapital har tack vare Europaavtalen till stor del genomförts redan under den fas som föregått anslutningen. Reformprocessen i anslutning till utvidgningsförhandlingarna har utvecklat affärsmiljön i ansökarländerna i en gynnsam riktning och på så sätt bidragit till direkta investeringar i länderna. EU-medlemsstaternas direkta investeringar i ansökarländerna har ökat kraftigt och utvecklingen ser ut att fortsätta i samma riktning. De finländska företagen har gjort betydande investeringar i ansökarländerna. Estland har varit det viktigaste investeringsobjektet för finländarna. Andra viktiga investeringsobjekt har varit Polen och Ungern. Ansökarländernas investeringar i EU-medlemsstaterna har varit anspråkslösa.

Restriktioner för utlänningars köprätt

En problematisk fråga var de anslutande ländernas krav på att begränsa utlänningars rätt att köpa jordbruks- och skogsmark samt fritidsfastigheter. Ansökarländerna motiverade restriktionerna för utlänningars köprätt med att prisnivån i de nuvarande medlemsstaterna är betydligt högre än i ansökarländerna.

Polens krav på en påfallande lång övergångstid i fråga om förvärv av jordbruksmark ledde till att övergångstider som tidigare överenskommits med de övriga ansökarländerna förlängdes alltigenom. I fråga om förvärv av jordbruks- och skogsmark gäller en övergångstid på sju år från anslutningen för Lettland, Litauen, Slovakien, Tjeckien, Ungern och Estland. Polen beviljades en övergångstid på tolv år. För Cypern, Polen, Tjeckien och Ungern beviljades en övergångstid på fem år för köp av fritidsbostäder.

Slovenien begränsar inte utlänningars rätt att förvärva fastigheter, men landet bevilja-

des möjlighet att under sju år efter anslutningen vid behov återropa den allmänna ekonomiska skyddsklausulen.

Som ett litet örike utgör Malta ett specialfall. Med anledning av den begränsade byggbara arealen beviljades Malta möjlighet att behålla permanenta restriktioner när det gäller köp av fritidsbostäder. Restriktionerna tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt på sådana unionsmedborgare som inte har varit bosatta på Malta i minst fem års tid. Till anslutningsakten har fogats ett protokoll om saken (nr 6).

Verkningar för Finland

Övergångstiderna för förvärv av jordbruksmark eller fritidsfastigheter har inte någon större betydelse för Finland. Finländarna har skaffat fritidsbostäder närmast i Estland, där det inte finns några restriktioner för köp av dem.

3.5. Bolagsrätt

Förhandlingskapitlet om bolagsrätt omfattar rättsakter från tre rättsområden: egentlig bolagsrätt, som reglerar olika bolagsformer, bokslutsbestämmelser samt immateriella rättigheter. Kapitlet innehåller inte några övergångstider, men i fråga om den industriella äganderätten enades man om vissa tillägg som gäller de nya medlemsstaterna samt om undantag gällande farmaceutiska ämnen.

Bestämmelserna om industriell äganderätt gäller gemenskapsvarumärken, tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel samt gemenskapsformgivning. Gemenskapens förordningar om gemenskapsvarumärken och gemenskapsformgivning kompletterades med artiklar enligt vilka varumärken eller formgivning som registrerats eller sökts före anslutningsdagen automatiskt utsträcks till de nya medlemsstaterna. Dessutom har det utformats särskilda regler för konflikter med anledning av den automatiska utsträckningen. Huvudregeln i konfliktsituationer är att innehavaren av tidigare rätt prioriteras. Denne får göra en invändning eller söka föreläggande i en nationell domstol. Möjligheten att

kräva skadestånd och tillämpliga procedurregler beror på den nationella lagstiftningen.

Förordningarna om införande av tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel kompletterades med artiklar i vilka det förutsätts att de nya medlemsstaterna inför tilläggsskydd.

Dessutom enades man under förhandlingarna om specialarrangemang gällande fri rörlighet för farmaceutiska produkter. Enligt specialarrangemanget kan innehavaren av farmaceutiska produkter med patent eller tilläggsskydd i en nuvarande medlemsstat, på vissa villkor förhindra att produkterna förs in eller lanseras på marknaden i den nuvarande medlemsstat där produkterna har skyddats med patent eller tilläggsskydd. Arrangemanget tillämpas även om produkterna första gången lanserats på marknaden av innehavaren eller med innehavarens samtycke i en ny medlemsstat.

Om övergångsarrangemangen i fråga om en revidering av försäljningstillstånden för läkemedel överenskomts i förhandlingskapitlet om fri rörlighet för varor.

Verkningar för Finland

Utvidgningen av gemenskapens bolagsrättsliga bestämmelser till att också gälla de nya medlemsstaterna förbättrar företagens verksamhetsbetingelser på det utvidgade marknadsområdet. Den minskar kostnaderna för företagen och underlättar en breddning av verksamhets- och marknadsområdet. Det är anmärkningsvärt att skyddet för industriell äganderätt på gemenskapsnivå utsträcks även till de nya medlemsstaterna.

3.6. Konkurrenspolitik

Anslutningsfördraget innehåller inte några övergångstider för EG:s egentliga konkurrensbestämmelser, dvs. artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget, men i fråga om vissa gruppundantagsförordningar skall en övergångstid på sex månader tillämpas. Däremot innehåller anslutningsfördraget ett flertal övergångsarrangemang i fråga om EG:s bestämmelser om statligt stöd. Principerna för EG:s be-

stämmelser om statligt stöd definieras i artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget.

Utgångspunkten för förhandlingarna var att övergångsperioder för stödprogrammen i fråga om bestämmelserna om statligt stöd i EG-fördraget skall vara möjliga bara i undantagsfall.

Lettland, Litauen, Slovenien, Tjeckien och Estland har inga övergångsperioder när det gäller statligt stöd. I praktiken har även de övriga ansökarländerna som ett led i åtagandena enligt Europaavtalen anpassat en betydande del av sin nationella lagstiftning i enlighet med regelverket om statligt stöd. Det här innebär att de stöd och stödprogram som gällt redan före anslutningsdagen kan betraktas som gällande stöd som lämpar sig för den gemensamma marknaden från och med anslutningsdagen. Endast nya stöd eller ändringar i gällande stöd skall meddelas kommissionen på förhand i enlighet med artikel 88.3.

När det gäller statligt stöd avtalades det om övergångsarrangemang för Cypern, Malta, Polen, Slovakien och Ungern. Bl.a. Ungerns stödprogram för små och medelstora företag, Maltas omstruktureringsstöd för varvsindustrin, Cyperns stödprogram för utländska företag, Slovakiens enskilda stöd till ett stålföretag samt Polens stödprogram för miljövärd är inte i nuvarande form stöd enligt artikel 87.

Största delen av övergångsperioderna upphör före 2011. Endast Polens övergångsperioder för miljörelaterade investeringar gäller högst till år 2017. Risker för snedvriden konkurrens minskas av att ansökarländerna har förbundit sig att lämna detaljerade rapporter om hur stödprogrammen framskrider. Genom rapporteringen säkerställs att de särskilda villkoren för övergångsperioderna iakttas och att verksamheten stegvis börjar harmoniera med bestämmelserna om statligt stöd.

Övergångsarrangemangen för reformprogrammet för stålindustrin i Polen och Tjeckien slutförs före utgången av 2006. Statligt stöd till stålindustrin skall dock beviljas och betalas före anslutningsdagen. Syftet med övergångsarrangemangen är en bestående minskning av produktionskapaciteten i fråga om stål.

Verkningar för Finland

Det bedöms att de beviljade övergångsperioderna inte har några verkningar för konkurrensläget inom EU eller för finländska företag. Största delen av övergångsperioderna gäller sådana stöd där de godtagbara kostnaderna är förenliga med regelverket om statligt stöd. Under övergångsperioderna är det dock möjligt att bevilja stöd till ett större belopp än vad regelverket om statligt stöd tillåter. En del av övergångsperioderna är dessutom av sådan natur att de gör det möjligt att betala stöd retroaktivt för kostnader som uppkommit före medlemskapet. Kretsen av stödtagare kan i regel inte utvidgas efter anslutningen.

3.7. Jordbruk

Allmänt

Anslutningen av de tio nya medlemsländerna har betydande verkningar för jordbruksproduktionen och jordbruksmarknaden i unionen. Den sammanlagda folkmängden i unionens medlemsstater ökar med mer än 20 %, jordbruksmarken med ca 30 % och den odlingsbara arealen med ca 40 %. Den del av befolkningen i unionen som sysslar med jordbruk ökar dock med två tredjedelar, vilket påvisar att den genomsnittliga produktiviteten inom jordbruket i de nya medlemsstaterna är låg. Potentiellt sett kan jordbruksproduktionen öka markant.

Jordbruket i ansökarländerna har inte varit särskilt konkurrenskraftigt i jämförelse med de nuvarande medlemsstaterna. Det finns överflöd av arbetskraft inom jordbruket, som kommer att omfördelas som följd av omstruktureringen. Det här understryker vikten av de överenskomna landsbygdspolitiska åtgärderna för de nya medlemsstaterna.

Med undantag av Cypern och Malta var jordbruket åtminstone delvis kollektivt i de flesta av de nya medlemsstaterna. Privat jordbruk idkades framför allt i Polen och Slovenien. Övergången till jordbruk som baserar sig på privat ägande och återbördandet eller ersättandet av mark till de tidigare ägarerna har tagit tid och fördröjt inrättandet av be-

hövliga register. Den administrativa beredskapen att börja driva en gemensam jordbrukspolitik är ännu inte alltid tillräcklig. Därför kan de nya medlemsstater som så önskar tillämpa en förenklad stödordning för direkta utbetalningar till utgången av 2008.

Många av ansökarländerna har en mycket tudelad jordbruksstruktur. Länderna har ett stort antal småbruk men också stora gårdbruksenheter som fungerar som företag. Strukturen tillför jordbruket i unionen nya inslag. Med anledning av småbruksdominansen införs nya strukturpolitiska instrument för landsbygden i syfte att främja omstrukturen.

Bestämmelserna i anslutningsfördraget tryggar en balanserad utveckling av jordbruket i de nya medlemsländerna. Genom övergångstider för direkta utbetalningar samt genom fastställande av basarealer, referensavkastning och produktionskvoter i analogi med den nuvarande produktionen kan man säkerställa att produktionen inte ökar obehärskat. Detta kunde för sin del leda till ökad överproduktion i unionen.

Den gemensamma inre marknaden fungerar ännu inte fullständigt under de första åren efter anslutningen, eftersom en del av produkterna i flera nya medlemsländer endast får tillhandahållas hemmamarknaden under övergångsperioden. De jordbrukspolitiska kostnaderna kommer att hållas inom överenskomna gränser också efter den nuvarande finansieringsperioden, eftersom Europeiska rådet den 24 oktober 2002 antog bindande övre gränser för jordbruksutgifterna när det är fråga om utgifter för marknadsföring eller direkta utbetalningar. Det beslutas särskilt om den landsbygdspolitiska finansieringen.

De nya medlemsstaterna skall från anslutningsdagen godkänna och genomföra gemenskapens lagstiftning om jordbruket jämte de specialarrangemang som framförts särskilt.

Horisontella frågor

Införande av direkta utbetalningar 2004–2013

Direkta utbetalningar införs i de nya medlemsstaterna så, att direkta stöd 2004 betalas

till 25 % av den stödnivå som tillämpas i gemenskapen vid tidpunkten för anslutningen. Stödnivån höjs årligen med fem procentenheter fram till 2007 och därefter med tio procentenheter per år tills ansökarländerna 2013 når den stödnivå som tillämpas i de nuvarande medlemsstaterna.

Kompletterande nationella direkta utbetalningar 2004–2013

De nya medlemsstaterna medges två alternativa sätt att komplettera de direkta utbetalningarna till jordbrukare.

De nya medlemsstaterna kan bevilja kompletterande nationella direkta utbetalningar upp till 55 % av nivån för direkta utbetalningar i gemenskapens nuvarande medlemsstater 2004, 60 % 2005 och 65 % 2006. Från och med 2007 kan kompletterande nationella direkta utbetalningar beviljas upp till 30 procentenheter över den nivå för direkta utbetalningar som är tillämplig det relevanta året. När det gäller sektorn för potatisstärkelse får emellertid Tjeckien under hela det gradvisa införandet av direkta utbetalningar fylla upp till 100 % av nivån för direkta utbetalningar i gemenskapen det relevanta året.

Alternativt får kompletterande nationella direkta utbetalningar beviljas upp till den sammanlagda nivån för direkt stöd som jordbrukaren skulle ha varit berättigad till, för varje enskild produkt, i den nya medlemsstaten under året 2003 enligt det motsvarande nationella systemet, ökat med 10 procentenheter. För Litauen skall referensåret emellertid vara kalenderåret 2002 och för Slovenien skall ökningen vara 10 procentenheter 2004, 15 procentenheter 2005, 20 procentenheter 2006 och 25 procentenheter från och med 2007.

Det sammanlagda direkta stödet får inte i någon händelse överstiga nivån för det direkta stöd som jordbrukaren skulle ha varit berättigad till enligt det motsvarande system som tillämpas i de medlemsstater som då ingick i gemenskapen. Cypern får komplettera direkt stöd enligt den gemensamma jordbrukspolitiken upp till den sammanlagda stödnivå som jordbrukaren skulle ha varit berättigad till på Cypern 2001.

Komplettering av direkta utbetalningar 2004–2006

Åren 2004, 2005 och 2006 får jordbrukare som är berättigade till kompletterande nationella direkta utbetalningar eller stöd beviljas komplettering av direkta utbetalningar. Stödet får inte överskrida skillnaden mellan den nivå av direkta utbetalningar som är tillämplig i de nya medlemsstaterna och 40 % av den nivå för direkta utbetalningar som är tillämplig i gemenskapen. Räknesättet leder till att de direkta utbetalningar som gemenskapen beviljar och kompletteringen av direkta utbetalningar kan uppgå till sammanlagt högst 40 % av den nivå som är tillämplig i de nuvarande medlemsstaterna det relevanta året.

Gemenskapens medfinansiering i stöd som beviljas i en ny medlemsstat för 2004, 2005 och 2006 får inte överskrida 20 % av statens respektive årliga tilldelning av stöd för utveckling av landsbygden. En ny medlemsstat får dock ersätta den årliga satsen på 20 % med 25 % för 2004, 20 % för 2005 och 15 % för 2006. I övrigt skall kompletteringen av direkta utbetalningar finansieras med nationella medel. I fråga om komplettering av direkta utbetalningar uppgår gemenskapens medfinansiering till 80 % på områden som omfattas av målprogram 1.

System för enhetlig arealersättning

De nya medlemsstaterna får ersätta stödsystemen enligt den gemensamma jordbrukspolitikerna med ett system för enhetlig arealersättning. Enligt detta system kan direkt stöd betalas på arealbasis utan produktionsskyldighet. De nya medlemsstaterna kan till en början ta i bruk systemet för enhetlig arealersättning till utgången av 2006. Därefter kan systemet förlängas med ett år två gånger på begäran av en ny medlemsstat.

För direkta utbetalningar enligt systemet för enhetlig arealersättning fastställs ett årligt rambelopp. Detta är summan av de medel som skulle ha varit tillgängliga under det berörda kalenderåret för direkta utbetalningar i den nya medlemsstaten enligt de stödsystem

som för närvarande hör till den gemensamma jordbrukspolitikerna beaktande de kvantitativa parametrar, t.ex. basareal, bidragstak och garanterad maximikvantitet, som anges för stödsystemen i anslutningsakten. Detta justeras med den relevanta procentsatsen för det gradvisa införandet av direkta betalningar.

Statligt stöd

För att vissa stödåtgärder skall kunna klassificeras som gällande stöd skall de nya medlemsstaterna lämna detaljerade uppgifter om alla åtgärder i anslutning till de statliga stöden inom fyra månader efter anslutningen. Dessa stödåtgärder betraktas som gällande stöd enligt artikel 88.1 i EG-fördraget fram till utgången av det tredje året efter anslutningen. Dessutom kom man överens om övergångsarrangemang i fråga om avvecklingen av statliga stöd.

Lager

Gemenskapen övertar de offentliga lager som finns i de nya medlemsstaterna vid anslutningen. Värdet på lagren bestäms enligt de allmänna bestämmelserna om finansiering av interventionsåtgärder genom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, garantisektionen. Varje sådant privat eller offentligt lager av varor i fri omsättning i de nya medlemsstaterna på anslutningsdagen som är större än normal lagring skall avvecklas på de nya medlemsstaternas bekostnad.

Skyddsåtgärder

Den allmänna ekonomiska skyddsklausulen i anslutningsakten omfattar även jordbruket. Skyddsåtgärder får tillämpas på begäran av en ny eller nuvarande medlemsstat, om det skulle uppstå svårigheter som är allvarliga och kan bli bestående inom jordbrukssektorn eller som kan allvarligt försämra ekonomin inom ett visst geografiskt område.

Övriga bestämmelser

Ekologisk produktion

Estland, Lettland och Litauen beviljades tidsbestämda övergångsarrangemang avseende den ekologiska produktionsmetoden. Utsäde och vegetativt förökningsmaterial som inte har producerats med den ekologiska produktionsmetoden får användas inom ekologiskt jordbruk i Estland, Lettland och Litauen till utgången av 2005. Kaliumpermanganat får användas för behandling av alla grödor och alla typer av mark inom ekologiskt jordbruk i Lettland och Estland för en period på 18 månader från tidpunkten för anslutningen. Inhemsk torv får användas obegränsat inom ekologiskt jordbruk i Estland för en period på 18 månader från tidpunkten för anslutningen. Vidare gäller att icke-ekologiskt socker som inte har producerats genom den ekologiska produktionsmetoden skall få användas som tilläggsfoder för bin vid ekologiska bigårdar i Lettland och Litauen fram till utgången av 2005.

Kvalitetspolitik

Tjeckien beviljades rätt att registrera tre ölmärken som skyddade geografiska beteckningar. Detta skall inte påverka något varumärke för öl eller några andra rättigheter som vid anslutningen gäller inom Europeiska unionen.

Gemensam organisation av marknaden

Referenskvantiteter

Vid förhandlingarna kom man överens om att referenskvantiteterna fastställs på basis av de senaste, faktiska produktionssiffrorna med hänsyn till den särskilda situationen i varje medlemsstat. Referenskvantiteterna omfattar alla relevanta produkter och gäller jordbruksgrödor (basarealer och referensavkastningar för jordbruksgrödor och ris, kvoter för potatisstärkelse, nationella garanterade kvantiteter på dehydradiserat foder, baskvantiteter för produktion av socker, baskvantiteter för

produktion av isoglykos), specialgrödor (bearbetningströsklar för sektorn för frukt och grönsaker, högsta garantitröskel för råtabak, största kvantitet bananer för vilken ersättning får utbetalas och nationella garanterade största kvantiteter på olivolja) samt animaliska produkter (mjölkkvot, särskilt bidrag, am- och dikobidrag, ytterligare betalningar, rättigheter till bidrag för tackor och getter).

Specialgrödor

Frukt och grönsaker

På Cypern skall begränsningar av kompensationen för återtagande tillämpas i fem år efter anslutningen. För regleringsåren 2004/2005–2008/2009 skall begränsningarna vara 20 % av den saluförda kvantiteten för äpplen, päron, persikor och bordsdruvor samt 10 % för citrusfrukter.

På Malta kan systemet med produktionsstöd tillämpas på avtal mellan bearbetningsföretag och enskilda tomatproducenter under regleringsåren 2004/2005–2008/2009.

Polen beviljas en övergångsperiod på tre år från anslutningen. Under perioden skall minimikraven för förhandserkännande av producentorganisationer inom sektorn för frukter och grönsaker vara fem producenter och 100 000 euro. Förhandserkännandet får inte vara giltigt i mer än fem år från tidpunkten för den behöriga nationella myndighetens godkännande.

Vin och alkohol

Cypern, Malta och Tjeckien beviljas särskilda nya planteringsrätter.

Vinodlingszoner fastställs för Cypern, Malta, Slovakien, Slovenien, Ungern och Tjeckien. För Slovenien och Ungern fastställs dessutom särskilt övergångsarrangemang avseende iakttagandet av kraven på vinodlingszoner.

Det kommer först vid anslutningen att avgöras huruvida Polen skall omfattas av vinodlingszonen eller inte. Om så sker skall Polen vid anslutningen ange de druvsorter som lämpar sig för produktion av vart och ett av

de kvalitetsviner som produceras på dess territorium.

Malta får fram till utgången av 2008 behålla minsta naturliga alkoholhalt på 8 volymprocent för vin som framställs av vissa inhemska vinstockssorter, med en tillåten ökning av den naturliga alkoholhalten (berikning) på högst 3 volymprocent.

Med Cypern, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern avtalades det om benämningar på viner.

Med Cypern, Lettland, Litauen, Polen, Slovakien, Tjeckien och Ungern avtalades det om benämningar på alkoholdrycker.

Tobak

Tröskeln för erkännande som producent-sammanslutning inom sektorn för tobak fastställs till 1 % av garantitröskeln för alla produktionsregioner i Polen under fem år från och med anslutningen.

Animaliska produkter

Mjölk

Kraven beträffande fetthalten skall inte tillämpas på konsumtionsmjölk som produceras på Cypern, i Lettland, i Litauen, på Malta, i Polen eller i Ungern under fem år från och med anslutningen. Konsumtionsmjölk som inte uppfyller fetthaltskraven får endast saluföras i produktionslandet i fråga eller exporteras till tredje land.

För samtliga nya medlemsstater har fastställts totala kvantiteter av individuella referenskvantiteter för mjölk. Den totala kvantiteten har fördelats på leveranser och direktförsäljning. För Polen skall fördelningen av den totala kvantiteten mellan leveranser och direktförsäljning ses över med utgångspunkt i faktiska siffror för leveranser och direktförsäljning under 2003 och vid behov justeras enligt ett bestämt förfarande.

För Lettland, Litauen, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Ungern och Estland fastställs en särskild omstruktureringsreserv.

Denna reserv skall frigöras från och med den 1 april 2006 i den omfattning som motsvarar minskningen av egenkonsumtionen av mjölk och mjölkprodukter i vart land sedan 1998 för Lettland och Estland och sedan 2000 för Litauen, Polen, Slovakien, Slovenien, Ungern och Tjeckien. Kommissionen skall fatta beslut om frigörande av reserven och om dess fördelning på leverans- och direktförsäljningskvoterna enligt förvaltningskommittéförfarandet på grundval av de rapporter som Lettland, Litauen, Polen, Slovenien, Slovakien, Tjeckien, Ungern och Estland skall lägga fram för kommissionen före utgången av 2005. I rapporten skall det finnas detaljerade uppgifter om resultat och trender i omstruktureringsprocessen inom landets mejerisektor, särskilt omställningen från produktion för egenkonsumtion till produktion för marknaden.

Den representativa fetthalten för levererad mjölk fastställs för Malta efter en femårsperiod från anslutningen. Till dess att den representativa fetthalten har fastställts skall jämförelsen av fetthalten för beräkning av tilläggsavgiften inte tillämpas på Malta.

För Polen och Slovenien skall den individuella referenskvantiteten motsvara den kvantitet som är disponibel den 31 mars 2005. Med anledning av detta är Polen och Slovenien befriade från tilläggsavgift för det första året för referenskvantiteten.

Definition av am- och dikor

Lettland, Litauen, Polen och Estland får fram till utgången av 2006 betrakta kor av vissa nötboskapsraser utanför bidragstermen som berättigade till am- och dikobidrag under förutsättning att de har betäckts av eller inseminerats med sperma från en tjur av kött-ras.

Djurtäthetsfaktor

Tillämpningen av djurtäthetsfaktorn på Cypern och Malta skall införas gradvis och linjärt från 4,5 djurenheter per hektar för det första året efter anslutningen till 1,8 djurenheter per hektar fem år efter anslutningen.

Landsbygdsutveckling

För att tillgodose de nya medlemsstaternas särskilda behov under programperioden 2004–2006 beviljas under övergångsperioden tillfälligt ytterligare stöd som komplettering av de nuvarande åtgärderna för utveckling av landsbygden. I det tillfälliga ytterligare stödet ingår bl.a. följande element: differentierade anslag för förlängning av tidsperioden mellan åtaganden och utgifter avseende utveckling av landsbygden, gemenskapens medfinansiering förhöjd upp till 80 % på områden som omfattas av målprogram 1 i fråga om åtta åtgärder för utveckling av landsbygden, stöd för delvis självförsörjande jordbruk som omfattas av strukturomvandlingen, beviljande av schablonmässigt stöd för att underlätta upprättande och administrativ drift av producentgrupper, temporärt stöd för uppfyllande av gemenskapsnormerna för att hjälpa jordbrukare i de nya medlemsstaterna att anpassa sig till de normer gemenskapen fastställt på områdena miljö, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd, djurens välbefinnande och arbetsskydd samt undantag för de nya medlemsstaterna från uppfyllandet av kriterierna för rätt till stöd för åtgärder för utveckling av landsbygden.

De övre beloppen för anslagen för åtaganden för landsbygdsutveckling har fastställts enligt objektiva kriterier samt med hänsyn till de nya medlemsstaternas förmåga att ta emot de belopp som reserverats.

Det avtalades om vissa undantag avseende åtgärderna för utveckling av landsbygden. Åren 2004–2006 får Estland bevilja stöd till beskogning av nedlagd jordbruksmark under förutsättning att marken har varit i bruk under något av de senaste fem åren. Jordbrukare i Litauen som har tilldelats en mjölkkvot kan vara berättigade till förtidspensionering på villkor att de är under 70 år vid överlåtelsen av jordbruket. Malta får bl.a. överskrida gränsen på 10 % för totalarealen i sådana andra områden i mindre gynnade områden vilka lider av särskilda miljöolägenheter. Landet får också stöda jordbrukarna med anledning av de förändringar som följer av att tullarna avskaffas.

Verkningar för Finland

Bestämmelserna om jordbruket i anslutningsfördraget medför inte några behov av lagändringar i Finland. Ändringar av teknisk natur kommer likväl att göras i enskilda förordningar.

Den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter gäller från anslutningsdagen, bortsett från vissa exportrestriktioner som följer av övergångstiderna för de nya medlemsstaterna. Det här kan utöka utbudet och konkurrensen även på marknaden i Finland, men kan också erbjuda en större inre marknad för exporten från Finland.

Eftersom unionens gemensamma jordbrukspolitik förblir i huvuddrag oförändrad trots utvidgningen, blir de direkta verkningarna av utvidgningen ringa för jordbruket i Finland. På längre sikt ökar utvidgningen trycket att förändra den gemensamma jordbrukspolitikens på ett sätt som dock kan ha mer betydande verkningar för Finland. Det politiska beslut om den gemensamma jordbrukspolitikens långtidsrevidering som uppnåddes i juni 2003 samt kommande WTO-beslut utgör vid sidan om utvidgningen en utmaning för de finländska jordbrukarna och livsmedelsindustrin.

Veterinära frågor och växtskydd

Enligt anslutningsfördraget förbinder sig ansökarländerna att före anslutningen genomföra gemenskapens veterinärlagstiftning och fytosanitära lagstiftning, anpassade enligt bilagorna till anslutningsfördraget. Veterinärlagstiftningen omfattar bl.a. bestämmelserna om djurs hälsa och välbefinnande, hygien i anslutning till animaliska livsmedel, veterinära gränskontroller, handel med djur och animaliska livsmedel och övriga produkter på den inre marknaden samt import av dessa. Den fytosanitära lagstiftningen omfattar utöver egentliga fytosanitära bestämmelser även bestämmelser om gödselmedel, foder, frön och förökningsmaterial samt bekämpningsmedel.

När det gäller veterinära frågor och växtskydd beviljades vissa övergångstider. De strikta villkoren för övergångstiderna säker-

ställer att den höga nivån på livsmedelssäkerheten och växtskyddet bibehålls på den inre marknaden.

I artikel 42 i anslutningsakten ingår en skyddsklausul. Genom kommittéförfarande kan det vid behov, för högst tre år från tidpunkten för anslutningen, beslutas att en ny medlemsstats produkter inte lanseras på den inre marknaden, utan att gemenskapens bestämmelser om tredje land skall tillämpas på dem. Skyddsklausulen behövs bara om de nya medlemsstaterna i betydande grad misslyckas med tillämpningen av gemenskapens veterinärlagstiftning och fytosanitära lagstiftning. Tröskeln för att tillämpa skyddsklausulen torde vara hög. Genom kommittéförfarande bestäms dessutom om tekniska bestämmelser.

Verkningar för Finland

De veterinära och fytosanitära bestämmelserna i anslutningsfördraget medför inte några behov av lagändringar i Finland. Enskilda förordningar av jord- och skogsbruksministeriet måste ändras när ansökarländernas ställning som tredje land ändras till medlemsstat i Europeiska unionen.

3.8. Fiskeri

I förhandlingarna förband de nya medlemsstaterna sig att tillämpa EG:s gemensamma fiskepolitik. De centrala politiska principerna om hållbart fiske, proportionell stabilitet (kvotfördelning) och tillträde till fiskevatten (fiskezoner eller ekonomiska zoner) tillämpas direkt även på de nya medlemsstaterna. Lettland, Litauen, Polen och Estland tilldelas en sådan del av fångstkvoterna i Östersjön som baserar sig på de kvoter som fastställts av Internationella fiskerikommissionen för Östersjön.

Till följd av utvidgningen kommer de nya medlemsstaternas fiskefartyg att alltmer röra sig på territorier som står under de nuvarande medlemsstaternas jurisdiktion och också lossa sina fångster i de nuvarande medlemsstaternas hamnar. De nya medlemsstaternas fis-

kefartyg kommer också in på Finlands nuvarande fiskezon och Sveriges ekonomiska zon i Bottniska viken. De har dock inte några strömmingskvoter på området och får därför inte fånga strömming. De nya medlemsstaterna har kvoter för skarpsill och torsk, men dessa arter förekommer bara i små mängder i Bottniska viken. Deras laxkvoter möjliggör däremot fiske i Bottniska viken.

Verkningar för Finland

De nuvarande medlemsstaternas fiskefartyg kommer i sin tur in på de nya medlemsstaternas ekonomiska zoner. För Finlands vidkommande innebär utvidgningen således att de finländska fiskefartygen kan operera på ett större område i Östersjöns huvudbassäng. Förändringarna i Finska viken är små, eftersom både Finlands och Estlands territorialvatten täcker merparten av viken. En gemensam fiskezon eller ekonomisk zon öppnas således bara på små områden. Utvidgningen kan innebära att finländska fiskefartyg i större utsträckning lossar sina fångster i Estland.

Utvidgningen medför att det inte längre är nödvändigt att upprätthålla Internationella fiskerikommissionen för Östersjön som en regional fiskeriorganisation. Beslut om fångstkvoter och andra fiskeriarrangemang i Östersjön överförs således till EU:s institutioner. EU och Ryska federationen avtalar dock om vissa fiskeriarrangemang på Östersjön.

3.9. Transportpolitik

Medlemsstaternas gemensamma politik inom transportområdet regleras i artiklarna 70–80 i avdelning V i EG-fördraget. Bestämmelser om det transeuropeiska transportnätet (TEN) finns i artiklarna 154–156. Gemenskapen skall ha en transportpolitik för järnvägstransporter, vägtransporter och transporter på inre vattenvägar. I artikel 80.2 i EG-fördraget berättigas rådet att enligt prövning och i den omfattning det anser vara nödvändigt utsträcka transportpolitiken även till sjöfart och luftfart. De centrala målen för gemenskapens transportpolitik är att upprätta

en marknad för trafik och transporter samt att undanröja kvantitativa restriktioner och restriktioner som hänför sig till transportföretagens nationalitet och etableringsplats. De nya målen för gemenskapens transportpolitik inför 2000-talet, vilka även de nya medlemsstaterna har förbundit sig till, definieras i kommissionens vitbok om transportpolitiken från år 2001 ("Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden").

De nya medlemsstaterna godkänner från och med anslutningen gemenskapens samtliga bestämmelser inom transportområdet, bortsett från vissa övergångsarrangemang. I anslutningsförhandlingarna fästes avseende vid förbättring av de nya medlemsstaternas administrativa beredskap och effektivitet. Inom transportsektorn innebär det här bl.a. att transportbestämmelserna genomförs och övervakas effektivt samt att förvaltningspersonalen får utbildning.

Det viktigaste övergångsarrangemanget inom transportsektorn gäller den inre godstrafiken på vägarna i medlemsstaterna, dvs. cabotagetrafiken. Under den tid övergångsarrangemanget tillämpas får trafikföretag från Estland, Lettland, Litauen, Slovakien och Tjeckien samt Polen och Ungern inte idka cabotagetrafik i de övriga nuvarande och nya medlemsstaterna och trafikföretag från de övriga nuvarande och nya medlemsstaterna får inte idka cabotagetrafik i dessa nya medlemsstater. Syftet med detta ömsesidiga arrangemang är att förhindra konkurrensstörningar på transportmarknaden. För Estland, Lettland, Litauen, Slovakien och Tjeckien är övergångsperioden högst fem år. Före utgången av det andra året efter anslutningen skall medlemsstaten meddela om den förlänger övergångsperioden med högst två år. Härfter förutsätts allvarliga marknadsstörningar eller risk för sådana för att övergångsperioden skall kunna förlängas med ett år. För Polen och Ungern är övergångsperioden högst sex år. Länderna skall meddela om en eventuell förlängning av övergångsperioden före utgången av det tredje året efter anslutningen. Trots övergångsarrangemangen kan bilaterala avtal ingås om cabotagetillstånd.

Ett annat, mindre betydande övergångsarrangemang gäller Polens och Ungerns rätt att

under de första anslutningsåren åtminstone på en del av vägnätet begränsa massan för dragaxeln i lastbilar och bussar till 10 ton. I medlemsstaterna tillåts i dag en massa på 11,5 ton. Länderna motiverar övergångsperioden med att vissa delar av vägnätet är i sämre skick.

I bilaga II till anslutningsakten definieras de gemenskapsbestämmelser som de nya medlemsstaterna antagit. Transportbestämmelserna gäller allmän transportpolitik, sjöfart, vägtransporter, järnvägstransporter, inlandssjöfart och luftfart samt TEN-transportnätet. De nya medlemsstaterna har också godkänt de tekniska bestämmelserna enligt bilaga II för fordon som hör till sektorn för fri rörlighet för varor, t.ex. bestämmelser som harmonierar typgodkännandet av fordon, bullernivån, avgasutsläppen och säkerheten, samt de konkurrensbestämmelser som enligt bilaga II skall tillämpas på järnvägs-transporter, vägtransporter och transporter på inre vattenvägar.

I anslutningsakten ingår också två förklaringar som gäller transportpolitiken. Tjeckien konstaterar i sin förklaring (nr 24) att Tjeckien förväntar sig att de bilaterala överläggningarna kommer att fortsätta under 2003 så att man kan uppnå antingen en bilateral överenskommelse om fullständig liberalisering av cabotage eller ett successivt utbyte av cabotagetillstånd vid vägtransporter. I de nuvarande medlemsstaternas gemensamma förklaring (nr 17) konstateras den betydelse transportinfrastrukturen i Slovenien har för utvecklingen av TEN-nätverket i gemenskapen.

Verkningar för Finland

Utvidgningen förändrar konkurrensläget i Östersjöområdet. Verkningarna av den växande konkurrensen syns i synnerhet inom vägtrafiken, sjöfarten och luftfarten. Skillnaderna i beskattning samt löneskillnader och övriga sociala skillnader mellan de nuvarande och de nya medlemsstaterna kan i synnerhet på kort sikt orsaka störningar på transportmarknaden. "Utflaggning" för transportsektorn kan också öka inom sjöfarten, god-

transporten och luftfarten. De överenskomna övergångsarrangemangen i fråga om cabotagetrafik minskar dessa hot för transportsektorn i Finland. Utvidgningen innebär också nya tillväxt- och exportmöjligheter och en större transportmarknad för finländska företag inom transportsektorn. Det finns redan nu finländska företag etablerade i de nya medlemsstaterna i Finlands närområde.

Utvidgningen innebär att trafiknätet i de nya medlemsstaterna ansluts till gemenskapens TEN-transportnät. Integreringen av transportmarknaden och transportnäten i de nya och de nuvarande medlemsstaterna skapar förutsättningar för hållbara och effektiva logistiska helhetslösningar. Utvidgningen förflyttar tyngdpunkten i utvecklingen av TEN-transportnätet närmare Finland och öppnar nya transportkanaler för finländska företag till de viktigaste marknadsområdena. Bristfällig finansiering är den viktigaste faktor som bromsar en förbättring av de nya medlemsstaternas trafiknät och anslutning av trafiknäten till TEN-transportnätet.

Inom EG har under de senaste åren en betydande mängd rättsakter utfärdats om sjöfart, i synnerhet inom området för säkerhet och förebyggande av miljöriskerna med fartyg. Utvidgningen tillhandahåller betydande möjligheter att förbättra säkerheten inom sjöfarten. I de nya medlemsstaterna har avsevärda brister noterats i sjöfartssäkerheten och övervakningen av den. Genom utvidgningen förbinder de nya medlemsstaterna sig att övervaka sjöfarten effektivare samt att följa omfattande åtgärds paket för sjöfartssäkerheten. Det här minskar för sin del risken för olyckor vid transport av farliga ämnen.

Järnvägssektorn har också omprövats och omorganiserats under de senaste åren. Orsaken har varit oron för järnvägstransporternas ständigt minskande marknadsandel inom de nuvarande medlemsstaterna. I de nya medlemsstaterna har järnvägarna en större marknadsandel än i de nuvarande medlemsstaterna. För att marknadsandelen skall bevaras förutsätts det emellertid att järnvägarna i de nya medlemsstaterna moderniseras och att verksamheten effektiviseras, att spårkonkurrensen stegvis öppnas samt att transportverksamheten och besittningen av bannätet differentieras.

3.10. Beskattning

Under förhandlingarna bad ansökarländerna om övergångstider och undantag i fråga om gemenskapens regelverk om beskattning i unionen, i synnerhet beträffande punktskatt och mervärdesskatt. Under förhandlingarna gjordes betydande nedskärningar i de begärda övergångstidernas och undantagens omfattning, tillämpningsområde och varaktighet. De övergångstider och undantag som ansökarländerna beviljades inom mervärdesskattningen står i hög grad i överensstämmelse med de förfaranden som enligt gemenskapslagstiftningen tillämpas i de nuvarande medlemsstaterna. Övergångstiderna och undantagen bedöms därför ha obetydliga praktiska konsekvenser.

De beviljade övergångstiderna och undantagen har till största delen sin upprinnelse i sociala skäl, gäller i första hand hemmamarknaden och syftar till att dämpa inflationstrycket på konsumtionen.

Direkt beskattning

De nationella systemen i medlemsstaterna avviker betydligt från varandra, och man har inte försökt harmonisera skattebaserna eller fastställa minimiskattenivåer. Gemenskapens regelverk innehåller få bestämmelser om direkt beskattning. Den uppförandekodex som rådet antog i sina slutsatser 1997 anses höra till gemenskapens regelverk även om kodexen inte är egentlig gemenskapslagstiftning. Den uppförandekodex som tillämpas på företagsbeskattningen är ett viktigt instrument som syftar till att undanröja nationella åtgärder som snedvrider verksamheten på den gemensamma marknaden och försvårar möjligheterna att etablera verksamhet.

I samband med anslutningsförhandlingarna har ansökarländerna i enlighet med uppförandekodexen förbundit sig att i sitt skattesystem undanröja sådana åtgärder som eventuellt ansetts medföra skadlig skattekonkurrens samt att låta bli att införa nya eventuellt skadliga åtgärder. Det här bidrar till att närma ansökarländernas skattesystem och systemen i de nuvarande medlemsstaterna samt minskar skattekonkurrensen.

Estland beviljades en övergångstid för direkt beskattning. De övriga ansökarländerna framförde inte någon begäran om övergångstider på denna punkt. Estland beviljades en övergångstid till utgången av 2008 i fråga om artikel 5.1 i rådets direktiv 90/435/EEG gällande moderbolag och dotterbolag. I artikel 5.1 sägs att vinstutdelning från ett dotterbolag till moderbolaget skall, åtminstone om det senare innehar minst 25 % av kapitalet i dotterbolaget, vara befriad från källskatt.

Verkningar för Finland

Den övergångstid som Estland beviljas har inte några betydande verkningar för Finland eller för de övriga nuvarande medlemsstaterna.

När unionen utvidgas kan det väntas att skattekonkurrensen inom området för direkt beskattning tillstramas något, i synnerhet företagsbeskattningen. De nya medlemsstaterna har delvis lägre skattesatser än de nuvarande medlemsstaterna. Dessutom avviker deras skattesystem och skattebaser från systemen i de nuvarande medlemsstaterna. Estlands system för företagsbeskattning avviker väsentligt från skattesystemen i de nuvarande medlemsstaterna genom att samfundsskatt i Estland tas ut endast på de vinstmedel som delas ut medan outdelade vinstmedel inte beskattas.

Det är svårt att bedöma hur beskattningen påverkar etableringsbesluten. Utöver skatteinivån gäller det att beakta enskilda bestämmelser i skattesystemet, t.ex. den skattemässiga behandlingen av investeringar och bestämmelser om hemtagning av vinster, skatteuppbördens effektivitet och övriga beskattningsförfaranden samt skatteavtalsnätverkets omfattning. Beskattningen är bara en av de faktorer som påverkar företagets etableringsbeslut. Andra faktorer är bolagsrättsliga och andra civilrättsliga bestämmelser, det ekonomiska klimatet och den ekonomiska stabiliteten, tillgången på arbetskraft och arbetskraftens utbildningsnivå samt kostnaderna för arbetskraften och infrastrukturen. Dessa har sannolikt större betydelse för etableringen av företag än beskattningen.

Indirekt beskattning

Mervärdesbeskattning

De övergångstider och undantag som beviljats i fråga om mervärdesbeskattningen (moms) gäller i synnerhet socialt känsliga nyttigheter och tjänster. Största delen är avvikelser från minimiskattesatsen enligt gemenskapslagstiftningen.

Reducerad moms-sats får tillämpas i ansökarländerna som följer: på restaurangtjänster på Cypern, i Polen, Slovenien och Ungern till utgången av 2007; på byggnadsarbeten i Polen, Slovakien, Slovenien och Tjeckien till utgången av 2007; på fjärrvärme i Tjeckien, Ungern och Estland till utgången av 2007, i Lettland till utgången av 2004 och i Slovakien till utgången av 2008.

Nollskattesats får tillämpas på livsmedel och farmaceutiska produkter på Cypern till utgången av 2007, på Malta till utgången av 2009 samt på böcker i Polen till utgången av 2007.

Polen får till den 30 april 2008 på ingående skatt inom jordbruket, bortsett från jordbruksmaskiner, tillämpa en skattesats som är lägre än den skattesats på 5 % som gemenskapslagstiftningen tillåter.

Utöver minimiskattesatserna medförde även de villkor som uppställt i fråga om mervärdesskatteplikt problem för ansökarländerna. Förhandlingsresultatet blev att alla ansökarländer vid registrering av små och medelstora företag som mervärdesskattepliktiga får tillämpa en högre gräns än den omsättning (10 000 euro) som anges i gemenskapslagstiftningen. I ansökarländerna varierar de tillåtna övre gränserna för omsättningen från 10 000 euro till 37 000 euro.

Enligt anslutningsfördraget får de nya medlemsstaterna tillämpa en gräns för skattebefrielse som är högre än den omsättningsgräns som anges i gemenskapslagstiftningen. Detta får dock inte ha skadliga verkningar för fastställande av moms-baserad avgift för gemenskapens egna medel. När de nya medlemsstaterna räknar ut moms-basen för gemenskapens egna medel skall de därför göra en kompensation i fråga om den.

Samtliga ansökarländer får befria internationell persontrafik från mervärdesskatt.

Dessutom beviljades ansökarländerna tekniska, högst ettåriga övergångsperioder för vissa nyttigheter.

Punktbeskattning

Alla ansökarländer utom Malta har beviljats undantag eller övergångstider när det gäller lagstiftningen om punktskatter. De viktigaste är de övergångstider som beviljats för att minimiskattenivåerna för tobaksvaror skall nås. De anslutande länderna beviljades dessutom ett begränsat antal obetydliga undantag eller tekniska övergångstider i fråga om alkoholbeskattningen samt beskattningen av flytande bränsle.

Bortsett från Cypern och Malta beviljades de nya medlemsstaterna en övergångstid för att uppnå den minimiskattenivå som föreskrivits för cigaretter. Vid fastställandet av övergångstidernas längd har hänsyn i första hand tagits till landets nuvarande skattesats. Övergångstiden för Tjeckien och Slovenien upphör således vid utgången av 2007. Följande grupp består av Polen, Slovakien och Ungern, vilkas övergångstid upphör vid utgången av 2008. Estland, Lettland och Litauen fick den längsta övergångstiden, till utgången av 2009, eftersom de har det svåraste utgångsläget.

Tjeckien och Estland beviljades dessutom en övergångstid för att uppnå miniminivån för punktskatt på annan röktnobak än cigaretter. Övergångstiden för Tjeckien upphör vid utgången av 2006 och för Estland vid utgången av 2009.

För att förhindra störningar på den inre marknaden skall de nuvarande medlemsstaterna ha möjlighet att behålla samma kvantitativa restriktioner för cigaretter som förs in från dessa länder utan extra punktskatt som de restriktioner som gäller vid import från tredje land. Detta gäller så länge övergångstiderna för de nya medlemsstaterna tillämpas samt förutsatt att de har underrättat kommissionen om detta. De medlemsstater som tillämpar restriktioner för privatimport får utföra nödvändiga kontroller förutsatt att dessa inte hindrar en väl fungerande inre marknad.

Ansökarländerna begärde inte några övergångstider för att avvika från den föreskrivna

minimipunktskattesatsen på alkoholdrycker, men Slovakien, Tjeckien och Ungern fick möjlighet att tillämpa en nedsatt punktskattesats på etylalkohol som är avsedd endast för personligt bruk i fruktodlares hushåll. Kommissionen skall se över denna ordning för Slovakiens och Ungerns del 2015 och rapportera eventuella ändringar till rådet.

När det gäller flytande bränsle beviljades vissa av de nya medlemsstaterna korta övergångstider av teknisk natur. Cypern får tillämpa ett undantag från punktskatter på mineraloljor som används för tillverkning av cement och från extra punktskatter på alla typer av bränsle som används för lokal passagerartrafik under ett år efter anslutningen. Polen får under ett år efter anslutningen behålla en reducerad punktskattesats för bensin tillverkad av absolut alkohol, dieselolja med låg svavelhalt och bensin som innehåller etylbutylalkoholer. Ovan nämnda undantag förebådar inte något senare beslut efter anslutningen i enlighet med gemenskapslagstiftningen om att övergångstiderna förlängs eller ändras till permanenta undantag.

Verkningar för Finland

Bortsett från ovan nämnda tämligen obetydliga undantag och övergångsperioder har de nya medlemsstaterna förbundit sig att anpassa sitt mervärdes- och punktskattesystem till gemenskapens regelverk. Dessutom gäller vid den inre handeln inom EU att varor som omfattas av mervärdesskatt och punktskatt i regel beskattas i det land där de konsumeras, enligt skattegrunderna i det aktuella landet och i enlighet med de nyttigheter som producerats och konsumeras i hemlandet. De nya medlemsstaternas tillträde torde därför inte medföra några betydande snedvridningar av konkurrensen till följd av den indirekta beskattningen.

Bortsett från omfattande distansförsäljning gäller på EU:s inre marknad att de nyttigheter som konsumenterna köper direkt från en annan medlemsstat i regel beskattas i försäljarens stat. Konsumenterna kan sålunda köpa skattefria nyttigheter eller nyttigheter med en lägre mervärdesskattesats direkt från en an-

nan medlemsstat. Den olikartade strukturen för skattesatserna och skattefriheten kan orsaka en del problem inom gränshandeln, i synnerhet i Centraleuropa, där det är korta avstånd mellan stora befolkningscentra i de nuvarande och de nya medlemsstaterna.

Trots sin höga skattenivå har Finland än så länge på grund av sitt perifera läge klarat sig utan några större snedvridningar i gränshandeln. Utvidgningen förändrar inte situationen nämnvärt. I Slovakien är den allmänna mervärdesskattesatsen 23 % och i Ungern 25 %, dvs. lika hög som i Sverige och Danmark. I Polen och Tjeckien är den allmänna skattesatsen 22 %, dvs. samma som i Finland. I Estland, Lettland och Litauen är den allmänna skattesatsen 18 %. De nedsatta skattesatser eller den skattefrihet som de nya medlemsstaterna tillämpar på vissa nyttigheter torde inte heller ha någon nämnvärd inverkan på de finländska konsumenternas köpbeteende. Exempelvis Estland tillämpar en skattesats om 18 % på livsmedel, vilket är högre än skattesatsen i Finland.

De övergångstider och undantag som beviljats de nya medlemsstaterna har obetydliga ekonomiska verkningar för Finland. När det gäller gränshandeln hänför sig de största orosmomenten för Finland till nivån på punktskatterna i ansökarländerna. Om skattenivån inte harmoniseras kan en betydande del av t.ex. inköp av alkohol drycker förflyttas från Finland till Estland, vilket har stor betydelse för inflödet av alkoholskatt och även av mervärdesskatt i Finland. Den ökade privatimporten kan höja totalkonsumtionen av alkohol betydligt samtidigt som den inhemska alkoholhandeln minskar. Det här påverkas i betydande grad av att de restriktioner för privatimport som Finland tillämpar i fråga om alkohol drycker som förs in från andra medlemsstater försvinner i början av 2004, oavsett utvidgningen.

Övergångstiderna för minimiskattenivån på cigaretter har konsekvenser för de nuvarande medlemsstaterna. Den betydligt lägre prisnivån på tobaksvaror i de nya medlemsstaterna kan öka privatimporten till Finland. Finland kan för privatimport införa restriktioner som gäller lika länge som den övergångstid som de nya medlemsstaterna har beviljats för att uppnå minimiskattenivån inom EU.

Regeringen kommer att skilt avlåta en proposition, i vilken avskaffandet av restriktionerna för privatimport för resande samt de nya medlemsstaternas kommande deltagande i den inre marknaden beaktas. Finland kommer att behålla de nuvarande restriktionerna för privatimport av tobaksvaror för resande som anländer från de nya medlemsstaterna. Samtidigt föreslås också sänkningar av accisen på alkohol och alkoholdrycker med tanke på anpassningen till den nya situation som utvidgningen medför.

3.11. Den ekonomiska och monetära unionen

I förhandlingarna om den ekonomiska och monetära unionen behandlades regelverket om centralbankernas självständiga ställning, förbud mot tillförsel av centralbankreserver inom den offentliga sektorn samt förbud mot den offentliga sektorns särställning hos finansinstitut. Särskild uppmärksamhet fästes även vid den ekonomiska statistiken och den offentliga sektorns bokföring.

Ansökarländerna hade inte några nämnvärda problem med förhandlingskapitlet. Länderna anhöll inte om några undantag eller övergångstider i fråga om den nuvarande lagstiftningen i unionen. De flesta ansökarländerna har redan i god tid genomfört de ändringar som ett medlemskap förutsätter, i synnerhet när det gäller lagstiftningen om centralbanker.

De nya medlemsstaterna går också med i den ekonomiska och monetära unionen vid anslutningen, även om de inte inför euron. För införande av euron förutsätts enligt EGFördraget att medlemsstaten fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen och har uppnått en hög grad av varaktig konvergens, vilket bedöms med hjälp av konvergenskriterierna i Maastrichtfördraget. Medlemsstaten skall delta i valutakursmekanismen (ERM II) i minst två års tid. Det här är ett villkor för bedömningen. Det kan antas att de flesta av de nya medlemsstaterna försöker komma med i valutakursmekanismen förhållandevis snart efter anslutningen. Beslut om anslut-

ning till ERM II-mekanismen fattas från fall till fall. Ett förhandsvillkor för medlemskap i den ekonomiska och monetära unionen är också att lagstiftningen om den inre marknaden genomförs, i synnerhet fria kapitalrörelser.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området. De totala ekonomiska verkningarna av utvidgningen behandlas i kapitel 4.1.

3.12. Statistik

Medlemsländerna beviljades inte några undantag eller övergångstider i fråga om gemenskapens regelverk om statistik. Från unionens sida fästes särskilt avseende vid sambanden mellan regelverket om statistik och de övriga förhandlingsfrågorna. Kontinuerlig tillgång till tillförlitliga statistiska uppgifter är av väsentlig betydelse för verksamheten och beslutsfattandet inom EU.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området.

3.13. Socialpolitik och sysselsättning

Social trygghet

Inom området socialpolitik går de nya medlemsstaterna med i det politiska samarbete som definieras i artikel 144 i EG-fördraget. I detta samarbete tillämpas en öppen samordningsmetod inom området för fattigdom, utslagning och pensioner samt görs förberedelser för tillämpning av metoden inom hälso- och sjukvården. Det ligger i de nuvarande medlemsstaternas intresse att de nya medlemsstaterna deltar, för på så sätt ökas stabiliteten i deras sociala trygghetssystem

och förmedlas information om goda socialpolitiska förfaranden.

Arbetsrätt

När det gäller arbetsrätt har de nya medlemsstaterna förbundit sig att iaktta EG:s regelverk från och med anslutningen. Endast Malta beviljades en övergångstid i fråga om arbetstidsdirektivet (93/104/EG). Övergångstiden upphör till alla delar senast vid utgången av 2004.

Jämställdhet

Lika behandling av kvinnor och män är en av hörnstenarna för EU:s socialpolitik. Den är en grundläggande förutsättning för ökad ekonomisk välfärd och social samhörighet i gemenskapen. EU har kraftigt understött kvinnors möjligheter att på ett jämbördigt sätt delta i verksamheten i samhället, och EU har aktivt arbetat för jämställdhet mellan könen. EG:s jämställdhetsreglering har sitt ursprung i förbudet mot lönediskriminering. Redan i EG-fördraget intogs en artikel om likalönsprincipen. Jämställdhetsperspektivet stärktes ytterligare i Amsterdamfördraget. Bekämpning av diskriminering på grund av kön föreskrivs redan i den allmänna klausulen om icke-diskriminering. Jämställdhetsfrämjande åtgärder föreskrivs i samband med socialpolitiken. Dessutom anges att jämställdhet mellan könen bör beaktas som en horisontell princip i alla gemenskapens verksamheter. De nya medlemsstaterna skall följa gemenskapens jämställdhetsbestämmelser från och med anslutningen.

Sysselsättning

De nya medlemsstaterna deltar genast från anslutningen till alla delar i samarbetet kring EU:s sysselsättningsstrategi. De skall i sin sysselsättningspolitik följa de sysselsättningspolitiska riktlinjer som EG fastställt för medlemsstaterna samt sträva efter att uppfylla de sysselsättningsmål som dokumenterats i riktlinjerna och uppställts bl.a. av Europeiska

rådet i Lissabon. För många av de nya medlemsländerna är det en stor utmaning att uppnå målen.

Social dialog

Den sociala dialogen inom EU omfattar bl.a. dokumentationen i artikel 139 i EG-fördraget om det arbete som arbetsmarknadsorganisationer på europeisk nivå bedriver för att utveckla EG:s arbets- och sociallagstiftning genom att ingå avtal på europeisk nivå. Utvidgningen innebär att också arbetsmarknadsorganisationerna i de nya medlemsstaterna kan delta i beredningen av de avtal som avses i EG-fördraget. Möjligheterna att delta kan i viss mån begränsas av den låga graden av organisering bland arbetsgivare och arbetstagare.

Arbetarskydd

Sedan 1970-talet har det givits mer än 30 direktiv gällande minimikrav på arbetarskyddet. År 1989 gavs bl.a. ramdirektivet om arbetarskydd, 89/391/EEG, där de allmänna förfarandena och åtgärderna för arbetarskydd på arbetsplatserna fastställdes.

Gemenskapens arbetarskyddspolitik och arbetarskyddsdirektiv förutsätter att arbetarskyddet övervakas av en fungerande och tillräckligt effektiv organisation och att relationerna mellan arbetsgivare och arbetstagare fungerar på arbetsplatserna. På dessa punkter återstår saker att åtgärda för flera ansökarländer. Under de senaste åren har det trots allt skett en utveckling. Många länder har t.ex. reviderat förvaltningen och övervakningen av arbetarskyddet. Utvecklingen av arbetsmarknadsrelationerna på de olika arbetsplatserna kan däremot ta lång tid. De nya medlemsstaterna saknar fortfarande delvis en enhetlig lagstiftningsgrund för arbetarskyddet, och Lettland, Malta, Polen och Slovenien beviljades vissa övergångsarrangemang.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom ar-

betarskyddsområdet. I fråga om arbetarskyddet innebär utvidgningen att Finlands konkurrenskraft förbättras något jämfört med de nya medlemsstaterna när de måste höja sitt arbetarskydd till gemenskapsnivån. Övergångstiderna är korta och har ett snävt innehåll, och de har inte någon betydelse för Finland.

Deltagandet i sysselsättningsstrategin innebär att en aktiv sysselsättningspolitik skall tillämpas även i de nya medlemsstaterna, vilket för sin del minskar risken för allvarliga störningar på arbetsmarknaden inom EU. Det här stabiliserar arbetsmarknaden inom hela EU.

Från och med anslutningen skall de nya medlemsstaterna följa minimibestämmelserna i arbetslagstiftningen inom EU, vilket för sin del jämnar ut skillnaderna i konkurrensläget mellan Finland och de nya medlemsstaterna. Övergångstiden för Malta i fråga om genomförandet av arbetstidsdirektivet har inte någon stor betydelse, eftersom perioden är kort.

3.14. Energi

Energi

Enligt anslutningsfördraget skall de nya medlemsstaterna tillämpa gemenskapslagstiftningen om energi från och med dagen för anslutningen. De flesta av ansökarländerna beviljades dock en övergångstid i fråga om skyldigheten att inneha lager av råolja eller petroleumprodukter som motsvarar den inhemska förbrukningen i 90 dagar. Tjeckien beviljades en övergångstid fram till utgången av 2004 för genomförandet av naturgasdirektivet.

Dessutom beviljades Estland en övergångstid till utgången av 2008 för tillämpning av direktiv 96/92/EG gällande den inre marknaden för el i fråga om öppnandet av elmarknaden. De nuvarande medlemsstaterna gav också en gemensam förklaring (nr 8), där den specifika situationen när det gäller omstruktureringen av oljeskiffersektorn erkänns och där Estland därför ges möjlighet att skjuta upp öppnandet av sin elmarknad för icke-hushållskunder fram till utgången av 2012. I

de nuvarande medlemsstaterna är tidsgränsen den 1 juli 2004.

På begäran av medlemsstaterna kan kommissionen dock från och med 2009 utvärdera utvecklingen av elmarknaden i Östersjöområdet och rapportera till rådet och ge lämpliga rekommendationer med beaktande av dels oljeskiffrets särställning och sociala och ekonomiska överväganden som rör produktion och konsumtion av oljeskiffer i Estland, dels målen för elmarknaden i EU.

Estland motiverade sin ursprungliga begäran om en övergångstid fram till 2015 med att elproduktionen i landet är beroende av oljeskiffer. Oljeskiffret är inhemskt, men produktionskostnaderna är så höga att den elektricitet som produceras har stora svårigheter att klara sig på den öppna elmarknaden. De beviljade övergångsarrangemangen ger Estland möjlighet att successivt genomföra omstruktureringen av den nationellt viktiga oljeskiffersektorn och klara av de miljö-, ekonomi-, social- och sysselsättningspolitiska verkningarna i anslutning till detta.

På begäran av Estland fogades oljeskiffer också till förteckningen över forskningsområden som får finansiering ur kol- och stål-forskningsfonden.

Verkningar för Finland

De övergångstider som beviljats Estland förhindrar uppkomsten av en gemensam elmarknad för Estland, Lettland och Litauen. De kan också ha konsekvenser för den nordiska elmarknaden, om den planerade elkabelförbindelsen mellan Finland och Estland blir verklighet. Det blir då nödvändigt att pröva nödvändigheten av att tillämpa principen om ömsesidighet enligt elmarknadsdirektivet. Enligt principen öppnar Finland sin elmarknad för import från Estland endast i samma utsträckning som Estland öppnar sin marknad för import.

Kärnenergi

Anslutningsakten innehåller inte några bestämmelser om kärnsäkerhet och unionen har inte någon lagstiftning om detta. Frågan ingick därför inte i granskningen gällande har-

moniseringen av medlemsstaternas nationella lagstiftning och gemenskapslagstiftningen. Kärnsäkerheten granskades inte heller som ett led i de allmänna villkoren för medlemskap för ansökarländerna. Under anslutningsförhandlingarna utformades dock ett krav på att de nya medlemsstaterna bör ha en hög nivå på kärnsäkerheten. I detta hänseende kan man dock inte kräva mer av dem än av de nuvarande medlemsstaterna.

En särskild expertgrupp sammanställde en rapport med kärnsäkerhetsrekommendationer för alla ansökarländer. En utgångspunkt för utvärderingen var att båda enheterna vid kärnkraftverket Ignalina i Litauen och enheterna 1 och 2 vid kärnkraftverket Bohunice V1 i Slovakien är så konstruerade att de inte ens med konstruktionsmässiga förbättringar kan nå upp till den säkerhetsnivå som råder i unionen. I en uppföljningsrapport av samma expertgrupp konstaterades att de nya medlemsstaterna har förbundit sig att följa rekommendationerna, gjort betydande framsteg i fråga om detta samt uppgett tidtabeller för verkställigheten av de rekommendationer som ännu inte följts. Endast i fråga om Litauen rekommenderades i rapporten kontinuerlig närmare uppföljning av läget. Till slutakten från konferensen har fogats en förklaring (nr 20) där Tyskland och Österrike betonar nödvändigheten av att övervaka genomförandet av rekommendationerna i alla de nya medlemsstaterna, vid behov även efter anslutningen.

Till anslutningsakten har fogats ett protokoll (nr 4), där Litauen förbinder sig att stänga den första enheten vid kärnkraftverket Ignalina före 2005 och den andra enheten före utgången av 2009. Å andra sidan innehåller protokollet gemenskapens löfte om ekonomiskt stöd till Litauen för såväl stängningen som skötseln av följdverkningarna av stängningen. Till anslutningsakten har också fogats ett motsvarande protokoll (nr 9) om ekonomiskt stöd för stängningen av de två enheterna vid kärnkraftverket Bohunice V1 i Slovakien.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget har inte några verkningar för lagstiftningen i Finland. Stäng-

ningen av kärnkraftverket Ignalina minskar miljöhoten för Finland.

3.15. Industripolitik

EU:s industripolitik är av horisontell karaktär och syftar till att garantera gynnsamma förutsättningar för industrins konkurrenskraft. Den använder sig av företagspolitiska instrument med vilkas hjälp man försöker skapa förutsättningar för att företags- och arbetslivet skall kunna agera handlingskraftigt, utnyttja idéer och ta vara på de tillfällen som erbjuds. Inom industripolitiken gäller det dock att ta hänsyn till olika branschers specialbehov och egenskaper. Politiken måste därför drivas på ett differentierat sätt enligt respektive bransch. Inom industripolitiken förenas således horisontella frågor och branschvis tillämpning.

Verkningar för Finland

Bortsett från några branscher, t.ex. textilvaror, har ansökarländernas industriprodukter allt sedan 1995 praktiskt taget fritt kommit ut på EU-marknaden, så utvidgningen medför inga stora förändringar. Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området.

3.16. Små och medelstora företag

De nya medlemsstaterna godkänner gemenskapens regelverk om små och medelstora företag och genomför det från och med anslutningen.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området.

3.17. Vetenskap och forskning

EU:s forskningspolitik syftar till att stärka industrins konkurrenskraft och dess vetenskapliga och tekniska grund samt att tillhandahålla information och kompetens som behövs för gemenskapens olika politikområden. Forskningspolitiken består av beslut som gäller gemenskapens ramprogram för forskning och teknisk utveckling samt vetenskaps- och teknologiavtal som ingås med tredje land.

Ramprogrammet är unionens primära finansiella instrument inom området forskning. Som bäst pågår det sjätte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling, med en budget på 17,5 miljarder euro för åren 2002–2006. Inom ramprogrammet beviljas forskningsfinansiering för samprojekt för företag, forskningscentra och universitet i medlemsstaterna på basis av öppna anbudstävlingar. Ramprogrammet består av två separata program: EG-programmet och Euratomprogrammet.

Samtliga ansökarländer hade associerats redan med det femte ramprogrammet 1998–2002 och deltar i det sjätte ramprogrammet på samma villkor som medlemsstaterna. Lettland, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern deltar också i Euratomprogrammet.

Av de nya medlemsländerna går Lettland, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Ungern och Estland med i kol- och stålforskningsfonden, som inrättades i samband med att Europeiska kol- och stålgemenskapen utvecklades. Staterna står för medfinansiering av fondens kapital utgående från hur stor produktionen i staterna är.

Verkningar för Finland

Kapitlet om forskning och vetenskap innehåller inga övergångsarrangemang och leder inte till några ändringar av den nationella lagstiftningen. De nya medlemsstaternas förmåga att delta i ramprogrammet beror på förhållandena i länderna, t.ex. forskarnas och forskningens standard och befintliga nödvändiga forskningscentra och infrastruktur för forskning. Dessutom bör nationella forskningscentrum kunna bevilja nationell finans-

ering som vederlag för gemenskapsfinansieringen.

3.18. Utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor

De nya medlemsstaterna antog gemenskapens regelverk om utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor utan ändringar.

Bestämmelser om utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor finns i artiklarna 149 och 150 i EG-fördraget. Med stöd av bestämmelserna stöder och kompletterar verksamheten på gemenskapsnivå medlemsstaternas verksamhet enligt subsidiaritetsprincipen. Medlemsstaterna ansvarar för de nationella utbildningssystemen och innehållet i undervisningen.

Gemenskapsprogrammen är ett viktigt samarbetsinstrument inom utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor. Ansökarländerna har deltagit i den andra fasen 2000-2006 i gemenskapens viktigaste utbildnings- och ungdomsprogram (Sokrates, Leonardo da Vinci, Ungdom). De nya medlemsstaternas anslutning kommer sålunda inte att påverka verksamheten inom dessa program.

Medlemskapet innebär att ansökarländerna blir parter i sådana program som gäller samarbete inom utbildningsområdet mellan EU och tredje länder. Ett sådant program är Tempus som stöder utveckling av högskoleutbildning i de sydosteuropéiska länderna och Tacis-länderna.

Verkningar för Finland

De nya medlemsstaternas anslutning till Europeiska unionen har inte några direkta verkningar för utbildnings- och ungdomspolitikerna i Finland. Möjligheterna att främja internationellt samarbete och rörlighet inom utbildning och ungdomsfrågor förbättras.

3.19. Telekomunikation och informationsteknik

Inom området för telekommunikation och informationsteknik strävar Europeiska unio-

nen med stöd av artikel 95 i EG-fördraget efter att upprätta en inre marknad samt att tillnärma bestämmelserna i lagar och andra författningar i medlemsstaterna.

Tanken bakom det nuvarande systemet för reglering av telekommunikation var att leda övergången från en monopolbaserad miljö till en konkurrensutsatt miljö. Systemet tog fasta på att upprätta en konkurrensmarknad och skydda rättigheterna för nya aktörer på marknaden. Efter liberaliseringen av gemenskapens telemarknad slutfördes i början av 2002 en omfattande revidering av lagstiftningen om elektronisk kommunikation, som syftade till att stärka konkurrensen inom alla marknadssektorer och samtidigt säkerställa att konsumenternas grundläggande rättigheter tryggas även i fortsättningen.

De nya medlemsstaterna anpassar sin lagstiftning om telekommunikation och informationsteknik till gemenskapens regelverk och ser till att lagstiftningen genomförs före anslutningen.

Polen beviljades dock en övergångstid fram till utgången av 2005 för att öppna posttjänsterna för konkurrens.

Verkningar för Finland

Utvidgningen ger upphov till nya kommunikations- och underleverantörsmarknader inom områdena för telekommunikation och informationsteknik. Den snabba liberaliseringen av telemarknaden i de nya medlemsstaterna och främjandet av telekonkurrensen innebär betydande kommersiella intressen också för Finland. Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området.

3.20. Kultur och audiovisuell politik

Kultur

I enlighet med artikel 151 i EG-fördraget strävar Europeiska unionen efter att stöda kulturen i medlemsstaterna med respekt för dess mångfald. Unionen strävar också efter att stöda samarbetet mellan medlemsstaterna och kulturella aktörer i dem samt vid behov

komplettera verksamheten. Målet är att stärka nationella och regionala kulturella drag.

De nya medlemsstaterna har genomfört gemenskapsregelverket i anslutning till artikel 151 och förbundit sig vid de principer som skrivits in i det. Principerna innebär att den nationella kulturella lagstiftningen faller utanför harmoniseringen, och de understryker vikten av att beakta kulturella aspekter i unionens alla verksamheter.

Av de nya medlemsstaternas tillträde följer att det kulturella samarbetet inom unionen kommer att breddas samt bli mångsidigare och livligare. Det här stärker den europeiska kulturens ställning i världen. De nya medlemsstaterna kan suveränt delta i unionens program och projekt inom området kultur samt i beredningen av beslut som gäller dessa.

Verkningar för Finland

Utvidgningen erbjuder kulturlivet i Finland nya samarbetsmöjligheter i form av program, projekt och samarbetsnätverk inom unionen. Speciellt viktiga är de nya verksamhetsbetingelser som den utvidgade unionen erbjuder inom Östersjöområdet.

Audiovisuell politik

Europeiska unionens audiovisuella politik syftar till att främja konkurrenskraften för den europeiska audiovisuella sektorn och rörligheten för audiovisuella alster i och utanför Europa. Unionens viktigaste instrument inom det audiovisuella är direktivet 89/552/EEG om sändningsverksamhet för television, sådant det lyder i ändrad form, och programmet Media Plus för att stöda den audiovisuella industrin.

I egenskap av minimidirektiv syftar televisionsdirektivet till att harmonisera rundradio-lagstiftningen i medlemsstaterna. Eftersom ansökarländerna anpassar sin nationella lagstiftning till gemenskapens regelverk före anslutningen skall i fortsättningen minimireglerna enligt televisionsdirektivet tillämpas även på deras televisionsverksamhet. Anslutningen stärker den europeiska marknaden för televisionsverksamhet.

När de nya medlemsstaterna ansluter sig till unionen deltar de som jämlikar med de nuvarande medlemsstaterna i programmet Media Plus för att stöda den audiovisuella industrin. Programmet Media Plus erbjuder företag och professionella inom det audiovisuella området i de nya medlemsstaterna ett forum för samarbete och möjlighet till utbildning och stöd under fasen för utveckling av produktioner, tillträde till presentation av produktioner på marknaden inom branschen samt möjlighet till distribution av produktio-ner i olika medier utanför riksgränserna.

Verkningar för Finland

För Finlands vidkommande främjar utvidgningen av unionen en breddning av den audiovisuella marknaden. Finländska företag och professionella inom den audiovisuella branschen får möjlighet att sprida produktio-ner i vidare kretsar. Utvidgningen ger en stadigare grund för det samarbete som redan in-letts, i synnerhet i Östersjöområdet.

3.21. Regional- och strukturpolitik

Europeiska gemenskapens regelverk på området för regional- och strukturpolitik tillämpas i de nya medlemsstaterna från anslutningen. Anslutningsfördraget innehåller inte några övergångsarrangemang. I anslutningsförhandlingarna koncentrerade man sig på administrativa frågor, stödberättigande och fördelning av medel mellan de nya medlemsstaterna. Malta gav en ensidig förklaring (nr 36) om särbehandling av öregionen Gozo. Slovenien gav en ensidig förklaring (nr 41) om landets regionala indelning på NUTS II-nivå efter 2006.

Åren 2004–2006 får de nya medlemsstater-na regional- och strukturpolitiskt stöd till ett belopp av sammanlagt 21,8 miljarder euro. Stödet indelas i stöd från strukturfonderna, 14,16 miljarder euro, och stöd från sammanhållningsfonden, 7,59 miljarder euro. Av det regional- och strukturpolitiska stödet hänförs 6,1 miljarder euro till år 2004, 6,9 miljarder euro till år 2005 och 8,8 miljarder euro till år 2006. De ekonomiska ramarna inrymmer

dessutom tekniskt bistånd och reservering inför en politisk lösning på Cypern.

Stödet fördelas så, att 93,49 % går till stödande av program enligt mål 1, 0,86 % till stödande av program enligt mål 2, 0,79 % till stödande av program enligt mål 3, 4,58 % till stödande av gemenskapsinitiativen INTERREG och EQUAL och 0,27 % till tekniskt bistånd. Under förhandlingarna nåddes ett resultat som innebär att medel inom program enligt mål 1 i vissa fall på ett flexibelt sätt kan användas även för gränsområdesprojekt. I slutskedet av anslutningsförhandlingarna ändrades dessutom INTERREG-finansieringen för bl.a. Slovenien på ett sådant sätt att nivån på gränsområdesfinansieringen inte skulle sjunka efter anslutningen.

Rätten till stöd för program enligt mål 1 baserar sig på bruttonationalprodukten (BNP) per person på NUTS II-nivå med åren 1997, 1998 och 1999 som referensår. Regioner vilkas BNP underskrider 75 % av medelvärdet i unionen har rätt att få stöd. Enligt detta har alla regioner i de nya medlemsstaterna rätt att få stöd, bortsett från städerna Prag och Bratislava samt Cypern. De sistnämnda regionerna har rätt att få stöd för program enligt såväl mål 2 som mål 3. Alla tio nya medlemsstater har rätt att få stöd för gemenskapsinitiativen INTERREG och EQUAL. I de nya medlemsstaterna genomförs däremot inte några gemenskapsinitiativ enligt Leader+ eller Urban åren 2004–2006.

Utöver strukturfondsstöd har samtliga nya medlemsstater rätt att få stöd ur sammanhållningsfonden åren 2004–2006. Rätten till stöd bestäms på basis av bruttonationalinkomsten per person med åren 1998, 1999 och 2000 som referensår. Åren 2004–2006 uppgår sammanhållningsfondens andel av stödet för strukturåtgärder till i genomsnitt 34,7 % i de nya medlemsländerna. I de nuvarande medlemsländerna uppgår sammanhållningsfondens andel av de totala strukturåtgärder till 8,5 %.

Av finansieringen av de regionala och strukturella åtgärder som inriktats på de nya medlemsländerna kanaliseras 52 % till Polen, vilket i praktiken motsvarar Polens befolkningsandel. Dividerat med folkmängden är strukturstödet till de nya medlemsstaterna i genomsnitt 81 euro per invånare år 2004 och

117 euro år 2006. År 2006 varierar stödgraderna från 54 euro per invånare på Cypern till 180 euro i Estland. Strukturstöden är högst i Estland, Lettland och Litauen, där de motsvarar den högsta gränsen, dvs. 4 % av BNP. I de övriga länderna nås gränsen ännu inte 2006.

Strukturfondsprogram och sammanhållningsfondsprojekt berättigar till stöd från den 1 januari 2004. I de nya medlemsstaterna får finansieringsbeslut dock fattas först från och med anslutningen. Ur strukturfonden betalas de nya medlemsstaterna förskott som motsvarar 16 % av hela stödbeloppet. År 2004 betalas 10 % av förskottet och år 2005 6 %.

Verkningar för Finland

Utvidgningen medför nya utmaningar för sammanhållningspolitiken. De ekonomiska skillnaderna mellan regionerna ökar och klyftan i levnadsstandarden mellan den rikaste och den fattigaste tiondelen mer än fördubblas. Enligt statistiska uppgifter från 2000 bor 25 % av befolkningen i den utvidgade unionen i regioner där BNP per invånare underskrider 75 % av genomsnittet i unionen. Motsvarande siffra i dag är 18 %.

Av definitionen av kriteriet för regioner som omfattas av mål 1 följer att de nordliga och mycket glesbebyggda områdena i Finland inte längre omfattas av mål 1 efter 2006, då den nuvarande strukturfondsperioden tar slut. Finland har som mål att de glesbebyggda områdena i norra och östra Finland skall kvarstå som områden enligt mål 1. Frågan avgörs under de följande förhandlingarna om de ekonomiska ramarna.

Kommissionen har indelat medlemsstaterna i tre grupper på basis av inkomstnivå. Den första gruppen består av de åtta nya medlemsstater som har lägsta BNP. De omfattar 21 % procent av befolkningen i unionen. Den genomsnittliga inkomstnivån per person i dessa länder är 42 % av medelvärdet i det utvidgade EU. Den andra gruppen består av de nuvarande medlemsstaterna Spanien, Grekland och Portugal samt Slovenien och Cypern. Deras befolkning omfattar 13 % av befolkningen i unionen, och deras genomsnittliga inkomstnivå per person är 71 % av

medelvärde i den utvidgade EU. Den tredje gruppen består av de nuvarande medlemsstaterna med undantag av Spanien, Grekland och Portugal. Deras genomsnittliga inkomstnivå per person är 11 % högre än medelvärdet i den utvidgade unionen.

Kommissionens framstegsrapporter om sammanhållningspolitiken har visat att de regionala BNP-siffrorna är förenade med betydande osäkerhetsfaktorer. Exempelvis ändrades siffrorna för 2000 från de preliminära till de slutliga uppgifterna med 3-5 procentenheter. Intervallet om tre procentenheter omfattar regioner med en sammanlagd befolkning på 15 miljoner. Det här påverkar finansieringen i väsentlig grad.

I den utvidgade unionen råder det ett regional- och strukturpolitiskt tryck på att koncentrera sig på de sämst utvecklade regionerna. Den politiska tyngdpunkten förflyttas till de nya medlemsstaterna. Utvidgningen medför också nytt finansieringstryck vid unionens yttre gränser.

3.22. Miljö

Samtliga nya medlemsstater beviljades övergångstider för att genomföra gemenskapens miljöregelverk. De flesta och de längsta övergångstiderna beviljades i fråga om vattenvård och avfallshantering. Inom dessa områden kräver genomförandet av gemenskapsregelverket mycket stora investeringar, av vilka den offentliga sektorn svarar för merparten. När övergångstiderna beviljades bedömdes det dock att de inte har konsekvenser som innebär att miljöns tillstånd försämrats inom den nuvarande unionen eller som snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Enligt Finlands ståndpunkt får övergångstiderna inte heller äventyra säkerheten för unionsmedborgarna. I anslutningsförhandlingarna fäste Finland sålunda avseende även vid frågor som berör människors hälsa. Finland fäste dessutom särskilt avseende vid att övergångstiderna inte får ha gränsöverskridande konsekvenser.

De beviljade övergångstiderna hindrar inte en positiv utveckling inom miljövärden, på sin höjd bromsar de upp den. Ansökarländerna skall uppnå de delmål som uppställts för

dem och genomföra lagstiftningen i tillbörlig ordning inom övergångstiden. Kommissionen har möjlighet att övervaka utvecklingen och ingripa om det uppstår problem.

Samtliga ansökarländer beviljades en övergångstid för genomförandet av direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. De längsta övergångstiderna gäller till utgången av 2015. Under denna tid skall de nya medlemsstaterna dock uppnå de överenskomna delmål som uppställts särskilt för varje land. Genomförandet av direktivet och nivån på vattenvården i länderna framskrider således stegvis. För Finland är det viktigt att följa utvecklingen av vattenvården i Östersjöstaterna.

Samtliga ansökarländer utom Estland beviljades också övergångstider för att genomföra förpackningsavfallsdirektivet 94/62/EG. De längsta övergångstiderna gäller till utgången av 2009. Övergångstiderna gäller målen för total återvinning och totalt materialutnyttjande samt återvinningsmål som uppställts för olika material (plast, glas, metall, papper och kartong). Samtliga länder bör uppnå de uppställda delmålen enligt den överenskomna tidtabellen.

Cypern, Litauen, Malta, Polen, Slovakien, Tjeckien, Ungern och Estland beviljades en övergångstid i fråga om direktivet om begränsning av utsläpp till luften av vissa förorenningar från stora förbränningsanläggningar (2001/80/EG, LCP-direktivet). De längsta övergångstiderna gäller till utgången av 2017. Övergångstiderna gäller bara befintliga anläggningar.

För Estlands del varierar övergångstiden för genomförandet av LCP-direktivet enligt anläggning från utgången av 2010 till utgången av 2015. Svaveldioxidutsläppen (SO_2) i Estland orsakar en del av det sura nedfallet i södra Finland. Under övergångsperioden skall Estland dock eliminera minst 65 % av svavlet i rökgaserna vid de anläggningar som beviljats övergångstider, vilket innebär att svaveldioxidutsläppen från anläggningarna inte borde öka. Det sura nedfall som när Finland torde kvarstå på nuvarande nivå. För närvarande står Lettland, Litauen och Estland för ca 4 % av SO_2 -nedfallet i Finland och för ca 2 % av nedfallet av kväveoxid (NO_x). Övergångstiden för Polen

gäller till utgången av 2017. Svavelutsläpp från Polen står för närvarande för ca 7 % av SO₂-nedfallet i Finland och kväveoxidutsläpp för ca 5 % av NO_x-nedfallet. Minskade utsläpp från de stora förbränningsanläggningarna i Polen är av väsentlig betydelse för att minska försurningen i hela Europa och minskar också det sura nedfall som når Finland.

Lettland, Litauen, Malta, Polen, Slovakien och Estland beviljades övergångstider i fråga om direktiv 94/63/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer. De längsta övergångstiderna gäller till utgången av 2008. Övergångstiderna gäller bara befintliga anläggningar.

Lettland, Malta, Polen, Slovakien och Ungern har övergångstider för genomförandet av rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter. Under övergångstiden skall myndigheterna i det land som transporterar avfall använda mot transporterna, om avfallet transporteras för återvinning till en anläggning som har beviljats en övergångstid för genomförandet av övriga direktiv. Under övergångstiden skall ett anmälningsförfarande tillämpas i fråga om transport av allt avfall avsett för återvinning.

Dessutom beviljades Polen en övergångstid som gäller högst till utgången av 2012. Under denna tid kan de polska myndigheterna använda mot att vissa avfall (glas, papper, plast och använda bildäck) förs in i Polen för återvinning. Ett problem för Polen är att anläggningarna för återvinning av avfall har otillräcklig kapacitet. Införsel av avfall skulle således ytterligare försvåra möjligheterna att uppnå målen för återvinning och materialutnyttjande enligt förpacknings- och förpackningsavfallsdirektivet.

Övergångstiderna gällande avfallstransporter har ringa betydelse för industrin i Finland. Under de senaste åren har de behöriga myndigheterna nämligen inte fått några anmälningar om att avfall som skall övervakas har förts ut till de länder som beviljats övergångstider.

Cypern och Polen beviljades en övergångstid i fråga om direktiv 1999/32/EG om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen

och om ändring av direktiv 93/12/EEG. För Cypern gäller övergångstiden till och med den 1 maj 2005 och för Polen till och med den 31 december 2006.

Lettland, Malta och Estland beviljades en övergångstid för att genomföra direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten. De längsta övergångstiderna gäller till utgången av 2015. Ungern kan dessutom föreskriva undantag för arsenik fram till och med den 25 december 2009.

Lettland, Polen och Estland beviljades en övergångstid för att genomföra direktivet om skyddet av miljön kring avstjälningsplatser. Övergångstiden för Estland gäller askavfall som uppkommer vid förbränning av brinnande sten. Estland har ännu inte någon slutdeponeringsplats för avfallet eller möjlighet att återanvända det. Askavfall får deponeras på avstjälningsplatser fram till den 16 juli 2009. Direktiv 75/442/EG om avfall och direktiv 91/689/EEG om farligt avfall skall likväl iakttas. Lettlands övergångstid sträcker sig till utgången av 2004 och Polens till utgången av 2012.

Lettland, Polen, Slovakien och Slovenien beviljades en övergångstid för att genomföra direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet). Övergångstiderna gäller bara befintliga anläggningar. De längsta övergångstiderna gäller till utgången av 2011.

Malta beviljades en övergångstid fram till utgången av 2008 för att genomföra direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar. Under övergångstiden får Malta fortsätta att med traditionella nät fånga sju arter av finkar som skall hållas i fångenskap. Övergångstiden är en drivfjäder för Malta att skydda fåglar enligt direktivet. Vid uppföljningen av åtgärderna under övergångstiden kommer särskild uppmärksamhet att fästas vid att förbättra fågelskyddssituationen på Malta, vilket är av positiv betydelse även med tanke på flyttfåglarna i Finland.

Estland beviljades ett undantag fram till den 1 maj 2009 från direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter. Undantaget gäller det strikta skyddet för lodjur. När tiden gått ut utreder kommissionen den fortsatta tillämpningen av undantaget.

Övergångstider beviljades dessutom Slovakien och Ungern i fråga om direktiv 94/67/EEG om förbränning av farligt avfall, Malta, Polen och Slovakien i fråga om direktiv 76/464/EEG om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö och dess dotterdirektiv, Lettland i fråga om direktiv 87/217/EEG om att hindra och minska asbestförorening i miljön samt Lettland och Polen i fråga om direktiv 97/43/Euratom om skydd för personers hälsa mot faror vid joniserande strålning i samband med medicinsk bestrålning.

Verkningar för Finland

De beviljade övergångstiderna har inte några betydande verkningar för Finland.

Utvidgningen av EU föranleder en ändring i miljölagstiftningen i Finland. Den tekniska anpassningen som innebär att bilaga IV (arter som kräver noggrant skydd) till direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter utökas med två insektarter (stor barkplattbagge och violett guldring) förutsätter att bilaga 5 enligt 23 § miljöskyddsförordningen ändras på motsvarande sätt.

3.23. Konsument- och hälsoskyddsfrågor

De nya medlemsstaterna skall tillämpa gemenskapens regelverk gällande detta kapitel från anslutningsdagen.

De nya medlemsstaterna skall delta i verkställigheten av det nya folkhälsoprogrammet, reagera snabbt vid hot mot hälsa samt delta i arbetet inom nätverket för övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar. Inom området för smittsamma sjukdomar begränsas gemenskapens behörighet till utbyte av information och samarbete. Bekämpningsåtgärderna hör däremot till den nationella behörigheten.

Till följd av utvidgningen utsträcker sig EU:s gemensamma konsumentskydd till hela den utvidgade inre marknaden. En hög standard på produktsäkerheten, produktansvaret samt skyddet av konsumenternas ekonomiska

intressen i de nya medlemsstaterna säkerställs med hjälp av effektiv marknadstillsyn.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området.

Fri rörlighet för medborgare och varor kan öka den gränsöverskridande spridningen av smittsamma sjukdomar och snabba hot mot hälsan. På längre sikt kommer de nya medlemsstaternas tillträde till gemenskapens nätverk för övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar att bidra till att situationen förbättras.

3.24. Samarbete i rättsliga och inrikes frågor

EU:s rättsliga och inrikes frågor består av visering, asyl, invandring (inbegripet gränsövervakning), privaträttsligt och straffrättsligt samarbete samt polissamarbete.

De ansökande staterna och medlemsstaterna yrkade inte under något skede av anslutningsförhandlingarna på övergångsbestämmelser inom området för rättsliga och inrikes frågor. Ansökarländerna skall sålunda genomföra regelverket om rättsliga och inrikes frågor från och med anslutningsdagen, bortsett från vissa delar i Schengenregelverket. De ansökande staterna förbinder sig också att ansluta sig till de konventioner mellan medlemsstaterna som ingåtts med stöd av kapitel VI i EU-fördraget och som gäller polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Eftersom konventionernas ikraftträdande förutsätter att de ratificeras nationellt av varje land är det möjligt att de börjar tillämpas först flera år efter anslutningen.

Den aktuella utvidgningen är den första efter det att Schengenregelverket integrerades i unionen 1999. Enligt det Schengenprotokoll som fogats till Amsterdamfördraget skall ansökarländerna anta Schengenregelverket i dess helhet. Det här betyder dock inte de nya medlemsstaterna automatiskt blir en del av Schengenområdet (området utan kontroll vid

de inre gränserna). Schengensystemet har alltid börjat tillämpas i två steg så, att tillträdet har följts av en flerårig berednings- och utvärderingsfas. Därefter har de stater som redan tillämpar regelverket enhälligt beslutat att regelverket skall tillämpas på den nya staten och att kontroller vid de inre gränserna skall avskaffas.

Som bilaga till artikel 3 i anslutningsakten ingår en förteckning över de delar i Schengenregelverket som skall tillämpas från och med anslutningen. Rådet beslutar senare enhälligt om tillämpningen av de övriga delarna i Schengenregelverket. I anslutningsförhandlingarna avtalades inte om någon tidtabell för rådets beslut om avskaffande av kontrollerna vid de inre gränserna. Det här förutsätter i praktiken att kapaciteten hos Schengens informationssystem utvidgas för att de nya medlemsstaterna skall kunna tillämpa det. Enligt bedömningarna för tillfället blir revideringen av informationssystemet inte klar före 2006.

En viktig förutsättning för avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna är att de s.k. ersättande åtgärderna i anslutning till Schengenregelverket vidtas effektivt, i synnerhet övervakningen vid de yttre gränserna, polissamarbetet, det rättsliga samarbetet och Schengens informationssystem. Genom artikel 35 i anslutningsakten inrättas ett temporärt finansiellt instrument genom vilket de nya medlemsstaterna från anslutningen till utgången av 2006 stöds i utvecklingen av övervakningen vid de yttre gränserna och i förberedelserna inför en fullödlig tillämpning av Schengenregelverket.

Artikel 39 i anslutningsakten innehåller en skyddsklausul för civil- och straffrättsligt samarbete. Skyddsklausulen skall tillämpas bara på de nya medlemsstaterna. Om det i en ny medlemsstat finns allvarliga brister eller överhängande risk för sådana brister i genomförandet eller tillämpningen av beslut och åtaganden som avser ömsesidigt erkännande på det straffrättsliga området enligt EU-fördraget, får kommissionen med stöd av skyddsklausulen inom utsatt tid vidta lämpliga åtgärder och ange under vilka förutsättningar och hur dessa åtgärder skall genomföras. På det civilrättsliga området gäller det samma införlivandet av direktiv och förord-

ningar som avser ömsesidigt erkännande enligt EG-fördraget.

Kommissionens åtgärder får bestå av ett tillfälligt upphävande av tillämpningen av bestämmelser och beslut i förbindelserna mellan en ny medlemsstat och en eller flera andra medlemsstater. Åtgärderna får inte kvarstå längre än vad som är nödvändigt och skall i vart fall upphävas när bristerna har avhjälpits. Med hänsyn till den nya medlemsstatens framsteg med att avhjälpa de brister som fastställts kan kommissionen anpassa åtgärderna på lämpligt sätt efter samråd med medlemsstaterna.

Lettland, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Estland har gett en gemensam förklaring (nr 22) gällande skyddsklausulen i den aktuella artikeln i anslutningsakten. Kommissionen har också gett en förklaring (nr 43) om skyddsklausulen för rättsliga och inrikes frågor.

Verkningar för Finland

Efter anslutningen tillämpar de nya medlemsstaterna EG:s regelverk på området för rättsliga och inrikes frågor, bortsett från vissa delar av Schengenregelverket. Ansökarländernas anslutning till unionen föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom området för rättsliga och inrikes frågor.

Enligt protokoll nr 6 som fogats till Amsterdamfördraget och som gäller asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater skall EU-medlemsstaterna betraktas som säkra ursprungsländer i förhållande till varandra för alla rättsliga och praktiska syften som har samband med asylärenden. Ansökningar om asyl som ges in av en medborgare i en medlemsstat får endast i vissa exceptionella fall beaktas eller förklaras tillåtna att behandlas av en annan medlemsstat. Det kan antas att detta minskar viljan hos medborgarna i ansökarländerna att söka asyl i andra medlemsstater i unionen. Efter det att ansökarländerna har tillträtt unionen omfattas de också av systemet för fastställande av vilken medlemsstat som ansvarar för behandlingen av de asylansökningar som getts inom EU.

Efter anslutningen deltar de nya medlemsstaterna i det europeiska polissamarbetet och samarbetet kring brott mot tullagstiftningen inom alla sektorer av samarbetet. Genom detta effektiveras utbytet av information mellan medlemsstaterna och ansökarländerna. Det kan förväntas att ansökarländernas medlemskap har klart positiva konsekvenser för brottsbekämpningen, i synnerhet på längre sikt. Samarbetskanalerna och metoderna inom brottsbekämpningen förenhetligas, vilket underlättar bekämpningen och utredningen av gränsöverskridande brottslighet mellan de nuvarande och de nya medlemsstaterna.

Eftersom godstrafiken frigörs och tullkontrollerna mellan de nuvarande och de nya medlemsstaterna samt mellan de nya medlemsstaterna avskaffas omedelbart efter anslutningen, är det särskilt viktigt att de nya medlemsstaterna snabbt tillträder de konventioner om rättsliga och inrikes frågor som gäller tullsamarbete. Det här gör det möjligt för dem att fullödigt delta i de samarbetsmetoder som ersätter kontrollerna vid de inre gränserna, t.ex. utnyttjandet av gemensamma register. Ansökarländerna har gällande bilaterala tullsamarbetsavtal med de nuvarande medlemsstaterna och med varandra. Behovet att tillämpa samarbetsavtalen torde öka när kontrollerna vid de inre gränserna har upphört och innan EU-instrumenten börjar gälla. Finland har ingått sådana avtal med de länder som är viktigast för landet när det gäller godstrafik, t.ex. Polen och Estland.

Den skyldighet som uppställts för ansökarländerna att uppfylla förpliktelserna enligt gemenskapens regelverk utan ändringar förutsätter att lagstiftningen inom den juridiska sektorn före anslutningsdagen revideras i alla ansökarländer. Den skall motsvara nuläget och uppfylla de centrala kännetecknen på en rättsstat och hela förvaltningen skall organiseras så att den effektivt tillämpar gemenskapens regelverk i praktiken. Det internationella civil- och straffrättsliga samarbetet kommer att effektiveras när ömsesidigt erkännande av domar i medlemsstaterna blir möjligt inom EU.

I fortsättningen är det inte längre möjligt att utfärda inreseförbud enligt artikel 96 i Schengenkonventionen för medborgare i ansökarländerna. Det här leder till att de efter-

lysningar enligt artikel 96 som redan nu finns i Schengens informationssystem och som gäller medborgare i ansökarländerna raderas i det gemensamma registret och överförs till nationella register.

Schengens informationssystem blir allt viktigare för de myndigheter som övervakar lagstiftningen. Europeiska polisbyrå (Europol) kan effektivera sin analysverksamhet i fråga om allvarlig brottslighet, eftersom den med hjälp av de nya medlemsstaterna får mera övergripande information. Nationell ratificering av Europolkonventionen i varje ny medlemsstat är en förutsättning för att de nya medlemsstaterna fullödigt skall kunna delta i Eurolps verksamhet. Ratificeringen kan ta tid beroende på de nya medlemsstaternas författningsrättsliga förfaranden och ratificeringsberedskap.

När rådet i sinom tid beslutar att avskaffa kontrollerna vid de inre gränserna i de nya medlemsstaterna, utvidgas Schengenområdet småningom från nuvarande 15 stater (13 medlemsstater samt Island och Norge) till 25 stater. Tills kontrollerna vid de inre gränserna har avskaffats är visum som utfärdats av de nya medlemsstaterna nationella visum som inte gäller inom Schengenområdet.

När de nya medlemsstaterna börjar tillämpa Schengenregelverket fullt ut, effektiveras tillämpningen av de ersättande åtgärderna som hänför sig till Schengen. Till förfogande står då Schengens informationssystem samt övriga Schengensamarbetsformer som kompenserar det eventuella säkerhetsunderskott som följer av att kontrollerna vid de inre gränserna avskaffas. I anslutningsförhandlingarna fastställdes den princip som antogs av Europeiska rådet i Tammerfors och enligt vilken myndigheter som specialiserat sig på gränsövervakning svarar för effektiv övervakning vid EU:s yttre gränser.

3.25. Tullunionen

Inom Europeiska gemenskapen grundar sig utrikeshandeln med varor och den inre marknaden på en tullunion där en gemensam tulltaxa tillämpas på handel med tredje land. Vid handel mellan medlemsstaterna i tullunionen rör sig varor fritt på den inre marknaden

inom gemenskapen, vilket innebär att tullar på import och export samt alla avgifter med motsvarande verkningar och andra restriktioner är förbjudna inom tullunionen. När de nya medlemsstaterna ansluter sig till Europeiska unionen börjar de tillämpa gemenskapens tullagstiftning för verkställandet av gemenskapens handelspolitik. De viktigaste rättsakterna är rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan samt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, vilken huvudsakligen reglerar tullförfarandena, och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpning av sistnämnda förordning.

Anslutningsfördraget innehåller de ändringar i gemenskapens tullagstiftning som utvidgningen förutsätter, bl.a. i fråga om räckvidden för gemenskapens tullterritorium. I fördraget har dessutom dokumenterats de tekniska övergångsarrangemang i anslutning till sammanföringen av gemenskapens och de nya medlemsstaternas tullterritorier om vilka överenskommits med de nya medlemsstaterna. De gäller bl.a. tullbehandlingen av varor i fall där varor med ursprung i tredje land blir gemenskapsvaror på grund av utvidgningen av tullterritoriet samt giltigheten för sådana tillstånd gällande tullförfaranden som beviljats före medlemskapet.

Ungern beviljades en övergångstid i fråga om tullfri import till gemenskapens tullterritorium av olegerat aluminium för användning som råvara. Malta beviljades en övergångstid när det gäller import av vissa textilprodukter.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området.

Utvidgningens inverkan på tullunionen och därigenom på den inre marknadens funktionsduglighet beror i hög grad på nivån hos tullkontrollen i de nya medlemsstaterna och deras förmåga att tillämpa gemenskapens tullagstiftning. De nya medlemsstaterna skall genast från början av medlemskapet tillämpa gemenskapens tullagstiftning på import och

export i anslutning till handeln med varor med tredje land. Varor som förs in från tredje land skall tulldeklareras i den medlemsstat dit de importeras eller också kan de skickas vidare till en annan medlemsstat. Om tullkontrollen i en ny medlemsstat är bristfällig eller om medlemsstaten inte till alla delar kan tillämpa gemenskapens tullagstiftning klanderfritt, kan det uppkomma störningar på den inre marknaden.

Verkningarna för Finland beror i hög grad på vilken administrativ förmåga tullverket i Lettland, Litauen, Polen och Estland har när det gäller att sköta verkställigheten av tullunionen. De beviljade övergångstiderna har inte några verkningar för industrin eller handeln i Finland.

3.26. Yttre förbindelser

Europeiska unionen är en betydande internationell aktör. Unionen och dess medlemsstater är aktiva i internationella organisationer. Beroende på befogenheterna uppträder de gemensamt eller så, att medlemsstaternas ståndpunkter samordnas. Unionen har dessutom vidsträckta och mångsidiga relationer till samt ett nätverk av avtal med tredje länder och grupper av tredje länder. De yttre förbindelserna består av olika politikområden, t.ex. handelspolitik, utvecklingssamarbete samt gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Också inom många andra sektorer är verksamheten inom ramen för de yttre förbindelserna betydande, t.ex. inom rättsliga och inrikes frågor samt miljöpolitik.

De anslutande länderna skall anta gemenskapens regelverk om yttre förbindelser sådant det gällde den 1 mars 1998 och börja tillämpa det från anslutningsdagen. De nya medlemsstaterna förväntas också successivt och så snabbt som möjligt samordna sin politik om tredje länder och internationella organisationer med de beslut som gemenskapen antar. Det här är speciellt viktigt med tanke på de förhandlingar för olika sektorer som för närvarande förs inom WTO. Alla avtal (inbegripet Centraleuropeiska frihandelsavtalet, CEFTA) som inte är förenliga med de förpliktelser som ett medlemskap föranleder skall sägas upp.

De nya medlemsstaterna stärker unionens utrikespolitiska roll. Unionens betydelse ökar när den företräder en grupp av länder som är allt viktigare ekonomiskt sett, med hänsyn till folkmängden och andra mätare. Den utvidgade unionens utrikespolitiska effektivitet beror i hög grad på unionens beslutsförmåga, som i sin tur påverkas av bl.a. gemensamma intressen för medlemsstaterna samt varje lands politiska accentueringar. De nya medlemsstaternas tonvikt inom verksamheten på området yttre förbindelser torde huvudsakligen gälla unionens närområden. De nya medlemsstaterna har mindre erfarenhet av vissa globala frågor, t.ex. utvecklingssamarbete.

Verkningar för Finland

Den utvidgade unionen kommer att få ökat inflytande inom den globala ekonomin och den internationella politiken, vilket också stärker Finlands ställning och möjligheter att påverka. Den ökade politiska och ekonomiska stabiliteten garanterar bättre förutsägbara verksamhetsbetingelser också för finländska företag. Estlands, Lettlands, Litauens och Polens anslutning stärker den nordliga dimensionen inom unionen och den ekonomiska stabiliteten i Finlands närområde.

3.27. Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik

De nya medlemsstaterna skall anta rättsakterna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) sådana de gällde den 1 mars 1998 och meddela att de kan börja tillämpa dem från anslutningsdagen. Utvidgningen är en utmaning för en effektiv och enhetlig gemensam utrikes- och säkerhetspolitik i unionen. Medlemsstaterna skall ha beredskap och förmåga att fullödigt och aktivt delta i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken från och med anslutningsdagen. Utvidgningen stärker också relationerna mellan unionen och Förenta staterna. De nya medlemsstaterna har av hävd haft intensiva relationer till Förenta staterna. Tre av de nya medlemsstaterna är medlemmar i Nato och fem håller på att tillträda organisationen.

Verkningar för Finland

Anslutningen av de nya medlemsstaterna ökar stabiliteten i Europa. I och med de nya medlemsstaterna accentueras de östra grannområdenas, inbegripet Rysslands, betydelse för utvecklingen av säkerheten inom unionen. Europeiska unionens gemensamma yttre gräns med Ryssland förlängs. Betydelsen av den nordliga dimensionen ökar samtidigt som också samarbetet vid de yttre gränserna med EU:s grannländer och Ryssland intensifieras.

3.28. Finansiell kontroll

Ansökarländerna beviljades inte några övergångstider eller undantag i fråga om gemenskapens regelverk om finansiell kontroll, utan de skall vara beredda att uppfylla villkoren i regelverket fullt ut från anslutningsdagen. Syftet med regelverket är att säkra en sund ekonomisk förvaltning av EU:s medel och en tillbörlig finansiell kontroll samt skydda unionens ekonomiska intressen. Ansökarländerna har därför varit tvungna att utforma lagstiftningsramar i enlighet med gemenskapens regelverk. Vid förhandlingarna fästes också särskilt avseende vid hur kontrollsystemen fungerar. Tillbörlig användning av den finansiering som unionen beviljat ansökarländerna före anslutningen samt kontroll, uppföljning och utvärdering av hur medlen används är ett viktigt bevis på att ansökarländerna förmår tillämpa gemenskapens regelverk om finansiell kontroll.

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området.

3.29. Budget

Ansökarländerna har godkänt gemenskapens bestämmelser om finansieringen och budgeten, vilket innebär fullödigt deltagande i finansieringen av EU-budgeten från anslut-

ningen. Med de nya medlemsstaterna avtalades om följande särskilda arrangemang:

Systemet för egna medel

När det gäller systemet för egna medel, vilket definierar inkomsterna i EU-budgeten, har i anslutningsfördraget tagits in sådana tekniska förutsättningar som innebär att de nya medlemsstaternas betalningar till EU:s budget under det första medlemskapsåret anpassas så att de motsvarar anslutningsdagen den 1 maj 2004.

Tillfällig budgetkompensation

EU betalar tillfällig budgetkompensation till Cypern, Malta, Slovenien och Tjeckien

under 2004–2006 för att säkerställa att ländernas nettoposition med hänsyn till gemenskapsbudgeten inte försämras jämfört med deras ställning 2003 som nettomottagare av föranslutningsstöd. De aktuella beloppen under 2004–2006 är för Tjeckien 389 miljoner euro, för Cypern 300 miljoner euro, för Malta 166 miljoner euro och för Slovenien 131 miljoner euro (enligt 1999 års prisnivå).

Den särskilda likviditetsfaciliteten

Under 2004–2006 kommer alla de tio anslutande länderna att få ett särskilt stöd ur den särskilda likviditetsfaciliteten (sammanlagt 2,4 miljarder euro) med syfte att förbättra deras budgetpositioner. Åren 2004–2006 utbetalas följande belopp:

Särskild temporär likviditetsfacilitet 2004–2006, miljoner euro, enligt 1999 års prisnivå.

Cypern	Tjeckien	Estland	Ungern	Polen	Slovenien	Litauen	Lettland	Slovakien	Malta
38	358	22	211	1443	101	47	26	86	66

I beloppen ingår 1 miljard euro till Polen och 100 miljoner euro till Tjeckien. Motsvarande belopp dras av från strukturfondsbidragen till länderna.

der, t.ex. förvaltning av rättsliga och inrikes frågor, livsmedelssäkerhet, statistikföring samt skydd av gemenskapens ekonomiska intressen.

Vissa andra arrangemang med finansiella verkningar

Vid anslutningsförhandlingarna kom man också överens om följande arrangemang med finansiella verkningar för åren 2004–2006: 859 miljoner euro för att stärka Schengenkontrollsystemen i de nya medlemsstaterna, 375 miljoner euro för utgifter föranledda av avvecklingen av kärnreaktorer (i Litauen kärnkraftverket Ignalina, 285 miljoner euro, och i Slovakien kärnkraftverket Bohunice, 90 miljoner euro) samt 380 miljoner euro för utvecklingen av den administrativa beredskapen i de nya medlemsländerna. Det sistnämnda stödet inriktas på effektivisering av förvaltningen inom sådana sektorer som inte kan stödas med medel ur EU:s strukturfon-

Verkningar för Finland

Anslutningsfördraget föranleder inte några ändringar i lagstiftningen i Finland inom det aktuella området. Budgetverkningarna behandlas närmare i kapitel 4.1.2.

3.30. Institutioner

I anslutningsförhandlingarna om institutionerna baserade sig EU:s gemensamma ståndpunkter till största delen på Nicefördragets protokoll om utvidgningen av Europeiska unionen samt på de av medlemsstaterna antagna förklaringar om utvidgningen av Europeiska unionen och om tröskeln för kvalificerad majoritet och antalet röster för en blocke-

rande minoritet i en utvidgad union som förgats till slutakten i Nicefördraget. Protokollet innehåller ändringar som skall företas inför utvidgningen och som gäller det antal företrädare i Europaparlamentet som skall väljas i varje medlemsstat och det sammanlagda antalet företrädare i parlamentet, vägningen av rösterna i rådet samt kommissionens storlek och sammansättning.

Förklaringen om utvidgningen av Europeiska unionen (nr 20) kompletterar protokollet om utvidgningen. Förklaringen innehåller den gemensamma ståndpunkt som framförts vid anslutningskonferensen och gäller det antal företrädare i Europaparlamentet som skall väljas i de ansökande stater som inlett anslutningsförhandlingar samt antalet ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén samt de ansökande staternas antal röster i rådet. I förklaringen om tröskeln för kvalificerad majoritet och antalet röster för en blockerande minoritet i en utvidgad union (nr 21) anges hur kvalificerad majoritet och blockerande minoritet skall fastställas i sådana fall där alla ansökande stater som inlett anslutningsförhandlingar ännu inte har anslutits till unionen när den nya vägningen av rösterna träder i kraft.

De ståndpunkter som rådet slutgiltigt antog i oktober och november 2002 syftade dessutom till att så snabbt och smidigt som möjligt integrera de nya medlemsstaterna i arbetet i unionens institutioner. Likaså beaktades att ett större antal länder än beräknat kommer att anslutas till unionen.

Efter utvidgningen är de officiella språken som används vid institutionerna danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, holländska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.

Europaparlamentet

För mandatperioden 2004–2009 väljs sammanlagt 732 företrädare i Europaparlamentet. I protokollet om utvidgningen i Nicefördraget kom man överens om det totala antalet företrädare och fördelningen av platser i Europaparlamentet under mandatperioden

2004–2009. Vid förhandlingarna låg förklaringen om utvidgningen i Nicefördraget till grund för diskussionerna om antalet platser för de nya medlemmarna. Till skillnad från Nicefördraget kom man vid förhandlingarna överens om två permanenta extra platser för Tjeckien och Ungern så, att deras antal platser motsvarar antalet platser för nuvarande medlemsstater med motsvarande folkmängd. De 50 platser för Bulgarien och Rumänien som blir oanvända fördelas proportionellt mellan de nuvarande och de nya medlemsstaterna enligt principerna i förklaringen. På basis av detta får Finland under mandatperioden 2004–2009 en plats mer än enligt Nicefördraget, vilket höjer antalet företrädare för Finland från 13 till 14.

I anslutningsfördraget anges övergångsåtgärder i fråga om antalet platser i Europaparlamentet från och med dagen för anslutningen fram till början av Europaparlamentets mandatperiod 2004–2009 samt sättet att välja företrädare. Under övergångsperioden har de nya medlemsstaterna samma antal platser som under mandatperioden 2004–2009. Med avvikelse från bestämmelserna i EG-fördraget skall företrädare för de nya medlemsstaterna under den aktuella perioden utses inom parlamenten i dessa stater på det sätt som var och en av dessa stater själva bestämmer.

Rådet

Till skillnad från vad som bestäms i Nicefördraget skall det genom Nicefördraget reviderade systemet för vägningen av antalet röster i rådet tillämpas redan från och med den 1 november 2004. I systemet företas också behövliga anpassningar med hänsyn till att Bulgarien och Rumänien ännu inte blir medlemmar i det här skedet. För beslut med kvalificerad majoritet i rådet krävs minst 232 röster av 321 röster. Dessutom tillämpas bestämmelsen om att när rådet skall fatta ett beslut med kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de stater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning.

Under övergångsperioden från den 1 maj 2004 till den 31 oktober 2004 tillämpas den

nuvarande vägningen av rösterna i rådet anpassad med hänsyn till de nya medlemsstaterna.

Kommissionen

När det gäller kommissionen innehåller anslutningsfördraget bestämmelser om komplettering av den nuvarande kommissionen, upphörande av den nuvarande kommissionens mandatperiod samt mandattiden för den nya kommissionen. Varje stat som ansluter sig till unionen skall ha rätt att ha en av sina medborgare som ledamot i kommissionen från och med anslutningsdagen. Den nuvarande kommissionen kompletteras från och med den 1 maj 2004 med tio nya kommissionsmedlemmar som utses av rådet. Mandattiden för den nuvarande kommissionen skall gå ut den 31 oktober 2004. Mandattiden för den nya kommissionen börjar den 1 november 2004 och går ut den 31 oktober 2009. Efter valet till Europaparlamentet i juni 2004 godkänner det nya Europaparlamentet valet av ny ordförande för kommissionen samt de övriga kommissionsledamöterna.

Gemenskapernas domstol

I anslutningsfördraget bestäms om tidsbestämda byten av domarna i gemenskapernas domstol och antalet domare i gemenskapernas förstainstansrätt samt hur nya domare i båda domstolarna skall utses. Till båda domstolarna skall utses tio nya domare, vilket följer direkt av Nicefördraget. Antalet domare i båda domstolarna motsvarar då antalet medlemsstater även efter anslutningen. För gemenskapernas domstol går ämbetstiden för fem av de nya domarna ut den 6 oktober 2006. Ämbetstiden för de fem övriga går ut den 6 oktober 2009. För förstainstansrätten är motsvarande datum den 31 augusti 2004 och den 31 augusti 2007.

Till anslutningsfördraget har fogats en gemensam förklaring (nr 2) som gäller generaladvokaterna i gemenskapernas domstol. Enligt förklaringen kommer de nya medlemsstaterna att ingå i den nuvarande ordningen för utnämning av generaladvokater,

om inte antalet generaladvokater utökas på begäran av domstolen. Syftet med förklaringen är att säkerställa att även de nya medlemsstaterna beaktas när generaladvokater utnämns.

Övriga organ

I anslutningsfördraget bestäms om det antal ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén som skall väljas i medlemsstaterna samt om antalet ledamöter i Vetenskapliga och tekniska kommittén. I fördraget bestäms även om organiseringen av institutionerna och de övriga organen. Befintliga regler tillämpas på de nya medlemsstaternas representation.

Europeiska centralbanken (ECB)

I samband med utvidgningen kompletteras det protokoll om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken som fogats till EG-fördraget så, att när de nya medlemsstaterna och deras centralbanker tillträder Europeiska centralbankssystemet (ECBS) skall ECB:s tecknade kapital och högsta belopp för reservtillgångar som får föras över till ECB automatiskt ökas. Utan denna ändring skulle ECB vara tvungen att återbörda de nuvarande medlemsstaternas nationella centralbanker en del av det kapital de betalat samt en del av de överförda reservtillgångarna för att andelar i kapitalet och reservtillgångarna skall frigöras för de nya nationella centralbankerna. I praktiken innebär det här att ECB skulle vara tvungen att betala de nuvarande medlemsstaternas nationella centralbanker mera än vad den får in av de nya centralbankerna, eftersom de nya nationella centralbankerna i egenskap av centralbanker utanför euroområdet skulle betala bara 5 % av sin kapitalandel.

I samband med anslutningsförhandlingarna kom de nuvarande medlemsstaterna fram till att partiell återbetalning av kapitalet och reservtillgångarna till de gamla nationella centralbankerna är en felaktig politisk signal: i

samband med utvidgningen utökas inte ECB:s resurser, utan de minskar tvärtom i praktiken. Lösningen innebär en bestående modell även med tanke på framtida utvidgningar. Förändringen innebär att när en ny medlemsstats centralbank blir en ny nationell centralbank i ECBS skall ECB:s kapital och högsta belopp för reservtillgångsfordringar justeras uppåt med ett belopp som beräknas genom att ovan nämnda belopp multipliceras med kvoten mellan de aktier som skall tecknas och som redan har tecknats i den berörda nationella centralbanken.

Europeiska investeringsbanken (EIB)

Utvidgningen förutsätter också ändringar i Europeiska investeringsbankens stadga. De nya medlemsstaterna blir medlemmar i banken och betalar sin andel av det inbetalade kapitalet, vilken i regel bestäms på basis av medlemsstaternas BNP.

Efter utvidgningen kommer bankens styrelse att bestå av 26 ledamöter och 16 suppleanter som utses av bankens råd för en tid av fem år. En ledamot nomineras av varje medlemsstat och en av kommissionen. Även suppleanterna utses för en tid av fem år så att två suppleanter per land nomineras av Storbritannien, Italien, Frankrike och Tyskland. De övriga länderna har indelats i grupper som i samförstånd nominerar en suppleant. De nya medlemsstaterna får nominera sammanlagt tre suppleanter. Kommissionen har också en egen suppleant.

För beslut i styrelsen krävs i regel en tredjedel av medlemsstaterna, vilken samtidigt skall representera minst hälften av det tecknade kapitalet i banken. För kvalificerad majoritet krävs det 18 röster och 68 % av det tecknade kapitalet.

Bankens direktion kompletteras med en ledamot och består då av en ordförande och åtta vice ordförande.

I övergångsbestämmelserna definieras de nya medlemsstaternas betalningsskyldigheter och tidtabellen för betalningarna. Samtidigt höjs Spaniens andel av bankens grundkapital så, att Spaniens proportionella andel höjs till 60 % av de stora medlemsstaternas röstetal.

Verkningar för Finland

Bestämmelserna om institutionerna i anslutningsfördraget förändrar inte i väsentliga delar Finlands ställning inom beslutsfattandet i unionen jämfört med Nicefördraget. Verkningarna av Nicefördraget har beskrivits i regeringens proposition gällande ikraftsättande av vissa bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Nicefördraget (RP 93/2001 rd).

Under mandatperioden 2004–2009 minskar antalet platser för Finland i Europaparlamentet med två från de nuvarande 16 platserna. Regeringen kommer att avlåta en proposition med förslag till lag om ändring av vallagen mot slutet av 2003. Propositionen innehåller också en ändring av 163 § 1 mom. vallagen så att lagen skall motsvara det framtida antalet platser för Finland.

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

4.1.1. Totalekonomiska verkningar

Den ökade trygghet och politiska stabilitet som följer av utvidgningen av EU är viktig också när det gäller att bevara den ekonomiska välfärden i Europa. På lång sikt har utvidgningen positiva verkningar för tillväxtdynamiken i unionen och via strukturella förändringar även på utrikeshandeln, investeringarna och den internationella arbetsfördelningen. Det har bedömts att utvidgningen har positiva totalekonomiska verkningar för både de nya och de nuvarande medlemsstaterna, inbegripet Finland.

De nya medlemsstaternas ekonomiska betydelse i den utvidgade unionen är liten, och några betydande direkta verkningar på samhällsekonomisk nivå är inte att vänta i de nuvarande medlemsstaterna. Verkningarna är klart större för de nya medlemsstaterna. Erfarenheterna av tidigare utvidgningar i fråga om länder som är fattigare än medelnivån visar att anslutningen medför att utrikeshandeln och investeringarna ökar samt att den tekniska utvecklingen påskyndas och således även att välfärden ökar. När den inre marknaden breddas får företagen nya marknader,

och i de nya medlemsstaterna förbättras köpkraften i snabb takt.

Utvidgningens handelsverkningar beräknas vara mest påtagliga i de nya medlemsstaterna, eftersom deras export till unionen är större i relation till nationalprodukten än de nuvarande medlemsstaternas export till dessa länder. Samarbetet mellan de nya och de nuvarande medlemsstaterna är redan långt framskridet på grund av Europaavtalen. De nya medlemsstaternas handel med EU har avreglerats i hög grad och är starkt inriktad på unionen. Handeln i de nya medlemsstaterna kan även i fortsättningen öka snabbt till följd av den ekonomiska utvecklingen, även om själva EU-medlemskapet eller övergången från planekonomi till marknadsekonomi inte längre har några betydande verkningar i fråga om tillväxten. Det kan uppkomma förändringar i handelsstrukturen, om utvidgningen medför att en del av medlemsstaternas utrikeshandel utanför unionen ersätts med handel inom unionen.

Utvidgningen kommer eventuellt att öka de utländska investeringarna i de nya medlemsstaterna när riskfaktorerna, t.ex. osäkerhet i fråga om den administrativa handlingsförmågan, minskar ytterligare. Så har skett i samband med de tidigare utvidgningarna av unionen, men denna gång kan ökningen av investeringarna begränsas av att utgångsnivån är hög. Privatiseringen i ansökarländerna har redan lockat rikligt med direkta utländska investeringar. Det är nu en utmaning för de nya medlemsstaterna att sträva efter utländska investeringar i nyinvesteringar. Det här har avspeglats i en hårdare skattekonkurrens. Utländska investeringar kan ha betydande verkningar för de nya medlemsstaternas ekonomier. Verkningarna för de nuvarande medlemsstaterna beräknas däremot bli obetydliga.

Än så länge har rörligheten för arbetstagare varit obetydlig i unionen. De tidigare utvidgningarna har inte lett till omfattande flyttningsrörelser och de har inte medfört allvarliga störningar på arbetsmarknaden i medlemsstaterna. Trots att arbetslösheten för närvarande är fortsatt hög inom flera branscher i Finland infaller utvidgningen i ett skede då bristen på arbetskraft till följd av att befolkningens medelålder stiger håller på att bli en

faktor som bromsar upp den ekonomiska tillväxten i Finland och flera andra nuvarande medlemsstater. De flesta utredningar ger likväl vid handen att det kan beräknas att arbetskraften kommer att röra sig relativt lite även i samband med denna utvidgning. Också i de nya medlemsstaterna stiger befolkningens medelålder och även där kommer det att bli brist på arbetskraft, även om arbetslöshetsgraden är relativt hög för närvarande. De minskade skillnaderna i levnadsstandarden mellan de nuvarande och de nya medlemsstaterna förväntas småningom sänka flyttningstrycket till de nuvarande medlemsstaterna. Övergångstiderna i fråga om arbetskraftens rörlighet kan inte granskas som en helt fristående angelägenhet, eftersom övriga produktionsfaktorer får röra sig fritt. Detta kan eventuellt leda till snedvridningar på marknaden.

Arbetstagare som flyttat till ett land samt deras familjer omfattas av det sociala trygghetssystemet i det land där de arbetar. De största kostnaderna orsakas av pensioner och sjukvård.

Den växande köpkraften i de nya medlemsstaterna kan med tiden ha positiva verkningar för Finlands export. Importen från de nya medlemsstaterna skärper däremot konkurrensen på vår hemmamarknad. Ur Finlands synvinkel är Estland, Lettland, Litauen och Polen de ekonomiskt sett viktigaste blivande medlemsstaterna.

Utvidgningen kommer att öka den internationella skattekonkurrensen. Trycket riktas speciellt på punktskatten för alkoholdrycker och tobaksvaror, företags- och kapitalbeskattningen samt personbeskattningen. När det gäller beskattning har i synnerhet Estlands medlemskap verkningar för Finland. De restriktioner för privatimport av alkoholdrycker och tobaksvaror som Finland tillämpar vid import från en annan EU-medlemsstat försvinner vid ingången av 2004. Det förväntas att införseln av dessa produkter till Finland kommer att öka till följd av den lägre prisnivån i Estland.

Skattesystemet i Estland avviker på flera punkter från det finländska systemet, och medlemskapet kan öka finländska företags intresse för att etablera sig i Estland. Enligt inkomstskattelagen i Estland behöver bolä-

gen inte betala skatt på outdelad vinst. I Estland är inkomstskatten för arbetstagare 26 % utan progression.

Det ekonomiska samarbetet mellan Finland och Estland och den ekonomiska integreringen har redan hunnit rätt långt, och bortsett från beskattningen finns det inte några nämnvärda anpassningsproblem. Samhälls-ekonomin i Estland har liten volym, och därför beräknas de verkningar som når Finland bli obetydliga och gälla bara vissa sektorer.

Med hänsyn till den polska ekonomins volym kan landets medlemskap och ökade välstånd inverka så att Polen ger hela EU-området en betydande tillväxtimpuls under senare hälften av decenniet. Det har också bedömts att Polens medlemskap stärker norra Europas, i synnerhet Östersjöområdets, ekonomiska betydelse.

Ekonomisk politik

För en gynnsam ekonomisk utveckling i EU förutsätts att den gemensamma ekonomiska strategin ständigt utvecklas och att strukturerna anpassas till de nya förhållandena. Medlemsstaternas mångfald i den utvidgade unionen kan försvåra samordningen av den ekonomiska politiken. I och med utvidgningen förbinder de nya medlemsstaterna sig att följa gemensamma spelregler, och anslutningen är drivfjäder för nödvändiga strukturella reformer. Samarbetet inom den ekonomiska politiken ger stabilitet för de nya medlemsstaternas ekonomiska utveckling. För en gynnsam integrationsutveckling förutsätts att den ekonomiska utvecklingen i de nya länderna är hållbar och klart snabbare än i de nuvarande medlemsstaterna. Ju snabbare konvergensen sker, desto lägre blir kostnaderna för utvidgningen. De nya medlemsstaterna bör dessutom så fast som möjligt knytas till Lissabonstrategin, som syftar till att utveckla unionen till världens konkurrenskraftigaste, kompetensbaserade ekonomiska region. De viktigaste strukturpolitiska utmaningarna för de nya medlemsstaterna hänförs sig fortfarande till stor del till stadiet av en övergångsekonomi.

När de nya medlemsstaterna ansluts till unionen skall de iakttä alla bestämmelser om

den ekonomiska politiken i den ekonomiska och monetära unionen. De övergår emellertid inte direkt till den tredje etappen i den ekonomiska och monetära unionen, dvs. till den gemensamma valutan. Länderna förväntas ansluta sig till valutakursmekanismen ERM II, om än inte nödvändigtvis omedelbart efter anslutningen till EU. De nya medlemsstaterna kan övergå till den tredje etappen efter det att de har uppfyllt villkoren för införandet av euron, dvs. konvergenskriterierna i Maastrichtfördraget. I kriterierna förutsätts bl.a. att medlemsstaten påvisar tillräcklig valuta-stabilitet inom växelkursmekanismen under minst två års tid före tidpunkten för bedömningen. Kommissionen och ECB bedömer i sin konvergensrapport om villkoren för övergången till gemensam valuta uppfylls. Beslut om ett lands övergång till den tredje etappen i den ekonomiska och monetära unionen fattas i sista hand av rådet i dess sammansättning på statschefs- eller regeringschefs-nivå.

En hållbar och trovärdig monetär stabilitet uppnås bara som ett resultat av en långvarig, god realekonomisk utveckling och en ekonomisk politik som eftersträvar balans. Det väsentliga är att konvergensen är hållbar. Ett alltför tidigt försök under bristfälliga förutsättningar att bli medlem i den monetära unionen och att ansluta valutan till ERM II-mekanismen kan leda till låg tillväxt inom produktionen och dålig sysselsättning. Ett alltför tidigt medlemskap i den monetära unionen kan vara problematiskt även med tanke på ränte- och valutakursstabiliteten inom euroområdet, eftersom konvergensen också är förenad med förstärkning av den reella valutakursen. Efter det att euron har införts kan den reella valutakursen i förhållande till andra länder inom euroområdet förstärkas bara genom snabbare inflation än i de andra länderna.

Av konvergenskriterierna i Maastrichtfördraget innebär kravet på balans i den offentliga ekonomin en särskild utmaning för de nya medlemsstaterna. I flera av de nya medlemsstaterna underskrider det offentliga underskottet fortfarande klart den tillåtna nivån. Under kommande år utsätts finanspolitiken i de nya medlemsstaterna för ett tilltagande tryck. I de flesta av de nya medlemsstaterna har man fått inflationen under kontroll, men

en del av priserna är fortfarande administrativt reglerade. Takten och sättet för avregleringen kan öka pristrycket i fortsättningen. När det gäller skuldsättning befinner sig de nya medlemsstaterna i en bättre position än de nuvarande medlemsstaterna. I relation till BNP är den offentliga skulden liten i synnerhet i Lettland, Litauen och Estland.

En central utmaning för de nya medlemsstaternas ekonomiska politik och strukturpolitik består i att upprätta sådana förvaltningsstrukturer som stöder verksamheten på marknaden och en balanserad utveckling av den privata sektorn, i synnerhet den finansiella marknaden. Tillbörlig reglering och effektiv övervakning av den finansiella marknaden och de finansiella instituten står i detta hänseende i nyckelposition. För att den låga graden av sparande skall höjas måste ekonomin bli stabilare och den finansiella sektorn utvecklas.

4.1.2. Budgetkonsekvenser

Utvidgningen har både direkta och indirekta budgetkonsekvenser. De direkta konsekvenserna för de nya medlemsstaterna består av EU:s finansiella flöden och de nya medlemsstaternas medfinansiering i EU:s budget. På basis av de beslut som fattats är de direkta budgetkonsekvenserna av utvidgningen kända för åren 2004–2006. För tiden efter 2006 kan bara preliminära bedömningar ges, eftersom de nya ekonomiska ramarna ännu inte har slagits fast.

Med indirekta budgetkonsekvenser avses det förändringstryck som utvidgningen medför för i synnerhet de budgetekonomiskt viktigaste politikområdena, dvs. jordbruks- och landsbygdspolitiken samt regional- och strukturpolitiken. I ett längre perspektiv har de indirekta budgetkonsekvenserna minst lika stor betydelse för de nuvarande medlemsstaterna, inbegripet Finland, som de direkta konsekvenserna.

Ovan nämnda osäkerhetsfaktorer bör beaktas vid bedömningen av de kalkyler som presenteras nedan. I finansministeriets bedömningar har situationen före utvidgningen 2003 jämförts med kalkylerna för 2006 och 2013. Enligt dessa beräkningar riktas år 2006

ca 17 miljarder euro i anslag för åtaganden till de nya medlemsstaterna.

I kalkylerna för 2013 har beaktats att unionen växer med tolv medlemsstater, inbegripet Rumänien och Bulgarien. EU:s budget växer då med ca 34–44 miljarder euro jämfört med 2003. Beaktande att stödet till de nuvarande medlemsstaterna minskar rör EU:s budget sig då mellan 115 och 141 miljarder euro.

De nya medlemsstaternas andel av EU:s utgifter beräknas uppgå till ca 15 % år 2006 och ca 30 % år 2013. På årsbasis är nettoöverföringen till dessa länder ca 27–36 miljarder euro år 2013.

Den ökning av EU:s budget som följer av utvidgningen leder också till att Finlands betalningar ökar. Penningflödena mellan EU och Finland bestäms dock inte enbart på basis av de kalkylmässiga faktorerna i anslutning till utvidgningen, utan är i hög grad beroende av resultaten av förhandlingarna inför finansieringsperioden 2007–2013. Först efter dessa förhandlingar är det möjligt att göra en slutlig bedömning av utvidgningens budgetkonsekvenser för Finland. Också då är bedömningen ofullständig, eftersom det är omöjligt att bedöma vilka politiska reformer som skulle ha verkställts oavsett utvidgningen.

På längre sikt beräknas Finlands nettobetalning, som är ett resultat av samverkan mellan flera faktorer, utvecklas så, att beloppet höjs från ca 200 miljoner euro år 2003 till 400–450 miljoner euro år 2006. Under den finansieringsperiod som följer efter det försämrar Finlands ställning i fråga om nettobetalningen ytterligare.

4.2. Miljökonsekvenser

Utvidgningen har till stor del positiva verkningar för miljöns tillstånd i Finland och inom Europeiska unionen. De nya medlemsstaterna har godkänt EG:s regelverk inom miljöområdet utan ändringar och de skall genomföra regelverket nationellt senast vid tidpunkten för anslutningen. I de flesta nya medlemsstaterna är nivån på miljövården lägre än den genomsnittliga nivån i de nuvarande medlemsstaterna. Genomförandet av

EG:s miljöregelverk förbättrar successivt miljöns tillstånd i de nya medlemsstaterna och samtidigt i hela Europa. Till en början kan utvidgningen eventuellt bromsa upp utvecklingen av ny miljölagstiftning och även försvåra möjligheterna att nå en gemensam EU-ståndpunkt i internationella förhandlingar.

De nya medlemsstaterna beviljades övergångstider, eftersom miljöinvesteringarna kräver ansevliga resurser. Fördelarna med investeringarna i fråga om hälsan, ekonomin och miljövården är klart större än kostnaderna. Övergångstiderna hindrar inte en positiv utveckling inom miljövården. Genomförandet av luftvårdsdirektiven innebär att luftkvaliteten i de nya medlemsstaterna förbättras betydligt samtidigt som också människornas hälsa främjas. När de gränsöverskridande utsläppen från de nya medlemsstaterna minskar förbättras luftkvaliteten. Olägenheterna av luftföroreningar minskar också i många av de nuvarande medlemsstaterna, t.ex. i Finland. Genomförandet av vattenvårdsbestämmelserna i de nya medlemsstaterna är särskilt viktigt för Finland för att tillståndet i Östersjön skall förbättras.

Utvidgningen beräknas öka den ekonomiska aktiviteten i Europa och i synnerhet i de nya medlemsstaterna. Den kraftiga ökningen av industriell verksamhet och trafik, i synnerhet vägtransporter, kan ha ogynnsamma miljökonsekvenser. Den växande konsumtionen ökar bl.a. mängden avfall och ställer nya krav på avfallshanteringen i de nya medlemsstaterna. I många av de nya medlemsstaterna finns det fortfarande sådan orörd natur och sådana naturtyper vilkas skydd är livsviktigt för bevarandet av naturens mångfald i hela Europa. Effektiveringen av jordbruket och minskningen av antalet småbruk utgör också ett hot mot bevarandet av naturens mångfald i de nya medlemsstaterna. Den sannolikt tilltagande användningen av gödselmedel och bekämpningsmedel belastar i synnerhet vattnet. Med tanke på miljövården är det viktigt att de nya medlemsstaterna beaktar miljöaspekterna och aspekterna gällande en hållbar utveckling i allt beslutsfattande.

4.3. Verknningar i fråga om organisation och personal

De nya medlemsstaterna omfattas av medlemskapets rättigheter och skyldigheter i enlighet med anslutningsfördraget. Det här har vissa verkningar i fråga om organisation och personal vid unionens institutioner.

Verkningarna i fråga om organisation och personal för utrikesministeriets vidkommande hänförs till hur Finland är representerat i de nya medlemsstaterna. Anslutningen av de nya medlemsstaterna till Europeiska unionen beräknas inte ha några andra direkta verkningar för Finland i fråga om organisation och personal.

4.4. Verknningar för medborgarna

Utvidgningen av Europeiska unionen påverkar de finska medborgarnas ställning på många sätt. Antagandet av de grundläggande värderingarna inom EU – frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna – i allt vidare kretsar stärker den politiska och ekonomiska stabiliteten på vår kontinent. Inom unionen garanterar gemensamma värderingar och institutioner samt intensiva kontakter fred mellan medlemsstaterna. De nya medlemsstaternas utfästelse att följa gemensamma regler och förfaranden underlättar enskilda medborgares kontakter med medborgare, företag och sammanslutningar i dessa stater.

Den breddade inre marknaden medför fördelar för konsumenterna i Finland. När handelshindren avskaffas och ekonomierna och produktionen av konsumtionsvaror utvecklas i de nya medlemsstaterna utökas produktutbudet och priskonkurrensen. Handeln mellan de nuvarande och de nya medlemsstaterna breddas och leder till ökad allmän välfärd. Det ligger i de finska medborgarnas och de övriga EU-medborgarnas intresse att det gemensamma konsumentskyddet inom EU omfattar hela det utvidgade inre marknadsområdet.

Möjligheterna att resa i Europa förenklas då de gällande reglerna om fri rörlighet inom unionen omfattar ett allt större område. Rätten till fri rörlighet gäller från och med anslutningsdagen för de nya medlemsstaterna personer som inte är aktiva i ekonomiskt hänseende, studerande och pensionärer. Fri rörlighet för arbetstagare genomförs via

övergångsarrangemang som säkerställer att det inte uppkommer obalans i flyttningsströmmarna mellan de nya och de nuvarande medlemsstaterna på grund av skillnaderna i lönenivåerna.

Ömsesidigt erkännande av examina underlättar medborgarnas yrkesmässiga rörlighet mellan Finland och de nya medlemsstaterna. De nya medlemsstaternas fullödiga deltagande i EU:s utbildnings-, ungdoms- och forskningsarbete ökar möjligheterna till internationalisering för studerande, anställda inom utbildningssektorn, forskare och unga samt förbättrar förutsättningarna för samarbete.

Den sociala tryggheten för medborgarna i Europa blir mera övergripande. Systemet för samordning av den sociala tryggheten utvidgas till att gälla personer som rör sig mellan Finland och de nya medlemsstaterna och gör det möjligt att bl.a. betala pensioner och andra sociala trygghetsförmåner från en medlemsstat till en annan.

Efter anslutningen flyttas EU:s yttre gräns till gränserna mellan de nya medlemsstaterna och tredje land. Gränsövervakningen och gränskontrollerna vid gemenskapens inre gränser kvarstår likväl tills vidare mellan de nya medlemsstaterna och de nuvarande Schengenstaterna. När rådet i sinom tid i enlighet med Schengenregelverket beslutar att avskaffa kontrollerna vid de inre gränserna kan medborgarna i EU:s medlemsstater resa fritt på 25 staters territorier.

Utvidgningen av euroområdet kommer i sinom tid att underlätta prisjämförelser och resor i Europa. Den ekonomiska tillväxten i hela unionen stärks när de nya medlemsstaterna går med i den tredje etappen i den ekonomiska och monetära unionen.

Det kulturella samarbetet blir mångsidigare och livligare när de nya medlemsstaterna suveränt deltar i unionens program och projekt inom området kultur. Finländarna erbjuds nya samarbetsmöjligheter i form av allt mera omfattande program, projekt och samarbetsnätverk i unionen.

Nivån på hälso- och sjukvården i de nya medlemsstaterna höjs och folkhälsotillståndet förbättras när de utformar en modern nationell hälsovårdspolitik. Bekämpningen av olägenheter för hälsan effektivteras i Europa. De nya medlemsstaternas deltagande i har-

moniseringen av EU:s narkotikapolitik främjar kampen mot smittsamma sjukdomar och narkotika. Förbättringen av miljöns tillstånd och andra faktorer som påverkar hälsan har också positiv betydelse för hälsoskyddet.

Jämställdheten mellan kvinnor och män förbättras i de nya medlemsstaterna. Genomförandet av EU-bestämmelserna om jämställdhet inverkar positivt på utvecklingen i samhället och på det allmänna attitydklimatet. Samhällsställningen för minoriteterna i de nya medlemsstaterna förbättras eftersom EU-bestämmelserna förutsätter att etniska minoriteter garanteras likabehandling och att likabehandling tillämpas i arbetslivet.

Tryggheten för finska medborgare ökar när de nya medlemsstaterna går med i det europeiska polissamarbetet och samarbetet kring brott mot tullagstiftningen. När utbyte av information ökar och förfarandena förenhetligas, underlättas bekämpningen och utredningen av gränsöverskridande brottslighet. Åtgärderna i kampen mot terrorism effektivteras när samarbetet intensifieras. De nya medlemsstaternas utfästelse att bekämpa ekonomisk brottslighet och korruption har också positiva verkningar för unionsmedborgarnas trygghet.

5. Samband med andra propositioner och internationella fördrag

5.1. Samband med andra propositioner

De behov av lagändringar som anslutningsfördraget orsakar behandlas ovan i kapitel 3 om anslutningsfördragets centrala innehåll och betydelse samt närmare i detaljmotiveringen till propositionen. Anslutningsfördraget föranleder följande ändringar i lagstiftningen i Finland.

För att det övergångsarrangemang i fråga om fri rörlighet för arbetstagare om vilket avtalats i anslutningsfördraget skall kunna tillämpas i Finland krävs det tidsbestämda ändringar av de bestämmelser i utlänningslagen som gäller EU-medborgares rätt att arbeta.

Av bestämmelserna om institutionerna i anslutningsfördraget följer att antalet platser för Finland i Europaparlamentet under mandatperioden 2004–2009 kommer att minska

med två från de nuvarande 16 platserna. Vallagens 163 § 1 mom. måste ändras för att motsvara det framtida antalet platser för Finland.

Som följd av anslutningsfördragets övergångsarrangemang om accis måste lagen om påförande av accis ändras så, att Finland kan behålla de nuvarande restriktionerna för privatimport när resande anländer till Finland från de nya medlemsstaterna medhavande där införskaffade tobaksprodukter för eget bruk. Samtidigt ändras lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker så, att accisen på alkohol sänks med tanke på anpassningen till den nya situation som utvidgningen medför.

Separata propositioner med förslag till ändring av de ovan nämnda lagarna kommer att avlåtas till riksdagen. De lagändringar som dessa separata propositioner innehåller bör träda i kraft före eller samtidigt med anslutningsfördraget.

5.2. Samband med internationella fördrag

Enligt artiklarna 5 och 6 i anslutningsakten förbinder sig de nya medlemsstaterna att ansluta sig till vissa internationella avtal som de nuvarande medlemsstaterna har ingått. I anslutningsakten nämns särskilt de avtal i fråga om vilka rådet genom enhälligt beslut ingår protokoll med de nya medlemsstaterna. De protokoll som gäller anslutningen behandlas inte längre särskilt i Finland i den ordning som föreskrivs i 93–95 § grundlagen. Anslutningen till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet följer artikel 128 i EES-avtalet. Enligt artikeln skall betingelserna och villkoren för deltagande bli föremål för ett avtal mellan de avtalsslutande parterna och den ansökande staten. Avtalet är parafererat den 3 juli 2003 och skall föreläggas samtliga avtalsslutande parter för ratifikation eller godkännande i enlighet med deras egna förfaranden.

Det kan hända att de nya medlemsstaterna har andra gällande bilaterala eller multilaterala internationella avtal när de ansluts till unionen. Både nuvarande medlemsstater och tredje land kan vara avtalsslutande parter i sådana avtal. I vissa fall medför anslutningen till unionen att de rättigheter och skyldigheter

som följer av de nya medlemsstaternas gällande internationella avtal inte harmonierar med bestämmelserna i de fördrag som ligger till grund för unionen. Oförenligheter i ett avtalsförhållande mellan en ny medlemsstat och en nuvarande medlemsstat undanröjs genom att gemenskapsrätten med stöd av sin primära karaktär ersätter motstridiga bestämmelser i gamla avtal. För den allmänna rättssäkerhetens skull bör sådana avtal ändras i analogi med gemenskapsrätten eller sägas upp. Sådana avtal där Finland är avtalsslutande part och där det eventuellt finns oförenligheter behandlas närmare i detalj motiveringen i samband med respektive sakområde. I sinom tid avlåter regeringen vid behov propositioner till riksdagen med förslag till ändring eller uppsägning av avtalen.

I sådana fall där det finns oförenliga bestämmelser i avtalsförhållandet mellan en ny medlemsstat och tredje stat kan oförenligheten inte undanröjas på ovan nämnda sätt, för enligt internationella rättsprinciper kan inte två avtalsslutande parter (i det här fallet den nya medlemsstaten och de nuvarande medlemsstaterna) genom inbördes avtal (i det här fallet anslutningsfördraget) ändra rättigheterna eller skyldigheterna för en tredje stat utan dess samtycke. De nya medlemsstaterna är därför enligt artikel 307 i EG-fördraget skyldiga att vidta alla lämpliga åtgärder för att i sina gällande avtal undanröja det som är oförenligt med gemenskapslagstiftningen. Åtgärderna kan innebära att avtalen ändras eller sägs upp. I egenskap av nuvarande medlemsstat skall Finland vid behov bistå de nya medlemsstaterna i anpassningen av avtalen till gemenskapsrätten.

Anslutningsfördraget innehåller inte några bestämmelser om hur anslutningen påverkar de associeringsavtal som ingåtts mellan EG och dess medlemsstater samt de blivande medlemsstaterna. I artikel 59 i Wienkonventionen om traktaträtten sägs att en traktat skall anses ha upphört, om alla parter i den ingår en senare traktat rörande samma ärende och det framgår av den senare traktaten eller på annat sätt fastställs att parterna avsåg att ämnet skall regleras av denna traktat, eller den senare traktatens bestämmelser är oförenliga med den tidigare traktatens i sådan grad att det inte är möjligt att tillämpa de två

traktaten samtidigt. Med hänsyn till att syftet med Europaavtalen har varit att förbereda de blivande medlemsstaternas anslutning till Europeiska unionen och med hänsyn till att bestämmelserna i Europaavtalen till betydande delar står i strid med de förpliktelser som följer av ett medlemskap i EU bör det anses att anslutningsfördraget ersätter de Europaavtal som ingåtts med de blivande medlemsstaterna. På samma sätt ersätter anslutningsfördraget också de associeringsavtal med Cypern

och Malta som ingåtts som gemenskapsavtal. I propositionen ingår förslag till lagar om upphävande av lagarna om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalen med Tjeckien, Ungern, Polen och Slovakien och i anpassningsprotokollen som hör samman med dem samt av lagarna om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalen med Estland, Lettland, Litauen och Slovenien.

DETALJMOTIVERING

1. Anslutningsfördragets innehåll och förhållande till Finlands lagstiftning

1.1. Fördragets struktur och förhållande till de fördrag som ligger till grund för unionen

Enligt artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen (EU) får varje europeisk stat som respekterar de grundläggande principerna för unionen, dvs. principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen, ansöka om att bli medlem av Europeiska unionen. Anslutningen till unionen och samtidigt till de två gemenskaperna, dvs. Europeiska gemenskapen (EG) och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), sker genom ett avtal som förhandlas fram mellan unionens medlemsstater och de ansökande staterna. Detta anslutningsfördrag innehåller de till följd av utvidgningen nödvändiga anpassningarna av de fördrag som ligger till grund för unionen samt andra villkor för de nya medlemsstaternas anslutning. Anslutningsfördraget är ett fördrag som ändrar och kompletterar de gällande fördrag som ligger till grund för unionen och det utgör således en del av den s.k. primärrätten. För att anslutningsfördraget skall träda i kraft krävs att alla de stater som undertecknat fördraget, dvs. de fördragsslutande parterna, ratificerar det i enlighet med deras respektive konstitutionella krav. Redan före de nationella ratificeringarna godkände Europeiska unionens ministerråd ansökningarna om medlemskap genom ett separat beslut den 14 april 2003, efter att först ha hört kommissionen och efter samtycke av Europaparlamentet, som skall fatta sitt beslut med absolut majoritet.

Den grundläggande strukturen i anslutningsfördraget motsvarar den praxis som blivit vedertagen i samband med tidigare utvidgningar av Europeiska unionen och före det av Europeiska gemenskaperna. Det egentliga anslutningsfördraget innehåller tre artiklar. I den första artikeln konstateras att de anslutande staterna blir medlemmar i Eu-

ropeiska unionen, med de rättigheter och skyldigheter som gäller för unionens medlemsstater, samt att de blir parter i de fördrag som ligger till grund för unionen. Dessutom konstateras i artikeln att villkoren för anslutningen och de anpassningar i unionens grundläggande fördrag som den medför ingår i den anslutningsakt som utgör en del av anslutningsfördraget. Bestämmelserna i anslutningsakten utgör en integrerad del av anslutningsfördraget.

Artiklarna 2 och 3 i anslutningsfördraget innehåller bestämmelser om ratificeringen, ikraftträdandet samt om de språk på vilka fördraget har upprättats.

De detaljerade villkoren för anslutningen ingår i anslutningsakten. Anslutningsakten består av fem delar som i sin tur är indelade i avdelningar och kapitel. Anslutningsakten består av sammanlagt 62 artiklar. Del ett (artiklarna 1–10) innehåller de grundläggande principerna för anslutningen, del två (artiklarna 11–19) de anpassningar som beror på anslutningen till unionens grundfördrag och del tre (artiklarna 20–23) anpassningarna av institutionernas rättsakter. Del fyra (artiklarna 24–42) innehåller de tillfälliga övergångsbestämmelser och övergångsåtgärder som gäller de nya medlemsstaterna. Del fem i anslutningsakten (artiklarna 43–62) innehåller allmänna bestämmelser om tillämpningen av anslutningsakten, bestämmelser om upprättande av institutioner och organ, bestämmelser om tillämpningen av institutionernas rättsakter samt anslutningsaktens slutbestämmelser.

Bilagorna och protokollen utgör en integrerad del av anslutningsakten. I anslutningsakten ingår 18 bilagor (bilagorna I–XVIII) och 10 protokoll (Protokoll nr 1–10).

I slutakten, som undertecknades den 16 april 2003 i samband med undertecknandet av anslutningsfördraget vid den konferens som arrangerades i Aten, uppräknas alla de akter som har samband med denna utvidgning av unionen. I slutakten ingår också de förklaringar som unionens nuvarande medlemsstater och de nya medlemsstaterna tillsammans och separat har givit. Förklaringarna är sammanlagt 44 till antalet. Slutakten

utgör inte en del av anslutningsfördraget, utan är ett separat dokument som till sin natur påminner om ett protokoll. Slutakten utgör därmed inte en del av det rättsligt bindande anslutningsfördraget.

Anslutningsfördraget utgör en del av gemenskapens primärrätt på motsvarande sätt som de anslutningsfördrag som upprättats i samband med de fyra tidigare anslutningarna. När bestämmelserna i anslutningsakten tillämpas eller eventuellt ändras eller upphävs skall därför samma primärrättsliga bestämmelser och förfaranden iakttas som då de fördrag som ligger till grund för unionen tillämpas, ändras eller upphävs.

1.2. Anslutningsfördraget

Artikel 1. I punkt 1 konstateras att Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien blir medlemmar i Europeiska unionen och parter i de fördrag som ligger till grund för unionen. Enligt bestämmelsen blir de nya medlemsstaterna parter i fördragen enligt den lydelse som fördragen har, efter ändringar och tillägg, vid tidpunkten för anslutningen.

I punkt 2 anges villkoren för de nya medlemsstaternas anslutning i den akt som är bifogad till anslutningsfördraget. Denna akt innehåller även den anpassning av fördragen som ligger till grund för unionen, som behövs för de nya medlemsstaternas anslutning. Bestämmelserna i anslutningsakten utgör en integrerad del av anslutningsfördraget.

I punkt 3 hänvisas till de primärrättsliga fördrag som avses i punkt 1 och som ligger till grund för Europeiska unionen. Enligt punkten skall de bestämmelser i fördragen som gäller rättigheter och skyldigheter för medlemsstaterna eller uppgifter och befogenheter för unionens institutioner tillämpas också på detta anslutningsfördrag. Av bestämmelsen följer bl.a. att de bestämmelser i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som gäller kommissionens och domstolens befogenheter att övervaka tillämpningen av gemenskapsrätten och att tolka gemenskapsrätten även gäller anslutningsfördraget. Närmare bestämmelser om rättsverkningarna av artikeln med tanke på de nya

medlemsstaternas ställning ingår i artiklarna 2–10 i anslutningsakten.

Artikel 2. Artikel 2 innehåller bestämmelser om ratificeringen av anslutningsfördraget och om den tidpunkt när fördraget träder i kraft. I artikeln bestäms om förfarandet i fall av att någon av de ansökande staterna inte har ratificerat fördraget inom utsatt tid samt om rätten för unionens institutioner att vidta åtgärder som förutsätts i anslutningsfördraget redan innan anslutningsfördraget har trätt i kraft.

Enligt punkt 1 skall de höga fördragsslutande parterna, dvs. de nuvarande och de nya medlemsstaterna, ratificera anslutningsfördraget i enlighet med deras respektive konstitutionella krav. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Italiens regering senast den 30 april 2004. Italiens regerings status som deponent av de primärrättsliga anslutningsfördragen grundar sig på att den också fungerar som deponent för EU-fördraget, EG-fördraget och Euratomfördraget.

Enligt punkt 2 första stycket träder anslutningsfördraget i kraft den 1 maj 2004, förutsatt att alla ratifikationsinstrument har deponerats före den dagen, dvs. senast den 30 april 2004. Bestämmelsen möjliggör inte att fördragets ikraftträdande framskjuts i händelse av att någon av de fördragsslutande staterna inte hinner deponera sitt ratifikationsinstrument inom utsatt tid. Av bestämmelsen framgår också att en förutsättning för att anslutningsfördraget skall träda i kraft är att unionens samtliga nuvarande medlemsstater ratificerar fördraget.

Andra stycket i punkt 2 innehåller särskilda bestämmelser för den händelse att någon av de ansökande staterna inte ratificerar anslutningsfördraget inom utsatt tid. I denna situation träder anslutningsfördraget i kraft den 1 maj 2004 mellan de nya medlemsstater som inom utsatt tid har deponerat sina ratifikationsinstrument samt de nuvarande medlemsstaterna. Ifall ingen av de ansökande staterna ratificerar anslutningsfördraget inom utsatt tid förfaller anslutningsfördraget. Om någon av de ansökande staterna inte ratificerar anslutningsfördraget inom utsatt tid, men de ratifikationer som anslutningsfördragets ikraftträdande förutsätter har genomförts – dvs. av

samtliga nuvarande medlemsstater samt åtminstone en ny medlemsstat – beslutar rådet omedelbart om den anpassning av anslutningsfördraget och anslutningsakten som situationen kräver. Rådets beslut fattas enhälligt.

Rådet kan göra en anpassning av artikel 3 i anslutningsfördraget (giltiga språk) samt av de artiklar i anslutningsakten som förutsätter att unionen skall ha 25 medlemsstater. Det samma gäller för anslutningsfördragets protokoll 1–10 samt dess bilagor II–XV. På motsvarande sätt kan rådet upphäva eller ändra sådana bestämmelser i anslutningsakten eller dess protokoll och bilagor som uttryckligen hänvisar till stater som inte deponerat sina ratifikationsinstrument.

Ovan nämnda förfarande om anpassning av anslutningsfördraget har man varit tvungen att tillämpa två gånger tidigare åren 1972 och 1994, då Norge inte kunde ratificera de dåvarande anslutningsfördragen. I de beslut av Europeiska gemenskapernas råd som fattades och trädde i kraft den 1 januari 1973 och den 1 januari 1995 fattades beslut om vilka anpassningar av de dåvarande anslutningsfördragen som situationen krävde. Artikel 1 innehåller inga särskilda bestämmelser om ställningen för en ansökande stat som inte ratificerar anslutningsfördraget. En sådan stat är i förhållande till unionen tredje stat och dess relationer till unionen bestäms utgående från de fördrag som är i kraft oberoende av ansökan om medlemskap. Om denna stat på nytt vill ansöka om att bli medlem av unionen, skall förfarandet i artikel 49 i EU-fördraget tillämpas och den omständigheten, att denna stat redan en gång tidigare har gått igenom medlemskapsförhandlingarna, saknar rättslig betydelse.

I punkt 3 förbehålls möjlighet för unionens institutioner att redan före anslutningen vidta åtgärder som förutsätts i anslutningsfördraget. Denna möjlighet gäller åtgärder som hänför sig till tillämpningen av gemenskapspolitiken och fördragen om yttre förbindelser i de nya medlemsstaterna. De åtgärder som avses i bestämmelsen träder i kraft den dag då anslutningsfördraget träder i kraft och under förutsättning att fördraget träder i kraft.

Artikel 3. Artikel 1 innehåller en bestämmelse om den språkliga återgivningen av an-

slutningsfördraget. Fördraget är upprättat på 21 språk, inklusive finska och svenska. Samtliga texter är lika giltiga. Originalexemplaret deponeras i arkiven hos Italiens regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av de andra signatärmakternas regeringar.

1.3. Anslutningsakten

DEL ETT

Principer

Artikel 1. Artikel 1 innehåller definitioner av vissa centrala begrepp som används i anslutningsakten. Den första strecksatsen i artikeln innehåller en definition av de grundläggande fördragen, dvs. den s.k. primärrätten. De grundläggande fördragen, med de tillägg och ändringar som gjorts genom fördrag eller andra rättsakter som trätt i kraft före tidpunkten för anslutningen, är:

— Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, som slöts mellan Belgien, Tyska förbundsrepubliken, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna i Rom den 25 mars 1957. Genom fördraget om Europeiska unionen har uttrycket "Europeiska ekonomiska gemenskapen" ersatts av uttrycket "Europeiska gemenskapen", och fördraget benämns i anslutningsakten "EG-fördraget".

— Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, som slöts mellan Belgien, Tyska förbundsrepubliken, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna i Rom den 25 mars 1957. I anslutningsakten benämns detta fördrag "Euratom-fördraget".

Före tidpunkten för anslutningen har de ovan nämnda fördragen ändrats genom konventionen av år 1957 om vissa gemensamma institutioner för Europeiska gemenskaperna, det s.k. fusionsfördraget av år 1965, fördraget av år 1970 om vissa budgetbestämmelser, fördraget av år 1972 om Danmarks, Irlands

samt Förenade konungariket Storbritanniens och Nordirlands anslutning, fördraget av år 1975 om Europeiska investeringsbanken, fördraget av år 1975 om vissa finansiella bestämmelser, fördraget av år 1979 om Greklands anslutning, fördraget av år 1984 om ändring av fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna i fråga om Grönland, fördraget av år 1985 om Spaniens och Portugals anslutning, Europeiska enhetsakten av år 1986, fördraget av år 1992 om Europeiska unionen, fördraget av år 1994 om Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning, Amsterdamfördraget av år 1997 samt genom Nicefördraget av år 2001. Med primärrätten likställs också den år 1976 antagna rättsakten om direkta val till Europaparlamentet.

— Fördraget om Europeiska unionen, som slöts mellan Belgien, Danmark, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal samt Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland i Maastricht den 7 februari 1992. Detta fördrag benämns i anslutningsakten "EU-fördraget".

Vid Finlands anslutning till Europeiska unionen ingick också Fördraget av år 1951 om upprättande av Europeiska kol- och stål-gemenskapen i de grundläggande fördragen. Giltighetstiden för detta fördrag gick dock ut den 23 juli 2002.

I den andra strecksatsen i artikeln uppräknas unionens nuvarande 15 medlemsstater, om vilka i anslutningsakten används uttrycket "nuvarande medlemsstater".

Enligt den tredje strecksatsen avses med "unionen" den europeiska union som upprättats genom EU-fördraget.

I den fjärde strecksatsen konstateras att med uttrycket "gemenskapen" i anslutningsakten avses antingen EG eller Euratom eller båda dessa, allt efter omständigheterna.

Enligt den femte strecksatsen avses i anslutningsakten med uttrycket "nya medlemsstater" Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien.

Enligt den sjätte strecksatsen avses i anslutningsakten med "institutioner" de institu-

tioner som upprättats genom de grundläggande fördragen. Gemenskapens egentliga institutioner är Europaparlamentet, rådet, kommissionen samt gemenskapens domstol och revisionsrätt. Gemenskapernas institutioner utgör en del av unionens gemensamma institutionssystem, till vilket utöver de ovan nämnda institutionerna dessutom hör Europeiska rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken samt flera andra inrättningar och ämbetsverk som inrättats av medlemsstaterna eller av gemenskapens institutioner.

Artikel 2. Artikeln innehåller en bestämmelse, enligt vilken bestämmelserna i de grundläggande fördrag som anges i artikel 1 i anslutningsakten och i rättsakter som har antagits av institutionerna och Europeiska centralbanken före anslutningen är bindande för de nya medlemsstaterna från och med dagen för anslutningen, dvs. från och med den 1 maj 2004. Enligt artikeln förbinder sig de nya medlemsstaterna att iakttäga EG-fördragets, Euratomfördragets samt EU-fördragets bestämmelser på de villkor som uppställs i vart och ett av dessa fördrag och i anslutningsakten. Enligt bestämmelsen skall också de ändringar som genom anslutningsakten görs i de grundläggande fördragen tillämpas i de nya medlemsstaterna. De nya medlemsstaterna förbinder sig med stöd av artikeln att iakttäga också de rättsakter som har antagits av institutionerna samt de bestämmelser som ingår i dessa rättsakter.

Artikel 3. Artikeln innehåller särskilda bestämmelser om rättsliga och inrikes frågor. Enligt artikel 1 skall Schengenregelverket samt de rättsakter som ändrar eller kompletterar detta och som finns förtecknade i bilaga I i anslutningsakten vara bindande för och tillämpas i de nya medlemsstaterna från och med dagen för anslutningen. I punkt 2 bestäms att trots att Schengenregelverket i sin helhet är bindande för de nya medlemsstaterna fastställer rådet, efter att ha hört Europaparlamentet, genom ett enhälligt beslut när Schengenregelverket i sin helhet börjar tillämpas i de nya medlemsstaterna. En förutsättning för rådets beslut är att den nya medlemsstatens förmåga att tillämpa Schengenregelverket i sin helhet har utvärderats i enlighet med de s.k. Schengenutvärderingsför-

farandena. Utvärderingen görs i enlighet med beslut SCH/Com-ex (1998) 26 def.

Rådet kan i praktiken fatta flera separata beslut om tillämpningen av Schengenregelverket antingen så, att endast en del av regelverket i gången genomförs i de nya medlemsstaterna (t.ex. Schengens informationssystem) eller så, att kontrollerna vid de inre gränserna avskaffas endast för en del av de nya medlemsstaterna i taget.

När beslut fattas om att tillämpa regelverket på en ny medlemsstat kommer rådets sammansättning att vara beroende av hur medlemsstaterna tillämpar Schengen. Sådana stater som redan tillämpar Schengen fullt ut är naturligtvis med och fattar beslut, oberoende av om de är nya eller nuvarande medlemsstater. Förenade kungariket och Irland deltar i beslutsfattandet endast till den del som de själva tillämpar Schengenregelverket. I praktiken innebär detta att Förenade kungariket och Irland inte deltar i Schengenbeslut som gäller de nya medlemsstaterna till den del som besluten gäller visumpolitik eller gränsövervakning.

Schengenstaterna utanför EU, dvs. Norge och Island, deltar i beredningen av rådets beslut i en gemensam kommitté i enlighet med det samarbetsavtal som ingåtts mellan rådet, Norge och Island. Norge och Island kan därmed inte delta i själva beslutsfattandet. Med stöd av artikel 3.3 i anslutningsakten är samarbetsavtalet också bindande för de nya medlemsstaterna.

Enligt punkt 4 förbinder sig de nya medlemsstaterna att ansluta sig till sådana konventioner eller andra instrument på området för rättsliga och inrikes frågor som vid tidpunkten för anslutningen är öppna för undertecknande av de nuvarande medlemsstaterna eller som rådet har utarbetat enligt avdelning VI i EU-fördraget och rekommenderat medlemsstaterna att anta. Dylika konventioner är, enligt kommissionens vägledande förteckning, konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och dess protokoll, konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå och dess protokoll, konventionen

om användning av informationsteknologi för tulländamål (TIS-konventionen) och dess protokoll och avtal om temporär tillämpning, konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (Neapel II-konventionen), konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater och dess protokoll, konventionen om kördiskvalifikation, konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater, konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater samt konventionen om regler som fastställer vilken stat som skall behandla en asylansökan (Dublinkonventionen). På grund av ändringarna av fördragen har gemenskapens befogenheter utvidgats sedan ovan nämnda konventioner upprättades. Dublinkonventionen torde i framtiden helt ersättas av den s.k. Dublin II-förordningen då avtalet om att utvidga bestämmelserna i nämnda förordning av rådet till att gälla Danmark blir klart.

De nya medlemsstaterna förbinder sig att införa administrativa eller andra arrangemang för att underlätta praktiskt samarbete mellan medlemsstaternas institutioner och organisationer på området för rättsliga och inrikes frågor.

Artikel 4. Enligt artikeln deltar de nya medlemsstaterna i den ekonomiska och monetära unionen enligt EG-fördraget genast från och med den dag anslutningsfördraget träder i kraft, men som medlemsstater med undantag i enlighet med artikel 122 i EG-fördraget. Detta innebär att de nya medlemsstaterna inte inför euron som gemensam valuta och att de inte överlåter sina befogenheter inom den monetära politiken till gemenskapen. På motsvarande sätt deltar de inte i den monetära politik som hör till den exklusiva gemenskapsbehörigheten och i det beslutsfattandet som rör denna. De nya medlemsstaterna bibehåller därmed alltjämt sin egen valuta, sin egen självständiga nationella centralbank och sina nuvarande befogenheter inom den monetära politiken. Av denna orsak deltar de nya medlemsstaterna och deras centralbanker inte heller fullt ut i Europeiska centralbanks-systemet och i beslutsfattandet i Europeiska centralbanken.

Enligt övergångsbestämmelserna om den ekonomiska och monetära politiken inom EG skall medlemsstaterna uppfylla vissa villkor före den gemensamma valutan euron införs. Dessa villkor behandlas närmare ovan i samband med behandlingen av den ekonomiska och monetära unionen under punkt 3.11 i den allmänna motiveringen. Att nya medlemsstater omfattas av ett undantag innebär juridiskt att de inte berörs av de artiklar i EG-fördraget i vilka det bestäms om den tredje etappen i EG:s ekonomiska och monetära union. Dylika artiklar innehåller de materiella bestämmelserna om en gemensam monetär politik samt flera bestämmelser som gäller Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, i synnerhet bestämmelserna om deras uppgifter och befogenheter.

Artiklarna 121 och 122 i EG-fördraget fastställer det förfarande enligt vilket man bedömer i vilken mån respektive medlemsstat har närmat sig förutsättningarna för införande av en gemensam valuta. När det vid utvärderingsförfarandet har konstaterats att en ny medlemsstat uppfyller villkoren beslutar rådet i dess sammansättning på statschefs- eller regeringschefs nivå om att upphäva undantaget för medlemsstaten i fråga. Ett dylikt förfarande har tillämpats en gång tidigare då undantaget för Grekland upphävdes 2000 och Grekland gick med i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen vid ingången av 2001.

Artikel 5. Enligt punkt 1 ansluter sig de nya medlemsstaterna genom anslutningsakten till de beslut och avtal som företrädarna för de nuvarande medlemsstaternas regeringar har fattat eller ingått vid sammanträden i rådet. Anslutningen till beslut och avtal sker direkt genom anslutningsakten och därför behöver de nya medlemsstaterna inte deponera särskilda godkännandeinstrument hos rådets generalsekreterare. Besluten och avtalen gäller frågor som med stöd av fördragen inte hör till unionens behörighet, och därför har rådet inte varit beslutsfattare i dessa utan besluten har fattats av de företrädare för medlemsstaternas regeringar som sammanträder i rådet. De beslut som företrädarna för medlemsstaterna har fattat vid sammanträden i rådet kan vara förvaltningsbeslut, t.ex. utnämning av

en ledamot till kommissionen eller EG-domstolen, eller andra beslut i anslutning till unionens verksamhet, t.ex. privilegier och immunitet som beviljas Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier och Europeiska unionens satellitcentrum samt för deras organ och personal. Avtal som företrädarna för medlemsstaterna har ingått vid sammanträden i rådet gäller också överenskommelser t.ex. om EG-institutionernas verksamhetsställen eller om sådant samarbete mellan medlemsstaterna som kompletterar gemenskapens åtgärder. De nya medlemsstaterna förbinder sig att ansluta sig också till andra avtal som medlemsstaterna ingått och som gäller unionens funktion eller som har samband med unionens verksamhet.

Enligt punkt 2 i artikeln förbinder sig de nya medlemsstaterna att ansluta sig till de konventioner som avses i artikel 293 i EG-fördraget eller som är oskiljaktigt förenade med förverkligandet av målen i EG-fördraget. På basis av ordalydelsen i anslutningsakten skall de nya medlemsstaterna ansluta sig till alla konventioner som omfattas av artikel 293 i EG-fördraget samt till konventioner som är av betydelse med tanke på den gemensamma marknaden. Enligt den vägledande förteckning som kommissionen utarbetat kan som dylika fördrag för närvarande betraktas åtminstone konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser till ett gemenskapsinstrument och de därtill hörande två protokoll som gäller tolkningen i Europeiska gemenskapens domstol, konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap samt fördraget om Finlands, Sveriges och Österrikes anslutning till nämnda konvention. Som ett sådant fördrag betraktas också 1968 års Brysselkonvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område samt dess protokoll. Den konvention som ingicks i Bryssel 1968 har i stor utsträckning åsidosatts av rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område. Till följd av förordningen har den nämnda konventionens betydelse minskat avsevärt och i praktiken gäller konventionen endast

relationerna till Danmark. I fortsättningen är det sannolikt att konventionens betydelse ytterligare minskar avsevärt eftersom gemenskapen förhandlar om ett avtal genom vilket bestämmelserna i nämnda förordning av rådet skulle utvidgas till att gälla Danmark. På basis av vad som sagts ovan kommer den framtida utvecklingen att utvisa om nya medlemsstater är skyldiga att ansluta sig till 1968 års Brysselkonvention.

Till följd av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur har den konvention som motsvarar förordningen, och som inte har trätt i kraft, i praktiken förlorat sin betydelse. Gemenskapen förhandlar om en avtalsreglering genom vilken innehållet i rådets förordning kunde gälla Danmark.

Enligt punkt 3 i artikeln har de nya medlemsstaterna samma ställning som de nuvarande medlemsstaterna när det gäller förklaringar, resolutioner eller andra ståndpunkter som Europeiska rådet eller rådet eller medlemsstaterna gemensamt har antagit. Förklaringarna, resolutionerna och ståndpunkterna är politiskt bindande. För genomförandet av dessa utfärdas vid behov separata rättsakter som grundar sig på bestämmelserna i EGFördraget.

Artikel 6. Enligt punkt 1 i artikeln skall sådana avtal eller konventioner som ingåtts eller provisoriskt tillämpas av gemenskapen med en eller flera tredje stater, med en internationell organisation eller med en medborgare i tredje stat vara bindande för de nya medlemsstaterna. Genom denna bestämmelse förbinder sig de nya medlemsstaterna att iaktta dylika gemenskapsavtal.

Enligt punkt 1 i artikeln är de nya medlemsstaterna också bundna av de avtal som ingåtts med stöd av artiklarna 24 eller 38 i EU-fördraget. Med stöd av artiklarna 24 och 38 i EU-fördraget är det möjligt att ingå avtal om tillämpningen av unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik och om frågor som hänför sig till polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Som ett exempel på dylika avtal kan nämnas överenskommelsen mellan Europeiska unionen och Bosnien och Hercegovina om den verksamhet som skall utövas av Europeiska unionens polisupdrag

(EUPM) i Bosnien och Hercegovina (EGT L 293, 29.10.2002). De nya medlemsstaterna har redan tidigare ingått avtal med unionen om att delta i operationen. Andra avtal som ingåtts med stöd av artikel 24 är bl.a. avtalet mellan Europeiska unionen och Nordatlantiska fördragsorganisationen om informationssäkerhet (EGT L 80, 27.3.2003) och avtalet mellan Europeiska unionen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om status för de EU-ledda styrkorna i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (EGT L 82, 29.3.2003). Med stöd av artiklarna 24 och 38 i EU-fördraget har ett avtal ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 36–62).

Enligt punkt 2 första stycket förbinder sig de nya medlemsstaterna att ansluta sig till de avtal eller konventioner som de nuvarande medlemsstaterna har ingått eller provisoriskt tillämpar tillsammans med gemenskapen och att ansluta sig till de avtal som dessa stater har ingått och som har samband med sådana avtal eller konventioner. Genom denna bestämmelse förbinder sig de nya medlemsstaterna att ansluta sig till de blandade avtal som medlemsstaterna och gemenskapen tillsammans ingått.

I punkt 2 andra stycket nämns de avtal som de nya medlemsstaterna ansluter sig till genom ett protokoll som rådet enhälligt på medlemsstaternas vägnar ingår med tredje länder eller en internationell organisation. Eftersom de avtal som avses i detta stycke är blandade avtal innebär bestämmelsen att en begränsad del av medlemsstaternas traktatkompetens överläts från medlemsstaterna till rådet. Förfarandet begränsar dock inte gemenskapens egen behörighet och inverkar inte på behörighetsfördelningen mellan gemenskapen och medlemsstaterna när det gäller nya avtal som ingås i framtiden eller ändringar av dessa avtal. Avsikten med delegeringen av traktatkompetensen är att få anpassningsprotokollen att träda i kraft snabbare. Motsvarande anpassningsprotokoll som upprättats i samband med tidigare utvidgningar har förutsatt att medlemsstaterna rati-

ficerat dem och därför har ikraftträdandet av dem försenats betydligt. Kommissionen skall på medlemsstaternas vägnar förhandla fram dessa protokoll på grundval av förhandlingsdirektiv som enhälligt godkänts av rådet, och i samråd med en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna. Efter dessa förhandlingar lägger kommissionen fram ett utkast till protokollen för rådet. Dylika avtal, i fråga om vilka rådet ingår ett protokoll om anslutning på medlemsstaternas vägnar, är de avtal som ingåtts med Vitryssland, Kina, Chile, Mercosur och Schweiz samt de avtal som avses nedan i punkt 6.

Enligt punkt 3 i artikeln skall de nya medlemsstaterna när de ansluter sig till de avtal och konventioner som avses i punkt 2 få samma rättigheter och skyldigheter som de nuvarande medlemsstaterna.

Enligt punkt 4 i artikeln ansluter sig de nya medlemsstaterna direkt med stöd av anslutningsakten till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och EG och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou år 2000. Detta är möjligt med stöd av en bestämmelse om detta i artikel 94.3 i Cotonou-avtalet.

Enligt punkt 5 i artikeln förbinder sig de nya medlemsstaterna att på de villkor som anges i anslutningsakten ansluta sig till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) i enlighet med artikel 128 i det avtalet. Enligt bestämmelsen skall varje europeisk stat som blir medlem i gemenskapen lämna in en ansökan för att bli part i EES-avtalet. Betingelserna och villkoren för deltagande blir föremål för ett avtal mellan de avtalsslutande parterna och den ansökande staten. Avtalet skall föreläggas samtliga avtalsslutande parter för ratifikation eller godkännande i enlighet med deras egna förfaranden. Ansökarländerna ansökte om medlemskap i EES i december 2002 och förhandlingarna om en utvidgning av EES inleddes i januari 2003. Avsikten var att förhandlingarna skulle slutföras i april 2003 för att fördraget om anslutning till EES-avtalet skulle kunna genomgå samma nationella ratificeringsprocess som fördraget om anslutning till EU. Förhandlingarna om en utvidgning av EES drog dock ut på tiden och därför ges en

separat proposition om fördraget om en utvidgning av EES senare. EES-avtalet parafcerades den 3 juli 2003.

I punkt 6 i artikeln nämns de blandade avtal som de nya medlemsstaterna tillämpar från och med dagen för anslutningen och tills de nya medlemsstaterna genom separata anslutningsprotokoll formellt ansluter sig till avtalen i fråga. Dylika avtal är de avtal som ingåtts med Algeriet, Armenien, Azerbajdzjan, Bulgarien, Egypten, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Georgien, Israel, Jordanien, Kazakstan, Kirgizistan, Kroatien, Libanon, Marocko, Mexiko, Moldavien, Rumänien, Ryska federationen, San Marino, Sydafrika, Sydkorea, Syrien, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Ukraina och Uzbekistan. Eventuella ändringar i dessa avtal skall göras genom protokoll som ingås i enlighet med bestämmelserna i punkt 2 andra stycket. Om protokollen inte har ingåtts vid dagen för anslutningen skall gemenskapen och medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder.

I punkt 7 i artikeln fastställs det förfarande genom vilket de nya medlemsstaternas import av textil- och beklädnadsvaror anpassas till gemenskapens importarrangemang från och med dagen för anslutningen. Importkvoterna i textilavtal som gemenskapen ingått med tredje land höjs med de nya medlemsstaternas volym på den traditionella importen. Gemenskapen kan förhandla om ändringar med tredje land.

Enligt punkt 8 i artikeln skall de nya medlemsstaternas andel av de kvantitativa restriktioner som gemenskapen tillämpar på import av stål och stålprodukter anpassas på grundval av de nya medlemsstaternas import av stålprodukter under de senaste åren. Förhandlingar förs om nödvändiga ändringar i de bilaterala stålavtal och stålöverenskomelser som gemenskapen ingått med tredje land. Om dessa inte har trätt i kraft vid dagen för anslutningen används de nya medlemsstaternas traditionella import.

Enligt punkt 9 i artikeln skall de fiskeavtal som de nya medlemsstaterna ingått med tredje land förvaltas av gemenskapen från och med dagen för anslutningen. Ett dylikt fiskeavtal är t.ex. det fiskeavtal som ingåtts mellan Polen och Ryska federationen. Skyldigheten att säga upp fiskeavtalen beror på att

avtalen gäller fiskepolitik som med stöd av artikel 37 i EG-fördraget hör till den gemensamma fiskepolitikens område och på att gemenskapens relationer till tredje land har täckts med gemenskapsavtal. De rättigheter och skyldigheter som de nya medlemsstaterna har genom dessa avtal skall dock inte påverkas under den period då bestämmelserna i dessa avtal provisoriskt bibehålls. Så snart som möjligt skall lämpliga beslut om fortsättning av fiskeverksamheten enligt dessa avtal antas i varje enskilt fall av rådet, med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, varvid det även skall vara möjligt att förlänga vissa avtal med högst ett år. Detta förfarande möjliggör en fortsatt fiskeriverksamhet också i sådana situationer då gemenskapen inte ännu har ingått något fiskeavtal med ett visst land. På detta sätt har man gått tillväga också i fråga om de fiskeavtal som Spanien och Portugal ingått med Sydafrika.

Enligt punkt 10 första stycket skall de nya medlemsstaterna, med verkan från och med dagen för anslutningen, frånträda alla frihandelsavtal med tredje land, inklusive Centraleuropeiska frihandelsavtalet. Skyldigheten att säga upp frihandelsavtalen beror på att avtalen gäller handelspolitik som med stöd av artikel 133 i EG-fördraget hör till den gemensamma handelspolitikens område och på att gemenskapens relationer till tredje land har täckts med gemenskapsavtal. I punkt 10 andra stycket bestäms att om avtal mellan de nya medlemsstaterna och tredje land inte är förenliga med de skyldigheter som följer av anslutningsakten skall de nya medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja de oförenligheter som konstaterats. Om det inte är möjligt att undanröja oförenligheterna skall den nya medlemsstaten frånträda avtalet. Bestämmelsen grundar sig på artikel 307 i EG-fördraget. Enligt denna artikel skall medlemsstaterna vid behov bistå varandra för att undanröja oförenligheter. Rådet kan ge medlemsstaten tillåtelse att hålla också sådana avtal i kraft som innehåller bestämmelser som hör till det område som avses i artikel 133 i EG-fördraget. Rådets har senast den 15 november 2001 fattat beslut 2001/855/EG om bemyndigande av förnyelse genom tyst samförstånd eller genom att behålla bestämmelser

i kraft, vilkas innehåll omfattas av den gemensamma handelspolitiken och som ingår i vänskaps-, handels- och sjöfartsfördrag och handelsavtal som medlemsstaterna ingått med tredje land. Tillståndet befriar inte medlemsstaterna från skyldigheten att undvika och undanröja oförenligheter mellan dessa avtal och bestämmelserna i gemenskapsrätten.

Enligt punkt 11 i artikeln ansluter sig de nya medlemsstaterna genom anslutningsakten och på de villkor som anges i den till de interna överenskommelser som ingåtts av de nuvarande medlemsstaterna för att genomföra de avtal eller konventioner som avses i punkterna 2 och 4-6. Ett avtal som avses i denna punkt är t.ex. avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering och förvaltning av gemenskapens bistånd inom ramen för finansprotokollet till partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou (Benin) den 23 juni 2000, och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig (EGT L 317, 15.12.2000).

Enligt punkt 12 första stycket skall de nya medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att anpassa deras ställning i förhållande till internationella organisationer och sådana internationella avtal där också gemenskapen eller andra medlemsstater är parter. Anpassningsskyldigheten i fråga om internationella organisationer och avtal begränsar sig till de rättigheter och skyldigheter som följer av anslutningen till unionen, dvs. till de omständigheter om vilka det finns särskilda bestämmelser i anslutningsakten eller i de grundläggande fördragen.

I punkt 12 andra stycket bestäms särskilt att de nya medlemsstaterna skall frånträda sådana internationella fiskeavtal och utträda ur sådana internationella fiskeorganisationer som även gemenskapen är part i, om inte deras medlemskap har samband med något annat än fiske. Därmed skall t.ex. Estland, Lettland, Litauen och Polen utträda ur den Internationella fiskerikommissionen för Östersjön

(IBSFC). Gemenskapen är medlem i IBSFC och företräder medlemsstaterna vid dess möten.

Artiklarna 7–10. Artiklarna innehåller bestämmelser om den rättsliga statusen av bestämmelserna i anslutningsakten samt om det förfarande som skall tillämpas då dessa bestämmelser ändras.

Artikel 7. Enligt artikeln får bestämmelserna i anslutningsakten inte tillfälligt sättas ur kraft, ändras eller upphävas på annat sätt än genom det förfarande som gör det möjligt att ändra de grundläggande fördrag som anges i artikel 1 och som ligger till grund för unionen. Till sin natur är anslutningsakten således primärrätt, och på ändringar av den tillämpas som regel förfarandet i artikel 48 i EU-fördraget. Detta innebär att eventuella ändringar i anslutningsakten förutsätter att ett gemensamt avtal om ändringarna ingås mellan alla medlemsstater samt att ändringarna ratificeras i alla medlemsstater i enlighet med staternas respektive konstitutionella bestämmelser. Undantagsvis kan anslutningsakten dock innehålla särskilda bestämmelser om ändring av vissa delar av akten genom ett förenklat förfarande. Detta gäller framförallt anpassningar i sekundära rättsakter som gjorts genom anslutningsakten. Också i sådana fall då man genom en bestämmelse i anslutningsakten anpassar en bestämmelse i de grundläggande fördragen som är underkastad ett särskilt ändringsförfarande, tillämpas detta särskilda ändringsförfarande på motsvarande bestämmelse i anslutningsakten.

Artikel 8. Att man i anslutningsakten uppställer övergångsperioder för när vissa gemenskapsrättsakter som antagits av institutionerna skall träda i kraft i de nya medlemsstaterna ändrar enligt artikeln inte rättsakternas status som sekundärlagstiftning. Detta gäller i synnerhet förfarandena för ändring av dessa rättsakter. Sådana gemenskapsrättsakter som berörs av övergångsbestämmelser i anslutningsakten kan således ändras under övergångsperioden enligt samma förfarande som då gemenskapens institutioner godkänner och antar dessa rättsakter. Då man ändrar rättsakten kan man med beaktande av artikel 7 dock inte ändra bestämmelserna i själva anslutningsakten, och ändringen av rättsakten

kan således inte innebära att övergångsperioden upphävs eller ändras.

Artikel 9. Till den del man genom anslutningsakten ändrar eller upphäver gemenskapsrättsakter antagna av institutionerna i annat syfte än som en övergångsåtgärd, har dessa bestämmelser i anslutningsakten samma rättsliga status som de upphävda eller ändrade bestämmelserna. Detta innebär att bl.a. de anpassningar av gemenskapsrättsakter som ingår i bilagorna till anslutningsakten senare kan ändras genom samma förfarande som gäller för ändring av den ursprungliga rättsakten som är föremål för anpassning. En artikel i ett direktiv, vars text har ändrats genom en anpassning som ingår i en bilaga till anslutningsakten, kan således ändras i samma ordning som de övriga artiklarna i direktivet. De anpassningar av gemenskapsrättsakterna som gjorts i anslutningsakten har alltså samma rättsliga status som bestämmelser som upphävts eller ändrats genom anpassningen.

Bestämmelserna i artiklarna 8 och 9 gäller den rättsliga statusen för bestämmelser som antagits av institutionerna. Institutionernas rättsakter är sekundärrätt till sin rättsliga status, dvs. sekundär gemenskapsrätt, som har antagits på basis av någon primärrättslig bestämmelse. Bestämmelserna i artiklarna 8 och 9 avser det förenklade förfarande för ändring av de av anslutningsaktens bestämmelser som utgör en del av sekundärakten, men genom dem upphävs dock inte statusen av primärrättslig reglering hos de anpassningar som genom anslutningsakten gjorts i det sekundärrättsliga regelverket. I domstolens rättspraxis har det fastställts att de anpassningar, protokoll och bilagor som följer direkt av anslutningsakten är bestämmelser inom gemenskapens primärrätt och de får inte ändras, upphävas eller tillfälligt sättas ur kraft i annan ordning än den som gäller vid ändring av de grundläggande fördragen om inte något annat bestäms i anslutningsfördraget (förenade målen 31/86 och 35/86, LAISA mot rådet samt mål C-259/95, Europaparlamentet mot rådet och generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-445/00, Österrike mot rådet). I enlighet med detta kan talan om ogiltighet som avses i artikel 230 i EG-fördraget inte riktas mot de an-

passningar som överenskommits genom anslutningsakten, eftersom dess användningsområde har begränsats till att gälla (sekundärrättsliga) rättsakter som antagits av gemenskapens institutioner.

Artikel 10. Enligt artikeln skall de grundläggande fördragen och de rättsakter som antagits av institutionerna, som en övergångsåtgärd, tillämpas med de avvikelser som föreskrivs i anslutningsakten. Anpassningarna i anslutningsakten innebär däremot att permanenta ändringar görs i de grundläggande fördragen.

DEL TVÅ

Anpassning av fördragen

Avdelning I

Institutionella bestämmelser

Kapitel 1

Europaparlamentet

Artikel 11. Artikeln innehåller bestämmelser om Europaparlamentet. I artikeln fastställs det antal företrädare i Europaparlamentet som väljs i de nuvarande och de nya medlemsstaterna. Genom artikeln ändras artikel 190.2 första stycket i EG-fördraget och artikel 108.2 första stycket i Euratomfördraget. Den nya platsfördelningen i Europaparlamentet träder i kraft i början av mandatperioden 2004–2009.

Till skillnad från Nicefördraget kom man vid anslutningsförhandlingarna överens om två permanenta extra platser för både Ungern och Tjeckien för att deras platsantal skall motsvara platsantalet i nuvarande medlemsstater med motsvarande folkmängd. De 50 platser som inte används av Bulgarien och Rumänien fördelas dessutom proportionellt mellan både de nya och de nuvarande medlemsstaterna utgående från förklaringen om utvidgningen i Nicefördraget. Under mandatperioden 2004–2009 uppgår det totala antalet platser i Europaparlamentet till 732.

Finland har 14 platser under mandatperioden 2004–2009.

Förändringen förutsätter att 163 § 1 mom. vallagen (714/1998) ändras i analogi med den nya situationen. Regeringen kommer att avlåta en proposition med förslag till lag om ändring av vallagen mot slutet av 2003. Propositionen innehåller också en ändring av 163 § 1 mom. vallagen som motsvarar det framtida antalet platser för Finland.

Kapitel 2

Rådet

Artikel 12. I artikeln bestäms om vägningen av de nuvarande och de nya medlemsstaternas röster i rådet när beslut skall fattas med kvalificerad majoritet. Ändringarna i systemet för vägningen av antalet röster i rådet träder i kraft den 1 november 2004. Enligt Nicefördraget skulle dessa bestämmelser ha trätt i kraft den 1 januari 2005.

I punkt 1 a i bestäms om de ändringar som skall göras i artikel 205.2 i EG-fördraget och i artikel 118.2 i Euratomfördraget. Det totala antalet röster i rådet uppgår till 321. Finland har sju vägda röster. Också det minsta antal röster för kvalificerad majoritet som ändrades genom Nicefördraget anpassas. Rådets beslut skall fattas med minst 232 röster från majoriteten av medlemsstaterna när beslutet fattas på förslag från kommissionen. I andra fall skall rådets beslut fattas med minst 232 röster från minst två tredjedelar av medlemsstaterna.

Genom Nicefördraget ändrades den rösteandel som krävs för kvalificerad majoritet och som för närvarande är 71,26 %. Enligt Nicefördraget stiger den rösteandel som krävs för kvalificerad majoritet stegvis i och med utvidgningen så, att i en union med 27 medlemsstater är den 255 röster, dvs. 73,91 % av det totala antalet.

Eftersom Bulgarien och Rumänien inte ansluter sig till unionen ännu i detta skede anpassas den andel som krävs för kvalificerad majoritet utgående från principerna i förklaringen om utvidgningen i Nicefördraget. I

förklaringen (nr 21) i Nicefördraget om tröskeln för kvalificerad majoritet och antalet röster för en blockerande minoritet i en utvidgad union kom man överens om att tröskeln för kvalificerad majoritet skall ändras i takt med anslutningarna från ett procenttal som är lägre än det nuvarande procenttalet upp till högst 73,4 % om inte alla kandidatstater som anges på listan i förklaringen om utvidgningen av Europeiska unionen ännu har anslutit sig till unionen när den nya vägningen av rösterna träder i kraft.

I artikel 12.1 a ii fogas en ny punkt 4 till artikel 205 i EG-fördraget och till artikel 118 i Euratomfördraget. Till artikeln fogas den bestämmelse som ingick redan i Nicefördraget och enligt vilken en rådsmedlem får begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning när rådet skall fatta ett beslut med kvalificerad majoritet. Om detta villkor inte är uppfyllt, skall beslutet inte antas. Villkoret är inte en automatisk förutsättning för avgörandet utan det skall särskilt återopas.

I punkt 1 b och c bestäms om de ändringar som skall göras i artikel 23.2 tredje stycket och i artikel 34.3 i EU-fördraget. Rådsmedlemmarnas röster skall vägas i enlighet med artikel 205.2 i EG-fördraget. Rådets beslut skall fattas med minst 232 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna. När rådet fattar ett beslut med kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning. Om detta villkor inte är uppfyllt, skall beslutet inte antas.

Enligt punkt 2 i artikeln skall artikel 3.1 i det protokoll om utvidgningen av Europeiska unionen som fogats till EU-fördraget och EG-fördraget upphöra att gälla.

I punkt 3 i artikeln bestäms att om färre än tio nya medlemsstater ansluter sig till Europeiska unionen skall tröskeln för kvalificerad majoritet fastställas genom ett beslut av rådet genom tillämpning av en strikt lineär, aritmetisk interpolering, med avrundning uppåt eller nedåt till närmaste röst, mellan 71 % för ett råd med 300 röster och 72,27 % för en union med 25 medlemsstater.

Kapitel 3

Domstolen

Artikel 13. I artikeln bestäms om de ändringar som skall göras i organisationen av gemenskapernas domstol och gemenskapernas förstainstansrätt. När det gäller gemenskapernas domstol gäller ändringarna det tidsbestämda bytet av domare och när det gäller förstainstansrätten antalet domare.

Punkt 1 gäller artikel 9 första stycket i det protokoll om domstolens stadga som fogats till EU-fördraget, EG-fördraget och Euratomfördraget och enligt vilken en del av domarna i gemenskapernas domstol byts ut vart tredje år. Förfarandet för val av domare ändras så, att det partiella utbytet av domare gäller omväxlande tretton och tolv domare i stället för som tidigare åtta och sju domare. Ändringen är nödvändig eftersom det i artikel 222.1 i EG-fördraget bestäms att det i gemenskapernas domstol finns en domare för varje medlemsstat.

I punkt 2 bestäms om ändringarna av artikel 48 i det protokoll om domstolens stadga som fogats till EU-fördraget, EG-fördraget och Euratomfördraget. Antalet domare i gemenskapernas förstainstansrätt ändras till 25. Tidigare var antalet domare 15. Ändringen är nödvändig eftersom det i artikel 224.1 i EG-fördraget bestäms att gemenskapernas förstainstansrätt skall ha minst en domare per medlemsstat och att antalet domare fastställs i domstolens stadga.

Kapitel 4

Ekonomiska och sociala kommittén

Artikel 14. I artikeln bestäms om antalet ledamöter i ekonomiska och sociala kommittén och om fördelningen av platserna för varje medlemsstat. I artikeln bestäms om de ändringar som skall göras i artikel 258 andra stycket i EG-fördraget och i artikel 166 andra stycket i Euratomfördraget. Det totala antalet ledamöter i kommittén är 317 och antalet ledamöter som väljs från Finland är nio.

Kapitel 5

Regionkommittén

Artikel 15. I artikeln bestäms om antalet ledamöter i regionkommittén och om fördelningen av platserna på varje medlemsstat. I artikeln bestäms om de ändringar som skall göras i artikel 263 tredje stycket i EG-fördraget. Det totala antalet ledamöter i kommittén är 317 och antalet ledamöter som väljs från Finland är nio.

Kapitel 6

Vetenskapliga och tekniska kommittén

Artikel 16. Vetenskapliga och tekniska kommittén, som nämns i artikel 134.2 första stycket i Euratomfördraget och som för närvarande har 38 ledamöter, skall få ytterligare en ledamot. Detta innebär också att platsfördelningen mellan de nuvarande medlemsstaterna ändras.

Kapitel 7

Europeiska centralbanken

Artikel 17. I artikeln bestäms att Europeiska centralbankens (ECB) tecknade kapital och högsta belopp för reservtillgångar som får föras över till ECB automatiskt skall ökas. Genom artikeln fogas en ny punkt 3 till artikel 49 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken. Punkten innehåller bestämmelser om en ökning av ECB:s tecknade kapital och högsta belopp för reservtillgångar som får föras över till ECB automatiskt när ett eller flera länder ansluter sig till unionen och deras respektive nationella centralbanker blir en del av Europeiska centralbankssystemet (ECBS). Ökningen av kapitalet och det högsta beloppet för reservtillgångar skall beräknas genom att respektive då gällande belopp multipliceras med kvoten, inom fördelningsnyckeln för det utvidgade kapitalet, mellan de berörda inträdande nationella centralbankernas viktning och viktningen för de centralbanker som re-

dan är medlemmar av ECBS. Varje nationell centralbanks viktning i fördelningsnyckeln skall beräknas analogt med artikel 29 i stadgan för ECBS och ECB.

Avdelning II

Andra anpassningar

Artikel 18. Enligt artikeln intas i artikel 57.1, som gäller fria kapitalrörelser, i EG-fördraget en ny bestämmelse enligt vilken Estland och Ungern kan tillämpa de restriktioner som enligt nationell lagstiftning är i kraft vid utgången av år 1999 och som gäller kapitalrörelser till eller från tredje land. En förutsättning är att dessa är förknippade med direktinvesteringar, inbegripet investeringar i fast egendom, etablering, tillhandahållande av finansiella tjänster eller emission och introduktion av värdepapper på kapitalmarknader.

Artikel 19. Genom artikeln fogas de officiella namnen på de nya medlemsstaterna till förteckningen över medlemsstater i artikel 299.1 i EG-fördraget. Denna artikel i EG-fördraget innehåller huvudregeln för fördragets territoriella tillämpningsområde.

DEL TRE

Permanent bestämmelser

Avdelning I

Anpassning av institutionernas rättsakter

Artikel 20. Enligt artikeln skall de rättsakter som förtecknas i bilaga II anpassas på det sätt som anges i bilagan. De rättsakter som skall ändras förtecknas enligt ämnesområde.

Bilaga II: Förteckning enligt artikel 20 i anslutningsakten

I Fri rörlighet för varor. I bilagan förtecknas anpassningarna av de rättsakter som gäller fri rörlighet för varor. Anpassningarna är

av teknisk natur och de har inte någon stor inverkan på den fria rörligheten för varor eller på verksamheten på den inre marknaden. Estland beviljades en övergångstid i fråga om kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 när det gäller dioxinhalterna i fiskar från Östersjöområdet. Övergångsarrangemanget gäller till utgången av 2006.

II Fri rörlighet för personer.

Social trygghet. Rådets förordningar (EEG) nr 1408/71 och (EEG) nr 574/72 anpassas i deras ändrade lydelse. Anpassningarna gäller de bilagor till förordningarna i vilka det gjorts anteckningar gällande de nya medlemsstaterna.

Förordningarna innehåller bestämmelser om tillämpningen av den nationella lagstiftningen om social trygghet på arbetstagare som rör sig på gemenskapens område. Förordningarna tillämpas på inom en medlemsstats territorium bosatta medborgare i en medlemsstat, flyktingar samt statslösa, som i egenskap av försäkrade arbetstagare, egenföretagare, tjänstemän eller studerande omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater. Förordningen täcker social trygghet som gäller förmåner vid sjukdom och moderskap och förmåner vid ålderdom samt förmåner till handikappade, förmåner vid olycksfall i arbetet och arbets-sjukdomar, dödsfallsärsättningar, förmåner vid arbetslöshet och familjeförmåner.

Lagvalsbestämmelserna i förordningarna avgör vilken stats lagstiftning som skall tillämpas på en arbetstagare. Enligt principen om likabehandling har den som är medborgare i en medlemsstat och är bosatt inom en annan medlemsstats territorium samma rättigheter och skyldigheter som denna stats egna medborgare. Försäkringsperioder samt anställningsperioder och andra motsvarande perioder som fullgjorts inom ramen för en annan stats lagstiftning skall beaktas, när det är nödvändigt för att krav som gäller försäkringstid eller annan motsvarande tid inom den nationella lagstiftningen skall uppfyllas så att rätten till förmån härigenom förvärras, bibehålls eller återfås. En förvärrad förmån får inte heller innehållas eller indras eller dess belopp minskas på grund av att den som erhåller förmånen flyttar till en annan medlemsstats territorium.

För innehållet i förordningarna har redogjorts i regeringens proposition med förslag till godkännande av vissa bestämmelser i de avtal som gäller upprättandet av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (RP 95/1992 rd) samt i regeringens proposition om godkännande av vissa bestämmelser i Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 om ändring av protokoll nr 47 och vissa bilagor till EES-avtalet.

Erkännande av examina. I bilagan förtecknas de anpassningar som skall göras i gemenskapens lagstiftning om erkännande av examina.

Lagstiftningen om det allmänna systemet för erkännande av examina kompletteras genom att vissa yrkeskompetenser i Tjeckien, Cypern, Lettland, Polen och Slovakien fogas till bilaga C i rådets direktiv 92/51/EEG. Till gemenskapens lagstiftning om advokater, läkare, tandläkare, veterinärer, sjukskötare, barnmorskor, provisorer och arkitekter fogas uppgifter om alla nya medlemsstaters yrkesbeteckningar och examina.

I bilagan ingår bestämmelser om sådana examina för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård och barnmorskor i Polen samt för sådana examina inom veterinärmedicin i Estland som har avlagts eller vars utbildning inleddes före anslutningen. Examen erkänns trots att den inte uppfyller de minimikrav som ställs på utbildningen om examensbeviset åtföljs av ett myndighetsintyg över att personen i praktiken och lagligen har utövat detta yrke under den period som anges i bilagan.

I bilagan finns dessutom bestämmelser om erkännande av läkar-, veterinär-, sjukskötare-, barnmorske-, provisors- och arkitektexamina som unionsmedborgare har avlagt i det tidigare Sovjetunionen, det tidigare Tjeckoslovakien eller det tidigare Jugoslavien. Utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis skall erkännas om myndigheterna i Tjeckien, Slovakien, Estland, Lettland, Litauen eller Slovenien intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som behörighetsbevis för motsvarande examen som avlagts i landet i fråga. Dessutom krävs ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare faktiskt och på föreskrivet sätt i landet i fråga

har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget. Med undantag för Tjeckien och Slovakien gäller motsvarande bestämmelser också för tandläkare och specialtandläkare.

Från och med Tjeckiens och Slovakiens anslutning skall medlemsstaterna, för utövande av tandläkaryrket, erkänna de utbildningsbevis för läkare som i Tjeckien eller Slovakien eller i f.d. Tjeckoslovakien utfärdats för dem som påbörjat sin akademiska läkarutbildning före anslutningen. En förutsättning för erkännandet är att myndigheterna i Tjeckien eller Slovakien har utfärdat ett intyg om att dessa personer i Tjeckien eller Slovakien har utövat tandläkaryrket i minst tre år eller har avslutat minst tre års studier som motsvarar den utbildning som avses i rådets tandläkardirektiv 78/687/EEG.

III Frihet att tillhandahålla tjänster. I bilagan förtecknas anpassningarna av de rättsakter som gäller fri rörlighet för tjänster. Genom anpassningarna har tillägg som gäller de nya medlemsstaterna gjorts i vissa rättsakter. Anpassningarna är av teknisk natur och de har inte någon stor inverkan på friheten att tillhandahålla tjänster eller på verksamheten på den inre marknaden.

IV Bolagsrätt.

Bolagsrätt och redovisningsregler. Utvidgningen medför ett behov av att ändra flera gemenskapsrättsliga direktiv som syftar till att närma medlemsstaternas bolags- och redovisningslagstiftning till varandra. Direktiven gäller i regel endast aktiebolag. För att precisera det nationella tillämpningsområdet för direktiven fastställs de bolagsformer på vilka direktiven tillämpas. Bolagsformerna räknas upp i direktiven på varje ny medlemsstats officiella språk.

På grund av strukturen i de bolagsrättsliga direktiven skall en definition av de tillämpliga bolagsformerna i varje ny medlemsstat fogas till dem då unionen utvidgas. Ändringsbehovet gäller följande direktiv: rådets första direktiv 68/151/EEG (publicitetsdirektiv), rådets andra direktiv 77/91/EEG (kapitaldirektiv), rådets tredje direktiv 78/855/EEG (fusionsdirektiv), rådets tolfte direktiv 89/667/EEG (enmansbolagsdirektiv), rådets fjärde direktiv 78/660/EEG (re-

dovisningsdirektivet) och rådets sjunde direktiv 83/349/EEG (koncernredovisningsdirektiv).

Industriell äganderätt. Med gemenskapsvarumärke avses ett varumärke som kan träda i kraft med en ansökan i alla medlemsstater. Ansökningarna om gemenskapsvarumärken behandlas vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Ett beviljat gemenskapsvarumärke skall ha samma rättsliga verkan inom hela gemenskapen.

Till rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken fogas artikel 142a. Gemenskapsvarumärken som registrerats dler ansökts om före dagen för anslutningen skall automatiskt utsträckas till att gälla de nya medlemsstaterna så, att de har samma rättsliga verkan i hela gemenskapen. Enligt artikel 142a.2 får registrering av ett gemenskapsvarumärke, som är föremål för ansökan på dagen för anslutningen, inte vägras med hänsyn till något av de absoluta registreringshinder som räknas upp i artikel 7.1, om hindret blev tillämpligt enbart på grund av en ny medlemsstats anslutning.

I punkt 3 i artikeln bestäms att om en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke har getts in under de sex månaderna närmast före dagen för anslutningen får in- vändningar framställas enligt artikel 42 om ett äldre varumärke eller annan äldre rättighet som avses i artikel 8 förvärvats i en ny medlemsstat före anslutningen, under förutsättning att varumärket eller rättigheten förvärvats i god tro och att ansökningsdagen eller dagen för prioritet i den nya medlemsstaten föregår ansökningsdagen eller dagen för prioritet av det gemenskapsvarumärke som ansökan gäller.

I punkt 4 i artikeln bestäms att ett gemenskapsvarumärke inte får förklaras ogiltigt med hänvisning till absoluta grunder för ogiltighet om dessa grunder blir tillämpliga endast på grund av en ny medlemsstats anslutning. Ett gemenskapsvarumärke får heller inte förklaras ogiltigt med stöd av de relativa grunder för ogiltighet i artikel 52.1 och 52.2 om den äldre nationella rättigheten registrerats, ansökts om eller förvärvats i en ny medlemsstat före dagen för anslutningen.

Användningen av ett gemenskapsvarumärke får förbjudas i enlighet med artiklarna 106

och 107 om det äldre varumärket eller den andra äldre rättigheten registrerats, ansöks om eller förvärvats i den nya medlemsstaten i god tro före den statens anslutningsdag, eller, i förekommande fall, dess dag för prioritet ligger i tiden före den statens anslutningsdag.

Till rådets förordning (EEG) nr 1768/92 om införande av tilläggsskydd för läkemedel fogas artikel 19a. Ansökan om tilläggsskydd skall, beroende på medlemsstaten, göras antingen inom sex månader från den dag då det första godkännandet att saluföra produkten lämnades i den nya medlemsstaten, inom sex månader från dagen för anslutningen eller, då godkännande att saluföra produkten lämnats innan patentet meddelades, inom sex månader från den dag då patentet meddelades. I artikel 19a fastställs sättet att räkna ut tidsfristen för varje ny medlemsstat. Till artikel 20 läggs dessutom en punkt 2 i vilken det konstateras att denna förordning skall tillämpas på tilläggsskydd som lämnats i enlighet med den nationella lagstiftningen i Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Malta, Slovenien och Slovakien före dagen för anslutningen.

Till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel fogas artikel 19a. På samma sätt som i fråga om tilläggsskydd för läkemedel skall ansökan om tilläggsskydd för växtskyddsmedel göras utgående från den dag då det första godkännandet att saluföra produkten lämnades, dagen för anslutningen eller den dag då patentet meddelades. Också till artikel 20 i denna förordning läggs en likadan punkt 2 som i förordningen om införande av tilläggsskydd för läkemedel.

Det har varit möjligt att registrera en enhetlig och odelad rätt till gemenskapsformgivning inom gemenskapens område sedan den 1 april 2003. Registreringen av gemenskapsformgivningar baserar sig på rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning, genom vilken också ett tidigare okänt formskydd, oregistrerad formgivning, infördes.

Till förordningen om gemenskapsformgivning fogas artikel 110a. En gemenskapsformgivning, registrerad eller oregistrerad, som skyddats eller för vilken ansökan har

lämnats in före anslutningsdagen utvidgas till att också omfatta nya medlemsstater så, att den har samma rättsverkan i hela gemenskapen. En ansökan om registrering av en gemenskapsformgivning får inte avslås på någon av de grunder för avslag som anges i artikel 47.1, om dessa grunder blivit tillämpliga enbart på grund av anslutningen av en ny medlemsstat. En gemenskapsformgivning får inte förklaras ogiltig enligt artikel 25.1 om ogiltighetsgrunderna blivit tillämpliga enbart på grund av anslutningen av en ny medlemsstat.

Den person som ansöker om eller innehar en tidigare rättighet i en ny medlemsstat får motsätta sig användningen av en gemenskapsformgivning som omfattas av artikel 25 d, e eller f inom det territorium på vilket den tidigare rättigheten är skyddad. I denna bestämmelse avses med tidigare rättighet en rättighet som förvärvats eller tillämpats i god tro före anslutningen.

Det som bestäms ovan tillämpas också på oregistrerade gemenskapsformgivningar. I enlighet med artikel 11 kan en formgivning som inte har gjorts tillgänglig för allmänheten inom gemenskapens territorium inte åtnjuta skydd som oregistrerad gemenskapsformgivning.

V Konkurrenspolitik. De nya medlemsstaterna skall anpassa de avtal som hör till tillämpningsområdet för följande gällande förordningar så att de inom sex månader från dagen för anslutningen uppfyller villkoren i förordningarna: rådets förordning (EEG) nr 1017/68 om konkurrensregler för transporter på järnväg, landsväg och inre vattenvägar, rådets förordning (EEG) nr 4056/86 om konkurrens inom sjöfarten, kommissionens förordning (EEG) nr 1617/93 om konkurrens inom flygtrafiken, kommissionens förordning (EG) nr 240/96 om avtal om tekniköverföring, kommissionens förordning (EG) nr 2790/99 om vertikala avtal, kommissionens förordning (EG) nr 2658/2000 om specialiseringsavtal, kommissionens förordning (EG) nr 2659/2000 om avtal om forskning och utveckling, kommissionens förordning (EG) nr 823/2000 om linjerederier och kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002 om vertikala avtal inom motorfordonssektorn.

Enligt bilagan ändras artikel 1 b i i rådets förordning (EG) nr 659/1999 så att den motsvarar det begrepp stöd som skall tillämpas i ansökarländerna och som närmare definieras i artikel 22 i anslutningsfördraget. Ändringen är teknisk och den har inte någon inverkan på bestämmelsens nuvarande tillämpningsområde i medlemsstaterna.

III Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Rådets förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter anpassas när det gäller maximikvantiteten för olivolja. Maximikvantiteten, 1 783 811 ton olivolja per regleringsår, fördelas på följande sätt mellan medlemsstaterna i form av garanterade nationella kvantiteter: Grekland 419 529 ton, Spanien 760 027 ton, Frankrike 3 297 ton, Italien 543 164 ton, Cypern 6 000 ton, Portugal 51 244 ton, Slovenien 400 ton, Malta 150 ton. De garanterade nationella kvantiteterna för Cypern och Malta är preliminära. Dessa siffror kommer att ses över 2005 efter införandet av det geografiska informationssystemet. Om den stödberättigande produktionen skiljer sig från den fastställda kvantiteten skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i förordningen, besluta att anpassa de garanterade nationella kvantiteterna för Cypern och Malta i motsvarande mån.

Till kommissionens förordning (EEG) nr 1907/85 om förteckningen över druvsorter och regioner som levererar importerat vin för framställning av mousserande vin inom gemenskapen fogas artikel 1a enligt vilken Litauen får använda de lager av vin med ursprung i Moldavien som importerats före ingången av 2004 för framställning av mousserande vin.

Till artikel 1.4, som innehåller definitioner av olika kategorier av spritdrycker, i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker fogas punkter enligt vilka Zivania får användas som försäljningsbeteckning för den spritdryck som framställs i Cypern och Pálinka för den spritdryck som framställs i Ungern. Beteckningen Pálinka kan användas endast för fruktsprit som framställs i Ungern och i vissa delstater i Österrike. Beteckningen Ouzo kan användas

för alkoholdryck som framställs i Cypern. Till artikel 5.3 fogas ett omnämnande om att Polen har rätt att kräva att beteckningen Polska Wódka används för vodka som framställts på dess territorium endast om drycken framställs av råvaror av polskt ursprung eller enligt traditionella specifikationer, som ett led i Polens kvalitetspolitik. Till artikel 9 fogas dessutom en punkt 3 i vilken villkoren för framställning och saluföring av Slivovice i Tjeckien fastställs.

Till artikel 3.2 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter fogas stycken i vilka det konstateras att för ansökarländerna omfattar kvantiteterna all komjölk eller mjölkekivalent som levereras till en uppköpare eller säljs direkt för konsumtion, oavsett om den produceras eller saluförs enligt en övergångsbestämmelse som är tillämplig i dessa länder. För Polen skall fördelningen av den totala kvantiteten mellan leveranser och direktförsäljning ses över med utgångspunkt i faktiska siffror för 2003 och vid behov justeras av kommissionen enligt förfarandet i artikel 42 i förordning (EG) nr 1255/1999. För Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien fastställs en särskild omstruktureringsreserv. Denna reserv skall frigöras från och med den 1 april 2006 i den omfattning som motsvarar minskningen av egenkonsumtionen av mjölk och mjölkprodukter i dessa länder sedan 1998 för Estland och Lettland och sedan 2000 för Tjeckien, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien. Beslut om frigörande av reserven och om dess fördelning på leverans- och direktförsäljningskvoterna skall fattas av kommissionen på grundval av en bedömning av en rapport som Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien skall lägga fram för kommissionen före utgången av 2005. I rapporten skall det finnas uppgifter om resultat och trender i omstruktureringsprocessen inom landets mejerisektor, särskilt omställningen från produktion för egenkonsumtion till produktion för marknaden.

Till artikel 4.1 fogas ett stycke enligt vilket den individuella referenskvantitet för ansökarländerna som nämns ovan skall motsvara den kvantitet som är disponibel den 31 mars

2002 för Ungern, den 31 mars 2003 för Malta och Litauen, den 31 mars 2004 för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland och Slovakien och den 31 mars 2005 för Polen och Slovenien. Till artikel 11 fogas dessutom ett stycke i vilket det konstateras att för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien skall 2001 utgöra referensår för egenskaperna hos den mjölk som betecknas som representativ, och den representativa genomsnittliga fetthalten för levererad mjölk skall fastställas till 4,21 % för Tjeckien, 4,31 % för Estland, 3,46 % för Cypern, 4,07 % för Lettland, 3,99 % för Litauen, 3,85 % för Ungern, 3,90 % för Polen, 4,13 % för Slovenien och 3,71 % för Slovakien.

Tabellerna c, d, e och f i bilagan till förordningen ersätts med nya tabeller i vilka de nya medlemsstaternas totala referenskvantiteter har angetts för tiden 1 maj 2004–31 mars 2008. Till bilagan fogas dessutom tabell g med kvantiteterna i den särskilda omstruktureringsreserven.

Rådets förordning (EG) nr 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer anpassas när det gäller den största kvantitet bananer för vilka ersättning får utbetalas. Den största kvantitet bananer producerade och saluförda i gemenskapen för vilka ersättning får utbetalas höjs till 867 500 ton så att den också omfattar bananer producerade på Cypern. Kvantiteten för varje reglering på Cypern fastställs till 13 500 ton.

Till artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1868/94 om upprättandet av ett kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse fogas punkterna 3 och 4. I punkt 3 uppräknas de nya medlemsstater som producerar potatisstärkelse och deras kvoter för regleringsåret 2004/2005. Enligt punkt 4 skall varje producentmedlemsstat fördela den kvot som anges i punkt 3 mellan företag som producerar potatisstärkelse, att användas under regleringsåret 2004/2005, särskilt på grundval av den kvantitet potatisstärkelse de producerat under perioden 1999–2001 för Tjeckien, Estland, Lettland, Polen och Slovakien och under perioden 1998–2000 för Litauen och med beaktande av de investeringar som återkalleligen har gjorts av dessa företag före den 1 februari 2002.

Dessutom ersätts artikel 4 i förordningen så, att ett företag som producerar potatisstärkelse inte får ingå odlingskontrakt med potatisproducenter om potatiskvantiteter som skulle medföra en större kvantitet stärkelse än dess kvot. Artikel 5 ersätts med en bestämmelse om att ett bidrag om 22,25 euro per ton producerad stärkelse skall utgå till stärkelseproducerande företag för kvantiteter potatisstärkelse inom ramen för kvoterna, förutsatt att de har betalat potatisproducenterna det lägsta pris som avses i artikel 8.1 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92, för all den potatis som behövs för att framställa stärkelse inom ramen för kvotgränsen. Artikel 6.1 ersätts så, att potatisstärkelse som produceras utöver kvoten skall exporteras i oförändrat skick från gemenskapen före den 1 januari året efter det aktuella regleringsåret. Exportbidrag skall inte utgå för sådana kvantiteter.

Rådets förordning (EG) nr 603/95 om den gemensamma marknaden för torkat foder anpassas i fråga om den maximala garanterade kvantiteten och den nationella garanterade kvantiteten. För varje regleringsår skall det upprättas en maximal garanterad kvantitet på 4 517 223 ton dehydratiserat foder för vilken stöd kan beviljas. Tabellen i artikel 4.2 om de nationella garanterade kvantiteterna skall ersättas med en tabell som innehåller de nya medlemsstaternas nationella garanterade kvantiteter.

Rådets förordning (EG) nr 3072/95 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris anpassas när det gäller hektarstödet för ris. Tabellen om hektarstödet för ris i de olika medlemsstaterna ersätts med en tabell som inbegriper hektarstödet för Ungern. Dessutom uppräknas den nationella basarealen för varje risproducerande medlemsstat och däri ingår också basarealen för Ungern.

Rådets förordning (EG) nr 1577/96 om en särskild åtgärd för vissa trindsädesslag anpassas när det gäller de garanterade största arealerna för linser, kikärter och vicker. De garanterade största arealerna fastställs till 162 529 hektar för linser och kikärter och till 259 473 hektar för vicker. Om en största areal inte utnyttjas till fullo under ett regleringsår skall den outnyttjade återstoden överföras till den andra garanterade största arealen för

samma regleringsår innan ett eventuellt över-skridande fastställs.

Rådets förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor anpassas. För de nya medlemsstaterna skall de regionala basarealerna fastställas som det genomsnittliga antal hektar inom en region, där jordbruksgrödor odlats tre år i följd under perioden 1997–2001. De totala regionala basarealerna för var och en av dessa medlemsstater får inte överstiga de basarealer som nämns i bilaga VI. Dessutom fastställs referensavkastningarna på de nivåer som nämns i bilaga VI.

Enligt anpassningarna av förordningen får ansökningar om ersättning inte för Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen och Slovenien göras med avseende på arealer som den 31 december 2000 utnyttjades för permanent bete eller fleråriga grödor eller som var skogbevuxna eller utnyttjades för andra ändamål än jordbruk. För Slovakien är tidsgränsen den 31 december 2001, för Estland den 1 oktober 2002, för Tjeckien den 30 november 2002 samt för Cypern den 1 december 2002.

Tredje och fjärde stycket i artikel 7 i förordningen ersätts så, att medlemsstaterna får avvika från bestämmelserna i första och andra stycket under vissa särskilda omständigheter i samband med olika slag av offentliga åtgärder, som när en jordbrukare på grund av sådana åtgärder, och i syfte att fortsätta sin normala jordbruksverksamhet, börjar odla grödor på mark som tidigare inte ansågs stödberättigande och den aktuella åtgärden innebär att mark som ursprungligen var stödberättigande inte längre är det, så att den sammanlagda mängden stödberättigande areal inte ökar avsevärt. Medlemsstaterna får vidare, i vissa fall som inte omfattas av de två föregående styckena, avvika från första och andra stycket om de i en plan som lämnas till kommissionen kan visa att den sammanlagda mängden stödberättigande areal är oförändrad.

Bilaga III om maximal garantiareal som får tillägg till arealersättningen för durumvete ersätts med en ny bilaga där också Cyperns och Ungerns garantiarealer ingår. Bilaga IV om maximal garantiareal som får särskilt

stöd för durumvete ersätts med en ny bilaga där också Ungerns och Slovakiens maximala garantiarealer ingår. Dessutom intas bilaga IV med de nya medlemsstaternas nationella basarealer och referensavkastningar.

Rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött anpassas. När det gäller dikobidrag skall de nya medlemsstaterna tilldela producenterna individuella tak och inrätta nationella reserver på grundval av det totala antal bidragsrättigheter som reserverats för var och en av dessa medlemsstater senast ett år efter anslutningen. Till artikel 11.3 fogas ett stycke där de nationella taken för slaktbidrag förtecknas för de nya medlemsstaterna. Till artikel 16.1 första stycket fogas en strecksats i vilken det bestäms för vilket antal djur de nya medlemsstaterna får bevilja ersättning per handjur av nötkreatur per kalenderår. Till artikel 16.4 fogas ett stycke enligt vilket referensåren för fastställande av den högsta ersättningen per djur för andra kvigor än de som avses i artikel 16.2 för de nya medlemsstaterna är 2001, 2002 och 2003. Till artikel 17.2 fogas ett stycke enligt vilket referensåren för fastställande av det antal hektar permanent betesmark som är tillgängligt för uppfödning av nötkreatur för de nya medlemsstaterna är åren 1999, 2000 och 2001. Vidare läggs det till en artikel 17a enligt vilken de totala belopp som avses i artikel 14.1 och den maximala arealersättning per hektar på 350 euro som avses i artikel 17.3 skall tillämpas i enlighet med den tabell för höjningar som fastställs i artikel 1a i rådets förordning (EG) nr 1259/1999.

Dessutom fogas till bilaga I (Särskilt bidrag) de regionala taken för de nya medlemsstaterna, till bilaga II (Am- och dikobidrag) de nationella taken för de nya medlemsstaterna samt till bilaga IV (Ytterligare betalningar) de nya medlemsstaternas totala belopp enligt artikel 14.

Rådets förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter anpassas så, att det till artikel 16.3 fogas ett stycke enligt vilket den tolv månaders period som avses i föregående stycke skall vara lika med perioden 2004/2005 för de nya medlemsstaterna. Vidare läggs det till en artikel 19a i vilken

det konstateras att de totala belopp som avses i artikel 17.1, de sammanlagda belopp för mjölkbidrag och tilläggsbidrag som avses i artikel 18.2 och den maximala arealersättning per hektar på 350 euro som avses i artikel 19.3 skall tillämpas i enlighet med den tabell för höjningar som fastställs i artikel 1a i rådets förordning (EG) nr 1259/1999. Dessutom ersätts bilaga I med en ny bilaga i vilken de totala beloppen fastställs.

Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar anpassas. Till avdelning II i förordningen fogas ett nytt kapitel IXa som består av tre delar.

I artikeln med allmänna bestämmelser i del I (Ytterligare stöd tillämpligt på samtliga nya medlemsstater) konstateras att i denna del fastställs de villkor enligt vilka tillfälligt ytterligare stöd till övergångsåtgärder för utveckling av landsbygden i de nya medlemsstaterna under programperioden 2004–2006 kan beviljas. I artikeln om stöd till delvis självförsörjande jordbruk som genomgår omstrukturering bestäms målen för stöd till jordbruk som främst producerar jordbruksprodukter för egen konsumtion. Dessa mål är att hjälpa till att mildra landsbygdens övergångsproblem och å andra sidan att stimulera omstruktureringen på jordbruken. För att få stödet måste jordbrukaren lägga fram en företagsplan. Målen enligt denna plan skall uppnås inom tre år eller så betalas inte slutligen av det högst fem år långa stödet.

I artikeln om stöd till uppfyllande av gemenskapsnormerna bestäms om ett investeringsstöd som hjälper jordbrukare att uppfylla de normer gemenskapen fastställt på områdena miljö, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd, djurens välbefinnande och arbetarskydd. Ett villkor för stödet är att jordbrukaren lämnar in en plan över den förbättrade djuruppfödningsspraxisen. Ett villkor för det stöd som betalas i högst fem år är att jordbrukaren kan visa att jordbruksföretaget är livskraftigt även vid stödperiodens utgång.

I artikeln om producentgrupper bestäms om det stöd för producentgruppernas kostnader för upprättande och administration som också tillämpas i Finland. Gruppens medlemmar

saluför gemensamt sina varor på marknaden. Stödet utbetalas årligen under de första fem åren och det får inte överstiga 5 %, 5 %, 4 %, 3 % och 2 % av värdet av den produktion upp till 1 000 000 euro som saluförs och i regel hälften av ovan nämnda procentandelar av värdet av den produktion som överskrider 1 000 000 euro. I fråga om Malta bestäms om delvis lindrigare villkor.

Enligt artikeln om tekniskt bistånd kan stöd beviljas till utarbetande, övervakning, utvärdering och kontrollåtgärder som krävs för genomförande av programdokumenten för landsbygdsutveckling.

Enligt artikeln om åtgärder av typen Leader+ kan stöd beviljas till åtgärder som avser förvärvande av färdigheter som lokala aktionsgrupper på landsbygden behöver i början av sin utvecklingsverksamhet.

Enligt artikeln om rådgivningstjänster avseende jordbruket är det möjligt att utöver den åtgärd som föreskrivs i artikel 33 tredje strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 utvidga stödet till att gälla också rådgivningstjänster för jordbruken.

Artikeln om komplettering av direkta utbetalningar gör det möjligt att som en tillfällig bestämmelse bevilja stöd till jordbrukare som är berättigade till kompletterande nationella stöd enligt artikel 1c i förordning (EG) nr 1259/1999. Åren 2004, 2005 och 2006 får jordbrukare som är berättigade till kompletterande nationella direkta utbetalningar eller stöd beviljas komplettering av direkta utbetalningar. Stödet får inte överskrida skillnaden mellan den nivå av direkta utbetalningar som är tillämplig i de nya medlemsstaterna för respektive år och 40 % av den nivå för direkta utbetalningar som är tillämplig i gemenskapen. Räknesättet leder till att de direkta utbetalningar som gemenskapen beviljar och kompletteringen av direkta utbetalningar kan uppgå till sammanlagt högst 40 % av den nivå som är tillämplig i de nuvarande medlemsstaterna det relevanta året. Gemenskapens bidrag till stöd som beviljas i en ny medlemsstat för 2004, 2005 och 2006 får inte överskrida 20 % av dess respektive årliga tilldelning av stöd för utveckling av landsbygden. En ny medlemsstat får dock ersätta den årliga satsen på 20 % med 25 % för 2004, 20 % för 2005 och 15 % för 2006. I

övrigt skall kompletteringen av direkta utbetalningar finansieras med nationella medel. I fråga om komplettering av direkta utbetalningar uppgår gemenskapens medfinansiering till 80 % på områden som omfattas av målprogram 1.

I artikeln om komplettering av statligt stöd i Malta i del II (Ytterligare stöd tillämpligt på Malta) bestäms om villkoren för kompletterande direkt stöd. I artikeln om heltidsjordbrukare i Malta bestäms om ett särskilt tidbegränsat stöd som beviljas heltidsjordbrukare för att ge dem möjlighet att anpassa sig till de förändringar i den omgivande marknaden som uppstår genom utvecklingen av tullar.

Enligt artikeln med allmänna bestämmelser i del III (Undantag) fastställs i denna del de fall där de nya medlemsstaterna kan undantas från uppfyllandet av de kriterier för rätt till stöd som anges för åtgärderna i kapitlen I, IV, V och VII.

I artikeln om undantag tillämpliga på samtliga nya medlemsstater bestäms att stöd till investeringar beviljas jordbruksföretag som kan visas bli ekonomiskt livskraftiga vid slutet av förverkligandet av investeringen. Stödet till investeringar i jordbruksföretag kan uppgå till högst 50 %. I mindre gynnade områden är motsvarande procentsats 60. Om det är fråga om unga jordbrukare kan procentsatserna höjas med högst 5 procentenheter. Ett villkor för stödet till företag är att de uppfyller normerna när det gäller miljö, hygien och djurens välbefinnande vid slutet av den specificerade övergångsperioden eller vid slutet av investeringsperioden om detta inträffar först. Dessutom skall klassificeringen av riskområden för skogsbrand läggas fram som en del av planen för landsbygdens utveckling.

Enligt artikeln om undantag tillämpliga på enskilda nya medlemsstater kan jordbrukare under 70 år som har tilldelats en mjölkkvot vara berättigade till förtidspensionering i Litauen. Malta får överskrida den gräns på 10 % som fastställts för den totala ytan av de områden som avses i artikel 20. De årliga hektarstöd som fastställs i bilaga 1 får ökas när det gäller att bevara stenmurarna på Malta. Dessutom får Estland bevilja stöd till beskogning av nedlagd jordbruksmark under förutsättning att så-

dan mark har varit i bruk under de senaste fem åren.

Utöver det nya kapitlet skall förordningen anpassas så, att det till artikel 42 fogas ett stycke enligt vilket de nya medlemsstaternas planer för utveckling av landsbygden omfattar åren 2004–2006. De nuvarande medlemsstaternas planer för utveckling av landsbygden, program efter kommissionens godkännande, omfattar perioden 2000–2006. Till artikel 44.1 fogas ett stycke i vilket det bestäms när de nya medlemsstaterna skall överlämna planerna för utveckling av landsbygden till kommissionen. Till artikel 44.2 fogas dessutom ett stycke om tidtabellen för godkännandet av planerna.

Till förordningen fogas också ett nytt kapitel IVa. I det nya kapitlet (Särskilda bestämmelser för de nya medlemsstaterna) ingår finansiella bestämmelser för de nya medlemsstaterna. I kapitlet bestäms om stöd till de nya medlemsstaterna, samt om det ovan utredda gemenskapsstöd som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket enligt bestämmelserna i detta kapitel. I kapitlet finns också bestämmelser om finansieringen av åtgärder av typen Leader+. Dessutom utesluts tillämpningen av vissa budgetbestämmelser. I kapitlet ingår också bestämmelser om de bestämmelser som tillämpas på gemenskapsfinansieringen, om de maximala beloppen för fondandelar samt om möjligheten att få stöd för kostnaderna.

Till artikel 49.2 i förordningen fogas ett stycke med bestämmelser om finansieringen av utvärderingar som har samband med utveckling av landsbygden när det gäller de nya medlemsstaterna. Till artikel 50 fogas ett stycke med finansiella bestämmelser för de nya medlemsstaterna. Till förordningen fogas dessutom bilaga II som innehåller en tabell över beloppen för de särskilda åtgärderna för de nya medlemsstaterna.

Rådets förordning (EG) nr 1259/1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens anpassas. I artikeln om införande av stödssystem i de nya medlemsstaterna bestäms om införande av de direkta utbetalningar som avses i artikel 1. Höjningarna är uttryckta i procent av den till-

lämpliga nivån för sådana utbetalningar i gemenskapen den 30 april 2004. Procentandelen stiger från 25 % år 2004 till 100 % år 2013.

I artikeln om system för enhetlig arealersättning för de nya medlemsstaterna bestäms att de nya medlemsstaterna får besluta att ersätta utbetalningar enligt de stödsystem som avses i artikel 1 med en enhetlig arealersättning som skall beräknas genom att varje ny medlemsstats årliga rambelopp divideras med varje ny medlemsstats jordbruksareal. Artikeln innehåller bestämmelser om fastställandet av rambeloppet, definitionen på jordbruksarealen samt om det förfarande som iakttas om den enhetliga arealersättningen något år överstiger rambeloppet. Dessutom bestäms att det inte skall finnas någon skyldighet att producera eller att använda produktionsfaktorerna för att få stöd.

Bestämmelserna om det integrerade administrations- och kontrollsystemet enligt rådets förordning (EEG) nr 3508/92, särskilt artikel 2 i denna, skall i nödvändig utsträckning tillämpas på systemet för enhetlig arealersättning. Dessutom bestäms att tillämpningen av systemet för enhetlig arealersättning inte påverkar skyldigheten för en medlemsstat att tillämpa bestämmelserna om identifikation och registrering av djur i rådets direktiv 92/102/EEG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000.

Systemet för enhetlig arealersättning skall kunna utnyttjas av en ny medlemsstat under en tillämpningsperiod fram till slutet av 2006, med möjlighet till förlängning två gånger med ett år på begäran av den nya medlemsstaten. Dessutom bestäms om en möjlighet att avbryta tillämpningen av systemet mitt under en tillämpningsperiod. Innan tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning löper ut skall kommissionen bedöma hur långt den berörda nya medlemsstaten har kommit i förberedelserna för att fullt ut tillämpa de stödsystem som avses i artikel 1. På basis av bedömningen beslutar kommissionen om den nya medlemsstaten kan delta i systemen eller om medlemsstaten alltför skall tillämpa systemet för enhetlig arealersättning. Senast vid utgången av tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning skall den nya

medlemsstaten ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att införa det integrerade administrations- och kontrollsystem som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 3508/92.

Fram till slutet av den femåriga tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning skall de procentsatser som anges i artikeln om införande av stödsystem i de nya medlemsstaterna tillämpas. Om tillämpningen av systemet för enhetlig arealersättning förlängs utöver det datumet i enlighet med ett beslut av kommissionen skall procentsatsen för år 2008 gälla fram till sista året då systemet för enhetlig arealersättning tillämpas. I artikeln bestäms dessutom om de nya medlemsstaternas skyldighet att lämna information om genomförandet av denna artikel.

Enligt artikeln om kompletterande nationella direkta utbetalningar i de nya medlemsstaterna kan de nya medlemsstaterna, med kommissionens tillstånd, göra nationella direkta utbetalningar enligt ett stödsystem inom den gemensamma jordbrukspolitik. Utbetalningarna kan ske enligt två olika system. Enligt det första systemet kan 55–65 % av nivån för direkta utbetalningar i gemenskapen år 2004 betalas i utbetalningar under åren 2004–2007 samt från och med 2007 upp till 30 procentenheter över den tillämpliga nivån för det relevanta året. Enligt det andra systemet kan utbetalningar göras upp till den sammanlagda nivån för direkt stöd som jordbrukaren skulle ha varit berättigad till i den nya medlemsstaten under år 2003 enligt ett motsvarande nationellt system, ökat med 10 procentenheter. Stödet får dock inte överstiga den nivå som jordbrukaren skulle ha varit berättigad till enligt det motsvarande system som tillämpas i de nuvarande medlemsstaterna. När det gäller Cypern bestäms i artikeln om det förfarande som skall tillämpas på Cypern tillsammans med det totala beloppet av de nationella stöd som anges i bilaga II. Enligt punkt 5 i artikeln skall det totala kompletterande beloppet per sektor begränsa utbetalningen av nationella stöd i de nya medlemsstaterna om medlemsstaten beslutar att tillämpa systemet för enhetlig arealersättning. Kompletterande nationellt stöd får enligt punkt 8 i artikeln inte beviljas för jordbruksverksamhet som inte omfattas av en

gemensam organisation av marknaden. Enligt punkt 9 i artikeln får Cypern fram till utgången av 2010 betala stöd till de sektorer som anges i bilaga III. Enligt punkt 10 i artikeln får Lettland fram till utgången av 2008 betala stöd till de sektorer som anges i bilaga IV.

Dessutom fogas till artikel 2a en bestämmelse enligt vilken den förenklade ordningen inte skall gälla för de nya medlemsstaterna och till artikel 11.4 en bestämmelse enligt vilken kommissionen skall anta detaljerade tillämpningsföreskrifter för systemet för enhetlig arealersättning.

Rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin anpassas. Till artikel 1.3 fogas ett stycke enligt vilket det vid anslutningen kommer att avgöras huruvida Polen omfattas av vinodlingszon A. Till artikel 5.2 fogas en punkt enligt vilken planteringsrätter på 2 000 ha för framställning av kvalitetsviner för Cyperns del skall föras till reserven ur den cypriotiska nationella reserv som fanns före anslutningen. Till artikel 6 fogas en punkt 4 enligt vilken Tjeckien skall tilldelas nyskapade planteringsrätter för produktion av kvalitetsviner fso uppgående till 2 % av den totala vinareal som är i bruk i Tjeckien den 1 maj 2004. Malta skall tilldelas nyskapade planteringsrätter upp till en total planterad vinareal på 1 000 ha. Till artikel 19.2 fogas ett stycke enligt vilket Polen vid anslutningen skall ange de druvsorter som lämpar sig för produktion av vart och ett av de kvalitetsviner som produceras på dess territorium, om landet klassificeras som vinodlingsområde. Skyldigheten enligt artikel 27.7 att undanska biprodukter av vintillverkningen utvidgas till att gälla också druvor som har skördats i Tjeckien. Undantagen i artikel 44.6 och 44.13 skall också gälla Polen.

Till punkt 3 i bilaga I fogas en precisering enligt vilken kvalitetsvinet fso "Tokaji eszencia" med ursprung i Ungern inte skall betraktas som delvis jäst druvmust. Till bilaga III fogas vinodlingsområdena i Tjeckien, Slovakien, Slovenien, Ungern, Cypern och Malta. De undantag som gäller det maximala innehållet av svaveldioxid i bilaga V utvidgas till att omfatta vissa vin från Ungern och Slovenien och det undantag som gäller till-

satsen av sackaros till att omfatta vinodlingszonerna i Ungern och Slovenien. Det undantag som gäller bearbetningsområdena i bilaga VI utvidgas till att gälla kvalitetsvinet fso "Commandaria" med ursprung i Cypern. Dessutom utvidgas den regel om att den totala alkoholhalten skall vara minst 8,5 volymprocent när det gäller vinframställning och metoder till att gälla vissa kvalitetsviner fso med ursprung i Slovenien. Till bilaga VII fogas en rätt för Polen att använda den sammansatta benämningen polskt vin under vissa förutsättningar. I bilaga VIII beaktas dessutom användningen av specialtermer för vissa kvalitetsviner fso med ursprung i Ungern och Tjeckien.

Kommissionens förordning (EG) nr 1621/1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stöd för odling av druvor avsedda för framställning av vissa torkade druvsorter anpassas så, att den högsta garanterade gemenskapsareal som avses i artikel 7.2 i förordningen fastställs till 53 187 hektar.

Artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1673/2000 om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion ersätts så, att det för långa linfibrer fastställs en garanterad maximikvantitet per regleringsår som fördelas i form av garanterade nationella kvantiteter. Dessutom ersätts artikel 3.2 så, att det för stödberättigande korta linfibrer och hampfibrer fastställs en garanterad maximikvantitet per regleringsår som fördelas i form av garanterade nationella kvantiteter. Den garanterade nationella kvantitet som fastställs för Ungern gäller dock enbart hampfibrer.

Rådets förordning (EG) nr 1260/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker anpassas. Till artikel 10.4 fogas en möjlighet att genom fövaltningskommittéförfarande fastställa koefficienter för de nya medlemsstaterna, genom vilka man vid behov skär ned produktionskvoterna om WTO-exportåtagandena hotar att överskridas. Till artikel 11 fogas en mening enligt vilken Tjeckien, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien skall tilldela en A-kvot och en B-kvot till varje socker-, isoglukos- eller inulinsirapsproducerande företag som under regleringsåret 2003/2004 er-

hållit en A-kvot och en B-kvot. I tabellen i artikel 11.2 intas A-produktionskvoter för socker för Tjeckien, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien samt A-produktionskvoter för isoglukos för Ungern, Polen och Slovakien. I tabellen i artikel 11.2 intas dessutom B-produktionskvoter för socker för Tjeckien, Lettland, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien samt B-produktionskvoter för isoglukos för Ungern, Polen och Slovakien.

Till artikel 11 fogas en mening enligt vilken A- och B-kvoterna för sockerproducerande företag, isoglukosproducerande företag och inulinsirapsproducerande företag i de anslutande länderna skall vara de kvoter som medlemsstaterna beviljat för regleringsåret 2003/2004. Till artikel 39.2 fogas ett stycke som gör det möjligt att raffinera 19 585 ton rörsocker vid en betsockerfabrik. Till punkt IV.2, punkt V.2, punkt V.3, punkt VI.2, punkt VIII d och punkt XI.2 i bilaga III fogas dessutom en mening enligt vilken regleringsåret för de länder som erhåller produktionskvoter skall vara regleringsåret 2003–2004.

Rådets förordning (EG) nr 2529/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött anpassas så, att de nya medlemsstaterna åläggs att införa bidragsrättigheterna senast ett år efter anslutningen. Dessutom intas artikel 11a, enligt vilken tilläggsbidraget för tackbidraget höjs i enlighet med tidtabellen för andra direkta stöd. Bilaga I ersätts med en bilaga i vilken de landsvisa rättigheterna till bidrag för tackor fastställs och bilaga II ersätts med en bilaga i vilken det bestäms om det belopp som skall användas för tilläggsbidrag på nationell nivå.

Övriga anpassningar av lagstiftningen om jordbruk är små eller tekniska.

Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning. De nya medlemsstaterna förbinder sig att före anslutningen genomföra gemenskapens veterinärlagstiftning och fytosanitära lagstiftning.

Till rådets direktiv 97/78/EG om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen fogas ett omnämnande om den särskilda ordning som skall tillämpas vid

Ungerns gräns till Rumänien under en period om tre år. Beslut om detaljerna för ordningen fattas före anslutningen.

VII Fiskeri. Rådets förordning (EG) nr 2406/96 om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter anpassas när det gäller storlekskategorierna för strömming. I förordningen ändras storlekskategorierna för strömming så, att liten strömming som fångas i Estlands och Lettlands vatten och som används som livsmedel ingår i kategorierna.

Rådets förordning (EG) nr 104/2000 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter anpassas så, att till bilaga IV fogas skarpsill (*Sprattus sprattus*) och guldmakrill (*Corephæna hippurus*). De fiskarter som finns i bilagan omfattas av de autonoma marknadsåtgärder som vidtas av producentorganisationerna inom fiskeindustrin.

Övriga anpassningar av lagstiftningen om fiskeri är små eller tekniska.

VIII Transportpolitik. I bilagan definieras de gemenskapsbestämmelser som de nya medlemsstaterna antagit. Transportbestämmelserna gäller allmän transportpolitik, sjöfart, vägtransporter, järnvägstransporter, inlandssjöfart och luftfart samt transeuropeiska transportnät (TEN-transportnätet). De nya medlemsstaterna har också godkänt EG:s tekniska bestämmelser för fordon, t.ex. bestämmelser som harmonierar typgodkännandet av fordon, bullernivån, avgasutsläppen och säkerheten, samt de konkurrensbestämmelser som skall tillämpas på järnvägstransporter, vägtransporter och transporter på inre vattenvägar.

IX Beskattning. I bilagan förtecknas anpassningarna av de rättsakter som gäller fri rörlighet för tjänster. Anpassningarna är av teknisk natur och beror i huvudsak på behovet av att beakta de nya medlemsstaternas terminologi i gemenskapslagstiftningen.

X Statistik. De anpassningar som räknas upp i bilagan är av teknisk natur och de har inte någon stor betydelse för Finland.

XI Socialpolitik och sysselsättning. I bilagan ingår tekniska ändringar av antalet medlemmar i kommittéer och delegationer inom arbetarskyddet. Anpassningarna har inte någon betydelse för Finland.

XII Energi. Stadgan för Euratoms bränsleförsörjningsbyrå (EGT 27, 6.12.1958, s. 534), anpassas i dess ändrade lydelse. De nya medlemsstaterna, förutom Malta, blir medlemmar av Euratoms bränsleförsörjningsbyrå. Byrån har upprättats genom artikel 52 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen. Artikel V i stadgan för Euratoms bränsleförsörjningsbyrå ändras så att den motsvarar den nya situationen. Byråns kapital höjs så, att de nuvarande medlemmarnas andelar bibehålls som tidigare och så, att också de nya medlemmarnas andelar i stort sett är jämförbara med det antal röster de har i rådet. Samtidigt omvandlas kapitalet till euro och möjligheten att betala det i nationell valuta slopas. Antalet ledamöter i den rådgivande kommitté som avses i artikel X i stadgan utökas från nuvarande 51 till 69 ledamöter så, att också de nya medlemsstaterna blir representerade i den. Representationen i kommittén motsvarar andelen i kapitalet.

Rådets beslut 77/270/Euratom som ger kommissionen befogenhet att ta upp Euratom-lån i syfte att bidra till finansiering av kärnkraftverk, ändrat genom rådets beslut 94/179/Euratom, anpassas. Genom beslutet har man skapat en ordning med stöd av vilken gemenskapen kan delta i finansieringen av kärnkraftverk genom beviljande av lån. Genom den ändring av beslutet som gjordes 1994 blev det möjligt att bevilja lån också för att förbättra säkerheten och effektiviteten i kärnkraftverk i central- och östeuropeiska länder som inte hör till unionen. De stater som kommer i fråga har räknats upp i bilagan till beslutet och de nya medlemsstaterna utgår nu ur den.

XIII Små och medelstora företag. I rådets beslut 2000/819/EG om ett flerårigt program för företag och företagare, särskilt för små och medelstora företag (2001–2005) utgår det separata omnämnandet av Cypern och Malta.

XIV Utbildning. Rådets beslut 63/266/EEG om allmänna principer för genomförande av en gemensam yrkesutbildningspolitik samt reglerna för Rådgivande kommittén för yrkesutbildning 63/688/EEG anpassas i deras ändrade lydelse. Utan att det påverkar eventuella kommande revideringar före anslut-

ningsdagen skall siffran 90 ersättas med siffran 150 i artikel 1.1 i beslutet.

Rådets förordning (EEG) nr 337/75 om uppbyggnaden av ett europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning anpassas i dess ändrade lydelse. Utan att det påverkar eventuella kommande revideringar före anslutningsdagen skall i artikel 4.1 siffran 48 ersättas med siffran 78, och i artikel 4.1 a, b och c skall 15 ersättas med 25.

XV Regionalpolitik och samordning av strukturinstrument. Rådets förordning (EG) nr 1164/94 om inrättandet av en sammanhållningsfond i dess ändrade lydelse ändras i fråga om artiklarna 2, 4 och 11 och utökas med en ny artikel 16a. Dessutom ersätts förordningens nuvarande bilaga I med en ny bilaga I.

Till artikel 2 om räckvidden fogas en förteckning över de nya medlemsstaterna och en hänvisning till definitionen av bruttonationalinkomsten. I artikel 4 intas en bestämmelse om att de totala resurserna för de nya medlemsstaterna under åren 2004–2006 skall uppgå till 7,5905 miljarder euro i 1999 års priser. Åtagandebemyndigandena för varje år uppgår 2004 till 2,6168 miljarder euro, 2005 till 2,1517 miljarder euro och 2006 till 2,822 miljarder euro. Enligt artikel 11 har de nya medlemsstaterna rätt att få stöd ur sammanhållningsfonden om deras utgifter har uppkommit efter ingången av 2004 och under förutsättning att alla andra krav i förordningen är uppfyllda. Den nya artikeln 16a gäller stöd som de nya medlemsstaterna har erhållit med stöd av förordning (EG) nr 1267/1999 om upprättande av ett strukturpolitiskt föranslutningsinstrument. På åtgärder som omfattas av ett kommissionsbeslut men som inte har slutförts vid anslutningstidpunkten tillämpas rådets förordning (EG) nr 1164/94. Varje anbudsförfarande för vilket det vid tidpunkten för anslutningen har offentliggjorts en anbudsinfordran i Europeiska unionens officiella tidning skall genomföras i enlighet med de regler som fastställs i anbudsinfordran. Utbetalningar som görs av kommissionen skall överföras till det tidigaste öppna åtagandet, i första hand enligt förordning (EG) nr 1267/1999 och därefter enligt rådets förordning (EG) nr 1164/94. På godtagbara kostnader för åtgärderna skall i regel rådets

förordning (EG) nr 1267/1999 alltså tillämpas.

I den nya bilagan I finns en vägledande fördelning av sammanhållningsfondens totala resurser mellan de nuvarande och de nya medlemsstaterna. I fråga om de nuvarande sammanhållningsländerna bibehålls fördelningen som tidigare. I fråga om de nya medlemsstaterna är den vägledande fördelningen följande: Tjeckien 9,76–12,28 %, Estland 2,88–4,39 %, Cypern 0,43–0,84 %, Lettland 5,07–7,08 %, Litauen 6,15–8,17 %, Ungern 11,58–14,61 %, Malta 0,16–0,36 %, Polen 45,65–52,72 %, Slovenien 1,72–2,73 %, Slovakien 5,71–7,72 %.

Artiklarna 3, 4, 7, 11, 14, 20, 22, 23, 32 och 52 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ändras. Till artikel 3 om de regioner som omfattas av mål 1 fogas en bestämmelse om att alla nya medlemsstater uppfyller villkoren. Enligt artikeln skall kommissionen upprätta en förteckning över de regioner som omfattas av mål 1 så, att förteckningen gäller från anslutningen till utgången av år 2006. Till artikel 4 om de regioner som omfattas av mål 2 fogas en bestämmelse om taket för folkmängden för de nya medlemsstaterna. Detta tak skall vara 31 % av folkmängden i samtliga NUTS II-regioner som omfattas av mål 2. Till artikeln fogas också en bestämmelse om att förteckningen över de regioner som omfattas av mål 2 skall gälla från anslutningen till utgången av år 2006.

Artikel 7 om medel och koncentration ersätts så, att de medel som från anslutningen till utgången av 2006 finns tillgängliga för de nya medlemsstaterna skall uppgå till 14,1559 miljarder euro i 1999 års priser. Den årliga fördelningen av dessa medel redovisas i bilaga II till förordningen. När det gäller de nya medlemsstaterna tilldelas 93,49 % av strukturfonderna mål 1, 0,86 % mål 2 och 0,79 % mål 3. Dessutom används 4,58 % av strukturfonderna för finansiering av gemenskapsinitiativen Interreg och Equal. Gemenskapsinitiativen Leader+ och Urban genomförs inte i de nya medlemsstaterna. De nya medlemsstaterna beviljas inte medel för innovativa åtgärder.

Till artikel 11 om additionalitet fogas en bestämmelse om nivån på de nya medlems-

staternas nationella utgifter. Enligt artikel 14 inleds programperioden för de nya medlemsstaterna på dagen för anslutningen och upphör vid utgången av 2006. Ändringarna av artikel 20 och artikel 22 är tekniska. Enligt artikel 23 om tekniskt stöd beviljas de nya medlemsstaterna 0,27 % av respektive årliga anslag för att finansiera åtgärderna för förberedelse, övervakning, utvärdering och kontroll. Enligt artikel 32 om betalningar beviljas de nya medlemsstaterna ett förskott på 16 %. Förskottet kan delas upp över två budgetår så, att 10 % betalas under det första året och 6 % under följande år.

Enligt artikel 52 om övergångsbestämmelser kan en utgift som faktiskt betalats och för vilken kommissionen från de nya medlemsstaterna före anslutningen har mottagit en ansökan om stöd som uppfyller samtliga villkor som följer av förordningen, anses som berättigad till bidrag från strukturfonderna från och med den 1 januari 2004.

Kommissionens beslut 1999/500/EG, 1999/501/EG, 1999/502/EG, 1999/504/EG och 1999/505/EG anpassas genom att man till artikel 1 i besluten fogar de nya medlemsstaterna och genom att man till bilagorna till besluten fogar en vägledande fördelning av åtagandebemyndigandena mellan de nya medlemsstaterna.

Kommissionens beslut 1999/503/EG anpassas genom att man till artikel 1 fogar de nya medlemsstaterna och genom att man ersätter bilagan med en ny bilaga som innehåller taket för folkmängden per medlemsstat inom ramen för strukturfondernas mål 2 för perioden 2000–2006.

Kommissionens beslut om fastställande av en vägledande fördelning mellan medlemsstaterna av åtagandebemyndiganden inom ramen för gemenskapsinitiativet EQUAL för perioden 2000–2006 (C(2000) 1221) samt om fastställande av en vägledande fördelning mellan medlemsstaterna av åtagandebemyndiganden inom ramen för gemenskapsinitiativet Interreg för perioden 2000–2006 (C(2000) 1223) anpassas genom att man till artikel 1 i besluten fogar de nya medlemsstaterna och genom att man till bilagan fogar en vägledande fördelning av åtagandebemyndigandena mellan de nya medlemsstaterna.

XVI Miljö. I bilagan förtecknas anpassningarna av miljövårdsbestämmelserna. Största delen av anpassningarna är av teknisk natur och de har inte några verkningar för lagstiftningen i Finland. Tekniska anpassningar är bl.a. ändringarna av antalet ledamöter i kommittéerna, ansökarländernas symboler eller införande av myndigheterna i rättsakternas förteckningar samt beaktandet av rapporterings- och provtagningskyldigheten i rättsakternas bilagor. I vissa fall där det genom gemenskapens rättsakter uppställs gemensamma utsläppsgränser eller -tak för gemenskapen har ansökarländernas utsläpp bedömts och beaktats som tekniska anpassningar.

Bilagorna till rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar anpassas genom att vissa fågelarter fogas till bilaga I (arter vilkas livsmiljöer kräver särskilt skydd) och bilaga II (arter som jagas) med beaktande av de nya medlemsstaternas fågelfauna och behovet av skydd för fåglarna i Europa.

Till de biogeografiska regionerna i rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet) fogas en pannonisk region. Dessutom ersätts bilagorna I, II, IV och V med ändrade bilagor. Vid anpassningarna av bilagorna beaktas naturens särdrag i ansökarländerna och de arter som skall skyddas eller utnyttjas i dem samt deras olika naturtyper.

Tillägget av violett guldvinge och brunbräken till bilaga II (arter vilkas livsmiljöer kräver särskilt skydd) i habitatdirektivet innebär en skyldighet för Finland att säkerställa att dessa arter i tillräcklig omfattning finns representerade på Finlands områden för Natura 2000.

Till bilaga IV (strikt skyddade arter) i habitatdirektivet fogas större barkplattbagge och violett guldvinge. Större barkplattbagge är enligt naturvårdslagen en art som kräver särskilt skydd i Finland. Tillägget av violett guldvinge och större barkplattbagge förutsätter att bilaga 5 till 23 § naturvårdsförordningen ändras.

Till bilagorna II och IV i habitatdirektivet fogas sådana undantag för de nya medlemsstaterna som iakttar riktlinjerna i det befintliga direktivet när det gäller skyddet av livs-

miljön eller strikt skydd för vissa arter (bl.a. bäver, varg, björn och lodjur). Estland får dock ett undantag beträffande strikt skydd av lodjur fram till den 1 maj 2009 varefter kommissionen tillställer en utredning om fortsatt tillämpning av undantaget.

Till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar fogas de utsläppstak för ansökarländerna som skall uppnås senast 2010. Dessa siffror granskas 2004. Utsläppstaken iakttar långt de begränsningar som uppställts för ansökarländerna i samband med det s.k. Göteborgsprotokoll som gäller åtgärder för att förhindra försurning, övergödning och marknära ozon. Alla ansökarländer förutom Estland och Malta har deltagit i beredningen av protokollet.

XVII Konsumentfrågor och hälsoskydd. I bilagan görs en teknisk anpassning i anslutning till konsumentkommittén som inte har någon betydelse för Finland.

XVIII Samarbete i rättsliga och inrikes frågor. De anpassningar i bilagan som gäller rättsliga och inrikes frågor är av teknisk natur.

XIX Tullunion. I bilagan anpassas gemenskapens tullagstiftning. Anpassningarna är av teknisk natur och de beror på utvidgningen av unionens tullterritorium och på behovet av att beakta de nya medlemsstaternas tekniska terminologi.

XX Yttre förbindelser. Rådets förordning (EG) nr 517/94 om gemensamma bestämmelser för import av textilprodukter från vissa tredje länder som inte omfattas av bilaterala avtal, protokoll eller andra överenskomelser eller av andra särskilda gemenskapsbestämmelser för import anpassas i dess ändrade lydelse. Under rubriken "Frankrike, MFA-länder och liknande länder, GATT-medlemmar" i bilaga III A utgår "Tjeckoslovakien", "Ungern", "Malta", "Polen". Tredje stycket under rubriken "Förenade kungariket – "Residual Textile"-området" ändras genom att de nya medlemsstaterna fogas till de länder som omfattas av "Cefta-området". Sjunde stycket under samma rubrik ersätts med följande: "Statshandelsländer" omfattar Albanien, Bulgarien, Kambodja, Kina, Laos, Mongoliet, Nordkorea, Rumänien, f.d. Sovjetunionen och Vietnam."

Kommissionens förordning (EG) nr 1547/1999 om kontrollförfaranden i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 för transporter av vissa typer av avfall till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslut C(92)39 slutlig anpassas i dess ändrade lydelse. I bilaga A utgår de uppgifter som gäller Cypern, Ungern och Polen, i bilaga B de uppgifter som gäller Litauen, Malta och Slovakien, i bilaga C de uppgifter som gäller Lettland samt i bilaga D de uppgifter som gäller Cypern, Estland, Litauen, Slovakien och Slovenien.

Rådets beslut 2001/76/EG om att ersätta beslutet av den 4 april 1978 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter anpassas i dess ändrade lydelse. I bilagan ersätts kapitel I punkt 1 a så, att de nya medlemsstaterna ingår i förteckningen över länder i Europeiska gemenskapen. I bilaga I till bilagan ersätts dessutom kapitel I punkt 1 så, att de nya medlemsstaterna ingår i förteckningen över länder i Europeiska gemenskapen.

Rådets förordning (EG) nr 2501/2001 om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner under tiden 1 januari 2002–31 december 2004 anpassas genom att de uppgifter som gäller Cypern stryks ur förteckningen i bilaga I.

Övriga anpassningar under denna punkt är av teknisk natur och de beror på behovet av att foga de nya medlemsstaternas kontaktuppgifter till bestämmelserna.

XXI Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Beslut 96/409/GUSP fattat av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om införandet av provisorisk resehandling anpassas genom att punkter på medlemsstaternas språk samt de nya medlemsstaternas landskoder fogas till bilagorna.

Rådets förordning (EG) nr 1081/2000 om förbud mot försäljning, leverans och export till Burma/Myanmar av utrustning som kan användas i det inre förtrycket eller för terrorhandlingar och om frysande av tillgångar som innehas av vissa personer med anknytning till viktiga offentliga tjänster i Burma/Myanmar anpassas genom att de nya medlemsstaternas kontaktuppgifter fogas till bilaga III.

XXII Institutioner. Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT B 17, 6.10.1958, s. 385) anpassas i dess ändrade lydelse. Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 401) anpassas i dess ändrade lydelse. Artikel 1 i den förstnämnda förordningen anpassas genom att man fogar estniska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, slovakiska, slovenska, tjeckiska och ungerska till de officiella språken för unionens institutioner. Förordningar och andra texter av allmän räckvidd skall avfattas på de tjugo officiella språken. Europeiska unionens officiella tidning ges ut på tjugo språk. Samma anpassningar görs i den förordning som gäller de språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen.

Artikel 21. Enligt artikeln förtecknas i bilaga III sådan anpassning som vid anslutningen behöver göras i rättsakterna och som utarbetas av rådet eller kommissionen enligt det förfarande och på de villkor som anges i artikel 57. De rättsakter som skall ändras förtecknas enligt ämnesområde.

Bilaga III: Förteckning enligt artikel 21 i anslutningsakten

I Fri rörlighet för personer. Enligt bilagan anpassar kommissionen vid behov bilagorna C och D i det direktiv 92/51/EEG av rådet som gäller den allmänna ordningen för erkännande av examina. Anpassningen sker före de nya medlemsstaternas anslutning enligt det förfarande som bestäms i direktivet. Kommissionen undersöker ändringen av direktivets bilagor med hjälp av en kommitté med representanter från medlemsstaterna, om kommissionen har fått en motiverad begäran därom och om saken har anmälts till de övriga medlemsstaterna. Anpassningarna gäller vissa yrkeskompetenser i Tjeckien, Slovakien och Litauen.

II Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisa-

tionen av marknaden för vin och införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar anpassas så, att kommissionen vid behov senast vid anslutningen antar ett beslut för att ändra bilaga XIII i syfte att fastställa den högsta halten av flyktiga syror i två ungerska kvalitetsviner till 25 milliekvivalenter per liter.

Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Vid behov antar kommissionen beslut om att erkänna de nya medlemsstaternas status när det gäller djursjukdomar i enlighet med gällande lagstiftning och eventuella ändringar av villkoren för saluförande av djur och djurprodukter. En medlemsstat som har konstaterats vara fri från allvarliga djursjukdomar kan beviljas rätt att kräva tilläggsvillkor för handel med djur och produkter inom dess territorium.

När det gäller växtskyddet gör kommissionen behövliga anpassningar gällande förökningsmaterial för vin och hindrandet av spridningen av växtskadegörare.

III Fiskeri. Rådets förordning (EG) nr 1626/94 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Medelhavet anpassas. Före Maltas anslutning ändrar rådet förordningen så, att endast fiskefartyg under 12 meter får fiska inom en zon på 25 sjömil kring Malta. Trålare vars totala längd inte överstiger 24 meter skall dock tillåtas fiska i vissa delar av förvaltningszonen. Högst 130 fartyg får delta i lampuki-fisket.

Rådets förordning (EG) nr 88/98 om fastställande av vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Östersjön, Bälten och Öresund anpassas. Rådet ändrar förordningen före anslutningen så, att endast fartyg med en maskinstyrka som inte överstiger 221 kW får fiska i Rigabukten. Dessa fartyg tas upp i en särskild förteckning. Förteckningen upprättas för att säkerställa att den totala fiskekapaciteten i Rigabukten inte överstiger nivån åren 2000–2001. Närmare regler om upprättandet av förteckningen och ett övervakningssystem för fiskeansträngningen antas i enlighet med artikel 18 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92. Dessa regler kommer att vara icke-diskriminerande och de kommer att tillämpas i hela Rigabukten.

IV Statistik. De anpassningar som räknas upp i bilagan är av teknisk natur.

V Regionalpolitik och samordning av strukturinstrumenten. I enlighet med artikel 4.4 första stycket i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 skall kommissionen vid behov och i nära samarbete med den berörda medlemsstaten anta beslut om de områden i de nya medlemsstaterna som omfattas av strukturfondernas mål 2 för perioden från dagen för anslutningen till 2006. Besluten skall antas så snart som möjligt efter anslutningen. I besluten skall hänsyn tas till de tak för folkmängden som fastställts i kommissionens beslut 1999/503/EG i dess ändrade lydelse.

Avdelning II

Andra bestämmelser

Artikel 22. I artikeln sägs att de bestämmelser som förtecknas i bilaga IV skall tillämpas enligt de villkor som anges i bilagan. De bestämmelser som skall tillämpas har förtecknats enligt ämnesområde.

Bilaga IV: Förteckning enligt artikel 22 i anslutningsakten.

I Fri rörlighet för kapital. I bilagan sägs att medlemsstaternas rätt att tillämpa de relevanta bestämmelserna i sin skattelagstiftning enligt artikel 58.1 a i EG-fördraget endast kommer att gälla de relevanta bestämmelser som förelåg vid utgången av 1993. För Estland är motsvarande datum den 31 december 1999. Detta skall dock endast gälla kapitalrörelser och betalningar mellan medlemsstaterna.

II Bolagsrätt. I kapitlet om bolagsrätt har förhandlats om ett specialarrangemang gällande farmaceutiska produkter för Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien. Innehavaren, eller dennes förmånstagare, av ett patent eller tilläggsskydd för en farmaceutisk produkt, för vilken ansökan om sådant skydd lämnades in i en medlemsstat vid en tidpunkt då ett sådant skydd inte kunde erhållas i en av de ovannämnda nya medlemsstaterna för pro-

dukten, får åberopa de rättigheter som grundar sig på detta patent eller tilläggsskydd för att förhindra import och marknadsföring av produkten i den medlemsstat eller de medlemsstater där produkten i fråga har patentskydd eller tilläggsskydd, även om produkten för första gången fördes ut på marknaden i den nya medlemsstaten av honom själv eller med hans samtycke.

Varje person som avser att importera eller marknadsföra en farmaceutisk produkt som avses i föregående stycke i en medlemsstat där produkten har patentskydd eller tilläggsskydd skall visa för de behöriga myndigheterna i importansökan att innehavaren, eller dennes förmånstagare, av ett sådant skydd har underrättats en månad i förväg.

I bilagorna VII, IX, XI, XII under kapitlen om fri rörlighet för varor redogörs för övergångsarrangemangen i fråga om en revidering av försäljningstillstånden för läkemedel.

III Konkurrenspolitik. I bilagan fastställs de bestämmelser enligt vilka stödprogram eller individuellt stöd utanför stödprogrammen kan betraktas som befintligt stöd enligt artikel 88.1 i EG-fördraget från och med dagen för anslutningen. Befintliga stöd eller stödprogram är de stödåtgärder som införts i ansökarländerna före den 10 december 1994, stödåtgärder som förtecknas i tillägget till bilagan samt sådana stödåtgärder som före anslutningen utvärderats av den nya medlemsstatens myndighet för övervakning av statligt stöd. Dessutom krävs att stödåtgärderna har ansetts vara förenliga med gemenskapens regelverk och att kommissionen inte har gjort några invändningar emot dem. I bilagan fastställs dessutom de principer som tillämpas om ett ansökarland önskar att kommissionen skall granska den statliga karaktären hos stödåtgärden före anslutningen.

Samtliga vid anslutningen ännu tillämpliga åtgärder som utgör statligt stöd och som inte uppfyller definitionen på befintligt stöd ovan skall anses vara nytt stöd. Nytt stöd får enligt artikel 88.3 i EG-fördraget inte genomföras utan förhandsgodkännande av kommissionen.

Bestämmelserna ovan gäller dock inte stöd till transportsektorn, inte heller åtgärder som hänger samman med produktion, bearbetning och saluföring av de produkter som finns för-

teknade i bilaga I till EG-fördraget med undantag av fiskeriprodukter och produkter som framställts av dessa. Bestämmelserna ovan skall inte heller påverka tillämpningen av de övergångsåtgärder i fråga om konkurrenspolitik som anges i anslutningsfördraget.

I bilagan sägs att vad gäller stöd till transportsektorn skall stödordningar och individuellt stöd som införts i en ny medlemsstat före tidpunkten för anslutningen och som fortfarande tillämpas efter detta datum betraktas som befintligt stöd till slutet av det tredje året efter anslutningen, förutsatt att dessa har meddelats till kommissionen inom fyra månader efter anslutningen. De nya medlemsstaterna skall ändra alla stöd som betraktas som befintligt stöd för att följa de riktlinjer som tillämpas av kommissionen senast vid utgången av det tredje året efter anslutningen.

IV Jordbruk. Avdelning II i EG-fördraget anpassas i fråga om jordbruket så, att offentliga lager som vid anslutningen innehas av de nya medlemsstaterna tas över av gemenskapen till det värde som följer av tillämpningen av artikel 8 i rådets förordning (EEG) nr 1883/78 om allmänna bestämmelser för finansiering av interventioner genom garanti-sektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Dessa lager skall tas över endast under förutsättning att offentlig intervention kan förekomma för de berörda produkterna enligt gemenskapens bestämmelser och att lagren uppfyller kraven för gemenskapens intervention. Alla lager, såväl privata som offentliga, i fri omsättning inom de nya medlemsstaternas territorium vid anslutningen utöver den mängd som kan betraktas som ett normalt övergångslager måste avvecklas på de nya medlemsstaternas bekostnad. Begreppet normalt övergångslager skall fastställas för varje produkt på grundval av specifika kriterier och mål för varje gemensam organisation av marknaden.

Avdelning VI i EG-fördraget ändras i fråga om konkurrensreglerna så, att stöd som meddelas till kommissionen inom fyra månader efter anslutningen betraktas som befintligt stöd enligt artikel 88.1 i EG-fördraget. Stödåtgärderna skall anses som befintligt stöd fram till utgången av det tredje året efter anslutningen.

V Tullunionen. Bilagan innehåller de tekniska övergångsarrangemangen i anslutning till sammanföringen av gemenskapens och de nya medlemsstaternas tullterritorier. I dessa fastställs förmånsbehandlingen i tullhänseende på basis av avtal som de nya medlemsstaterna tidigare ingått, upphörandet av vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, den förlängda tidsfristen för passiv och aktiv förädling i vissa fall, bokföringen av tullskuld och uppbörden i efterhand, eftergiften och återbetalningen av tull samt de förhållanden under vilka varan efter anslutningen kan övergå i fri omsättning (dvs. tullar uppbärs inte).

VI Tillägg. I tillägget finns en förteckning över de stödprogram i ansökarländerna som från anslutningen betraktas som befintliga stöd enligt artikel 88.1 i EG-fördraget. I bilagan uppräknas för varje ansökarland de stödprogram eller individuella stöd som godkänts av ansökarlandets myndighet för övervakning av statligt stöd och som kommissionen inte har gjort några invändningar emot.

Artikel 23. Enligt artikeln får rådet, på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, enhälligt besluta om de anpassningar av bestämmelserna i denna anslutningsakt om den gemensamma jordbrukspolitik som ändringar i gemenskapslagstiftningen kan motivera. Sådana anpassningar får göras före dagen för anslutningen. Bestämmelsen är nödvändig eftersom det är lång tid mellan den tidpunkt då anslutningsakten undertecknas och den egentliga anslutningstidpunkten. Gemenskapens regelverk hinner sannolikt ändras under denna tid bl.a. på grund av de förslag om en reformering av den gemensamma jordbrukspolitik som behandlas som bäst.

DEL FYRA

Tillfälliga bestämmelser

Avdelning I

Övergångsbestämmelser

Artikel 24. Enligt artikeln skall de bestämmelser som förtecknas i bilagorna V–XIV

tillämpas i fråga om de nya medlemsstaterna enligt de villkor som anges i bilagorna. De övergångsbestämmelser som gäller de nya medlemsstaterna finns förtecknade enligt ämnesområde i bilagorna för de olika länderna.

Bilaga V: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Tjeckien

I Fri rörlighet för personer. Tjeckien beviljas rätt att till en början under en tvåårsperiod tillämpa övergångsbestämmelser i fråga om regelverket för fri rörlighet för personer, samt en möjlighet att fortsätta tillämpningen av övergångsbestämmelserna först under en treårsperiod och efter det ytterligare under två år vid allvarliga störningar på arbetsmarknaden eller hot om sådana störningar. Dessutom får länder som antingen från tidpunkten för anslutningen eller senare har avstått från möjligheten att tillämpa övergångsbestämmelser under sjuårsperioden efter anslutningen vid allvarliga störningar på arbetsmarknaden eller hot om sådana störningar återinföra sina nationella arbetstillståndsbestämmelser.

Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas samtliga nya medlemsstater med undantag för Cypern och Malta.

Artikel 39 och artikel 49 första stycket i EG-fördraget skall tillämpas fullt ut när det gäller arbetstagarnas fria rörlighet och frihet att tillhandahålla tjänster som inbegriper tillfällig rörlighet för arbetstagare enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 96/71/EG mellan samliga medlemsstater (nuvarande och nya), om inte annat följer av de övergångsbestämmelser som fastställts under anslutningsförhandlingarna. Arrangemanget gäller inte Cypern och Malta.

Under två år efter anslutningen får de nuvarande medlemsstaterna tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, som reglerar tillträdet till arbetsmarknaderna för medborgare i de nya medlemsstaterna, Malta och Cypern undantaget. Dessa bestämmelser kan alltså avvika från vad som bestäms i artiklarna 1–6 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet

inom gemenskapen. De nuvarande medlemsstaterna kan fortsätta att tillämpa sådana bestämmelser under fem år efter anslutningen.

Före utgången av de två åren efter anslutningen skall rådet se över hur övergångsbestämmelserna fungerar med utgångspunkt i en rapport från kommissionen. När denna översyn är klar, och senast vid utgången av de två åren efter anslutningen, skall de nuvarande medlemsstaterna meddela kommissionen huruvida de kommer att fortsätta tillämpa bestämmelser som följer av nationella eller bilaterala överenskommelser, eller om de fortsättningsvis kommer att tillämpa artiklarna i förordning (EEG) nr 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen. I avsaknad av en sådan anmälan skall de nämnda artiklarna tillämpas.

På begäran av en ny medlemsstat kan ytterligare en översyn av behovet av övergångsarrangemang göras. Vid denna översyn tillämpas samma förfarande som vid den ovan nämnda första översyn som utförs före utgången av tvåårsperioden efter anslutningen. Översynen skall vara fullbordad inom sex månader efter det att begäran från den nya medlemsstaten har mottagits.

En nuvarande medlemsstat som bibehåller sina nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, får vid allvarliga störningar på dess arbetsmarknad eller hot om sådana störningar och efter att ha underrättat kommissionen fortsätta tillämpa dessa bestämmelser under sju år efter anslutningen. I avsaknad av en sådan anmälan skall artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillämpas.

Trots eventuella övergångsbestämmelser skall medborgare i de nya medlemsstaterna som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen och som har tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en period på minst 12 månader få tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad men inte till arbetsmarknaden i andra medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser.

Medborgare i en ny medlemsstat som efter anslutningen får tillträde till en nuvarande medlemsstats arbetsmarknad under minst 12 månader skall också ha samma rättigheter.

Dessa rättigheter upphör om dessa personer frivilligt lämnar arbetsmarknaden i den nuvarande medlemsstaten.

Fritt tillträde till arbetsmarknaden har inte sådana medborgare i en ny medlemsstat som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen, eller under en period under vilken nationella bestämmelser tillämpas, och som fick tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en period mindre än 12 månader.

Under sju år efter anslutningen kommer de medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillämpas och som utfärdar arbetstillstånd till medborgare i de nya medlemsstaterna i övervakningssyfte under denna period, att göra detta automatiskt.

En medlemsstat som antingen genast från tidpunkten för anslutningen eller senare öppnat sin arbetsmarknad för medborgare i en ny medlemsstat kan under sju år efter anslutningen begära att tillämpningen av artiklarna som gäller fri rörlighet helt eller delvis upphävs. En förutsättning är att medlemsstaten genomgår eller förutser störningar på sin arbetsmarknad som allvarligt skulle kunna hota levnadsstandarden eller sysselsättningen inom en viss region eller ett visst yrke, och att medlemsstaten underrättar kommissionen och övriga medlemsstater om detta. Medlemsstaten kan begära att kommissionen fastslår att tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 helt eller delvis upphävs för att återställa den normala situationen i regionen eller yrket. Kommissionen skall besluta om detta upphävande och om dess varaktighet och räckvidd senast två veckor efter det att den mottagit en sådan begäran och skall underrätta rådet om ett sådant beslut. Varje medlemsstat får inom två veckor efter kommissionens beslut begära att rådet annullerar eller ändrar beslutet. Rådet skall inom två veckor fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

En medlemsstat får i trängande och exceptionella fall tillfälligt upphäva tillämpningen av förordningen och i efterhand tillställa kommissionen ett meddelande om detta med en motivering.

Så länge tillämpningen av förordningen är tillfälligt upphävd i enlighet med övergångsbestämmelserna, skall artikel 11 i förord-

ningen tillämpas i den nya medlemsstaten med avseende på medborgare i de nuvarande medlemsstaterna, och i de nuvarande medlemsstaterna med avseende på medborgare i nya medlemsstater, på följande villkor:

— Medlemmar av en arbetstagares familj enligt artikel 10.1 a i förordningen (hans eller hennes make och deras barn som är under 21 år eller beroende av dem för sin försörjning), som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium vid tidpunkten för anslutningen, skall vid anslutningen ha omedelbar tillgång till medlemsstatens arbetsmarknad. Detta gäller inte för familjemedlemmar till en arbetstagare som får lagligt tillträde till medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än 12 månader.

— Medlemmar av en arbetstagares familj som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium från ett senare datum än tidpunkten för anslutningen, men under den period då de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpas, skall ha tillgång till den berörda medlemsstatens arbetsmarknad så snart de har varit bosatta i den berörda medlemsstaten i minst 18 månader eller från och med det tredje året efter anslutningen, beroende på vilket datum som infaller tidigare.

Dessa bestämmelser skall inte påverka tillämpningen av gynnsammare bestämmelser vare sig dessa är nationella eller de är en följd av bilaterala överenskommelser.

Under den period som övergångsbestämmelserna tillämpas får nya och nuvarande medlemsstater avvika från vissa bestämmelser i direktiv 68/360/EEG om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer i den mån de inte går att skilja från bestämmelserna om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen i rådets förordning (EEG) nr 1612/68. Avvikelser tillåts i den mån som det krävs för tillämpningen av övergångsbestämmelserna.

När de nuvarande medlemsstaterna med stöd av övergångsbestämmelserna tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, får den nya medlemsstaten bibehålla likvär-

diga bestämmelser med avseende på medborgare i den eller de aktuella medlemsstaterna.

Om tillämpningen av artiklarna 1-6 i förordning (EEG) nr 1612/68 uppskjuts av någon av de nuvarande medlemsstaterna, kan den nya medlemsstaten besluta att följa nationella förfaranden gällande tillträde till arbetsmarknaden med avseende på medborgare i de övriga nya medlemsstaterna.

Alla nuvarande medlemsstater som tillämpar övergångsbestämmelser antingen från tidpunkten för anslutningen eller från en senare tidpunkt kan när som helst i enlighet med den nationella lagstiftningen tillåta en större rörelsefrihet än vad som gäller vid anslutningen, inklusive fullständigt tillträde till arbetsmarknaden. Från och med det tredje året efter anslutningen kan var och en av de nuvarande medlemsstaterna som tillämpar nationella bestämmelser när som helst besluta att tillämpa artiklarna 1-6 i förordning (EEG) nr 1612/68 i stället. Alla sådana beslut skall meddelas kommissionen.

Tillämpningen av övergångsbestämmelserna får inte leda till villkor för de nya medlemsstaternas medborgares tillträde till de nuvarande medlemsstaternas arbetsmarknader som är mer restriktiva än vad som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

Utan hinder av tillämpningen av övergångsbestämmelserna skall de nuvarande medlemsstaterna förtursbehandla arbetstagare som är medborgare i de nuvarande eller nya medlemsstaterna i förhållande till arbetstagare som är medborgare i tredje land i fråga om tillträde till deras arbetsmarknader.

Arbetstagare från en ny medlemsstat och deras familjer som är lagligen bosatta och som arbetar i en annan medlemsstat eller migrerande arbetstagare från en annan medlemsstat och deras familjer som är lagligen bosatta och arbetar i en ny medlemsstat får inte behandlas mer restriktivt än de som kommer från tredje land och som är bosatta och arbetar i denna medlemsstat eller i en ny medlemsstat. Vidare får, som en tillämpning av principen om gemenskapspreferens, migrerande arbetstagare från tredje land som är bosatta och arbetar i en ny medlemsstat inte åtnjuta en mer gynnsam behandling än medborgarna i en ny medlemsstat.

Österrike och Tyskland får, så länge de med stöd av övergångsbestämmelserna tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser avseende de nya medlemsstaternas arbetstagares fria rörlighet, dvs. under högst sju år, göra avsteg från artikel 49 första stycket i EG-fördraget i syfte att begränsa tillfällig rörlighet i samband med tillhandahållande av tjänster av företag som är etablerade i en ny medlemsstat. Detta är möjligt i situationer där arbetstagarnas rätt att arbeta i Österrike eller Tyskland regleras av nationella bestämmelser och i samband med sådana allvarliga störningar eller risk för störningar i känsliga tjänstesektorer som i vissa områden skulle kunna uppstå genom att tjänster tillhandahålls transnationellt.

Tjänstesektorer som får omfattas av detta undantag är i Tyskland byggverksamhet och närstående branscher (branscher som nämns i bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare), rengöring och sotning samt verksamhet som inredningsarkitekt.

I Österrike är tjänstesektorer som får omfattas av detta undantag service till växtodling, stenvarutillverkning, tillverkning av metallstommar och delar därav, byggverksamhet och närstående branscher (branscher som nämns i bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare), säkerhetstjänst, rengöring och sotning, vård i hemmet samt omsorg och vissa sociala tjänster.

I den mån Tyskland eller Österrike gör avsteg från artikel 49 första stycket i EG-fördraget i enlighet med föregående stycken kan en ny medlemsstat efter att ha meddelat kommissionen införa liknande bestämmelser.

Tillämpningen av övergångsbestämmelserna får inte leda till sådana villkor för arbetstagarnas tillfälliga rörlighet inom ramen för transnationellt tillhandahållande av tjänster mellan Tyskland eller Österrike och den nya medlemsstaten som är mer restriktiva än vad som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

Finland har beslutat att i fråga om de nya medlemsstaterna, Malta och Cypern undantaget, till en början tillämpa övergångsbestämmelserna på arbetskraftens fria rörlighet

under en tvåårsperiod. Under denna period kan Finland i enlighet med övergångsbestämmelserna tillämpa de nationella bestämmelserna om tillträde till arbetsmarknaden på medborgare i de nya medlemsstaterna, Malta och Cypern undantaget. Före utgången av tvåårsperioden bedöms utgående från förhandlingar med arbetsmarknadsparterna om det finns behov att fortsätta tillämpningen av övergångsbestämmelserna. Finland har inte ansett det vara nödvändigt att tillämpa övergångsbestämmelser i fråga om arbetskraftens rörlighet i samband med tillhandahållandet av tjänster.

Tillämpningen av övergångsbestämmelserna förutsätter att det görs ändringar i finsk lagstiftning. I Finland regleras tillträde till arbetsmarknaden för medborgare i ett annat medlemsland i 8 a § 2 mom. utlänningslagen (378/1991), enligt vilket en medborgare i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inte behöver uppehållstillstånd om hans vistelse i landet varar högst tre månader. En arbetssökande medborgare i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får även efter detta vistas i landet utan uppehållstillstånd, om han fortfarande söker arbete och om han har faktiska möjligheter att få arbete. Enligt 25 § 4 mom. utlänningslagen behöver en medborgare i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt hans make och deras barn som är under 21 år eller beroende av dem för sin försörjning inte arbetstillstånd.

Tillgången till offentlig arbetskraftsservice är inte bunden till nationalitet om inte annat föreskrivs. Avvikande från detta föreskrivs i 3 kap. 7 § lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) att sådana medborgare i andra stater som på basis av internationella avtal som är förpliktande för Finland och gäller arbetskraftens fria rörlighet har rätt att utan arbetstillstånd komma till Finland för att söka arbete och ta emot arbete, jämföras vid registrering som arbetssökande med finska medborgare, om inte något annat följer av avtalen. Det innebär att en person som registreras som arbetssökande skall ha rätt att utan begränsningar arbeta i Finland med stöd av ett internationellt avtal eller uppehålls- eller arbetstillstånd, eller arbetstillstånd med rätt att ta emot arbete inom en viss bransch

som ansluter till ett uppehållstillstånd som är avsett för fortsatt vistelse i landet. En motsvarande begränsning gäller också rätt till sådan service, som enligt lag förutsätter registrering som arbetssökande. Sådan service är offentlig arbetskraftsservice samt sysselsättningsstöd för arbetssökande arbetslösa, av arbetskraftsåtgärderna arbetspraktik och arbetslivsträning samt en del av de stöd, bidrag och förmåner som utbetalas till enskilda kunder.

Om en person har rätt att registreras som arbetssökande arbetslös, uppstår rätt till arbetslöshetsersättning när de övriga villkoren uppfylls. Enligt 8 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa ger endast obegränsad rätt att arbeta i Finland rätt till arbetsmarknadsstöd, inte t.ex. arbetstillstånd inom en viss bransch, även om personen skulle vara registrerad som arbetssökande.

Nätverket för europeiska arbetsförmedlingar EURES kan användas också under den period som eventuella övergångsbestämmelser tillämpas.

Under den tid som övergångsbestämmelserna tillämpas har medborgare i de nya medlemsstaterna rätt till likabehandling när det gäller anställnings- och arbetsvillkor. De skall åtnjuta samma skattemässiga och sociala förmåner som inhemska arbetstagare. Arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat och arbetar inom en annan medlemsstats territorium, skall åtnjuta likabehandling vad avser medlemskap i fackföreningar och utövande av därmed sammanhängande rättigheter. Arbetstagaren skall också vara behörig att väljas till de organ som företräder arbetstagarna i företaget.

Under den tid som övergångsbestämmelserna tillämpas skall medborgare i de nya medlemsstaterna som arbetar på en annan medlemsstats territorium åtnjuta alla rättigheter och förmåner som beviljas inhemska arbetstagare i bostadsfrågor, inbegripet rätten att äga den bostad de behöver. Arbetstagaren får, med samma rätt som landets egna medborgare, anteckna sig på eventuella listor för bostadssökande i den region han är anställd, och han skall åtnjuta de förmåner och den förtur som är förknippade därmed. Om arbetstagarens familj har stannat kvar i ursprungslandet skall den i

detta hänseende anses vara bosatt i den region där arbetstagaren bor, förutsatt att ett motsvarande antagande gäller för inhemska arbetstagare.

För att det övergångsarrangemang i fråga om fri rörlighet för arbetstagare om vilket avtalats i anslutningsfördraget skall kunna tillämpas i Finland krävs det tidsbestämda ändringar av de bestämmelser i utlänningslagen som gäller EU-medborgares rätt att arbeta.

II Fri rörlighet för kapital. Tjeckien beviljas en övergångstid på fem år, under vilken landet får behålla sina nationella begränsningar gällande förvärv av fritidsbostäder. Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Cypern, Ungern och Polen.

Vidare får Tjeckien under sju år behålla de nationella bestämmelser som begränsar utlänningsrätt att förvärva jordbruksmark och skog. Medlemsstaternas medborgare får emellertid i samband med förvärv av jordbruksmark och skog under inga förhållanden behandlas mindre gynnsamt än vid tidpunkten för undertecknandet av anslutningsfördraget eller behandlas mer restriktivt än medborgare från tredje land. Jordbrukare som är egenföretagare och medborgare i en annan medlemsstat och som vill etablera sig och bosätta sig i Tjeckien skall inte omfattas av bestämmelserna i föregående stycke och inte heller av några andra förfaranden än dem som gäller för tjeckiska medborgare.

En allmän översyn av dessa övergångsbestämmelser skall genomföras under tredje året efter dagen för anslutningen. Kommissionen skall därför lägga fram en rapport för rådet. Rådet kan enhälligt på förslag från kommissionen besluta att förkorta eller upphäva övergångsperioden. Om det finns tillräckligt med bevis för att det efter övergångsperiodens slut kommer att förekomma allvarliga störningar eller hot om allvarliga störningar på jordbruksmarkmarknaden i Tjeckien, skall kommissionen på begäran av Tjeckien besluta huruvida övergångsperioden skall förlängas med högst tre år.

Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Estland, Lettland, Litauen, Ungern och Slovakien för en sjuårsperiod, samt Polen för en tolvårsperiod, med undantag för åtta vojvodskap för vilkas del övergångsperioden är sju år.

III Jordbruk.

Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Tjeckien beviljas en övergångsperiod fram till utgången av 2009 beträffande hönsburar som inte uppfyller gemenskapens minimikrav i fråga om höjd och lutning. Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Ungern, Malta, Polen och Slovenien.

Tjeckien beviljas en övergångsperiod fram till utgången av 2006 för anläggningar som behandlar animaliska livsmedel (44 anläggningar som behandlar kött, sju som behandlar fisk och en som behandlar ägg). Undantagen gäller endast strukturella krav och inte hygienregler. Livsmedel från särskilt förtecknade anläggningar skall märkas tydligt och de får under inga omständigheter saluföras i andra medlemsstater eller föras till tredje land. Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Lettland, Litauen, Polen, Ungern och Slovakien.

Vidare beviljas Tjeckien rätt att tillåta saluföring på sitt territorium av djurfoder baserat på jästarten *Candida utilis* odlad på växtfibrer under två år om inte ett beslut som omfattar hela gemenskapen fattas före det.

IV Transportpolitik.

Ömsesidiga övergångsarrangemang för inrikes vägtransporter. Rådets förordning (EEG) nr 3118/93 definierar förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter, s.k. cabotagetrafik, i en medlemsstat. Tjeckien beviljas ett övergångsarrangemang som innebär att transportföretag som är etablerade i Tjeckien inte kan idka cabotagetrafik i de övriga medlemsstaterna och att transportföretag som är etablerade i de övriga medlemsstaterna på motsvarande sätt inte kan idka cabotagetrafik i Tjeckien. Övergångsperioden är högst fem år. Före utgången av det andra året efter anslutningen skall Tjeckien meddela om man förlänger övergångsperioden med högst två år. Därefter förutsätter en förlängning av övergångsperioden med ytterligare ett år allvarliga störningar eller hot om sådana på marknaden för cabotagetrafik. Tjeckien skall före utgången av fyraårsperioden efter anslutningen meddela kommissionen om förlängningen av övergångsperioden. Trots övergångsarrangemangen kan bilaterala avtal ingås om cabotagetillstånd.

Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Estland, Lettland, Litauen, Slovakien, Polen och Ungern. För Polen och Ungern är övergångsperioden dock högst sex år.

V Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdesskatt, sådant det lyder ändrat, beviljas Tjeckien rätt att behålla en reducerad mervärdesskattesats på minst fem procent fram till utgången av 2007 på följande branscher: leverans av värmeenergi som används för uppvärmning och produktion av varmvatten av privata hushåll och småföretagare som inte är registrerade för mervärdesskatt (med undantag för råvaror som används för att generera värmeenergi), samt tillhandahållandet av byggnadsarbeten för bostäder som inte ingår som ett led i socialpolitiken (med undantag för byggnadsmaterial). Övergångsperioderna beviljas Tjeckien främst på sociala grunder.

Vidare får Tjeckien bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passagerartransporter, antingen till dess det är möjligt enligt villkoren i direktivet eller så länge som samma undantag tillämpas i en nuvarande medlemsstat, beroende på vilken tidpunkt som infaller först. Ett motsvarande undantag beviljas alla nya och nuvarande medlemsstater i unionen i samma utsträckning.

Tjeckien beviljas en övergångsperiod beträffande tillverkningsskatten som gäller rådets direktiv 92/79/EEG om tillnärmning av skatt på cigaretter, sådant det lyder ändrat. Med avvikelse från direktivet får Tjeckien fram till utgången av 2006 skjuta upp tillämpningen av den sammanlagda minimiskattesatsen om 57 % på detaljhandelspriset (inklusive alla skatter) och minst 60 euro per 1 000 cigaretter för cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen, förutsatt att Tjeckien under denna period successivt anpassar sina punktskattesatser till den sammanlagda minimiskattesats som föreskrivs i direktivet. Tjeckien får även skjuta upp tillämpningen av den sammanlagda minimipunktskatten på 64 euro på detaljhandelspriset (inklusive alla skatter) för cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen fram till utgången av 2007, förutsatt att Tjeckien under denna period successivt anpassar sina punktskattesatser till den

sammanlagda minimipunktskatt som föreskrivs i direktivet.

De nuvarande medlemsstaterna får under de ovannämnda övergångstiderna behålla samma kvantitativa restriktioner som gäller för import från tredje länder, för cigaretter som förs in på deras territorier från Tjeckien utan ytterligare punktskatteuttag under förutsättning att de har meddelat kommissionen. Medlemsstater får i så fall utföra nödvändiga kontroller förutsatt att dessa inte hindrar en väl fungerande inre marknad.

Tjeckien beviljas en motsvarande övergångstid också beträffande rådets direktiv 92/80/EEG om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter sådant det lyder ändrat. Tjeckien får skjuta upp tillämpningen av de sammanlagda minimipunktskatter som tas ut på andra tobaksvaror än cigaretter fram till utgången av 2006. Också i detta fall kan de nuvarande medlemsstaterna behålla samma kvantitativa importrestriktioner under förutsättning att de meddelar kommissionen.

Ett likalydande övergångsarrangemang för både cigaretter och andra tobaksprodukter beviljas Estland fram till utgången av 2009. Ett övergångsarrangemang som gäller enbart cigaretter beviljas Lettland och Litauen fram till utgången av 2009, samt Ungern, Polen och Slovakien fram till utgången av 2008. Slovenien beviljas en övergångsperiod för cigaretter fram till utgången av 2007 till den del som gäller minimiskatten i euro enligt gemenskapens regler.

VI Energi. I Tjeckien skall artikel 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG (gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas) inte tillämpas fram till utgången av 2004.

Tjeckien beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets direktiv 68/414/EEG om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och petroleumprodukter, sådant det lyder ändrat. Lagren skall motsvara inhemsk förbrukning enligt följande: 80 dagar vid dagen för avslutningen, 85 dagar senast vid utgången av 2004 och 90 dagar senast vid utgången av 2005. Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas alla nya medlemsstater, med undantag för Ungern.

VII Miljö. Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall skall Tjeckien uppnå målen för materialutnyttjande och total återvinningsgrad när det gäller plaster före utgången av 2005 i enlighet med uppställda delmål.

Med avvikelse från artiklarna 3 och 4 samt artikel 5.2 i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse inte tillämpas i Tjeckien fram till utgången av 2010. När det gäller tätorter med mer än 10 000 person-ekvivalenter skall bestämmelserna i direktivet iakttas på det sätt som föreskrivs i övergångsbestämmelsen fram till dagen för avslutningen eller fram till utgången av 2006.

Med avvikelse från Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar tillämpas inte utsläppsgränsvärdena för svaveloxid i del A i bilaga III på två pannor i Tjeckien som nämns i övergångsbestämmelsen fram till utgången av 2007.

VIII Tillägg A. Tillägget består av en förteckning över anläggningar som behandlar animaliska livsmedel och som beviljas en övergångsperiod i fråga om de minimikrav som ställs på anläggningarnas konstruktioner.

IX Tillägg B. Tillägget består av en förteckning över äggproduktionsanläggningar som beviljas en övergångsperiod i fråga om minimikraven för hönsburar.

Bilaga VI: Förteckning enligt artikel 24 i avslutningsakten: Estland

I Fri rörlighet för personer. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt I i bilaga V.

II Frihet att tillhandahålla tjänster. Estland har rätt att låta bli att tillämpa artikel 7.1 i direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar i fråga om miniminivån för garantierna fram till utgången av 2007. Estland skall se till att systemet för garanti av insättningar höjs successivt så att det ger en täck-

ning på minst 6 391 euro fram till utgången av 2005 och minst 12 782 euro från och med ingången av 2006 fram till utgången av 2007.

Under övergångsperioden kommer de övriga medlemsstaterna fortfarande att ha rätt att hindra filialer till estniska kreditinstitut som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte och till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för garanti av insättningar i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan den estniska garantinivån och den miniminivå som förutsätts i direktivet. Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Lettland och Litauen.

Vidare har Estland rätt att låta bli att tillämpa minimiämningsnivån enligt artikel 4.1 i direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare fram till utgången av 2007. Estland skall se till att systemet för ersättning till investerare höjs successivt så att det ger en täckning på minst 6 391 euro fram till utgången av 2005 och minst 12 782 euro från och med ingången av 2006 fram till utgången av 2007.

Också under denna övergångsperiod kommer de övriga medlemsstaterna fortfarande att ha rätt att hindra filialer till estniska värdepappersföretag som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte och till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för ersättning till investerare i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan den estniska ersättningsnivån och den miniminivå som anges i direktivet.

Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Lettland, Litauen, Ungern, Polen och Slovakien.

III Fri rörlighet för kapital. Estland beviljas en övergångsperiod i fråga om utländska medborgares förvärv av jordbruksmark och skog. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt II i bilaga V.

IV Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Med avvikelse från artikel 6 i förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel, skall obegränsad användning

av inhemsk torv inom ekologiskt jordbruk samt användning av kaliumpermanganat för behandling av alla grödor och alla typer av mark inom ekologiskt jordbruk vara tillåten i Estland under en period på 18 månader från tidpunkten för anslutningen. Vidare skall användning av utsäde och vegetativt förökningsmaterial som inte har producerats med den ekologiska produktionsmetoden vara tillåten inom ekologiskt jordbruk i Estland fram till den 1 januari 2006.

Med avvikelse från artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött får Estland fram till utgången av 2006 betrakta kor av de raser som förtecknas i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 som berättigande till am- och dikobidrag under förutsättning att de har betäckts av eller inseminerats med sperma från en tjur av kötttras. En likalydande övergångsbestämmelse gäller också i Lettland, Litauen och Polen.

Med avvikelse från artikel 38.1 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, får Estland under försäljningsåret 2004/2005 bevilja nationella utbetalningar för mjölkkor upp till den nivå som beviljades året före anslutningen. Estland skall överlämna en rapport till kommissionen om genomförandet av dessa statliga stödåtgärder med angivande av formen för stödet samt beloppen.

V Fiskeri. Rådets förordning (EEG) nr 3760/92 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk tillämpas också i Estland med iakttagande av de proportionella andelar i fiskemöjligheterna i Östersjön som anges i bilagan. Estlands andelar följer den balans som är i kraft inom den internationella fiskerikommissionen för Östersjön. Dessa andelar skall användas för den första tilldelningen av fiskemöjligheter till Estland. Därutöver kommer Estlands andel av gemenskapens fiskemöjligheter i fiskeriorganisationens för Nordatlanten regleringsområde att fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen och på grundval av den balans som är i kraft inom fiskeriorganisationen för Nordatlanten under en period som direkt föregår anslutningsdagen.

En likalydande övergångsbestämmelse gäller också för Lettland, Litauen och Polen.

VI Transportpolitik.

Ömsesidiga övergångsarrangemang för inrikes vägtransporter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt IV i bilaga V.

VII Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdeskatt, med ändringar, får Estland fram till utgången av 2007 behålla en reducerad mervärdeskattesats på minst 5 % på leverans av värme till fysiska personer, bostadsföreningar, kyrkor, församlingar samt institutioner och organ som finansieras genom statens, en landsbygdskommuns eller en stads budget, samt på leverans av torv, briketter, kol och ved till fysiska personer.

Vidare får Estland bibehålla ett undantag från mervärdeskatt på internationella passagerartransporter, antingen till dess det är möjligt enligt villkoren i direktivet eller så länge som samma undantag tillämpas i en nuvarande medlemsstat, beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare. Undantaget beviljas alla nya och nuvarande medlemsstater i samma utsträckning.

Med avvikelse från artikel 5.1 i direktiv 90/435/EEG, med ändringar, om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, får Estland så länge landet tar ut inkomstskatt på utdelad vinst utan att beskatta icke utdelad vinst, dock längst fram till utgången av 2008, fortsätta att tillämpa denna skatt på estniska dotterbolags utdelade vinster till moderbolag som är etablerade i andra medlemsstater.

I fråga om tillverkningskatt beviljas Estland en övergångsperiod för cigaretter och andra tobaksvaror. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt V i bilaga V. Övergångsperioden för Estland gäller till utgången av 2009.

VIII Energi. Estland beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets direktiv 68/414/EEG om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och petroleumprodukter, sådant det lyder ändrat. Lagren skall motsvara inhemsk

förbrukning enligt följande: 10 dagar vid dagen för anslutningen, 20 dagar senast vid utgången av 2004, 35 dagar senast vid utgången av 2005, 45 dagar senast vid utgången av 2006, 50 dagar senast vid utgången av 2007, 65 dagar senast vid utgången av 2008, 90 dagar senast vid utgången av 2009.

I Estland skall artikel 19.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för el inte tillämpas fram till utgången av 2008. Vidare gav de nuvarande medlemsstaterna en gemensam förklaring (nr 8), där den specifika situationen när det gäller omstruktureringen av oljeskiffersektorn erkänns och där Estland därför ges möjlighet att skjuta upp öppnandet av sin elmarknad för icke-hushållskunder fram till utgången av 2012.

IX Miljö. Med avvikelse från artikel 3 och 4 samt bilaga I och II i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer, skall kraven för befintliga lagringsanläggningar vid depåer och för lastning och lossning av befintliga transportbehållare vid depåer inte tillämpas i Estland fram till utgången av 2006. Med avvikelse från artikel 6 och bilaga III skall kraven för påfyllning av befintliga lagringsanläggningar vid bensinstationer med en volymomsättning under 1 000 m³/år inte tillämpas i Estland fram till utgången av 2006.

Med avvikelse från artikel 5.3 a och b samt artikel 14 d i direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall skall kraven för flytande och frätande avfall inte tillämpas på oljeskifferaska som deponeras på befintliga deponier i Estland fram till och med den 16 juli 2009. Under övergångsperioden skall Estland sörja för en gradvis minskning av den oljeskifferaska som deponeras på befintliga deponier som inte uppfyller de krav som anges i direktivet om deponering av avfall.

Med avvikelse från artiklarna 3 och 4 samt artikel 5.2 i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse inte tillämpas i Estland fram till utgången av 2010. För tätorter med mer än 10 000 personequivalerter

skall Estland se till att bestämmelserna i direktivet är uppfyllda senast vid utgången av 2009.

Med avvikelse från artikel 5.2 och artikel 8, samt från bilaga I del C i rådets direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten skall de värden som anges för indikatorparametrarna färg, vätejonkoncentration, järn, mangan, lukt, turbiditet, klorid, konduktivitet och sulfat inte tillämpas i Estland under övergångsperioden. Den stegvisa övergångsperioden gäller som längst till utgången av 2013.

Med avvikelse från del A i bilagorna III och VII i direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar, skall utsläppsgränsvärdena för svaveldioxid och stoft inte tillämpas i Estland för förbränningsanläggningen i Ahtme fram till utgången av 2010 samt för förbränningsanläggningarna i Narva och Kohtla-Järve fram till utgången av 2015. För anläggningarna i Narva uppställdes delmål. Under övergångsperioden skall dessa anläggningar uppnå en avsvavlingsgrad på minst 65 %, och utsläppsgränsvärdena för stoft får inte överstiga 200 mg/Nm³.

Estland beviljades ett undantag i fråga om det strikta skyddet för lodjur fram till den 1 maj 2009 i bilaga IV i direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter. När tiden gått ut utreder kommissionen den fortsatta tillämpningen av undantaget.

Bilaga VII: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Cypern

I Fri rörlighet för varor. Cypern beviljas en övergångsperiod beträffande tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel. Med avvikelse från de krav på kvalitet, säkerhet och effekt som fastställs i direktivet skall godkännanden för försäljning som utfärdats enligt cypriotisk lag före anslutningen och som avser läkemedlen på den förteckning som Cypern har lämnat fortsätta att gälla fram till dess att de

förnyas i överensstämmelse med regelverket eller fram till utgången av 2005, beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare. En förteckning över de läkemedel som omfattas av den övergångsperiod som beviljas Cypern finns i tillägg A i bilaga VII.

Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Litauen, Malta, Polen och Slovenien. Om längden på övergångsperioden och vilka läkemedel som skall finnas med i förteckningen överenskomms separat med varje land.

II Frihet att tillhandahålla tjänster. I Cypern skall fram till utgången av 2007 direktiv 2000/12/EG, med ändringar, om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut inte tillämpas på kooperativa kredit- och sparföreningar i den mån dessa inte anpassats till bestämmelserna i detta direktiv. Från och med anslutningen och fram till och med utgången av ovan nämnda period skall de cypriotiska myndigheterna i början av varje år underrätta kommissionen om antalet icke-anpassade kooperativa spar- och kreditföreningar som fortfarande undantas, samt om vilken marknadsandel de motsvarar.

Motsvarande övergångsarrangemang beviljas också Ungern, Malta, Polen och Slovenien.

III Fri rörlighet för kapital. Cypern beviljas en övergångsperiod i fråga om utlänningars rätt att förvärva fritidsbostäder. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt II i bilaga V.

IV Konkurrenspolitik. Ett övergångsarrangemang gällande statsunderstöd som på grundval av den cypriotiska lagen om inkomstskatt beviljats utländska företag är i kraft fram till utgången av 2005. Skatteförmånen påverkar inte konkurrensförhållandena för företag inom EU.

V Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Trots vad som sägs i artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget får Cypern under en femårsperiod efter anslutningen bevilja jordbrukare som deltar i stödordningar för utveckling av landsbygden, med undantag av dem som avses i artiklarna 4–7 och 26–28 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999, statligt stöd för att garantera att

den genomsnittliga familjeinkomsten i vissa mindre gynnade områden inte understiger 80 % av den nationella genomsnittliga familjeinkomsten.

Med avvikelse från artikel 23.4 i förordning (EG) nr 2200/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker skall de begränsningar av kompensationen för återtagande som fastställs i artikel 23.3 tillämpas i Cypern under fem år efter anslutningen. För regleringsåren 2004/2005–2008/2009 skall begränsningarna vara 20 % av den saluförda kvantiteten för äpplen, päron, persikor och bordsdruvor samt 10 % för citrusfrukter.

Med avvikelse från artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 2597/97 om ytterligare bestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med avseende på konsumtionsmjölk, skall kraven beträffande lägsta fetthalt för helmjolk inte tillämpas på sådan konsumtionsmjölk som produceras i Cypern under fem år från dagen för anslutningen. Konsumtionsmjölk som inte uppfyller fetthaltskraven får endast saluföras i Cypern eller exporteras till tredje land.

Med avvikelse från artikel 12.1 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall tillämpningen av djurtäthetsfaktorn i Cypern införas gradvis och linjärt från 4,5 djurenheter per hektar för det första året efter anslutningen till 1,8 djurenheter per hektar fem år efter anslutningen. En likalydande övergångsbestämmelse gäller också Malta.

Veterinärslagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Cypern får under en femårsperiod efter dagen för anslutningen skjuta upp tillämpningen av direktiven 2002/53/EG och 2002/55/EG i fråga om saluföringen av utsädessorter som finns i den nationella sortlistan. Under denna period får Cypern dock inte saluföra sådant utsäde på övriga medlemsstaters territorier. En likalydande övergångsbestämmelse gäller också i Lettland, Malta och Slovenien.

VI Transportpolitik.

Färdskrivare. I rådets förordning (EEG) nr 3821/85 föreskrivs om användningen av färdskrivare. I Cypern tillämpas inte förord-

ningens krav på installation och användning av färdskrivare i sådana fordon som uteslutande används för inrikes transporter och som är registrerade före utgången av 2005. Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Lettland och Litauen.

VII Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdesskatt, med ändringar, får Cypern behålla ett undantag från återbetalning av skatt som erlagts i föregående led på leverans av läkemedel och livsmedel, med undantag för glass, isglass, frusen yoghurt, sorbet och liknande produkter samt produkter avsedda som tilltugg (potatischips/potatisstickor, potatispuddingar och liknande produkter som förpackas för konsumtion utan ytterligare beredning) fram till utgången av 2007.

Vidare får Cypern behålla en reducerad mervärdesskattesats på minst fem procent på tillhandahållande av restaurangtjänster fram till utgången av 2007, eller till utgången av den övergångsperiod som avses i direktivet, beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare. Utan att det påverkar tillämpningen av det förfarande som anges i direktivet får Cypern fortsätta att tillämpa ett förenklat mervärdesskatteförfarande för tillämpningen av ett system för kontantredovisning samt för värdet av tillhandahållanden mellan närstående personer under ett år efter anslutningen.

Cypern får fram till utgången av 2007 undanta från mervärdesskatt sådan leverans av mark för bebyggelse som avses i direktivet. Ett sådant undantag skall dock inte återverka på beräkningsgrunden för unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

Med avvikelse från rådets direktiv 92/81/EEG, med ändringar, om en harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor får Cypern tillämpa ett undantag från punktskatter på såväl mineraloljor som används för tillverkning av cement som från extra punktskatter på alla typer av bränsle som används för lokal passagerartrafik under ett år efter anslutningen, dock utan att detta begränsar formella beslut som fattas enligt det förfarande som anges i direktivet.

VIII Energi. Cypern beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets

direktiv 68/414/EEG om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och petroleumprodukter, sådant det lyder ändrat. Lagren skall motsvara inhemsk förbrukning enligt följande: 60 dagar vid dagen för anslutningen och 90 dagar före utgången av 2007.

IX Miljö. Med avvikelse från artiklarna 3.1 och 4.1 i direktiv 1999/32/EG om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG, skall kraven för bensen och dieselbränsle inte tillämpas på Cypern under en ettårsperiod från tidpunkten för anslutningen.

Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall skall Cypern uppnå målen för materialutnyttjande samt total återvinningsgrad och total materialutnyttjandegrad när det gäller plaster, papper och papp före utgången av 2005 med iakttagande av uppställda delmål.

Med avvikelse från artiklarna 3 och 4 och, om känsliga områden måste identifieras, artikel 5.2 i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse inte tillämpas i Cypern fram till utgången av 2012 i enlighet med uppställda delmål. Fyra i övergångsbestämmelsen angivna tätorter med mer än 15 000 personequivallenter skall följa bestämmelserna i direktivet senast före utgången av 2008, 2009 eller 2011.

Med avvikelse från artikel 4.3 och del A i bilaga IV i direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar, skall utsläppsgränsvärden på 1 700 mg/Nm³ gälla fram till dess att ett av de villkor som anges i övergångsbestämmelsen uppfylls. Efter anslutningen skall Cypern varje år rapportera till kommissionen om kvaliteten på det bränsle som används, de årliga sammanlagda utsläppen av svaveldioxid och hur mycket dessa svavelutsläpp beräknas bidra till utsläppen i grannländerna.

X Tillägg. Tillägget består av en förteckning över de läkemedel som omfattas av övergångsbestämmelsen om fri rörlighet för varor.

Bilaga VIII: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Lettland

I Fri rörlighet för personer. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt I i bilaga V.

II Frihet att tillhandahålla tjänster. Lettland beviljas en övergångsperiod beträffande miniminivån för garanti av insättningar fram till utgången av 2007. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt II i bilaga VI. Lettland skall se till att systemet för garanti av insättningar ger en täckning på minst 10 000 euro fram till utgången av 2005 och minst 15 000 euro från och med ingången av 2006 fram till utgången av 2007.

Lettland har också rätt att låta bli att tillämpa miniminivån för ersättning i system för ersättning till investerare fram till utgången av 2007. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt II i bilaga VI. Lettland skall se till att systemet för ersättning till investerare höjs successivt så att det ger en täckning på minst 10 000 euro fram till utgången av 2005 och minst 15 000 euro från och med ingången av 2006 fram till utgången av 2007.

III Fri rörlighet för kapital. Lettland beviljas en övergångsperiod i fråga om utländska medborgares förvärv av jordbruksmark och skog. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt II i bilaga V.

IV Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Med avvikelse från artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel skall användning av obehandlat utsäde, planteringsmaterial och förökningsmaterial som inte har producerats genom den ekologiska produktionsmetoden samt användning av icke-ekologiskt socker som inte har producerats genom den ekologiska produktionsmetoden som tilläggsfoder för bin vid ekologiska bi-gårdar vara tillåten inom ekologiskt jordbruk

i Lettland fram till den 1 januari 2006. En likalydande övergångsbestämmelse gäller också Litauen. Dessutom skall användning av kaliumpermanganat inom ekologiskt jordbruk vara tillåten i Lettland under 18 månader från och med anslutningen.

Med avvikelse från artikel 3.1 b och c i förordning (EG) nr 2597/97 om ytterligare bestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med avseende på konsumtionsmjölk, skall kraven beträffande fetthalt inte tillämpas på sådan konsumtionsmjölk som produceras i Lettland under fem år från dagen för anslutningen. Konsumtionsmjölk som inte uppfyller fetthaltskraven får endast saluföras i Lettland eller exporteras till tredje land.

Lettland beviljas ett undantag från den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt IV i bilaga IV.

Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Lettland beviljas en övergångsperiod beträffande anläggningar som behandlar animaliska livsmedel (77 anläggningar som behandlar kött, 11 som behandlar mjölkprodukter och 29 som behandlar fisk) fram till utgången av 2005. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt III i bilaga V. Lettland beviljas också en övergångsperiod för två anläggningar som behandlar animaliska biprodukter i fråga om uppfyllande av kraven fram till utgången av 2004.

Beträffande kvaliteten på rå mjölk beviljas Lettland en övergångsperiod fram till utgången av 2005. Under övergångsperioden får anläggningar som uppfyller gemenskapskraven framställa produkter av rå mjölk som inte uppfyller kraven. Ett villkor är att sådana av rå mjölk framställda produkter är tydligt märkta och att de under inga omständigheter saluförs i andra medlemsländer eller exporteras till tredje land. I samma anläggning kan i separata produktionslinjer framställas både produkter som uppfyller gemenskapskraven och produkter som endast saluförs nationellt. Ett likaly-

dande övergångsarrangemang beviljas också Litauen, Malta och Polen.

Lettland får under en femårsperiod skjuta upp tillämpningen av direktiven 2002/53/EG och 2002/55/EG i fråga om saluföringen av utsädessorter som finns i den nationella sortlistan. Under denna period får Lettland dock inte saluföra sådant utsäde på övriga medlemsstaters territorier.

V Fiskeri. Lettland beviljas ett undantag från rådets förordning (EEG) nr 3760/92 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt V i bilaga VI.

VI Transportpolitik.

Ömsesidiga övergångsarrangemang för inrikes vägtransporter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt V i bilaga IV.

Färdskrivare. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Cypern och som det redogörs för under punkt VI i bilaga VII. Övergångsperioden som beviljas Lettland stäcker sig fram till den 1 januari 2005.

Rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter samt examensbevis. I rådets direktiv 96/26/EG föreskrivs om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis samt främjande av ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter. I Lettland tillämpas inte artikel 3.3 c för transportföretag som uteslutande utför inrikes gods- och persontransporter på väg. Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Litauen.

VII Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdes-skatt, i dess ändrade lydelse, får Lettland fram till utgången av 2004 bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på leverans av värmeenergi som säljs till hushåll. Lettland får fortsätta att tillämpa ett förenklat mervärdesskatteförfarande för timmertransaktioner under ett år efter anslutningen, dock utan att

det begränsar tillämpningen av det förfarande som anges i direktivet. Lettland får behålla ett undantag från mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls av författare, konstnärer och artister enligt punkt 2 i bilaga F till direktivet, tills de villkor som anges i artikel 28.4 i direktivet är uppfyllda, dock inte längre än samma undantag tillämpas av någon av de nuvarande medlemsstaterna.

Vidare får Lettland bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passagerartransporter, antingen till dess det är möjligt enligt villkoren i direktivet eller så länge som samma undantag tillämpas i en nuvarande medlemsstat, beroende på vilken tidpunkt som infaller först. Ett motsvarande undantag beviljas alla nya och nuvarande medlemsstater i unionen i samma utsträckning.

Beträffande tillverkningskatt beviljas Lettland en övergångsperiod som gäller cigaretter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt VII i bilaga V. Övergångsperioden för Lettland gäller till utgången av 2009.

VIII Socialpolitik och sysselsättning. Lettland beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets tre direktiv om arbetarskydd (89/654/EEG, 89/655/EEG och 90/270/EEG). Övergångsperioderna upphör senast vid utgången av 2004.

IX Energi. Lettland beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets direktiv 68/414/EEG om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och petroleumprodukter. Lagren skall motsvara inhemsk förbrukning enligt följande: för produktkategorin "tjocka eldningsoljor" 40 dagar vid anslutningen, 50 dagar senast vid utgången av 2004, 55 dagar senast vid utgången av 2005, 60 dagar senast vid utgången 2006, 70 dagar senast vid utgången av 2007, 80 dagar senast vid utgången av 2008 och 90 dagar senast vid utgången av 2009. För återstående produktkategorier 23 dagar vid anslutningen, 30 dagar senast vid utgången av 2004, 35,5 dagar senast vid utgången av 2005, 41 dagar senast vid utgången 2006, 49 dagar senast vid utgången av 2007, 67 dagar senast vid utgången av 2008 och 90 dagar senast vid utgången av 2009.

X Miljö. Med avvikelse från artikel 3–6 och bilaga I–III i direktiv 94/63/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer, skall kraven för befintliga lagringsanläggningar vid depåer, kraven för lastnings- och lossningsutrustning vid depåer, kraven för befintliga transportbehållare och kraven för påfyllning av befintliga lagringsanläggningar vid bensinstationer inte tillämpas fullt ut i Lettland före utgången av 2008.

Lettland beviljas undantag från tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen fram till utgången av 2010. Under övergångstiden skall anmälningsförfarandet enligt avfallstransportförordningen tillämpas på samtliga transporter till Lettland av avfall för återvinning. De behöriga myndigheterna skall invända mot transporter till Lettland av avfall för återvinning i en anläggning som åtnjuter ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar.

Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall skall Lettland uppnå målen för materialutnyttjande och total återvinningsgrad när det gäller plaster före utgången av 2007 i enlighet med de uppställda delmålen.

Med avvikelse från artikel 2 g andra strecksatsen i rådets direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall skall tillfällig lagring av farligt avfall tillåtas i Lettland. Under övergångsperioden tillämpas inte deponidirektivets definition på deponiplatser som används för tillfällig lagring av farligt avfall eller deponiplatser enligt rådets direktiv 87/217/EEG om att hindra och minska asbestförorening i miljön.

Med avvikelse från artiklarna 3 och 4 samt artikel 5.2 i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse tillämpas delvis i Lettland i enlighet med de uppställda delmålen fram till utgången av 2015. För tätorter med mer än 10 000 personequivalerter

skall överensstämme med direktivet ha uppnåtts senast vid utgången av 2008 och för tätorter med mellan 10 000 och 100 000 personequivaler skall överensstämmelse med direktivet ha uppnåtts senast vid utgången av 2011.

Med avvikelse från artikel 5.2, artikel 8 och från bilaga I del B och del C i direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten skall de värden som fastställts för parametrarna för bromat, trihalometaner – totalt, aluminium, järn, mangan och oxiderbarhet tillämpas delvis i Lettland fram till utgången av 2015 i enlighet med de uppställda delmålen.

Med avvikelse från artikel 8 andra strecksatsen i direktiv 87/217/EG om att hindra och minska asbestförorening i miljön skall kraven för avfall som innehåller asbestfibrer eller asbestdamm och som grävs ner inte tillämpas i Lettland fram till utgången av 2004. Avfall som innehåller asbestfibrer eller asbestdamm skall förpackas i dubbla plastpåsar och grävas ned separat på markerade platser för nedgrävning.

Med avvikelse från artikel 5.1 i rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar skall kraven för beviljande av tillstånd för befintliga anläggningar inte tillämpas i Lettland på de anläggningar som nämns i övergångsbestämmelsen fram till och med det datum som anges för varje anläggning, när det gäller skyldigheten att driva dessa anläggningar i enlighet med utsläppsgränsvärden, likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som byggs på bästa tillgängliga teknik enligt artikel 9.3 och 9.4. Övergångsperioden upphör beroende på anläggning vid utgången av 2008, 2009 eller 2010.

Med avvikelse från artikel 8 och artikel 9.1 i rådets direktiv 97/43/Euratom om skydd för personers hälsa mot faror vid joniserande strålning i samband med medicinsk bestrålning och om upphävande av rådets direktiv 84/466/Euratom skall bestämmelserna om radiologisk utrustning och särskilda verksamheter inte tillämpas i Lettland före utgången av 2005. Sådan utrustning får inte släppas ut på marknaden i andra medlemsstater.

XI Tillägg A. Tillägget består av en förteckning över anläggningar som behandlar

animaliska livsmedel och som beviljas en övergångsperiod i fråga om de minimikrav som ställs på anläggningarnas konstruktioner.

XII Tillägg B. Tillägget består av en förteckning över anläggningar som behandlar animaliska biprodukter och som beviljas en övergångsperiod i fråga om de minimikrav som ställs på anläggningarnas konstruktioner.

Bilaga IX: Förteckning enligt artikel 24 i avslutningsakten: Litauen

I Fri rörlighet för varor. Litauen beviljas en övergångsperiod beträffande tillämpningen av gemenskapsreglerna för humanläkemedel. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Cypern och som det redogörs för under punkt I i bilaga VII. Övergångsperioden som beviljas Litauen stäcker sig som längst till utgången av 2007.

Vidare beviljas Litauen en motsvarande övergångsperiod gällande bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel fram till utgången av 2007. Ett likalydande övergångsarrangemang beviljas också Polen.

En förteckning över de läkemedel som omfattas av den övergångsperiod som beviljas Litauen finns i tillägg A i bilaga IX.

II Fri rörlighet för personer. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt I i bilaga V.

III Frihet att tillhandahålla tjänster. Litauen beviljas en övergångsperiod beträffande miniminivån för garanti av insättningar fram till utgången av 2007. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt II i bilaga VI. Litauen skall se till att dess system för garanti av insättningar ger en täckning på minst 14 481 euro fram till utgången av 2006 och minst 17 377 euro under 2007.

Litauen har rätt att låta bli att tillämpa miniminivån för ersättning i system för ersättning till investerare fram till utgången av 2007. Övergångsbestämmelsen är likalydande

de som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt II i bilaga VI. Litauen skall se till att systemet för ersättning till investerare höjs successivt så att det ger en täckning på minst 5 792 euro fram till utgången av 2005 och minst 11 585 euro från och med ingången av 2006 fram till utgången av 2007.

IV Fri rörlighet för kapital. Litauen beviljas en övergångsperiod i fråga om utländska medborgares förvärv av jordbruksmark och skog. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt II i bilaga V.

V Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Litauen beviljas undantag från rådets förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel. Övergångsbestämmelserna är likalydande som motsvarande bestämmelser som gäller Lettland och som det redogörs för under punkt IV i bilaga VIII.

Med avvikelse från artikel 3.1 b och c i rådets förordning (EG) nr 2597/97 om ytterligare bestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med avseende på konsumtionsmjölk, skall kraven beträffande fetthalt inte tillämpas på sådan konsumtionsmjölk som produceras i Litauen fram till och med den 1 januari 2009, eftersom Litauen får hänföra mjölk som har en fetthalt på 3,2 % (m/m) till kategorin helmjölk, och mjölk som har en fetthalt på minst 1,0 % (m/m) och högst 2,5 % till kategorin mellanmjölk. Konsumtionsmjölk som inte uppfyller fetthaltskraven får endast saluföras i Litauen eller exporteras till tredje land.

Litauen beviljas ett undantag från den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt IV i bilaga IV.

Veterinärslagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Litauen beviljas en övergångsperiod beträffande anläggningar som behandlar animaliska livsmedel (14 anläggningar som behandlar kött, en som behandlar mjölkpro-

dukter och fem som behandlar fisk) fram till utgången av 2006. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt III i bilaga V.

Beträffande kvaliteten på rå mjölk beviljas Litauen en övergångsperiod fram till utgången av 2006. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Lettland och som det redogörs för under punkt IV i bilaga VIII.

Litauen beviljas en övergångsperiod fram till utgången av 2005 för genomförandet av lagstiftningen om bekämpningen av ljus ringröta på potatis. Litauen beviljas ett undantag från systemet med ersättning till innehavaren av växtförädlarrätt fram till utgången av 2010.

VI Fiskeri. Litauen beviljas ett undantag från rådets förordning (EEG) nr 3760/92 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt V i bilaga VI.

VII Transportpolitik.

Ömsesidiga övergångsarrangemang för inrikes vägtransporter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt IV i bilaga V.

Färdskrivare. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Cypern och som det redogörs för under punkt VI i bilaga VII.

Flygtrafikens bullernivå. I rådets direktiv 92/14/EEG föreskrivs om flygtrafikens bullernivå. Bullergränserna som anges i direktivet tillämpas inte i Litauen vid Kaunas internationella flygplats fram till utgången av 2004 när det gäller flygplan som är registrerade i Azerbajdzjan, Kazakstan, Moldavien, Ryska federationen, Turkmenistan och Ukraina. En likalydande övergångsbestämmelse gäller också Ungern.

Rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter samt examensbevis. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Lettland och som det redogörs för under punkt VI i bilaga VIII. Övergångsperioden för Litauen sträcker sig fram till utgången av 2006.

VIII Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdes-skatt, sådant det lyder ändrat, får Litauen bi-behålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passagerartransporter antingen fram till dess att villkoret i direktivet är uppfyllt, eller så länge samma undantag tillämpas i någon av de nuvarande medlemsstaterna, beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare. Ett motsvarande undantag beviljas alla nya och nuvarande medlemsstater i unionen i samma utsträckning.

Beträffande tillverkningskatt beviljas Litauen en övergångsperiod som gäller cigaretter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt V i bilaga V. Övergångsperioden för Litauen gäller till utgången av 2009.

IX Energi. Litauen beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets direktiv 68/414/EEG om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och petroleumprodukter, sådant det lyder senast ändrat. Lagren skall motsvara inhemsk förbrukning enligt följande: 49 dagar vid dagen för anslutningen, 56 dagar senast vid utgången av 2004, 63 dagar senast vid utgången av 2005, 69 dagar senast vid utgången av 2006, 76 dagar senast vid utgången av 2007, 83 dagar senast vid utgången av 2008, 90 dagar senast vid utgången av 2009.

X Miljö. Med avvikelse från artikel 3, 4 och 6 och bilaga I-III i direktiv 94/63/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer skall kraven för befintliga lagringsanläggningar vid depåer, kraven för lastnings- och lossningsutrustning vid depåer samt kraven för påfyllning av befintliga lagringsanläggningar vid bensinstationer inte tillämpas fullt ut i Litauen före utgången av 2007. Artikel 5 om kraven för befintliga transportbehållare tillämpas på det sätt som anges i övergångsbestämmelsen fram till utgången av 2005.

Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall skall Litauen uppnå målen för återvinning samt total återvinningsgrad och total materialutnyttjandegrad när det

gäller plaster och metaller före utgången av 2006 i enlighet med uppställda delmål.

Med avvikelse från artiklarna 3 och 4 samt artikel 5.2 i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse tillämpas delvis i Litauen i enlighet med de uppställda delmålen fram till utgången av 2009. För tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter skall överensstämmelse med artikel 4 och artikel 5.2 i direktivet ha uppnåtts senast vid utgången av 2007.

Med avvikelse från del A i bilagorna IV och VI i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar, skall utsläppsvärdena för svaveloxid och kväveoxider inte tillämpas i Litauen före utgången av 2015 på tre kraftvärmeverk. Delmål skall uppställas för anläggningarna. Senast den 1 januari 2007, och på nytt senast den 1 januari 2012, skall Litauen för kommissionen lägga fram en uppdaterad plan för stegvis anpassning av återstående anläggningar med klart definierade etapper för tillämpning av regelverket.

XI Tillägg A. Tillägget består av en förteckning över de läkemedel som omfattas av övergångsbestämmelsen om fri rörlighet för varor.

XII Tillägg B. Tillägget består av en förteckning över anläggningar som behandlar animaliska livsmedel och som beviljas en övergångsperiod i fråga om de minimikrav som ställs på anläggningarnas konstruktioner.

Bilaga X: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Ungern

I Fri rörlighet för personer. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt I i bilaga V.

II Frihet att tillhandahålla tjänster. Ungern har rätt att låta bli att tillämpa miniminivån för ersättning i system för ersättning till investerare fram till utgången av 2007. Övergångsbestämmelsen är likalydande som mot-

svarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt II i bilaga VI. Ungern skall se till att systemet för ersättning till investerare höjs successivt så att det ger en täckning på minst 3 783 euro fram till utgången av 2004 och minst 7 565 euro från och med ingången av 2005 fram till utgången av 2007.

Ungern har rätt att inte tillämpa kravet på startkapital för kooperativa kreditinstitut som redan är etablerade i Ungern vid anslutningen i artikel 5.2 i direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut jämte ändringar fram till utgången av 2007. Ungern skall se till att kravet på startkapital för dessa kooperativa kreditinstitut uppgår till minst 378 200 euro fram till och med den 31 december 2006 och minst 756 500 euro från och med den 1 januari 2007 fram till och med den 31 december 2007. Under övergångsperioden får dessa företags kapitalbas inte understiga den högsta beloppsnivå som uppnåtts efter anslutningen.

III Fri rörlighet för kapital. Ungern beviljas en övergångsperiod i fråga om utländska medborgares förvärv av jordbruksmark och skog samt en övergångsperiod som gäller utländska medborgares rätt att förvärva fritidshus. Övergångsbestämmelserna är likalydande som motsvarande bestämmelser som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt II i bilaga V.

IV Konkurrenspolitik. Ungern beviljas tre övergångsarrangemang som gäller skattestöd. Det första övergångsarrangemanget indelas i två delar beroende på företagets storlek. Ungern får fram till utgången av 2011 tillämpa sådan nedsättning av bolagsskatt enligt ungersk lagstiftning som beviljats små och medelstora företag före ingången av 2003. Skattelättnader för storföretag har begränsats enligt ändamål – regionala investeringsstöd, stöd för utbildning, forskning och utveckling, investeringsstöd för sysselsättning och miljö eller offentlig infrastruktur.

Stödet för regionala investeringar har begränsats till 50 eller 75 % av de stödberättigade investeringskostnaderna beroende på tidpunkten för investeringen. Eftersom bilsektorn enligt EU:s regelverk för statligt stöd är en sektor som lider av strukturell överkapacitet har stödet begränsats till 20 eller

30 %. I beräkningen beaktas endast stöd som bestäms på grundval av vinster som erhållits efter den 1 januari 2003. Stödberättigande kostnader skall definieras på grundval av de kriterier som framgår av de gemenskapsbestämmelser som gäller för regionala investeringsstöd (EGT C 74, 10.3.1998, s. 9).

Stödintensiteten för utbildning, forskning och utveckling samt sysselsättnings- och miljöinvesteringar bestäms enligt de bestämmelser för statligt stöd som gäller för sådana stödändamål. Med stödintensitet avses stödets storlek i förhållande till de stödberättigande kostnader som kan beaktas. De stödberättigande kostnader som kan beaktas är de kostnader som uppstått mellan ingången av 1997 och utgången av 2005. När det gäller investeringar i anslutning till offentlig infrastruktur skall stödet begränsas till 100 % av de kostnader som uppstått till och med utgången av 2002.

Allt stöd som beviljats enligt den ovan nämnda lagstiftningen och som inte senast vid anslutningen ändrats i överensstämmelse med de ovan nämnda villkoren skall betraktas som nytt stöd. Nya stöd skall godkännas av kommissionen innan de beviljas. Ungern skall senast i slutet av juni 2006 underrätta kommissionen om åtgärder enligt de ovan nämnda undantagen.

Enligt det andra övergångsarrangemanget får Ungern fram till utgången av 2005 tillämpa sådan nedsättning av bolagsskatt för utländska bolag som beviljats före 2003. Enligt det tredje övergångsarrangemanget får Ungern fram till utgången av 2007 tillämpa sådan nedsättning av lokal bolagsskatt på upp till två procent av företagets nettointäkter som har beviljats av lokala myndigheter för en begränsad tid. Nedsättning av lokal bolagsskatt får inte beviljas företag som åtnjuter förmåner enligt det första ovan nämnda skattstödsprogrammet.

V Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Med avvikelse från artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 2597/97 om ytterligare bestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med avseende på konsumtionsmjölk, skall kraven beträffande fetthalt inte tillämpas på sådan konsumtionsmjölk som produceras i Ungern under

fem år från dagen för anslutningen, eftersom Ungern får saluföra mjölk som har en fetthalt på 2,8 % såsom konsumtionsmjölk. Konsumtionsmjölk som inte uppfyller fetthaltskraven får endast saluföras i Ungern eller exporteras till tredje land.

Med avvikelse från bilaga V i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin skall under en tioårsperiod från dagen för anslutningen en lägsta naturlig alkoholhalt på 7,7 volymprocent tillåtas för bordsviner från alla ungerska vinodlingsarealer.

Med avvikelse från kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter skall användning av benämningen "Rizlingszilváni" som synonym för druvsorten "Müller Thurgau" tillåtas fram till utgången av 2008 för viner som framställs i Ungern och uteslutande saluförs i Ungern.

Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Ungern beviljas en övergångsperiod i fråga om hönsburar. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt III i bilaga V.

Ungern beviljas en övergångsperiod beträffande anläggningar som behandlar animaliska livsmedel (44 anläggningar som behandlar kött) fram till utgången av 2006. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt III i bilaga V.

VI Transportpolitik.

Ömsesidiga övergångsarrangemang för inrikes vägtransporter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt IV i bilaga V. Övergångsperioden som beviljats Ungern är dock ett år längre, högst sex år. Före utgången av det tredje året efter anslutningen skall Ungern meddela kommissionen om man avser att förlänga denna period med två år.

Fordons dimensioner och vikter. I rådets direktiv 96/53/EG föreskrivs om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i interna-

tionell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen. Ungern beviljas undantag från vissa tillåtna dimensioner och vikter på grund av att vissa delar av landets vägnät är i sämre skick. Ungern har dock förbundit sig till en successiv uppgradering av vägnätet. En likalydande övergångsbestämmelse gäller också Polen.

Järnvägar. I rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar föreskrivs om förutsättningarna för öppnandet av järnvägstrafiken för konkurrens. Öppnandet har hittills endast genomförts begränsat och gäller endast internationell godstrafik inom EU:s medlemsstater. Artikel 10.3 i direktivet tillämpas i Ungern fram till utgången av 2006 så, att den ungerska statsjärnvägen skall samarbeta med järnvägsföretag som erhållit koncession. Vidare skall minst 20 % av den totala årskapaciteten för det transeuropeiska järnvägsnätet för godstransporter i Ungern reserveras för andra järnvägsföretag än ungerska statsjärnvägen. En likalydande övergångsbestämmelse gäller också Polen.

Flygtrafikens bullernivå. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Litauen och som det redogörs för under punkt VII i bilaga IX.

VII Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter får Ungern bibehålla en reducerad mervärdesskattesats som inte får understiga 12 % på leverans av kol, kolbriketter, koks, ved och träkol samt på tillhandahållande av fjärrvärmestjänster fram till utgången av 2007, och en reducerad mervärdesskattesats som inte får understiga 12 % på tillhandahållande av restaurangtjänster och livsmedel som säljs i liknande lokaler fram till utgången av 2007 eller till utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 28.1, beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare. Ungern får också fram till ett år efter anslutningen bibehålla en reducerad mervärdesskattesats som inte får understiga fem procent på leverans av naturgas och el, dock utan att detta begränsar formella beslut som fattas enligt det förfarande som anges i direktivet.

Vidare får Ungern bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passa-

gerartransporter, antingen till dess det är möjligt enligt villkoren i direktivet eller så länge som samma undantag tillämpas i en nuvarande medlemsstat beroende på vilken tidpunkt som infaller först. Ett motsvarande undantag beviljas alla nya och nuvarande medlemsstater i unionen i samma utsträckning.

Beträffande tillverkningskatt beviljas Ungern en övergångsperiod som gäller cigaretter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt V i bilaga V. Övergångsperioden för Ungern gäller till utgången av 2008.

VIII Miljö. Ungern beviljas undantag från tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen till och med den 30 juni 2005. Under övergångstiden skall anmälningsförfarandet enligt avfallstransportförordningen tillämpas i fråga om samtliga transporter till Ungern av avfall för återvinning. De behöriga myndigheterna skall avvisa transporter av avfall till Ungern som är avsedda för en anläggning som åtnjuter tillfälligt undantag från tillämpningen av vissa bestämmelser i direktiven 94/67/EG om förbränning av farligt avfall och 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar.

Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall skall Ungern uppnå målen för återvinning och total materialutnyttjandegrad när det gäller plaster och glas före utgången av 2005 i enlighet med de uppställda delmålen. Med avvikelse från artikel 6.1 b får Ungern fastställa ett övergripande materialutnyttjandemål på 46 % från och med år 2005.

Med avvikelse från artiklarna 3 och 4 samt artikel 5.2 i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse tillämpas delvis i Ungern i enlighet med de uppställda delmålen fram till utgången av 2015. För känsliga områden i tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter skall överens-

stämmelse med direktivet ha uppnåtts senast vid utgången av 2008, och för tätorter med över 15 000 personekvivalenter skall överensstämmelse med direktivet ha uppnåtts senast vid utgången av 2010. Med avvikelse från artikel 13 skall kraven i bilaga III för biologiskt nedbrytbart spillvatten från anläggningar som tillhör industrisektorerna inte tillämpas på 10 anläggningar i Ungern fram till utgången av 2008.

Med avvikelse från artikel 9.1 i direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten får Ungern föreskriva undantag från parametervärdet för arsenik fram till och med den 25 december 2009 utan att meddela sitt beslut till kommissionen. Detta undantag är inte tillämpligt på dricksvatten avsett för livsmedelsbearbetning.

Med avvikelse från artiklarna 7 och 11 och bilaga III i direktiv 94/67/EG om förbränning av farligt avfall skall gränsvärdena för utsläpp och kraven för mätningar inte tillämpas på vissa förbränningsanläggningar i Ungern fram till och med den 30 juni 2005.

Med avvikelse från del A i bilagorna III-VII i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar skall gränsvärdena för utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft inte tillämpas fram till utgången av 2004 på vissa anläggningar i Ungern.

IX Tullunion. Med avvikelse från rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan får Ungern fram till slutet av det tredje året efter anslutningen eller fram till utgången av 2007 öppna en årlig tullkvot för olegerat aluminium till en lägre tull än den gällande EU-tullen inom ramen för en årlig tariffkvot under förutsättning att råvaran förbrukas eller genomgår bearbetning i Ungern.

X Tillägg A. Tillägget består av en förteckning över anläggningar som behandlar animaliska livsmedel och som beviljas en övergångsperiod i fråga om de minimikrav som ställs på anläggningarnas konstruktioner.

XI Tillägg B. Tillägget består av en förteckning över äggproduktionsanläggningar som beviljas en övergångsperiod i fråga om minimikraven som ställs på hönsburar.

Bilaga XI: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Malta

I Fri rörlighet för varor. Malta beviljas en övergångsperiod beträffande tillämpningen av gemenskapsreglerna för humanläkemedel. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Cypern och som det redogörs för under punkt I i bilaga VII. Övergångsperioden för Malta sträcker sig som längst fram till utgången av 2006.

En förteckning över de läkemedel som omfattas av den övergångsperiod som beviljas Malta finns i tillägg A i bilaga IX.

II Fri rörlighet för personer. Malta beviljas möjlighet att på nytt besluta om tillämpningen av nationella arbetstillståndsförfaranden om det mellan Malta och de övriga EU-länderna uppkommer allvarliga arbetsmarknadsstörningar eller hot om sådana störningar.

III Konkurrenspolitik. Malta beviljas övergångsarrangemang i fråga om skatte- och strukturreformer. Det första övergångsarrangemang gäller programmet för driftsstöd enligt lagen om företagsstöd. I driftsstödprogrammet är det årliga stödbeloppet högst 7 200 maltesiska lire per anställd. Om driftsstödet beräknas på grundval av vinst, är det årliga beloppet högst 25 000 maltesiska lire per anställd. Driftsstöd, dvs. stöd som beviljas för finansiering av ett företags allmänna operativa verksamhet, strider i regel mot regelverket om statligt stöd.

Enligt det andra övergångsarrangemang kan befrielse från bolagsskatt beviljas små och medelstora företag fram till utgången av 2011. För storföretag får statligt stöd för regionala investeringar vara högst 50 eller 75 % av de stödberättigande investeringskostnaderna beroende på när investeringen genomförs. De stödberättigande kostnaderna skall definieras på grundval av riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål. Statligt stöd för utbildning, forskning och utveckling samt miljöinvestering får inte överstiga de relevanta tak för stödintensiteten som gäller för sådana stödändamål. De stödberättigande kostnader som får beaktas är de kostnader som uppstått mellan den 1 januari 1995 och den 31 december 2006.

Allt stöd som beviljats enligt de båda ovannämnda systemen och som inte senast vid anslutningen ändrats i överensstämmelse med de ovannämnda villkoren skall betraktas som nytt stöd.

Enligt det tredje övergångsarrangemang får Malta bevilja omstruktureringssöd på högst 419 491 000 maltesiska lire till Malta Drydocks och Malta Shipbuilding Company Limited under omstruktureringssperioden 2002–2008. Malta skall genomföra omstruktureringen av varven på grundval av en omstruktureringsplan som syftar till att full ekonomisk bärkraft skall uppnås senast vid utgången av omstruktureringssperioden. Vidare förutsätts att stödet beviljas endast en gång. Inget ytterligare stöd beviljas efter 2008 till det företag som äger varven.

IV Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Med avvikelse från följande förordningar: rådets förordning (EEG) nr 2759/75 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött, rådets förordning (EEG) nr 2771/75 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg, rådets förordning (EEG) nr 2777/75 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött, rådets förordning (EG) nr 2200/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker, rådets förordning (EG) nr 2201/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker, rådets förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter samt rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, har Malta rätt till ett särskilt program för marknadspolitik för jordbruket, på grundval av vilket Malta får bevilja ett tillfälligt degressivt jordbruksstöd under sju år från anslutningen för animaliska produkter och under 11 år från anslutningen för grödor. Stödets maximinivåer och belopp anges i tabelldelen.

Vidare med avvikelse från följande förordningar: rådets förordning (EEG) nr 2759/75 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött, rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål, rå-

dets förordning (EG) nr 3072/95 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris, rådets förordning (EG) nr 2201/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker, rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, rådets förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter samt rådets förordning (EG) nr 1260/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker, får Malta bevilja särskilt tillfälligt degressivt statligt stöd under sju år efter anslutningen till bearbetningsanläggningar och återförsäljare av importerade jordbruksprodukter för att stödja uppköp av importerade jordbruksprodukter som före anslutningen omfattades av exportstöd eller som tullfritt importerades från tredje land. Stödets maximivär och belopp anges i tabelldelen.

Den allmänna ekonomiska skyddsklausulen skall tillämpas i Malta i upp till fem år efter anslutningen med avseende på de jordbruksprodukter som omfattas av det särskilda programmet för marknadspolitik för Maltas jordbruk. Malta skall lägga fram årliga rapporter för kommissionen om genomförandet av åtgärderna.

Med avvikelse från artikel 11 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter skall den representativa fetthalten för levererad mjölk fastställas för Malta efter en femårsperiod från anslutningen. Till dess att den representativa fetthalten har fastställts skall jämförelsen av fetthalten för beräkning av tilläggsavgiften enligt artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 1392/2001 om tillämpningsföreskrifter för förordningen inte tillämpas i Malta.

Med avvikelse från artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 2201/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker kan stödssystemet omfatta avtal mellan bearbetningsföretag och enskilda producenter under regleringsåren 2004/2005–2008/2009. Av den totala kvantitet tomater som ett bearbetningsföretag ingått avtal om skall de kvantiteter som omfattas av avtal mellan bearbet-

ningsföretaget och enskilda producenter uppgå till högst 75 % under regleringsåret 2004/2005, 65 % under regleringsåret 2005/2006, 55 % under regleringsåret 2006/2007, 40 % under regleringsåret 2007/2008 och 25 % under regleringsåret 2008/2009. De befintliga maltesiska kooperativ och andra producentsammanslutningar som inte har erkänts som producentorganisationer enligt gemenskapslagstiftningen skall betraktas som enskilda producenter.

Med avvikelse från artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 2597/97 om ytterligare bestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med avseende på konsumtionsmjölk, skall kraven beträffande lägsta fetthalt för helmjölk inte tillämpas på sådan konsumtionsmjölk som produceras i Malta under fem år från dagen för anslutningen. Konsumtionsmjölk som inte uppfyller fetthaltskraven får endast saluföras i Malta eller exporteras till tredje land.

Malta beviljas ett undantag från den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Cypern och som det redogörs för under punkt V i bilaga VII.

Med avvikelse från bestämmelserna i bilaga V i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin får Malta fram till utgången av 2008 behålla minsta naturliga alkoholhalt på 8 volymprocent för vin som framställs av vissa vinstockssorter, med en tillåten ökning av den naturliga alkoholhalten på högst 3 volymprocent.

Med avvikelse från artikel 45 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker och motsvarande artiklar i de övriga förordningarna om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter, får Malta under fem år från anslutningen bevilja statligt stöd för färjetransport av jordbruksprodukter från Gozo, med linjär gradvis minskning (20 % minskning per år).

Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Malta beviljas en övergångsperiod i fråga om hönsburar. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande be-

stämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt III i bilaga V. Övergångsperioden för Malta sträcker sig fram till utgången av 2006.

I fråga om kvaliteten på rå mjölk beviljas Malta en övergångsperiod fram till utgången av 2009. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Lettland och som det redogörs för under punkt IV i bilaga VIII.

Malta får under en femårsperiod efter dagen för anslutningen skjuta upp tillämpningen av direktiven 2002/53/EG och 2002/55/EG (saluföring av utsädesorter som finns i den nationella sortlistan). Under denna period får Malta dock inte saluföra sådant utsäde på andra medlemsstaters territorier.

V Fiskeri. Malta beviljas ett undantag från rådets förordning (EEG) nr 3760/92 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt V i bilaga VI.

VI Transportpolitik.

Bestämmelser om montering av hastighetsbegränsande anordningar, besiktning och skatter och avgifter för tung godstrafik. Malta beviljas övergångsperioder när det gäller montering av hastighetsbegränsande anordningar på motorfordon, besiktning av vissa motorfordon som uteslutande används för inrikes transporter i Malta samt skatter och avgifter på tunga godsfordon för användning av vissa infrastrukturer.

VII Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdes-skatt, med ändringar, får Malta fram till och med den 1 januari 2010 bibehålla ett undantag beträffande återbetalning av skatt som erlagts i föregående led på leverans av livsmedel och läkemedel. Malta får bibehålla följande undantag: undantag från mervärdes-skatt på passagerartransporter inom landet; internationella passagerartransporter och inhemska passagerartransporter mellan öarna; mervärdesskatt utan kreditering för ingående mervärdesskatt för vatten som levereras av offentliga organ; mervärdesskatt utan kreditering för ingående mervärdesskatt för leverans av sådana byggnader och tomtmark som avses i direktivet. Undantagen kan gälla fram

till dess att villkoren i direktiven uppfylls eller så länge som samma undantag tillämpas i någon av de nuvarande medlemsstaterna beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare.

VIII Socialpolitik och sysselsättning. Malta beviljas en övergångsperiod i fråga om tillämpningen av rådets förordning 89/655/EEG om arbetarskydd och rådets arbetstidsdirektiv (93/104/EG). Övergångsperioden upphör för förordningens del den 1 januari 2006 och för direktivets del den 31 juli 2004.

IX Energi. Malta beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets direktiv 68/414/EEG om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och petroleumprodukter. Lagren skall motsvara inhemsk förbrukning enligt följande: motorbensin och flygbränsle: 40 dagar vid dagen för anslutningen, 55 dagar senast vid utgången av 2004, 90 dagar senast vid utgången av 2005 samt återstående produkt-kategorier: 45 dagar vid dagen för anslutningen, 60 dagar senast vid utgången av 2004 och 90 dagar senast vid utgången av 2006.

X Miljö. Med avvikelse från direktiv 94/63/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer skall bestämmelserna om transportbehållare i artikel 4 och bilaga II inte tillämpas i Malta för fyra portalkranar vid Enemaltadepån fram till utgången av 2004. Kraven för befintliga transportbehållare i artikel 5 skall tillämpas delvis fram till utgången av 2004. Bestämmelserna i artikel 6 och bilaga III om påfyllning av befintliga lagringsanläggningar vid bensinstationer skall tillämpas delvis på det sätt som anges i övergångsbestämmelsen fram till utgången av 2004.

Malta beviljas undantag från tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen fram till utgången av 2005. Under övergångstiden skall anmälningsförfarandet enligt förordningen tillämpas på samtliga transporter till Malta av avfall för återvinning. De behöriga myndigheterna skall motsätta sig transporter av avfall till Malta, om avfallet förs för återvinning till en anläggning som

åtnjuter ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar.

Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall skall Malta uppnå målen för materialutnyttjande och total återvinningsgrad när det gäller plaster före utgången av 2009 i enlighet med de uppställda delmålen. Med avvikelse från artikel 18 skall kravet enligt vilket medlemsstaterna inte får hindra att förpackningar som uppfyller bestämmelserna i direktivet släpps ut på marknaden på deras territorium inte tillämpas i Malta fram till utgången av 2007. Enligt maltesisk nationell lagstiftning skall kolsyrade drycker med en alkoholhalt på mindre än 2 % säljas i returglasflaskor eller tappas ur metallkuttingar.

Med avvikelse från rådets direktiv 76/464/EEG om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö samt dess dotterdirektiv 83/513/EEG och 86/280/EEG, skall gränsvärdena för utsläpp av kadmium, kloroform, trikloretylen och perkloretylen inte tillämpas i Malta för vissa kraftverk och utlopp som anges i övergångsbestämmelsen under en övergångstid som längst stäcker sig fram till den 31 mars 2007.

Med avvikelse från artikel 3 i rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät för avloppsvatten från tätbebyggelse inte tillämpas fullt ut i Malta fram till och med den 31 oktober 2006 och med avvikelse från artikel 4 skall kraven för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse inte tillämpas fullt ut i Malta fram till och med den 31 mars 2007. Övergångsbestämmelsen innehåller delmål för vissa tätorter.

Med avvikelse från artikel 5.2 och artikel 8 och från bilaga I del B i direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten skall de värden som fastställts för fluorid och nitrat inte tillämpas i Malta fram till utgången av 2005.

Med avvikelse från artiklarna 5 a, 5 e och 8.1 samt bilaga IV a i rådets direktiv 79/409/EEG om bevarandet av vilda fåglar får sju arter av finkar fram till utgången av 2008 fångas med användning av traditionella nät på de maltesiska öarna i syfte att hålla

dem i fångenskap. Under övergångstiden registreras alla fångstställen, påbörjas ett projekt om uppfödning i fångenskap, görs en bedömning av hur systemet för uppfödning i fångenskap har lyckats och en bedömning av antalet fångade vilda fåglar som krävs för att upprätthålla den genetiska mångfalden. Malta kommer att rapportera årligen till kommissionen om tillämpningen av övergångsbestämmelsen och om de framsteg som görs.

Med avvikelse från artikel 4.1 och del A i bilaga VII i rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar skall utsläppsgränsvärdet för stoft fram till utgången av 2005 inte tillämpas för fas ett för kraftverket i Delimara.

XI Tullunion. Med avvikelse från rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan får Malta fram till och med den 31 augusti 2008 öppna årliga tullkvoter för bl.a. kamgarnsvävnader av ull till en lägre tull än den gällande EU-tullen inom ramen för en årlig tariffkvot, under förutsättning att varorna används på Maltas territorium för framställning av kläder för män och pojkar (inte underkläder).

XII Tillägg A. Tillägget består av en förteckning över de läkemedel som omfattas av övergångsbestämmelsen om fri rörlighet för varor.

XIII Tillägg B. Tillägget består av en förteckning över anläggningar som behandlar animaliska livsmedel och som beviljas en övergångsperiod i fråga om de minimikrav som ställs på anläggningarnas konstruktioner.

XIV Tillägg C. Tillägget består av en förteckning över äggproduktionsanläggningar som beviljas en övergångsperiod i fråga om minimikraven som ställs på hönsburar.

Bilaga XII: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Polen

I Fri rörlighet för varor. Polen beviljas en övergångsperiod beträffande tillämpningen av gemenskapsreglerna för humanläkemedel. Övergångsbestämmelsen är likalydande som

motsvarande bestämmelse som gäller Cypren och som det redogörs för under punkt I i bilaga VII. Övergångsperioden för Polen sträcker sig som längst fram till utgången av 2008.

Vidare beviljas Polen en motsvarande övergångsperiod gällande bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel fram till utgången av 2008. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Litauen och som det redogörs för under punkt I i bilaga IX.

En förteckning över de läkemedel som omfattas av den övergångsperiod som beviljas Polen finns i tillägg A i bilaga XII.

Polen beviljas dessutom en övergångsperiod beträffande tillämpningen av rådets direktiv 90/385/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantation och 93/42/EEG om medicintekniska produkter. Övergångsperioden gäller intyg som utfärdas av Polens läkemedelsinstitut för produkter som definieras som medicintekniska produkter. De nationella intygen gäller längst till utgången av 2005, men medlemsstaterna skall inte vara skyldiga att erkänna sådana intyg.

II Fri rörlighet för personer. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt I i bilaga V.

III Frihet att tillhandahålla tjänster. Polen har rätt att låta bli att tillämpa miniminivån för ersättning i system för ersättning till investerare fram till utgången av 2007. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt II i bilaga VI. Polen skall se till att dess system för ersättning till investerare ger ett skydd på minst 7 000 euro fram till utgången av 2004, minst 11 000 euro från ingången av 2005 fram till utgången av 2005, minst 15 000 euro under 2006 och minst 19 000 euro under 2007.

Polen har rätt att fram till utgången av 2007 inte tillämpa kravet i artikel 5.2 i direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut på startkapital för

sådana kooperativa kreditinstitut som redan är etablerade i Polen vid anslutningen. Polen skall se till att landets krav på startkapital för dessa kooperativa kreditinstitut uppgår till minst 300 000 euro fram till utgången av 2005 och minst 500 000 euro från ingången av 2006 fram till utgången av 2007. Under övergångsperioden får dessa företags kapitalbas inte understiga den högsta beloppsnivå som uppnåtts efter anslutningen.

IV Fri rörlighet för kapital. Polen beviljas övergångsperioder i fråga om utlänningars förvärv av fritidsbostäder, jordbruksmark och skog. Övergångsbestämmelserna är likalydande som motsvarande bestämmelser som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt II i bilaga V. I Polen kan begränsningarna gällande utlänningars förvärv av jordbruksmark och skog gälla i 12 år, med undantag för vojvodskapen Warminsko-Mazurskie, Pomorskie, Kujawsko-Pomorskie, Zachodniopomorskie, Lubuskie, Dolnoslaskie, Opolskie och Wielkopolskie, där övergångsperioden är sju år.

V Konkurrenspolitik. Polen beviljas två övergångsarrangemang i fråga om gemenskapens regelverk för statligt stöd. Förutom arrangemanget med befrielse från bolagsskatt som gäller särskilda ekonomiska zoner, beviljas Polen flera stödprogram för miljöskydd, vars anpassning till EG:s regelverk för statligt stöd delvis genomförs inom ramen för de övergångsperioder som överenskommits i miljökapitlet i förhandlingarna.

Polen får tillämpa de befrielser från bolagsskatt som beviljats små företag på grundval av 1994 års lag om särskilda ekonomiska zoner fram till utgången av 2011 och medelstora företag fram till utgången av 2010. I fråga om storföretag är stödbeloppen mer begränsade. Vidare tillämpas olika principer för stöden beroende på om de gäller regionala investeringar eller stöd för utbildning, forskning och utveckling eller miljöinvesteringar (annat stöd än i miljökapitlet angivet stöd enligt övergångsbestämmelsen).

Statligt stöd för regionala investeringar begränsas till 50 eller 70 % av de stödberättigande investeringskostnaderna beroende på när företaget erhöll sin särskilda ekonomiska zon-licens. Om ett företag är verksamt inom motorfordonssektorn (EGT C 70, 19.3.2002,

s. 8) begränsas det sammanlagda stödet till högst 30 % av de stödberättigande investeringskostnaderna. Beräkningsperioden för det stöd som skall omfattas av ovan nämnda tak skall börja från och med ingången av 2001. Stödberättigande kostnader skall definieras på grundval av riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål. Sådana kostnader får beaktas endast under förutsättning att de faktiskt uppstår mellan den tidpunkt då systemet enligt lagen om särskilda ekonomiska zoner trädde i kraft och utgången av 2006.

Statligt stöd för utbildning, forskning och utveckling samt miljöinvesteringar begränsas till stödintensitetens relevanta maximibelopp. Sådana kostnader får beaktas endast under förutsättning att de faktiskt uppstår mellan den tidpunkt då systemet enligt lagen om särskilda ekonomiska zoner trädde i kraft och utgången av 2006.

Övergångsarrangemangen skall träda i kraft endast om Polen har ändrat lagen om särskilda ekonomiska zoner genom att införa ovannämnda ändringar och bringat alla befintliga individuella förmåner i överensstämmelse med ovannämnda övergångsbestämmelser genom anslutningen. Stöd som beviljats enligt 1994 års lag om särskilda ekonomiska zoner och som inte bringats i överensstämmelse med de ovannämnda villkoren senast vid tidpunkten för anslutningen skall betraktas som nytt stöd. Efter anslutningen skall Polen ansöka om kommissionens godkännande för nya stöd.

Övergångsperioderna för statligt stöd till miljöskyddsinvesteringar är desamma som de övergångsperioder som anges i miljökapitlet och som det redogörs för under punkt XIII i denna bilaga. Polen får bevilja statligt stöd för miljöinvesteringar som syftar till anpassning till kraven enligt rådets direktiv 76/464/EEG, 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG och 86/280/EEG om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö. Övergångsperioden gäller fram till utgången av 2007 under förutsättning att stödintensiteten begränsas till maximibeloppet för regionalstöd. För små och medelstora företag får stödintensiteten ökas med 15 procentenheter.

Statligt stöd kan också beviljas för investeringar som syftar till anpassning till kra-

ven enligt rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och 1999/31/EG om deponier. En förutsättning för övergångsperioden är att stödintensiteten begränsas till det tillämpliga maximibeloppet för regionalstöd. För små och medelstora företag får stödintensiteten ökas med 15 procentenheter. Övergångsperioden i fråga om avloppsvatten från tätbebyggelse sträcker sig som längst till utgången av 2015 och för deponier till utgången av 2012.

Statligt stöd kan också beviljas för investeringar som syftar till anpassning till kraven enligt rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar i fråga om befintliga anläggningar samt för investeringar som syftar till anpassning till sådana krav i direktivet som inte omfattas av undantagen i miljökapitlet. I det förra fallet stäcker sig övergångsperioden fram till utgången av 2010 och i det senare till och med den 31 oktober 2007. En förutsättning för investeringarna är att stödintensiteten begränsas till 30 % av de stödberättigande investeringskostnaderna.

Vidare kan statligt stöd beviljas för investeringar som syftar till anpassning till kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar. En förutsättning är att stödintensiteten begränsas till 50 % av de stödberättigande investeringskostnaderna. När det gäller vissa utsläpp sträcker sig övergångsperioden fram till utgången av 2017.

Stödberättigande kostnader för miljöinvesteringar skall definieras i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för miljöskydd (EGT C 37, 3.2.2001, s. 3) eller i enlighet med senare bestämmelser som ersätter de befintliga riktlinjerna.

Genom de långa övergångsperioderna för stöd för investeringar i miljöskydd påskyndas de polska företagens möjligheter att anpassa produktionen och produktionsmetoderna till gemenskapens minimikrav. Enligt riktlinjerna för miljöskyddet får detta stöd endast beviljas små och medelstora företag för tre år och uppgå till högst 15 % av de godkända kostnaderna för projektet.

VI Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Med avvikelser från

artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 478/97 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller förhandserkännande av producentgrupper, skall Polen beviljas en övergångsperiod på tre år från anslutningen, under vilken minimikraven för förhandserkännande av producentorganisationer skall vara fem producenter och 100 000 euro. Förhandserkännandet får inte vara giltigt i mer än fem år från tidpunkten för den behöriga nationella myndighetens godkännande.

Med avvikelse från artikel 3.1 b, c och d i rådets förordning (EG) nr 2597/97 om ytterligare bestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med avseende på konsumtionsmjölk, skall kraven beträffande fetthalt inte tillämpas på sådan konsumtionsmjölk som produceras i Polen under fem år från dagen för anslutningen. Konsumtionsmjölk som inte uppfyller fetthaltskraven får endast saluföras i Polen eller exporteras till tredje land.

Med avvikelse från kommissionens förordning (EG) nr 2848/98 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 2075/92 när det gäller stödordningen, produktionskvoterna och det särskilda stöd som skall beviljas till producentsammanslutningar inom sektorn för råttbäcker skall tröskeln för erkännande som producentsammanslutning fastställas till 1 % av garantitröskeln för alla produktionsregioner i Polen under fem år från och med anslutningen.

Polen beviljas ett undantag från den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt IV i bilaga VI.

Veterinärslagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Polen beviljas en övergångsperiod i fråga om hönsburar. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt III i bilaga V.

Polen beviljas en övergångsperiod beträffande anläggningar som behandlar animaliska livsmedel (332 anläggningar som behandlar kött, 113 som behandlar mjölkprodukter och 40 som behandlar fisk), som längst fram

till utgången av 2007. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt III i bilaga V.

Polen beviljas övergångstider beträffande kvaliteten på rå mjölk beroende på klassificeringen av den mottagande anläggningen fram till den 30 juni 2005, utgången av 2005 eller utgången av 2006. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Lettland och som det redogörs för under punkt IV i bilaga VIII.

Under tio år från anslutningen kan Polen begränsa odlingen av potatissorter som är resistent mot potatiskräfta. Under denna period skall det i Polen vidtas särskilda skyddsåtgärder gällande produktionen av potatis. Vidare beviljas Polen rätt att tillåta användning av skogsmaterial som lagrats och som inte uppfyller alla krav som ställs i gemenskapens lagstiftning.

VII Fiskeri. Polen beviljas ett undantag från rådets förordning (EEG) nr 3760/92 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt V i bilaga VI.

VIII Transportpolitik.

Ömsesidiga övergångsarrangemang för inrikes vägtransporter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt IV i bilaga V. Övergångsperioden som beviljas Polen är dock ett år längre, högst sex år. Före utgången av det tredje året efter anslutningen skall Polen meddela kommissionen om man avser att förlänga denna period med två år.

Fordons dimensioner och vikter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Ungern och som det redogörs för under punkt VIII i bilaga X.

Järnvägar. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Ungern och som det redogörs för under punkt VIII i bilaga X. De polska statliga järnvägarna skall samarbeta med järnvägsföretag som erhållit koncession.

IX Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdes-

skatt, med ändringar, får Polen tillämpa ett undantag beträffande återbetalning av skatt som erlagts i föregående led på leverans av vissa böcker och facktidsskrifter fram till utgången av 2007 samt behålla en reducerad mervärdesskattesats på minst 7 % på tillhandahållandet av restaurangtjänster fram till utgången av 2007 eller fram till utgången av den övergångsperiod som avses i direktivet, beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare.

Polen får bibehålla en reducerad mervärdesskattesats som inte får understiga 3 % på livsmedel (inklusive drycker men exklusive alkoholhaltiga drycker) för människor och djur, levande djur, fröer, plantor och ingredienser som normalt är avsedda för framställningen av matvaror, varor som normalt är avsedda att användas som komplement eller ersättning för livsmedel samt på tillhandahållande av varor och tjänster av de slag som normalt är avsedda för jordbruksproduktion, men exklusive kapitalvaror såsom maskiner och byggnader, till och med den 30 april 2008. Polen får bibehålla en reducerad mervärdesskattesats som inte får understiga 7 % på tillhandahållande av tjänster, som inte tillhandahålls som ett led i socialpolitiken, för uppförande, renovering och ombyggnad av bostadshus, exklusive byggnadsmaterial, samt för leverans före första inflyttning i bostadshus eller del av bostadshus, enligt vad som anges i direktivet, till och med utgången av 2007.

Vidare får Polen bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passagerartransporter, antingen till dess det är möjligt enligt villkoren i direktivet eller så länge som samma undantag tillämpas i en nuvarande medlemsstat beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare. Ett motsvarande undantag beviljas alla nya och nuvarande medlemsstater i unionen i samma utsträckning.

Beträffande tillverkningskatt beviljas Polen en övergångsperiod som gäller cigaretter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt V i bilaga V. Övergångstiden som beviljas Polen gäller till utgången av 2008.

Med avvikelse från rådets direktiv 92/81/EEG om en harmonisering av struktu-

terna för punktskatter på mineraloljor, med ändringar, får Polen under ett år efter anslutningen behålla en reducerad punktskattesats för bensin tillverkad av absolut alkohol, dieselolja med låg svavelhalt och bensin som innehåller etyl-butylalkoholer, om inte annat följer antingen av ett formellt beslut som skall antas i enlighet med förfarandet i direktivet, eller av en bedömning av denna åtgärd enligt artikel 87 i EG-fördraget.

X Socialpolitik och sysselsättning. Polen beviljas en övergångsperiod i fråga om tillämpningen av rådets arbetarskyddsdirektiv 89/655/EEG. Övergångsperioden upphör vid utgången av 2005.

XI Energi. Polen beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets direktiv 68/414/EEG, med ändringar, om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och petroleumprodukter. Lagren skall motsvara inhemsk förbrukning enligt följande: 58 dagar vid dagen för anslutningen, 65 dagar senast vid utgången av 2004, 72 dagar senast vid utgången av 2005, 80 dagar senast vid utgången av 2006, 87 dagar senast vid utgången av 2007, 90 dagar senast vid utgången av 2008.

XII Telekommunikation och informations-teknik. Med avvikelse från artikel 7.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG, med ändringar, om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna, får Polen fram till utgången av 2005 tillämpa en viktgräns på 350 gram för tjänster för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster. Denna viktgräns skall inte gälla under denna period om priset är lika med tre gånger den allmänna avgiften eller mer för en brevöversändelse av första viktlassen inom den snabbaste kategorin.

XIII Miljö. Med avvikelse från artiklarna 3, 4, 5 och 6 samt från bilagorna I–III i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer, skall kraven för befintliga lagringsanläggningar vid depåer, för påfyllning och tömning av befintliga transportbehållare vid depåer, för befintliga transportbe-

hållare och för påfyllning i befintliga lagringsanläggningar vid bensinstationer inte tillämpas i Polen fram till utgången av 2005. Vid depåer med en volymomsättning på mer än 150 000 ton per år skall kraven för påfyllning och tömning av befintliga transportbehållare tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Med avvikelse från artikel 3.1 i direktiv 1999/32/EG om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG skall kraven på svavelhalt i tung eldningsolja inte gälla Polen fram till utgången av 2006. Från och med den 1 januari 2005 kommer inga tunga eldningsoljor med en svavelhalt som överstiger 1,00 viktprocent som producerats vid Glimaraffinaderiet att användas i Polen.

Polen beviljas undantag från tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen fram till utgången av 2012. Under övergångstiden skall anmälningsförfarandet enligt förordningen tillämpas i fråga om samtliga transporter till Polen av avfall för återvinning. De behöriga myndigheterna får enligt förordningen framföra invändningar mot transporter till ett annat medlemsland för slutbehandling med mer omfattande skäl än transport av avfall för återvinning. Fram till utgången av 2007 får myndigheterna framföra invändningar mot transporter till Polen av vissa typer av avfall för återvinning på samma grunder som transporter av avfall för slutbehandling. Denna övergångstid kan med undantag för glas och papper och begagnade däck förlängas till utgången av 2012. Invändningar kan också framföras mot transporter till Polen av avfall för återvinning som förtecknas i bilaga IV och transporter av avfall för återvinning som inte förtecknas i bilagorna fram till utgången av 2012 på samma grunder som transporter av avfall för slutbehandling. Vidare är myndigheterna skyldiga att avvisa all transport av avfall till Polen som är avsedd för en anläggning som åtnjuter ett tillfälligt undantag som beviljats Polen i fråga om tillämpningen av vissa bestämmelser i rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar.

Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall skall Polen uppnå målen för återvinning och total materialutnyttjandegrad när det gäller plaster och metaller före utgången av 2007 i enlighet med de uppställda delmålen.

Med avvikelse från artikel 14 c och bilaga I i rådets direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall kommer skydd av mark och vatten, gaskontroll och annan kontroll inte att tillämpas på kommunala deponier i Polen förrän den 1 juli 2012. Under övergångsperioden minskas årligen deponeringen av avfall på sådana kommunala deponier som inte motsvarar kraven i direktivet.

Med avvikelse från rådets direktiv 76/464/EEG om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö samt dess dotterdirektiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG och 86/280/EEG skall gränsvärdena för utsläpp i vatten inte tillämpas i Polen före utgången av 2007. De gränsvärden som avser DDT, aldrin, dieldrin, endrin och isodrin skall dock tillämpas från och med dagen för anslutningen.

Med avvikelse från artiklarna 3 och 4 samt artikel 5.2 och artikel 7 i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse tillämpas delvis i Polen i enlighet med de uppställda delmålen för den totala mängden biologiskt nedbrytbart material fram till utgången av 2015. Med avvikelse från direktivets artikel 13 skall kraven för utsläpp av biologiskt nedbrytbart industrispillvatten inte tillämpas i Polen i de branscher som anges i övergångsbestämmelsen fram till utgången av 2010.

Med avvikelse från artikel 5.1 i rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar skall kraven för beviljande av tillstånd för befintliga anläggningar inte tillämpas i Polen på de anläggningar som anges i övergångsbestämmelsen fram till utgången av 2010, när det gäller skyldigheten att driva dessa anläggningar i enlighet med utsläppsgränsvärden, likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som bygger på bästa tillgängliga teknik enligt artikel 9.3 och 9.4.

Med avvikelse från artikel 4.3 och del A i bilaga III och IV i rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar, skall utsläppsgränsvärdena för svaveldioxid inte tillämpas i Polen före utgången av 2015 på de anläggningar som anges i övergångsbestämmelsen. Från ingången av 2016 fram till utgången av 2017 skall gränsvärdena för utsläpp av kväveoxid som anges i del A i bilaga IV inte gälla för anläggningar med en effekt på mer än 500 megawatt. Utsläppsgränsvärdena för stoft som anges i del A i bilaga VII skall inte gälla vissa i övergångsbestämmelsen angivna kommunala värmeverk fram till utgången av 2017.

Med avvikelse från artikel 8 i rådets direktiv 97/43/Euratom om skydd för personers hälsa mot faror vid joniserande strålning i samband med medicinsk bestrålning och om upphävande av direktiv 84/466/Euratom skall bestämmelserna om radiologisk utrustning inte tillämpas i Polen före utgången av 2006. Sådan utrustning får inte släppas ut på marknaden i andra medlemsstater.

XIV Tillägg A. Tillägget består av en förteckning över de läkemedel som omfattas av övergångsbestämmelsen om fri rörlighet för varor.

XV Tillägg B. Tillägget består av en förteckning över anläggningar som behandlar animaliska livsmedel och som beviljas en övergångsperiod i fråga om de minimikrav som ställs på anläggningarnas konstruktioner.

XVI Tillägg C. Tillägget består av en förteckning över äggproduktionsanläggningar som beviljas en övergångsperiod i fråga om minimikraven som ställs på hönsburar.

Bilaga XIII: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Slovenien

I Fri rörlighet för varor. Slovenien beviljas en övergångsperiod beträffande tillämpningen av gemenskapsreglerna för humanläkemedel. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Cypern och som det redogörs för under punkt I i bilaga VII. Övergångsperioden för

Slovenien sträcker sig som längst fram till utgången av 2007.

En förteckning över de läkemedel som omfattas av den övergångsperiod som beviljas Slovenien finns i tillägg A i bilaga XIII.

II Fri rörlighet för personer. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt I i bilaga V.

III Frihet att tillhandahålla tjänster. I Slovenien skall direktiv 86/635/EEG, med ändringar, om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut fram till utgången av 2004 inte tillämpas på spar- och låneinstitut som etablerats före den 20 februari 1999.

I Slovenien skall Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar fram till utgången av 2004 inte tillämpas på spar- och låneinstitut som etablerats före den 20 februari 1999. Fram till utgången av 2005 får varken nivån eller omfattningen på den täckning som ges i Slovenien av ett kreditinstitut från en annan medlemsstat överstiga nivån eller omfattningen på den garanti som ges genom motsvarande garantisystem i Slovenien.

Med avvikelse från direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare får fram till utgången av 2005 varken nivån eller omfattningen på det skydd som ges i Slovenien av ett värdepappersföretag från en annan medlemsstat överstiga nivån eller omfattningen på den ersättning som ges genom motsvarande system för ersättning i Slovenien.

I Slovenien skall direktiv 2000/12/EEG, med ändringar, om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut inte tillämpas fram till utgången av 2004 på spar- och låneinstitut som etablerats före den 20 februari 1999.

IV Fri rörlighet för kapital. När det gäller fastighetsmarknaden får Slovenien under högst sju år efter dagen för anslutningen utnyttja den allmänna ekonomiska skyddsklausulen i artikel 37 i anslutningsakten.

V Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Med avvikelse från artikel 33 i rådets förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter får Slovenien

under en period på fem år från anslutningen bevilja statligt stöd för produktion av oljepumpor, med följande minskning: 100 % för de första tre åren, 80 % för det fjärde året och 50 % för det femte året. Slovenien skall överlämna en rapport till kommissionen om genomförandet av de statliga stödåtgärderna med angivande av formen för stödet samt beloppen.

Slovenien beviljas ett undantag från rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin som gäller den naturliga alkoholhalten för vinodlingsområdet Primorska. Slovenien skall före utgången av det tredje produktionsåret 2006/2007 lägga fram en detaljerad rapport för kommissionen om den lägsta alkoholhalten för vinstocker som används i Primorska-området och kommissionen får under vissa omständigheter förlänga arrangementet med ytterligare två produktionsår. Vidare skall kommissionen göra en särskild bedömning av den lägsta naturliga alkoholhalten när det gäller Teran PTP Kras.

Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Slovenien beviljas en övergångsperiod i fråga om hönsburar. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt III i bilaga V. Vidare beviljas Slovenien en övergångsperiod fram till utgången av 2004 i fråga om minimigolvytan per höna för höns som hålls i burar.

Slovenien får under en femårsperiod efter dagen för anslutningen skjuta upp tillämpningen av direktiven 2002/53/EG och 2002/55/EG (saluföring av utsädesorter som finns i den nationella sortlistan). Under denna period får Slovenien dock inte saluföra sådant utsäde på övriga medlemsstaters territorier.

VI Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdesskatt, med ändringar, får Slovenien behålla en reducerad mervärdesskattesats på minst 8,5 % på anrättning av måltider fram till utgången av 2007 eller till utgången av den övergångsperiod som anges i direktivet, beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare. Slovenien får bibehålla en reducerad mervärdesskattesats på minst 5 % för tillhållandet av uppförande, renovering och un-

derhåll av bostäder som inte ingår som ett led i socialpolitiken fram till utgången av 2007, med undantag av byggnadsmaterial.

Vidare får Slovenien bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passagerartransporter, antingen till dess det är möjligt enligt villkoren i direktivet eller så länge som samma undantag tillämpas i en nuvarande medlemsstat, beroende på vilken tidpunkt som infaller först. Ett motsvarande undantag beviljas alla nya och nuvarande medlemsstater i unionen i samma utsträckning.

Beträffande tillverkningskatt beviljas Slovenien en övergångsperiod som gäller cigaretter. För cigaretter i den mest efterfrågade priskategorin får Slovenien med avvikelse från rådets direktiv 92/79/EEG, med ändringar, om tillnärmning av skatt på cigaretter fram till utgången av 2007 skjuta upp tillämpningen av den sammanlagda minimiskattesatsen om 60 euro och 64 euro per 1 000 cigaretter, förutsatt att Slovenien under denna period successivt anpassar sina punktskattesatser till den sammanlagda minimiskattesats som föreskrivs i direktivet. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt V i bilaga V.

VII Socialpolitik och sysselsättning. Slovenien beviljas övergångsperioder i fråga om tillämpningen av rådets direktiv 86/188/EEG och 98/24/EG om arbetarskydd samt kommissionens direktiv 91/322/EEG och 2000/39/EG. Övergångsperioderna sträcker sig fram till utgången av 2005.

VIII Energi. Slovenien beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets direktiv 68/414/EEG om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilagrar av råolja och petroleumprodukter. Lagren skall motsvara inhemsk förbrukning enligt följande: 66 dagar vid dagen för anslutningen, 75 dagar senast vid utgången av 2004 och 90 dagar senast vid utgången av 2005.

IX Miljö. Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall skall Slovenien uppnå målen för återvinning och total materialutnyttjandegrad när det gäller plaster före ut-

gången av 2007 i enlighet med de uppställda delmålen.

Med avvikelse från artiklarna 3 och 4 samt artikel 5.2 i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse tillämpas delvis i Slovenien i enlighet med de uppställda delmålen fram till utgången av 2015. För känsliga områden i tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter skall överensstämmelse med direktivet ha uppnåtts senast vid utgången av 2008, och för tätorter med över 15 000 personekvivalenter skall överensstämmelse med direktivet ha uppnåtts senast vid utgången av 2010.

Med avvikelse från artikel 5.1 i rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar skall kraven för beviljande av tillstånd för befintliga anläggningar inte tillämpas i Slovenien på de anläggningar som nämns i övergångsbestämmelsen fram till och med det datum som anges för varje anläggning, när det gäller skyldigheten att driva dessa anläggningar i enlighet med utsläppsgränsvärden, likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som bygger på bästa tillgängliga teknik enligt artikel 9.3 och 9.4. Övergångsperioden varierar beroende på anläggning och sträcker sig som längst till och med den 30 oktober 2011.

X Tillägg A. Tillägget består av en förteckning över de läkemedel som omfattas av övergångsbestämmelsen om fri rörlighet för varor.

XI Tillägg B. Tillägget består av en förteckning över äggproduktionsanläggningar som beviljas en övergångsperiod i fråga om minimikraven som ställs på hönsburar.

Bilaga XIV: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Slovakien

I Fri rörlighet för personer. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt I i bilaga V.

II Frihet att tillhandahålla tjänster. Slovakien har rätt att låta bli att tillämpa miniminivån för ersättning i system för ersättning till investerare fram till utgången av 2007. Övergångsbestämmelsen är likalydande som mot-

svarande bestämmelse som gäller Estland och som det redogörs för under punkt II i bilaga VI. Slovakien skall se till att systemet för ersättning till investerare höjs successivt så att det ger en täckning på minst 10 000 euro fram till utgången av 2004, minst 13 000 euro under 2005 och minst 16 000 under 2006.

III Fri rörlighet för kapital. Slovakien beviljas en övergångsperiod i fråga om utländska medborgares förvärv av jordbruksmark och skog. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt II i bilaga V.

IV Konkurrenspolitik. Slovakien får fram till slutet av skatteåret 2008 tillämpa den befrielse från bolagsskatt som beviljats ett företag inom bilindustrin förutsatt att det totala stödet genom denna skattebefrielse inte överstiger 30 % av de stödberättigande investeringskostnaderna för det relevanta projektet sedan 1998. De stödberättigande kostnaderna definieras på grundval av statligt stöd för regionala ändamål. Slovakien skall lämna kommissionen rapporter om genomförda investeringar. Om det totala stödet före slutet av skatteåret 2008 når den högsta tillåtna nivån, dvs. 30 %, skall skattebefrielsen upphöra, och normal bolagsskatt skall betalas av stödmottagaren för den del av bolagets inkomster vars befrielse från skatten skulle resultera i att den högsta tillåtna nivån överskreds.

Vidare får Slovakien fram till slutet av skatteåret 2009 tillämpa den befrielse från bolagsskatt som på grundval av inkomstskattelagen har beviljats ett företag inom stålindustrin. Stödmottagaren skall begränsa sin produktion och försäljning i unionen till en maximinivå, som skall fastställas på grundval av motsvarande siffror för år 2001. Från och med 2002 får stödmottagaren årligen öka produktionstaket med 3 % och försäljningstaket med 2 %. Det totala stödet är högst 500 miljoner USD. Stödet får endast beviljas en gång och får inte förlängas. Allt stöd som beviljas samma stödmottagare under övergångsperioden skall räknas med inom ramen för 500 miljoner USD. Stödmottagaren skall uppfylla privatiseringskontraktets villkor om att upprätthålla sysselsättningsnivåer.

V Jordbruk.

Jordbrukslagstiftning. Med avvikelse från artikel 45 i förordning (EG) nr 1260/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker och motsvarande artiklar i andra förordningar om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna, får Slovakien fram till utgången av 2006 fortsätta att bevilja statligt stöd enligt den nationella lagstiftningen för att säkerställa att ordningen om belåning av lager och varor fungerar.

Veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning. Slovakien beviljas en övergångsperiod beträffande anläggningar som behandlar animaliska livsmedel (en anläggning som behandlar kött och en som behandlar fisk) fram till utgången av 2006. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt III i bilaga V.

VI Transportpolitik.

Ömsesidiga övergångsarrangemang för inrikes vägtransporter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt IV i bilaga V.

VII Beskattning. Med avvikelse från rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdesskatt, med ändringar, får Slovakien fram till utgången av 2008 behålla en reducerad mervärdesskattesats på minst 5 % på leverans av värmeenergi som används för uppvärmning och produktion av varmvatten av privata hushåll och småföretagare som inte är registrerade för mervärdesskatt, med undantag av råvaror för att generera värmeenergi samt fram till utgången av 2007 behålla en reducerad mervärdesskattesats på minst 5 % på tillhandahållandet av byggnadsarbeten för bostäder som inte utgör ett led i socialpolitiken, med undantag av byggnadsmaterial.

Slovakien får behålla en reducerad mervärdesskattesats på minst 5 % på leverans av naturgas och elektricitet under ett år efter tidpunkten för anslutningen, utan att detta påverkar det formella beslut som skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i direktivet.

Vidare får Slovakien bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passagerartransporter, antingen till dess det är möjligt enligt villkoren i direktivet eller så

länge som samma undantag tillämpas i en nuvarande medlemsstat, beroende på vilken tidpunkt som infaller först. Ett motsvarande undantag beviljas alla nya och nuvarande medlemsstater i unionen i samma utsträckning.

Beträffande tillverkningskatt beviljas Slovakien en övergångsperiod som gäller cigaretter. Övergångsbestämmelsen är likalydande som motsvarande bestämmelse som gäller Tjeckien och som det redogörs för under punkt V i bilaga V. Övergångsperioden som beviljas Slovakien gäller till utgången av 2008.

VIII Energi. Slovakien beviljas en övergångsperiod när det gäller tillämpningen av rådets direktiv 68/414/EEG om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och petroleumprodukter. Lagren skall motsvara inhemsk förbrukning enligt följande: 47 dagar vid dagen för anslutningen, 55 dagar senast vid utgången av 2004, 64 dagar senast vid utgången av 2005, 73 dagar senast vid utgången av 2006, 82 dagar senast vid utgången av 2007, 90 dagar senast vid utgången av 2008.

IX Miljö. Med avvikelse från artikel 3-6 och bilaga I-III i direktiv 94/63/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer, skall kraven för befintliga lagringsanläggningar vid depåer, kraven för lastnings- och lossningsutrustning vid depåer, kraven för befintliga transportbehållare samt kraven för påfyllning av befintliga lagringsanläggningar vid bensinstationer tillämpas delvis i Slovakien fram till utgången av 2007.

Slovakien beviljas undantag från tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen fram till utgången av 2011. Under övergångstiden skall anmälningsförfarandet enligt avfallstransportförordningen tillämpas i fråga om samtliga transporter till Slovakien av avfall för återvinning. De behöriga myndigheterna skall avvisa transporter av avfall till Slovakien, om transporten av avfall är avsedd för återvinning i en anläggning som åtnjuter ett tillfälligt undantag som beviljats Slovakien från rådets direktiv 96/61/EG om

förebyggande av föroreningar och 94/67/EG om förbränning av farligt avfall samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG om förbränning av avfall och 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar.

Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall skall Slovakien uppnå målen för materialutnyttjande och total återvinningsgrad när det gäller metaller före utgången av 2007 i enlighet med de uppställda delmålen.

Med avvikelse från rådets direktiv 76/464/EEG om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö samt dess dotterdirektiv 84/156/EEG och 86/280/EEG skall gränsvärdena för utsläpp av kvicksilver, bensopyren, tetrakloretylen, trikloretylen och tetraklormetan i vatten inte tillämpas i Slovakien för vissa industrier som anges i övergångsbestämmelsen före utgången av 2006.

Med avvikelse från artiklarna 3 och 4 samt artikel 5.2 i direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse tillämpas delvis i Slovakien i enlighet med de uppställda delmålen fram till utgången av 2015. I tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter skall bestämmelserna i direktivet vara uppfyllda senast vid utgången av 2010. För biologiskt nedbrytbart material uppställs ytterligare delmål.

Med avvikelse från artiklarna 7–11 och bilaga III i rådets direktiv 94/67/EG om förbränning av farligt avfall och med avvikelse från artiklarna 6, 7.1 och 11 i direktiv 2000/76/EG om förbränning av avfall, skall utsläppsgränsvärdena och kraven för mätningar inte tillämpas på de förbränningsanläggningar som anges i övergångsbestämmelsen fram till utgången av 2006.

Med avvikelse från artikel 5.1 i rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar skall kraven för beviljande av tillstånd för befintliga anläggningar inte tillämpas i Slovakien på de anläggningar som anges i övergångsbestämmelsen, när det gäller skyldigheten att

driva dessa anläggningar i enlighet med utsläppsgränsvärden, likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som bygger på bästa tillgängliga teknik enligt artikel 9.3 och 9.4. Övergångsperioden upphör beroende på anläggning vid utgången av 2009, 2010 eller 2011.

Med avvikelse från artikel 4.1 och del A i bilagorna III–VII i rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar skall utsläppsgränsvärdena för svaveldioxid, kväveoxider och stoft inte tillämpas i Slovakien fram till utgången av 2015 på de anläggningar som anges i övergångsbestämmelsen.

X Tillägg. Tillägget består av en förteckning över anläggningar som behandlar animaliska livsmedel och som beviljas en övergångsperiod i fråga om de minimikrav som ställs på anläggningarnas konstruktioner.

Artikel 25. I artikeln anges antalet platser i Europaparlamentet för de nya medlemsstaterna från och med dagen för anslutningen fram till början av Europaparlamentets mandatperiod 2004–2009 samt sättet att välja företrädare. I punkt 1 anges antalet platser i Europaparlamentet för de nya medlemsstaterna med avvikelse från artikel 189 andra stycket i EG-fördraget och artikel 107 andra stycket i Euratomfördraget och med avseende på artikel 190.2 i EG-fördraget och artikel 108.2 i Euratomfördraget. Antalet platser för de nya medlemsstaterna motsvarar deras antal platser under mandatperioden 2004–2009.

I punkt 2 föreskrivs med avvikelse från artikel 190.1 i EG-fördraget och artikel 108.2 i Euratomfördraget att Europaparlamentets företrädare för folken i de nya medlemsstaterna under perioden från och med dagen för anslutningen fram till början av Europaparlamentets mandatperiod 2004–2009 utses inom parlamenten i dessa stater på det sätt som var och en av dessa stater själv bestämmer.

Artikel 26. I artikeln föreskrivs om vägnings av medlemsstaternas röster i rådet till och med den 31 oktober 2004. I punkt 1 a bestäms om ändringar som skall göras i artikel 205.2 i EG-fördraget och i artikel 118.2 i Euratomfördraget. Under övergångsperioden från den 1 maj 2004 till den

31 oktober 2004 tillämpas den nuvarande vägningen av rösterna i rådet med hänsyn till de nya medlemsstaterna. Det totala antalet röster i rådet är 124 och Finland har tre vägda röster.

I punkt 1 b ändras artikel 205.2 andra och tredje styckena i EG-fördraget och artikel 118.2 andra och tredje styckena i Euratomfördraget. När rådet fattar beslut på förslag av kommissionen krävs minst 88 röster. I andra fall skall rådets beslut fattas med minst 88 röster från minst två tredjedelar av medlemsstaterna.

I punkt 1 c ändras andra meningen i tredje stycket i artikel 23.2 i EU-fördraget. När rådets beslut fattas på grundval av artikel 205.2 i EG-fördraget krävs minst 88 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna.

I punkt 1 d ändras artikel 34.3 i EG-fördraget. När rådets beslut skall fattas med kvalificerad majoritet skall medlemmarnas röster vägas enligt artikel 205.2 i EG-fördraget. Rådets beslut skall då fattas med minst 88 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna.

I punkt 2 föreskrivs att om färre än tio nya medlemsstater ansluter sig till unionen skall tröskeln för kvalificerad majoritet för perioden till och med den 31 oktober 2004 fastställas genom beslut av rådet så att den kommer så nära som möjligt 71,26 % av det totala antalet röster.

Artikel 27. I punkt 1 föreskrivs att alla tullar som beräknas enligt Gemensamma tulltaxan och eventuella tullmedgivanden i samband med dessa som gemenskapen tillämpar i handeln mellan de nya medlemsstaterna och tredje land skall räknas som intäkter av sådana "tullar enligt Gemensamma tulltaxan och andra avgifter" som avses i artikel 2.1 b i rådets beslut 2000/597/EG, Euratom om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel eller i motsvarande bestämmelser i beslut som ersätter det beslutet.

Enligt punkt 2 är det harmoniserade beräkningsunderlaget för mervärdesskatt och bruttonationalinkomstunderlaget för varje ny medlemsstat vilka avses i artikel 2.1 c och d i rådets beslut 2000/597/EG, Euratom lika med två tredjedelar av det årliga underlaget år 2004. Vid beräkningen av finansieringen

av den korrigerings av obalanser i budgeten som Förenade kungariket har beviljats och som avses i artikel 5.1, är bruttonationalinkomstunderlaget för varje ny medlemsstat lika med två tredjedelar av det årliga underlaget.

I punkt 3 föreskrivs att vid fastställandet av den fasta satsen för 2004 enligt artikel 2.4 b i rådets beslut 2000/597/EG, Euratom skall de begränsade beräkningsunderlagen för mervärdesskatt för de nya medlemsstaterna beräknas på grundval av två tredjedelar av deras icke-begränsade beräkningsunderlag för mervärdesskatt och två tredjedelar av deras bruttonationalinkomst.

Artikel 28. Enligt punkt 1 skall Europeiska gemenskapernas allmänna budget för budgetåret 2004 anpassas för att ta hänsyn till anslutningen av de nya medlemsstaterna genom en ändringsbudget som skall träda i kraft den 1 maj 2004.

I punkt 2 föreskrivs i fråga om gemenskapens egna medel att de tolv månatliga tolfte-delarna av mervärdesskattbaserade och bruttonationalinkomstbaserade medel som skall betalas av de nya medlemsstaterna enligt denna ändringsbudget samt de retroaktiva justeringarna av de månatliga tolfte-delarna för perioden januari-april 2004 som endast gäller de nuvarande medlemsstaterna skall konverteras till åttondelar som skall infordras under perioden maj-december 2004. De retroaktiva justeringarna som följer av en eventuell ändringsbudget som antas under 2004 skall enligt bestämmelserna i artikeln konverteras till lika stora delar som skall infordras under återstoden av 2004.

Artikel 29. Enligt artikeln skall gemenskapen från och med dagen för anslutningen betala Tjeckien, Cypern, Malta och Slovenien den första arbetsdagen i varje månad 2004 en åttandedel och 2005 och 2006 en tolfte-del av den tillfälliga ersättningens belopp enligt följande tabell:

	2004	2005	2006
	(miljoner euro, 1999 års priser)		
Tjeckien	125,4	178,0	85,1
Cypern	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Slovenien	29,5	66,4	35,5

Artikel 30. Enligt artikeln skall gemenskapen från och med dagen för anslutningen betala de nya medlemsstaterna den första arbetsdagen i varje månad 2004 en åttandedel och 2005 och 2006 en tolfte del av schablonbeloppen ur den särskilda likviditetsfaciliteten, vilka fastställs enligt följande tabell:

	2004	2005	2006
	(miljoner euro, 1999 års priser)		
Tjeckien	174,7	91,55	91,55
Estland	15,8	2,9	2,9
Cypern	27,7	5,05	5,05
Lettland	19,5	3,4	3,4
Litauen	34,8	6,3	6,3
Ungern	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Polen	442,8	550,0	450,0
Slovenien	65,4	17,85	17,85
Slovakien	63,2	11,35	11,35

I likviditetsfaciliteten för schablonbelopp ingår en miljard euro för Polen och 100 miljoner euro för Tjeckien. Dessa belopp skall beaktas vid alla beräkningar av fördelningen av medel ur strukturfonderna 2004–2006.

Artikel 31. Enligt punkt 1 betalar Tjeckien, Estland, Lettland, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien ett belopp som grundar sig på produktionens volym till gemenskapens kol- och stålforskningsfond. Beloppen betalas från och med 2006 på det sätt som anges i punkt 2.

Artikel 32. I punkt 1 föreskrivs i fråga om finansieringsprogrammen Phare, ISPA och Sapard och föranslutningsfonderna för Cypern och Malta att inga finansiella åtaganden skall ingås till förmån för de nya medlemsstaterna efter utgången av 2003. De nya medlemsstaterna skall från och med 1 januari 2004 behandlas på samma sätt som de nuvarande medlemsstaterna vad beträffar utgifter under rubrikerna jordbruk, strukturåtgärder och intern politik i EU:s budgetplan. I bilaga XV fastställs de maximala tilläggsanslagen för anslutningen. Inga finansiella åtaganden får ingås förrän den nya medlemsstatens anslutning har ägt rum.

I punkt 2 föreskrivs om ett undantag som gäller finansiella åtaganden. Exportstöd för export till tredje länder enligt gemenskapsreglerna som ett led i den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaden som betalas av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket samt interventioner för att balansera jordbruksmarknaden får inte beviljas gemenskapsfinansiering förrän efter dagen för anslutningen. Punkt 1 skall dock tillämpas på stöd för landsbygdsutveckling som betalas av garantisektionen till de nya medlemsstaterna.

Enligt punkt 3 kommer de nya medlemsstaterna från och med den 1 januari 2004 att medverka i gemenskapsprogram och -organ på samma villkor och under samma förutsättningar som de nuvarande medlemsstaterna med finansiering ur EU:s budget.

I punkt 4 föreskrivs att om någon av ansökarländerna inte ansluter sig under 2004 skall varje ansökan som görs av eller kommer från den berörda staten vara ogiltig.

Enligt punkt 5 skall kommissionen anta de åtgärder som behövs för att underlätta övergången från föranslutningsordningen till den ordning som följer av tillämpningen av denna artikel.

Artikel 33. I artikeln föreskrivs om administrativa arrangemang som föranleds av avslutandet av finansiella föranslutningsinstrument och förfaranden och övergången från de regler som är tillämpliga före anslutningen till de som är tillämpliga efter anslutningen. Artikeln gäller upphandling, tecknande av kontrakt, fullgörande och utbetalningar av föranslutningsstöd enligt Phareprogrammet, Phares program för gränsöverskridande samarbete och föranslutningsfonderna för Malta och Cypern.

Enligt punkt 1 skall genomförandeorgan i de nya medlemsstaterna förvalta de ovan nämnda finansiella instrumenten från och med dagen för anslutningen. Enligt andra stycket skall kommissionen genom ett beslut avstå från sin förhandskontroll av upphandling och tecknande av kontrakt. I tredje stycket föreskrivs om situationer då kommissionens beslut om att avstå från förhandskontrollen inte har fattats före dagen för anslutningen.

Enligt punkt 2 skall övergripande budgetåtaganden som ingått före anslutningen enligt de finansiella föranslutningsinstrument som avses i punkt 1 fortsättningsvis styras av reglerna och föreskrifterna i de finansiella föranslutningsinstrumenten tills de berörda programmen och projekten har avslutats.

Enligt punkt 3 skall programplanering för föranslutningsstöd genomföras för sista gången under det sista hela kalenderåret före anslutningen. Vidare föreskrivs om inom vilken tid kontrakt för åtgärder enligt dessa program måste tecknas och utbetalningar göras.

I punkt 4 föreskrivs om personalen i anslutning till det successiva avslutandet av de finansiella instrument som avses i punkt 1 samt ISPA-programmet, och om en smidig övergång mellan de regler som är tillämpliga före anslutningen till de som är tillämpliga efter anslutningen. Den nödvändiga stadgenliga personalstyrkan skall bibehållas i de nya medlemsstaterna under högst 15 månader efter anslutningen. I punkten föreskrivs också om löneförmånerna för tjänstemän som utnämns till tjänster i de nya medlemsstaterna före anslutningen och som ombeds vara kvar i tjänst i dessa stater efter dagen för anslutningen. Vidare föreskrivs att de administrativa utgifter som krävs för förvaltning av föranslutningsstödet skall under hela 2004 och fram till slutet av juli 2005 finansieras genom rubrikerna för de finansiella instrument som avses i punkt 1 samt ISPA-programmet i de relevanta föranslutningsbudgetarna.

Enligt punkt 5 kan projekt som godkänts enligt förordning (EG) nr 1268/1999 när det inte längre kan finansieras genom förordningen införlivas med programplaneringen för landsbygdsutvecklingen och finansieras genom Europeiska utvecklings- och garanti-fonden för jordbruket. Nödvändiga övergångsåtgärder skall antas i enlighet med förfarandena i artikel 50.2 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999.

Artikel 34. Genom artikeln skapas ett finansiellt instrument för att tillhandahålla ett tillfälligt stöd för de nya medlemsstaterna mellan dagen för anslutningen och utgången av 2006 för att förstärka den institutionella kapaciteten på vissa områden. Grunden för

stödet är ett fortsatt behov av att förstärka åtgärder på vissa områden som inte kan finansieras ur strukturfonderna. Sådana områden är bl.a. kontroller vid de yttre gränserna, strategi mot korruption, finansiell kontroll, den inre marknaden inklusive tullunionen, miljö, strukturer för administration och kontroll inom jordbruket och landsbygdsutvecklingen, kärnsäkerhet samt utveckling av den offentliga förvaltningen som inte täcks av strukturfonderna. För genomförandet används bl.a. arrangemanget med twinning som innebär att de nuvarande medlemsstaternas sakkunskap används för att utveckla de nya medlemsstaternas administrativa beredskap.

För övergångsarrangemanget reserveras 200 miljoner euro 2000, 120 miljoner euro 2005 och 60 miljoner euro 2006. Kommissionen beslutar om stödet i enlighet med det förfarande som gäller Phareprogrammet.

Artikel 35. Genom artikeln inrättas ett tillfälligt finansiellt instrument, en Schengenfacilitet, som innebär att de nya staterna när de förbereder sig för att avskaffa kontrollen vid de inre gränserna kan få tilläggsfinansiering för genomförande av Schengenregelverket och kontroll vid de yttre gränserna mellan dagen för anslutningen och utgången av 2006. Syftet är att rikta det finansiella instrumentet uttryckligen till de brister som har upptäckts i samband med förberedandet av deltagande i Schengen, varför de åtgärder som det är möjligt att få finansiering för förtecknas i punkt 1. Sådana åtgärder är investeringar i byggnadsprojekt, gränsövergångsinfrastruktur och byggnader, operativ utrustning, utbildning av gränsvakter samt stöd till kostnader för logistik och operationer.

Enligt punkt 2 förfogar Estland under tre år över sammanlagt 68,7 miljoner euro, Lettland över 71,1 miljoner euro, Litauen över 135,7 miljoner euro, Ungern över 147,9 miljoner euro, Polen över 280 miljoner euro, Slovenien över 106,90 miljoner euro och Slovakien över 47,80 miljoner euro. Tjeckien, som endast kommer att ha inre gränser på Schengenområdet, och örikena Cypern och Malta får inget stöd.

Enligt punkt 3 skall mottagarmedlemsstaterna ha ansvaret för att välja ut och genomföra enskilda åtgärder liksom även för att

samordna utnyttjandet av stödet med biståndet från andra gemenskapsinstrument. Medlemsstaterna skall också säkerställa stödets kompatibilitet med annan gemenskapspolitik och andra gemenskapsåtgärder. Vidare har medlemsstaterna ansvar för överensstämmelsen med budgetförordningen för gemenskapens budget.

Stödbetalningarna i form av schablonbelopp skall utnyttjas inom tre år efter den första betalningen. Kommissionen återkräver outnyttjade medel eller medel som använts på otillbörligt sätt.

Enligt punkt 4 bibehåller kommissionen rätten till kontroll genom Europeiska byrån för bedrägeribekämpning. Kommissionen och revisionsrätten får också genomföra kontroller på plats.

Enligt punkt 5 får kommissionen anta sådana tekniska föreskrifter som är nödvändiga för det finansiella instrumentets funktion.

Artikel 36. I artikeln föreskrivs att de belopp som avses i artiklarna 29, 30, 34 och 35 skall justeras årligen som en del av den tekniska justering som föreskrivs i punkt 15 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999.

Avdelning II

Andra bestämmelser

Artikel 37. I artikeln föreskrivs om den allmänna ekonomiska skyddsklausulen. Enligt punkt 1 får en ny medlemsstat inom högst tre år efter anslutningen ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder för att skydda någon ekonomisk sektor eller något geografiskt område från hotande allvarliga problem. Skyddsåtgärderna förutsätter att svårigheterna har betydande verkningar och kan leda till bestående förändringar eller allvarligt försämrar den ekonomiska situationen.

Också de nuvarande medlemsstaterna får med stöd av denna artikel ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder för motsvarande problem som orsakas av de nya medlemsstaternas anslutning till unionen.

Enligt punkt 2 skall kommissionen fastställa sådana skyddsåtgärder på ansökan från en medlemsstat och ange detaljerade föreskrifter. Vid allvarliga ekonomiska svårigheter och eftertrycklig begäran av den berörda medlemsstaten skall kommissionen fatta sitt beslut inom fem arbetsdagar. Skyddsåtgärderna skall vidtas omedelbart. Skyddsåtgärderna skall vara sådana att de tar hänsyn till alla berörda parter intressen och de skall inte innefatta några gränskontroller mellan medlemsstaterna.

Enligt punkt 3 är det dessutom möjligt att genom åtgärderna avvika från bestämmelserna i EG-fördraget och från anslutningsakten, i den mån och så länge det är strikt nödvändigt. I första hand skall sådana åtgärder väljas som medför minsta möjliga störningar i den gemensamma marknadens funktion.

Enligt artikel 4 i protokoll nr 4 om kärnkraftverket Ignalina som utgör en bilaga till anslutningsakten skall den allmänna skyddsklausulen gälla i Litauen fram till utgången av 2012, om energiförsörjningen i Litauen avbryts.

Artikel 38. I artikeln föreskrivs om en särskild skyddsklausul som gäller den inre marknaden. Skyddsklausulen gör det möjligt att vidta skyddsåtgärder om en ny medlemsstat inte lyckas genomföra sina åtaganden som medlemsstat inom området för den inre marknaden och därför orsakar en allvarlig störning i den inre marknadens funktion.

Kommissionen kan vidta skyddsåtgärder på begäran av en enskild medlemsstat eller på eget initiativ. Skyddsåtgärder kan vidtas inom tre år efter anslutningstidpunkten. Skyddsklausulen kan återopas redan på grundval av resultat av förhandsövervakningen av nya medlemsstater. Skyddsåtgärderna gäller då från och med anslutningens första dag.

Åtgärderna skall dock omsorgsfullt ställas i proportion till störningen och vid behov skall befintliga sektoriella skyddsmekanismer tillämpas för att onödigt diskriminering och för långt gående handelsrestriktioner skall kunna undvikas. Det gäller också att se till att skyddsåtgärderna inte för sin del medför oskäligen störningar i den inre marknadens funktion.

Skyddsåtgärderna får inte kvarstå längre än

vad som är nödvändigt och skall ovillkorligen upphävas när förpliktelsen har uppfyllts. Skyddsåtgärdens varaktighet begränsas trots allt inte till den angivna perioden, utan den kan gälla tills hela medlemskapsförpliktelsen har uppfyllts. Kommissionen kan också anpassa skyddsåtgärderna med hänsyn till den nya medlemsstatens framsteg. Kommissionen informerar på förhand när en skyddsåtgärd skall upphöra.

Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien har gett en gemensam förklaring (nr 22) om tillämpningen skyddsklausulen för den inre marknaden.

Artikel 39. I artikeln föreskrivs om en skyddsklausul för civil- och straffrättsligt samarbete, som skall tillämpas bara på de nya medlemsstaterna. Om det i en ny medlemsstat finns allvarliga brister eller överhängande risk för sådana brister i genomförandet eller tillämpningen av beslut och åtaganden som avser ömsesidigt erkännande på det straffrättsliga området enligt EU-fördraget, får kommissionen inom utsatt tid vidta lämpliga åtgärder och ange under vilka förutsättningar och hur dessa åtgärder skall genomföras. På det civilrättsliga området gäller detsamma för införlivandet av direktiv och förordningar som avser ömsesidigt erkännande enligt EG-fördraget.

Kommissionens åtgärder får bestå i ett tillfälligt upphävande av tillämpningen av bestämmelser och beslut i förbindelserna mellan en ny medlemsstat och en eller flera andra medlemsstater. Åtgärderna skall inte kvarstå längre än vad som är absolut nödvändigt och skall i vart fall upphävas när bristerna har avhjälpits. Åtgärderna får tillämpas så länge bristerna kvarstår. Med hänsyn till den nya medlemsstatens framsteg med att avhjälpa de brister som fastställts kan kommissionen anpassa åtgärderna på lämpligt sätt efter samråd med medlemsstaterna.

Kommissionen har gett en förklaring (nr 43), där den förbinder sig att höra medlemsstaternas synpunkter när den fattar beslut om skyddsåtgärder. Medlemsstaternas ståndpunkter och synpunkter har en direkt inverkan på valet av skyddsåtgärder.

Artikel 40. Enligt artikeln får den inre marknadens funktion inte försväras genom att man tar i bruk gränskontroller mellan

medlemsstaterna. Genom denna formulering vill man säkerställa att den inre marknaden fungerar obehindrat. Gränskontroller får inte införas, av nya eller nuvarande medlemsstater, på grundval av de övergångsperioder som beviljats de nya medlemsstaterna.

Artikel 41. I artikeln föreskrivs om förfarandena vid genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken. I punkt 1 föreskrivs att kommissionen skall anta övergångsbestämmelser i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker eller vid behov i de andra förordningarna om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna eller det relevanta kommittéförfarande som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen. Dessa bestämmelser kan antas inom tre år efter dagen för anslutningen, och tillämpningen skall begränsas till denna period. Rådet får dock förlänga perioden genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet.

I andra stycket föreskrivs att övergångsbestämmelser som avser tillämpningen av andra sådana rättsakter avseende den gemensamma jordbrukspolitiken som inte anges i anslutningsakten, och som krävs på grund av anslutningen, skall före dagen för anslutningen antas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Om övergångsbestämmelserna avser rättsakter som ursprungligen antagits av kommissionen, skall de antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som krävs för antagande av rättsakterna i fråga.

Artikel 42. I artikeln föreskrivs om kommittéförfarandet vid tillämpningen av gemenskapens veterinära och fytosanitära övergångsbestämmelser. Om det krävs övergångsbestämmelser för att underlätta övergången från den nuvarande ordningen i de nya medlemsstaterna till den som följer av tillämpningen av gemenskapens veterinära och fytosanitära bestämmelser, skall sådana bestämmelser antas av kommissionen i enlighet med det relevanta kommittéförfarande som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen. Dessa bestämmelser skall antas inom tre år efter dagen för anslutningen, och tillämpningen skall begränsas till denna period.

DEL FEM

Genomförandebestämmelser för denna akt**Avdelning I****Upprättande av institutioner och organ**

Artikel 43. Enligt artikeln skall Europaparlamentet besluta om de ändringar i sin arbetsordning som behövs på grund av anslutningen.

Artikel 44. Enligt artikeln skall rådet besluta om de ändringar i sin arbetsordning som behövs på grund av anslutningen.

Artikel 45. I artikeln föreskrivs om kommissionens ledamöter och utnämmandet av dem. Enligt punkt 1 har varje stat som ansluter sig till unionen rätt att ha en av sina medborgare som ledamot i kommissionen. Enligt punkt 2 a skall utan hinder av artikel 213.1 andra stycket, artikel 214.1 första stycket och artikel 214.2 i EG-fördraget samt artikel 126 första stycket i Euratomfördraget en medborgare från varje ny medlemsstat utses till kommissionen från och med dagen för anslutningen. De nya ledamöterna i kommissionen skall utses av rådet med kvalificerad majoritet och i samförstånd med kommissionens ordförande. Enligt punkt 2 b skall mandattiden för de kommissionsledamöter som utses i enlighet med punkt a samt för de som utsågs för tiden från och med den 23 januari 2000 gå ut den 31 oktober 2004.

Enligt punkt 2 c skall en ny kommission som består av en medborgare från varje medlemsstat tillträda den 1 november 2004. Mandattiden för den nya kommissionen skall gå ut den 31 oktober 2009.

I punkt 2 d föreskrivs om en ändring av artikel 4.1. i det till EU-fördraget och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna fogade protokollet om utvidgningen av Europeiska unionen som innehåller bestämmelser om kommissionen. Hänvisningen till datumet den 1 januari 2005 skall ersättas med datumet den 1 november 2005.

Enligt punkt 3 gör kommissionen de ändringar i sin arbetsordning som behövs på grund av anslutningen.

Artikel 46. I artikeln föreskrivs om utnämmandet av domare till gemenskapernas do-

stol och gemenskapernas förstainstansrätt och deras ämbetsd.

Enligt punkt 1 skall 10 domare utses för domstolen och 10 domare för förstainstansrätten. Ändringen behövs för att det enligt EG-fördraget skall finnas en domare per medlemsstat i domstolen och enligt artikel 48 i protokollet om domstolens stadga skall finnas 25 domare i förstainstansrätten. Tidigare hade domstolarna 15 domare vardera.

Enligt punkt 2 a skall ämbetsdiden för fem domare i domstolen gå ut den 6 oktober 2006 och ämbetsdiden för de andra domarna skall gå ut den 6 oktober 2009. Enligt punkt 2 b skall ämbetsdiden för fem domare i förstainstansrätten gå ut den 31 augusti 2004 och ämbetsdiden för de andra domarna skall gå ut den 31 augusti 2007. I bägge domstolarna avgörs genom lottning vilka domares ämbetsd går ut tidigare.

Enligt punkt 3 a skall domstolen göra de ändringar i sina rättegångsregler som behövs på grund av anslutningen. Enligt punkt 3 b skall förstainstansrätten tillsammans med domstolen göra de ändringar i sina rättegångsregler som behövs på grund av anslutningen. Enligt punkt 3 c skall rådet godkänna de ändrade rättegångsreglerna med kvalificerad majoritet.

Punkt 4 innehåller en övergångsbestämmelse som gäller tillämpningen av arbetsordningen. Om någon av domstolarna eller någon av deras avdelningar har inlett ett muntligt förfarande i ett mål men inte avgjort målet före dagen för anslutningen, skall domstolen eller avdelningen ifråga enligt bestämmelsen avgöra målet i den sammansättning som den hade före anslutningen och tillämpa de rättegångsregler som gällde dagen före anslutningen.

Artikel 47. I artikeln föreskrivs om utnämmandet av ytterligare ledamöter till revisionsrätten. Revisionsrätten skall utvidgas med ytterligare tio ledamöter som skall utses för sex år.

Artikel 48. I artikeln föreskrivs om en utvidgning av ekonomiska och sociala kommittén med nya ledamöter och deras mandattid. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén skall utvidgas genom att 95 ledamöter utses som företrädare de olika ekonomiska och sociala grupperingarna i det organiserade ci-

vila samhället i de nya medlemsstaterna. Deras mandattid skall gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för de ledamöter som kommittén har vid tiden för anslutningen.

Artikel 49. I artikeln föreskrivs om en utvidgning av regionkommittén med nya ledamöter och deras mandattid. Regionkommittén skall utvidgas genom att 95 ledamöter utses som företrädare regionala och lokala organ i de nya medlemsstaterna, och som valts till ett regionalt eller lokalt organ eller som är politiskt ansvariga inför en vald församling. Deras mandattid skall gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för de ledamöter som kommittén har vid tiden för anslutningen.

Artikel 50. I artikeln föreskrivs om mandattiden för de nuvarande ledamöterna i Vetenskapliga och tekniska kommittén och utnämmandet av nya ledamöter. Enligt punkt 1 skall mandattiden för de nuvarande ledamöterna i Vetenskapliga och tekniska kommittén enligt artikel 134.2 i Euratomfördraget gå ut samma dag som anslutningsakten träder i kraft.

Enligt punkt 2 skall rådet efter anslutningen utse de nya ledamöterna i Vetenskapliga och tekniska kommittén i enlighet med förfarandet i artikel 134.2 i Euratomfördraget.

Artikel 51. I artikeln föreskrivs om anpassningar av regler och arbetsordningar för kommittéer. De anpassningar av de grundläggande fördragens regler för kommittéer och av arbetsordningar för kommittéer som behövs på grund av anslutningen skall göras så snart som möjligt efter anslutningen.

Artikel 52. I artikeln föreskrivs om mandattiden för de kommittéer, grupper och andra organ som finns förtecknade i bilagorna XVI, XVII och XVIII. Enligt punkt 1 och 2 skall mandattiden för nya ledamöter i de kommittéer, grupper och andra organ som finns förtecknade i bilagorna XVI och XVII gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för ledamöterna i tjänst vid tiden för anslutningen.

Enligt punkt 3 skall alla platser nybesättas i de kommittéer som finns förtecknade i bilaga XVIII efter anslutningen.

Avdelning II

Tillämpning av institutionernas rättsakter

Artikel 53. Enligt artikeln skall direktiv och

beslut enligt EG-fördraget och Euratomfördraget anses vara riktade till de nya medlemsstaterna, i den utsträckning dessa rättsakter är riktade till alla de nuvarande medlemsstaterna. Direktiv och beslut som skall ha delgetts för att träda i kraft skall enligt artikeln anses ha anmälts till de nya medlemsstaterna vid anslutningen.

Artikel 54. Enligt artikeln skall de nya medlemsstaterna vidta de nationella och övriga åtgärder som är nödvändiga för att från och med anslutningen följa bestämmelser i direktiv och beslut enligt EG-fördraget och Euratomfördraget. Det enda undantaget utgörs av de direktiv och beslut för vilka anges någon annan övergångsperiod i de bilagor som avses i artikel 24 eller i någon annan bestämmelse i anslutningsakten.

Artikel 55. Artikeln gäller rådets möjlighet att utfärda avvikelser från sådana gemenskapsrättsakter som antagits under tiden mellan den 1 november 2002 och den dag då anslutningsfördraget undertecknades, den 16 april 2003. Bestämmelsen är nödvändig eftersom anslutningsförhandlingarna gällde endast sådana gemenskapsrättsakter som antagits före den 1 november 2002. Ansökarländerna kunde inte förhandla om eventuella avvikelser från sådana gemenskapsrättsakter som antagits efter nämnda datum. Länder som ansluts efter det att anslutningsfördraget har undertecknats har i enlighet med det särskilda informations- och samrådsförfarandet möjlighet att påverka sådana gemenskapsrättsakter som antas efter undertecknandet. I artikeln bemyndigas därför rådet att enhälligt godkänna övergångsarrangemang och övergångsperioder för de nya medlemsstaterna i fråga om sådana gemenskapsrättsakter som de anslutande länderna inte har kunnat påverka under tiden mellan ovan nämnda datum. Rådet kan godkänna åtgärderna på förslag från kommissionen och efter en väl underbyggd begäran från ett anslutande land. Åtgärderna kan godkännas endast fram till anslutningen, eftersom de nya medlemsstaterna efter det till fullo kan delta i beslutsfattandet inom gemenskapen.

Artikel 56. Enligt artikeln skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen besluta om de åtgärder som behövs för att anpassa de gemenskapsrättsakter

och åtgärder som nämns i bilagorna II, III och IV till anslutningsakten, om inte annat föreskrivs någon annanstans. Bilagorna innehåller de gemenskapsrättsakter till vilka hänvisas i artiklarna 20, 21 och 22 i anslutningsfördraget, vilka gäller alla anslutande länder gemensamt. Enligt bestämmelserna i denna artikel kan det också i enlighet med artikel 3.2 i protokollet (nr 4) om kärnkraftverket Ignalina i Litauen beslutas om ändringar av unionens program för finansiellt stöd för avvecklingen av kärnkraftverket Ignalina.

Artikel 57. I artikeln anges sådana fall där utvidgningen innebär att det blir nödvändigt att permanent anpassa sådana gemenskapsrättsakter som inte finns med i anslutningsakten. Enligt punkt 1 skall de anpassade rättsakterna då träda i kraft vid anslutningen.

Enligt punkt 2 skall rådet – med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen – eller kommissionen, beroende på vilken av dessa institutioner som har antagit rättsakten i dess ursprungliga lydelse, besluta om anpassningarna.

Artikel 58. Texter till de rättsakter som institutionerna och Europeiska centralbanken har antagit före anslutningen skall översättas till de nio nya språken i de anslutande staterna. Enligt artikeln är dessa texter på de nio språken giltiga från och med anslutningen på samma villkor som texterna på de nuvarande elva språken. De nya texterna skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, om även texterna på de nuvarande språken har offentliggjorts där.

Artikel 59. I artikeln föreskrivs i enlighet med artikel 33 stycke 3 i Euratomfördraget en tidsfrist om tre månader för delgivning av rättsakter och bestämmelser.

Avdelning III

Slutbestämmelser

Artikel 60. Enligt artikeln är alla bilagor, tilläggen till dessa samt protokollen till anslutningsakten en integrerad del av anslutningsakten och sålunda av samma rättsliga status som själva anslutningsakten.

Artikel 61. Enligt artikeln skall Italiens regering till de nya medlemsstaterna på de nuvarande giltiga fördragsspråken överlämna bestyrkta kopior av grundfördragen och de fördrag som ändrat eller kompletterat dessa. Även tidigare anslutningsfördrag är fördrag som ändrar eller kompletterar grundfördragen. Enligt andra stycket skall fördragstexterna på språken i de nya medlemsstaterna bifogas anslutningsakten, och de skall vara giltiga på samma villkor som fördragstexterna på språken i de nuvarande medlemsstaterna.

Artikel 62. Enligt artikeln skall rådets generalsekreterare till de nya medlemsstaternas regeringar överlämna bestyrkta kopior av de internationella avtal som generalsekretariatet förvarar i sitt arkiv.

Bilagor

Anslutningsakten omfattar sammanlagt 18 bilagor (I–XVIII), som innehåller de anpassningar av gemenskapernas rättsakter som beror på anslutningen. Ovan nämnda bilagor som hänför sig till artiklarna 3, 20, 21, 22, 24, 32 och 52 i anslutningsakten behandlas i behövlig omfattning i motiveringen till respektive artikel.

Protokoll

Protokoll nr 1

om ändringar av Europeiska investeringsbankens stadga

När de nya medlemsstaterna ansluts blir det nödvändigt att ändra Europeiska investeringsbankens stadga. Anpassningarna i bankens stadga ingår i protokollet till anslutningsfördraget.

Artikel 3, där medlemmarna i banken nämns, har kompletterats med namnen på de nya medlemsstaterna. Artikel 4, som gäller bankens kapital, har kompletterats med de nya medlemsstaternas andelar. Andelarna bestäms i regel på basis av medlemsstaternas bruttonationalprodukt.

Sammansättningen av bankens styrelse regleras i artikel 11. Efter utvidgningen kommer bankens styrelse att bestå av 26 ledamöter och 16 suppleanter som utses av bankens råd för en tid av fem år, med en ledamot nominerad av varje medlemsstat och en nominerad av kommissionen. Även suppleanterna utses för en tid av fem år så att två suppleanter per land nomineras av Tyskland, Frankrike, Italien och Storbritannien. De övriga länderna har indelats i grupper som i samförstånd nominerar en suppleant. De nya medlemsstaterna får nominera sammanlagt tre suppleanter. Kommissionen har också en egen suppleant. Grupperna av länder och antalet suppleanter är sålunda:

Tyskland, Frankrike, Italien,
Storbritannien:
2 suppleanter per medlemsstat,
Spanien, Portugal:
1 suppleant,
Belgien, Luxemburg, Nederländerna:

1 suppleant,
Danmark, Grekland, Irland:
1 suppleant,
Österrike, Finland, Sverige:
1 suppleant,
Cypern, Ungern, Polen, Slovakien,
Slovenien, Litauen, Lettland, Estland,
Tjeckien, Malta:
3 suppleanter,
kommissionen:
1 suppleant.

För att behålla en så omfattande expertis som möjligt inom bankens styrelse skall styrelsen adjungera sex experter: tre ledamöter och tre suppleanter. Dessa har inte rösträtt.

Den röstmajoritet som krävs för beslut av styrelsen anges i artikel 12. För beslut i styrelsen krävs i regel en tredjedel av medlemsländerna och minst hälften av det tecknade kapitalet i banken. För kvalificerad majoritet krävs det 18 röster och 68 % av det tecknade kapitalet.

Bankens direktion kompletteras med en ledamot och består då av en ordförande och åtta vice ordförande.

I övergångsbestämmelserna definieras de nya medlemsstaternas betalningsskyldigheter och tidtabellen för betalningarna. Spaniens andel av bankens grundkapital höjs så att Spaniens proportionella andel stiger till 60 % av de stora medlemsstaternas röstetal. Höjningen av andelen av grundkapitalet medför betalningsskyldigheter för Spanien, vilka anges närmare i övergångsbestämmelserna.

Protokoll nr 2

om omstruktureringen av den tjeckiska stålindustrin

Enligt protokollet skall övergångsarrangemangen för reformprogrammet för stålindustrin i Tjeckien genomföras före utgången av 2006. Syftet med övergångsarrangemangen är att sanera stålföretagen bl.a. genom en permanent minskning av överproduktionskapaciteten i fråga om stål. I reformprogrammet anges mål och verksamhetsplaner för olika produktionsanläggningar. Tjeckien skall regelbundet rapportera om hur reformprogrammet framskrider. Övervakningen in-

nefattar dessutom årliga oberoende utvärderingar.

Omstruktureringen har inte några verkningar när det gäller tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd i EG-fördraget. Statligt stöd till den tjeckiska stålindustrin skall beviljas och betalas före anslutningsdagen. Om företag som omfattas av omställningen beviljas annat stöd, skall stödet från och med anslutningsdagen beviljas i enlighet med EG-bestämmelserna om statligt stöd.

Protokoll nr 3

om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden i Cypern

Protokollet gäller Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden i Cypern. Tillämpliga arrangemang för relationerna mellan gemenskapen och de suveräna basområdena definieras genom avtal mellan gemenskapen och Republiken Cypern.

Ett av huvudsyftena med förvaltningen av de suveräna områdena är att skydda de personers intressen som bor eller arbetar i de suveräna basområdena genom att dessa personer behandlas på samma sätt som personer som bor eller arbetar i Cypern.

Storbritannien inrättar inte några tullstationer eller andra gränsspärrar mellan basområdena och Cypern, och Cyperns myndigheter förvaltar allmännyttiga tjänster i basområdena.

Cyperns anslutning till unionen bör inte påverka de rättigheter och skyldigheter som gäller för parterna i Cyperns upprättandefördrag.

I protokollet avtalas också om hur basområdena skall ingå i gemenskapens tullområde. De rättsakter om tullpolitik och gemensam handelspolitik som förtecknas i del ett av bilagan till protokollet tillämpas på basområ-

dena. De rättsakter om omsättningsskatt, punktskatt och andra former av indirekt beskattning som förtecknas i del två av bilagan skall tillämpas på basområdena. De rättsakter som förtecknas i del tre av bilagan skall ändras för att göra det möjligt för Storbritannien att bibehålla de lättnader och befrielser från tull och skatter på leveranser till dess väpnade styrkor och ansluten personal som beviljas genom upprättandefördraget.

EG-fördragets bestämmelser om jordbruk och de bestämmelser som antagits på grundval av dessa samt sådana åtgärder som antagits i enlighet med artikel 152.4 b i EG-fördraget skall tillämpas i basområdena.

De personer som är bosatta eller anställda inom basområdenas territorium och som omfattas av Cyperns lagstiftning om social trygghet skall vad angår rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen behandlas som om de var bosatta eller anställda på Cyperns territorium.

Personer som passerar land- eller sjögränsen mot basområdena behöver inte kontrolleras.

ras och inga gemenskapsrestriktioner beträffande passerandet av yttre gränser skall gälla sådana personer. Storbritannien skall utföra kontroller av personer som passerar basområdenas yttre gränser.

Storbritannien skall ansvara för tillämpningen av de gemenskapsbestämmelser som anges i protokollet på områdena tull, indirekt beskattning och gemensam handelspolitik när det gäller varor som förs in till eller ut från ön Cypern via de suveräna basområdena. Tullkontroll av varor får utföras inom basområdena, och Storbritannien skall ansvara för utfärdandet av sådana licenser, tillstånd eller intyg som krävs för varor som importeras till eller exporteras från ön Cypern.

Cypern skall ansvara för förvaltning och

betalning av eventuella gemenskapsmedel som personer i basområdena har rätt till enligt tillämpningen av den gemensamma jordbrukspolitiken på de suveräna basområdena. Cypern skall inför kommissionen svara för sådana utgifter. Storbritannien får till Cyperns myndigheter delegera utförandet av sådana uppgifter som åvilar en medlemsstat.

Protokollet skall avse den särskilda situationen i Storbritanniens suveräna basområden i Cypern och skall inte tillämpas på något annat territorium i gemenskapen; det skall ej heller, helt eller delvis, utgöra något prejudikat. Kommissionen skall vart femte år avlägga rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av bestämmelserna i protokollet.

Protokoll nr 4

om kärnkraftverket Ignalina i Litauen

Enligt artikel 1 åtar Litauen sig att stänga reaktorenhet 1 i kärnkraftverket Ignalina före 2005 och reaktorenhet 2 senast vid utgången av 2009 och att slutgiltigt avveckla dem efter stängningen.

Enligt artikel 2 skall gemenskapen under perioden 2004–2006 förse Litauen med ytterligare ekonomiskt stöd för stängning och avveckling av kärnkraftverket Ignalina samt för hantering av följderna av stängningen och avvecklingen. För ändamålet reserveras i gemenskapens budget sammanlagt 285 miljoner euro i åtagandebemyndiganden för perioden 2004–2006. Stödet beviljas enligt Ignalinaprogrammet, som genomförs i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 3906/89 om ekonomiskt stöd till vissa länder i Centrala och Östra Europa.

Programmet omfattar inte bara åtgärder för att stödja avvecklingen av kärnkraftverket utan även åtgärder som följer av beslutet att stänga och som behövs för att förnya och förbättra energiinfrastrukturen i Litauen. Programmet kan inbegripa åtgärder för att stödja personal när det gäller att hålla en hög nivå för säkerheten vid kärnkraftverket fram

till stängningen och under avvecklingen. För vissa åtgärder får stödet uppgå till 100 % av de totala utgifterna.

Även andra former av internationellt stöd eftersträvas. Gemenskapsstödet får helt eller delvis kanaliseras som ett gemenskapsbidrag till den stödfond för avvecklingen av Ignalina som förvaltas av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.

Enligt artikeln är det offentliga stödet för avvecklingen av Ignalina, för moderniseringen av värmekraftverket i Elektrenais, som är av betydelse för ersättandet av produktionskapaciteten vid Ignalina, och för miljöuppgaderingen i enlighet med gemenskapens regelverk förenligt med gemenskapens regelverk för den inre marknaden. Även offentligt stöd till Litauen för hanteringen av konsekvenserna av stängningen och avvecklingen av Ignalina får från fall till fall betraktas som förenligt med den inre marknaden, i synnerhet offentligt stöd för att förbättra försökningsberedskapen.

Enligt artikel 3 lovar unionen att Ignalina-programmet kommer att fortsättas utan avbrott och förlängas utöver 2006. För nästa budgetplansperiod skall de totala anslagen

enligt det förlängda Ignalinaprogrammet vara tillräckliga och programplaneringen av dessa resurser skall grundas på faktiska behov och faktisk absorberingskapacitet.

Enligt artikel 4 har Litauen rätt att begära samtycke till åtgärder enligt artikel 37 i an-

slutningsakten, om energiproduktionen i Litauen gravt störs på grund av avbrott. Denna rätt gäller fram till utgången av 2012, men den påverkar inte verkställigheten av utfästelsen om avveckling av Ignalina.

Protokoll nr 5

om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen

Protokollet innehåller bestämmelser om transitering mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen. Gemenskapen har inte någon lagstiftning om persontrafiken mellan två olika områden i länder utanför EU när vägen går via en eller flera medlemsstaters territorium.

Eftersom transiteringen närmast gäller Litauen, fogas till anslutningsfördraget på begäran av Litauen ett protokoll där det fastställs att de arrangemang som gemenskapen antagit för transitering, i synnerhet den förordning av rådet som antas före undertecknandet av anslutningsfördraget, inte får för-

dröja eller förhindra att Litauen deltar fullt ut i Schengenregelverket, inklusive avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna.

I protokollet fastställs att gemenskapen skall bistå Litauen i tillämpningen av bestämmelserna om transitering med sikte på Litauens fullständiga deltagande i Schengenområdet så snart som möjligt. Gemenskapen skall bära de extra kostnader som uppkommer vid ordnandet av transitering. I protokollet konstateras att beslut om ytterligare arrangemang för transitering i Kaliningrad kan fattas enhälligt efter Litauens anslutning.

Protokoll nr 6

om förvärv av fritidsbostäder i Malta

I protokollet fastställs att Malta får behålla sina nationella restriktioner i fråga om rätten för utomlands bosatta att förvärva fast egendom. Restriktionerna skall tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt på sådana unionsmedborgare som inte har varit lagligen bosatta på Malta i minst fem år. Den permanenta restriktionen motiveras av det begränsade antalet bostäder på Malta och den begränsade markytan tillgänglig för byggnadsändamål.

För förvärv av fritidsbostäder tillämpas tillståndsförfaranden grundade på offentliga, objektiva, stabila och öppna kriterier. Kriterierna skall tillämpas på ett icke-diskri-

minerande sätt och inte göra skillnad mellan maltesiska medborgare och medborgare i andra medlemsstater. Malta skall se till att medlemsstaternas medborgare inte i något fall behandlas restriktivare än medborgare från tredje land.

Tillstånd skall beviljas, om värdet av en sådan egendom som en av medlemsstaternas medborgare förvärvat överstiger de tröskelnivåer som den maltesiska lagstiftningen fastställt. Malta får se över tröskelnivåerna i sådan lagstiftning så att de återspeglar prisändringar på fastighetsmarknaden på Malta.

Protokoll nr 7

om abort i Malta

I protokollet konstateras att ingenting i EU-fördraget eller fördragen om upprättandet av gemenskaperna eller i fördragen eller rättsak-

terna om ändring eller komplettering av dessa fördrag skall påverka tillämpningen av den nationella abortlagstiftningen i Malta.

Protokoll nr 8

om omstruktureringen av den polska stålindustrin

Enligt protokollet skall övergångsarrangemangen för reformprogrammet för stålindustrin i Polen genomföras före utgången av 2006. Syftet med övergångsarrangemangen är att sanera stålföretagen bl.a. genom en permanent minskning av överproduktionskapaciteten i fråga om stål. I reformprogrammet anges mål och verksamhetsplaner för olika produktionsanläggningar. Polen skall regelbundet rapportera om hur reformprogrammet framskrider. Övervakningen inne-

fattar dessutom årliga oberoende utvärderingar.

Omstruktureringen har inte några verkningar när det gäller tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd i EG-fördraget. Statligt stöd till den polska stålindustrin skall beviljas och betalas före anslutningsdagen. Om företag som omfattas av omställningen beviljas annat stöd, skall stödet från och med anslutningsdagen beviljas i enlighet med EG-bestämmelserna om statligt stöd.

Protokoll nr 9

om reaktorerna 1 och 2 vid kärnkraftverket Bohunice V1 i Slovakien

Enligt artikel 1 åtar Slovakien sig att stänga reaktorenhet 1 i kärnkraftverket Bohunice V1 före utgången av 2006 och reaktorenhet 2 före utgången av 2008 och att sedan avveckla dem.

Enligt artikel 2 skall gemenskapen under perioden 2004–2006 förse Slovakien med ekonomiskt stöd för avveckling av de två första enheterna vid Bohunice V1 samt för hantering av följderna av avvecklingen. För ändamålet reserveras i gemenskapens budget sammanlagt 90 miljoner euro i åtagandebemyndiganden för perioden 2004–2006. Stödet skall beslutas och genomföras i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning

(EEG) nr 3906/89 om ekonomiskt stöd till vissa länder i Centrala och Östra Europa. Gemenskapsstödet får helt eller delvis kanaliseras som ett gemenskapsbidrag till den stödfond för avvecklingen av Bohunice som förvaltas av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.

I artikel 3 konstaterar unionen att avvecklingen av enheterna fortsätter utöver den nuvarande budgetplanen och att denna insats utgör en betydande ekonomisk börda för Slovakien. Unionen ställer sig positiv till fortsatt stöd även efter 2006, dock i ljuset av den situation som då råder.

Protokoll nr 10

om Cypern

Protokollet hänför sig till den politiska frågan beträffande delning av Cypern. I protokollet noteras EU:s engagemang för en allsidig lösning av Cypernproblemet i överensstämmelse med resolutionerna av Förenta nationernas säkerhetsråd och stöd till de bemödanden som Förenta nationernas generalsekreterare gör i detta syfte. En allsidig lösning av Cypernproblemet har ännu inte uppnåtts. I protokollet föreskrivs därför att tillämpningen av regelverket i de områden i Republiken Cypern där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen skall uppskjutas.

Om det nås en lösning på Cypernproblemet, skall rådet enhälligt på förslag av kommissionen besluta när uppskovet skall upphöra och hur villkoren beträffande Europeiska unionen skall anpassas med avseende på den turkcypriotiska befolkningsgruppen.

Trots delningen av Cypern önskar EU att Cyperns anslutning till Europeiska unionen skall vara till fördel för alla cypriotiska medborgare och främja inbördes fred och försoning.

Rådet skall enhälligt på förslag av kommissionen fastställa villkoren för att tillämpa gemenskapsbestämmelserna på linjen mellan de områden som avses i artikel 1 och de områden där Republiken Cyperns regering utövar den faktiska kontrollen.

Gränsen mellan det östra suveräna basområdet och de områden som avses i artikel 1 skall betraktas som en del av de suveräna basområdenas yttre gränser i enlighet med del IV i bilagan till protokollet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden på Cypern under den tid då tillämpningen av regelverket är uppskjuten i enlighet med artikel 1.

1.4. Slutakt

Anslutningsfördraget och den separata slutakten undertecknades i Aten den 16 april 2003 av de nuvarande medlemsstaterna i Europeiska unionen samt Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien. I slutakten konstaterar de stater som deltagit i konferensen att i konferensen mellan de nuvarande medlemsstaterna samt Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien har utarbetats och antagits följande texter: fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovaekiens anslutning till Europeiska unionen samt den tillhörande akten om anslutningsvillkoren och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för unionen. I slutakten konstateras vidare att till akten om anslutningsvillkoren och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för unionen har fogats texterna i 18 bilagor och tio protokoll samt texterna till Fördraget om

upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska atomenergigemenskapen, tillsammans med de fördrag som ändrar eller kompletterar dessa, på estniska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, slovakiska, slovenska, tjeckiska och ungerska.

De befullmäktigade ombuden som undertecknade slutakten antog dessutom två gemensamma förklaringar som fogats till slutakten (förklaringarna nr 1–2). Till slutakten har därutöver fogats 42 förklaringar (förklaringarna nr 3–44), som utfärdats av Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien samt de nuvarande medlemsstaterna tillsammans eller separat.

I slutakten ingår dessutom skriftväxlingen mellan Europeiska unionens medlemsstater och de nya medlemsstaterna om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som skall vidtas under tiden fram till anslutningen.

Förklaringar antagna av de befullmäktigade ombuden

1. Gemensam förklaring: Ett Europa

I förklaringen uttalar de nuvarande och de anslutande medlemsstaterna sitt fulla stöd för den fortlöpande utvidgningsprocessen. Anslutningsförhandlingarna med Bulgarien och Rumänien kommer att fortsätta. Unionen

kommer att förbli fast besluten att undvika nya skiljelinjer i Europa och främja stabilitet och välbefinnande inom och bortom unionens nya gränser. Målsättningen är ett Europa.

2. Gemensam förklaring

om Europeiska gemenskapernas domstol

Genom förklaringen säkerställs att även de nya medlemsstaterna beaktas när generaladvokater utnämns till gemenskapernas domstol. I förklaringen påpekas att rådet genom enhälligt beslut, på begäran av EG-domstolen får utöka antalet generaladvokater eller att

nya medlemsstater kan upptas i det befintliga rotationssystemet för generaladvokaterna. Målet har varit en så flexibel förklaring som möjligt så att antalet generaladvokater och utnämmandet kan anpassas till den rådande situationen.

Övriga förklaringar

A. Gemensamma förklaringar: De nuvarande medlemsstaterna/Estland

3. Gemensam förklaring

om jakt på brunbjörn i Estland

Även om allmän jakt på brunbjörn inte tillåts konstateras i förklaringen att Estland enligt artikel 16.1 i rådets habitatdirektiv (92/43/EEG) får tillåta jakt på brunbjörn un-

der vissa bestämda förhållanden och med iakttagande av de förfaranden som föreskrivs i artikel 16.2 och 16.3.

B. Gemensamma förklaringar: Olika nuvarande medlemsstater/olika nya medlemsstater

4. Gemensam förklaring

av Tjeckien och Österrike om deras bilaterala avtal om kärnkraftverket Temelin

I förklaringen uttrycker Tjeckien och Österrike att de fullföljer sitt bilaterala avtal från november 2001 om säkerhetsinspektio-

ner vid kärnkraftverket Temelin. Gemenskapen är inte part i avtalet trots att den har bidragit till avtalets uppkomst.

C. Gemensamma förklaringar av de nuvarande medlemsstaterna

5. Förklaring

om landsbygdsutveckling

När det gäller politiken för landsbygdsutveckling uttalar unionen i förklaringen att de nya medlemsstaterna kan förvänta sig i förklaringen nämnda tilldelning av anslag åren 2004–2006.

6. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Tjeckien

I förklaringen betonar de nuvarande medlemsstaterna de starka inslagen av flexibilitet i arrangemanget för arbetstagares fria rörlighet. Medlemsstaterna skall sträva efter att ge tjeckiska medborgare ökat tillträde till arbetsmarknaden enligt nationell lagstiftning. Tjeckiska medborgares anställningsmöjligheter inom unionen bör förbättras avsevärt efter anslutningen. Medlemsstaterna kommer dessutom att så snart som möjligt nå fram till full tillämpning av gemenskapens regelverk på området fri rörlighet för arbetstagare.

7. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Estland

Innehållet i förklaringen motsvarar förklaring nr 6, men gäller Estland.

8. Förklaring

om oljeskiffer, den inre marknaden för el och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el (eldirektivet): Estland

I förklaringen konstateras att unionen kommer att noga övervaka att Estland uppfyller sina åtaganden när det gäller de fortsatta förberedelserna inför den inre marknaden för energi. Trots att en fungerande inre marknad för el måste genomföras så snabbt som möjligt noterar unionen att Estland avvaktar med att ta ställning till den framtida utvecklingen av lagstiftningen på detta område. Unionen är i detta hänseende medveten om den specifika situationen när det gäller

omstruktureringen av oljeskiffersektorn, som kommer att kräva särskilda ansträngningar fram till slutet av 2012, och behovet av ett successivt öppnande av Estlands elmarknad för icke-hushållskunder fram till dess.

Unionen förklarar att det kan bli nödvändigt att tillämpa skyddsmekanismer, t.ex. ömsesidighetsklausulen i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG, för att begränsa en eventuell snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden för el.

Kommissionen kommer att övervaka utvecklingen av elproduktionen och eventuella förändringar av elmarknaden i Estland och dess grannländer. Alla medlemsstater får från och med 2009 begära att kommissionen utvärderar utvecklingen av elmarknaderna i

Östersjöområdet. På grundval av denna utvärdering och med beaktande av problemen inom oljeskifferbranschen i Estland och gemenskapens mål för elmarknaden skall kommissionen rapportera till rådet med lämpliga rekommendationer.

9. Förklaring

om Estlands och Litauens fiskeverksamhet i Svalbardområdet

Gemenskapen förklarar att den har förbundit sig att upprätthålla en sund förvaltning som bygger på hållbart bevarande och optimalt utnyttjande av fiskbestånden omkring

Svalbard samt förklarar samtidigt sig beredd att fortsätta det nuvarande förvaltningssystemet som tillämpas av gemenskapen samt av Estland och Litauen.

10. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Lettland

Innehållet i förklaringen motsvarar förklaring nr 6, men gäller Lettland.

11. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Litauen

Innehållet i förklaringen motsvarar förklaring nr 6, men gäller Litauen.

12. Förklaring

om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen

Enligt förklaringen skall gemenskapen bistå Litauen med att så snart som möjligt uppfylla villkoren för fullt deltagande i Schengen så att Litauen kan ingå i den första gruppen av nya medlemsstater som fullt ut deltar i

Schengenregelverket. Förklaringen påverkar inte villkoret att fullt deltagande i Schengen alltid förutsätter att objektiva kriterier är uppfyllda.

13. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Ungern

Innehållet i förklaringen motsvarar förklaring nr 6, men gäller Ungern.

14. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Malta

I förklaringen konstateras att om Maltas anslutning ger upphov till svårigheter med fri rörlighet för arbetstagare kan frågan tas upp vid unionens institutioner för att lösa problemet. Denna lösning kommer att fullständigt överensstämma med bestämmelserna i fördragen samt bestämmelserna om fri rörlighet för arbetstagare.

15. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Polen

Innehållet i förklaringen motsvarar förklaring nr 6, men gäller Polen.

16. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Slovenien

Innehållet i förklaringen motsvarar förklaring nr 6, men gäller Slovenien.

17. Förklaring

om utvecklingen av transeuropeiska nät i Slovenien

I den gemensamma förklaringen av unionen och Slovenien uttalas den betydelse som trafikinfrastrukturen i Slovenien har för utvecklingen av gemenskapens transeuropeiska transportnät.

18. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Slovakien

Innehållet i förklaringen motsvarar förklaring nr 6, men gäller Slovakien.

D. Gemensamma förklaringar av olika nuvarande medlemsstater

19. Gemensam förklaring

av Tyskland och Österrike om fri rörlighet för arbetstagare: Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien

I förklaringen tolkar Tyskland och Österrike i samförstånd med kommissionen lydelsen i punkt 13 gällande fri rörlighet för arbetstagare som att vissa områden i förekommande fall även kan omfatta hela det nationella territoriet.

20. Gemensam förklaring

av Tyskland och Österrike om övervakning av kärnsäkerhet

I förklaringen betonar Tyskland och Österrike betydelsen av att övervaka hur de nya medlemsstaterna genomför rekommendationerna om förbättring av kärnsäkerheten efter anslutningsdagen. I förklaringen hänvisas till det initiativ som togs upp men inte antogs vid rådets möte (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 10 december 2002.

E. Allmän gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna

21. Allmän gemensam förklaring

Enligt förklaringen kan inte de förklaringar som åtföljer slutakten tolkas eller tillämpas på ett sätt som strider mot medlemsstaternas juridiskt bindande skyldigheter enligt anslutningsfördraget och anslutningsakten. Denna allmänna gemensamma förklaring av de nuvarande medlemsstaterna manifesterar sålunda att alla förklaringar som ingår i slutakten har karaktären av politiska viljeförklaringar. Förklaringarna innehåller inte några juridiska förpliktelser. Kommissionen har också uttryckt att den ansluter sig till innehållet i förklaringen.

F. Gemensamma förklaringar av olika nya medlemsstater

22. Gemensam förklaring

av Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien om artikel 38 i anslutningsakten

Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien har gett en gemensam förklaring gällande skyddsklausulen i artikel 38 i anslutningsakten. Länderna tolkar att skyddsklausulen endast omfattar de skyldigheter enligt de grundläggande fördragen som är tillämpliga på länderna enligt de villkor som fastställts i anslutningsakten och de

skyldigheter som fastställts i anslutningsfördraget. Enligt ländernas uppfattning kommer kommissionen att överväga att tillämpa artikeln endast vid påstådda åsidosättanden av skyddsklausulerna. Länderna anser också att skyddsklausulen inte påverkar EG-domstolens behörighet i enlighet med artikel 230

i EG-fördraget och att innan kommissionen beslutar om tillämpning av åtgärderna i länderna ger den länderna möjlighet att uttrycka sin åsikt och ståndpunkt i enlighet med kommissionens förklaring om skyddsklausulen för rättsliga och inrikes frågor.

23. Gemensam förklaring

av Ungern och Slovenien om bilaga X, kapitel 7, punkt 1 a ii och bilaga XIII, kapitel 6, punkt 1 a i till anslutningsakten

I förklaringen meddelar Ungern och Slovenien att om den övergångsperiod som avses i 28.1 i rådets sjätte mervärdesskattedirektiv 77/388/EEG inte senast i mitten av 2007 har ersatts med ett definitivt system och om lagstiftningsprocessen gällande detta inte har kommit så långt att systemet kan ersättas senast vid utgången av 2007, kommer länderna

att begära att kommissionen skall utarbeta en rapport till rådet om hur det övergångsarrangemang som avses i anslutningsakten fungerar. I denna rapport skall det tas hänsyn till en väl fungerande inre marknad och eventuella negativa effekter för restaurangsektorerna i Ungern och Slovenien.

G. Förklaringar av Tjeckien

24. Förklaring

av Tjeckien om transportpolitik

Tjeckien konstaterar i sin förklaring att Tjeckien förväntar sig att de bilaterala överläggningarna om fullständig liberalisering av

godstrafiken på vägarna, cabotage, eller ett successivt utbyte av cabotagetillstånd kommer att fortsätta under 2003.

25. Förklaring

av Tjeckien om arbetstagare

I förklaringen uppger Tjeckien att landet förväntar sig att en nuvarande medlemsstat avsikter att liberalisera tillträdet till dess arbetsmarknad för tjeckiska arbetstagare på

grundval av enskilda sektorer och yrken kommer att bli föremål för bilaterala samråd mellan medlemsstaten och Tjeckien.

26. Förklaring

av Tjeckien om artikel 35 i EU-fördraget

Enligt artikel 35 i EU-fördraget skall en medlemsstat ha möjlighet att genom förklä-

ring som avges efter Amsterdamfördragets undertecknande godta EG-domstolens behö-

righet att meddela förhandsavgöranden om giltigheten och tolkningen av vissa beslut som hänför sig till polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Medlemsstaten får välja om dess förklaring gäller endast sistainstansrätternas rätt att begära förhandsavgöranden eller om alla domstolar i medlemsstaten har denna rätt. Tjeckien godtar i förklaringen att

alla nationella domstolar har rätt att begära dylika förhandsavgöranden av EG-domstolen. Dessutom förbehåller Tjeckien sig rätten att i sin nationella lagstiftning förskriva att dess högsta domstolar skall vara skyldiga att föra ärenden vidare till EG-domstolen så som avses här.

H. Förklaringar av Estland

27. Förklaring

av Estland om stål

I förklaringen understryker Estland den estniska stålindustrins förutsebara expansion och de importbehov som följer av den. Enligt Estland måste hänsyn tas till detta vid förhandlingarna om de nödvändiga anpassning-

arna av de kvantitativa restriktioner som föreskrivs i de bilaterala stålavtalen mellan gemenskapen och Ryssland, Ukraina och Kazakstan, eller vid antagande av andra arrangemang med detta syfte.

28. Förklaring

av Estland om fiskeri

I förklaringen meddelar Estland att det är medvetet om att förvaltningen av avtalet mellan Estlands regering och Ryska federationens regering om samarbete vid bevarande och förvaltning av fiskbestånden i sjöområ-

det Peipsi, Lämmi och Pihkva kommer att skötas av Estland i nära samarbete med kommissionen, i den mån gemenskapen inte har eller senare får sekundär lagstiftning om förvaltningen av inlandsfiskeresurserna.

29. Förklaring

av Estland om Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC)

I förklaringen uppger Estland att om landet vid anslutningen inte är medlem av NEAFC förlitar sig Estland på gemenskapens strävanden att med gemenskapens andel in-

förliva den samarbetskvot för icke-avtalsslutande part som utnyttjas av Estland och registrerats av NEAFC.

30. Förklaring

av Estland om livsmedelssäkerhet

I förklaringen uppger Estland att när det gäller tredje land kommer Estland att följa

kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna prin-

ciper och krav för livsmedelslagstiftning, om livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet.

I. Förklaringar av Lettland

31. Förklaring

av Lettland om vägning av röster i rådet

Lettland förklarar att landet förbehåller sig rätten att diskutera frågan under nästa regeringskonferens.

32. Förklaring

av Lettland om fiskeri

När det gäller fiskemöjligheterna inom Nordostatlantiska fiskerikommissionen förklarar Lettland sig intresserat av fiske inom det området trots att det under den senaste tiden inte haft någon fångstdeklaration av betydelse. Lettland, som är samarbetspart i fiskerikommissionen och respekterar alla beslut och föreskrifter som utfärdas av kommissionen, förväntar sig att dess intressen vederbörligen kommer att beaktas när fiskemöjligheter tilldelas Lettland och andra nya medlemsstater.

33. Förklaring

av Lettland om artikel 142a i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken

Enligt förklaringen anser Lettland att den nya artikeln 142a.5 i rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken inte skall utesluta förbud mot bruk av ett gemenskapsvarumärke på Lettlands territorium i enlighet med artikel 106.2 i förordningen. Lettland får tillämpa sin nationella rätt för att förbjuda bruk av ett gemenskapsmärke i den omfattning dess civil-, förvaltnings- eller straffrätt eller gemenskapsrätten kan åberopas för förbud av nationella märken.

J. Förklaring av Litauen

34. Förklaring

av Litauen om litauisk fiskeriverksamhet i Nordostatlantiska fiskerikommissionens regleringsområde (NEAFC)

Litauen förklarar sig intresserat av att fortsätta med traditionellt fiske i Nordostatlantiska fiskerikommissionens regleringsområde efter anslutningen.

K. Förklaringar av Malta

35. Förklaring

av Malta om neutralitet

I förklaringen bekräftar Malta sitt engagemang för unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik samt bekräftar att deltagandet inte påverkar landets neutralitet. Malta anser att i EU-fördraget fastställs att alla be-

slut av unionen i riktning mot ett gemensamt försvar skall fattas enhälligt av Europeiska rådet och antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

36. Förklaring

av Malta om öregionen Gozo

I förklaringen noterar Malta att öregionen Gozo både har ekonomiska och sociala särdrag och lider av nackdelar samt att bruttonationalprodukten per capita är betydligt lägre i öregionen än på Malta. Malta anser att öregionen drar nytta av åtgärder av ekonomisk och social karaktär som särskilt syftar till att övervinna dess strukturella nackdelar. Före utgången av varje gemenskapsbudgetperiod som innebär en omdefiniering av gemenskapens regionalpolitik kommer Malta att begära att kommissionen avlägger rapport till rådet om den ekonomiska och sociala situationen på Gozo, särskilt om skillnaderna i social och ekonomisk utveckling mellan Gozo och Malta. Kommissionen kommer dessutom att anmodas att föreslå lämpliga åtgärder inom ramen för gemenskapens regionalpolitik eller annan relevant gemenskapspolitik. I synnerhet kommer det, om Malta som helhet inte längre är berättigat till vissa regionalpolitiska åtgärder, att i rapporten till rådet bedömas om det är motiverat att Gozo fortsätter att omfattas av dessa åtgärder, och i så fall på vilka villkor.

nen på Gozo, särskilt om skillnaderna i social och ekonomisk utveckling mellan Gozo och Malta. Kommissionen kommer dessutom att anmodas att föreslå lämpliga åtgärder inom ramen för gemenskapens regionalpolitik eller annan relevant gemenskapspolitik. I synnerhet kommer det, om Malta som helhet inte längre är berättigat till vissa regionalpolitiska åtgärder, att i rapporten till rådet bedömas om det är motiverat att Gozo fortsätter att omfattas av dessa åtgärder, och i så fall på vilka villkor.

37. Förklaring

av Malta om bevarande av nollprocentsatsen för mervärdesskatt

I förklaringen uppger Malta att landets godtagande av en övergångsperiod fram till den 1 januari 2010 för bevarandet av landets mervärdesskatt på 0 % i stället för standard-satsen på 5 % på leveranser av livsmedel och

farmaceutiska produkter grundar sig på förutsättningen att den övergångsperiod som avses i artikel 28.1 i rådets sjätte mervärdesskattedirektiv (77/388/EEG) löper ut den dagen.

L. Förklaringar av Polen

38. Förklaring

av Polen om konkurrenskraften för polsk produktion av vissa fruktsorter

I förklaringen uttalar Polen att om landet omfattas av unionens gemensamma tulltaxa

kan detta leda till negativa och omedelbara konsekvenser för konkurrenskraften hos

polska producenter av bär, surkörsbär och äpplen. Om det efter anslutningen uppstår allvarliga svårigheter som kommer att bestå inom dessa sektorer kommer Polen att begära brådskande tillämpning av den allmänna

skyddsklausulen och kommer att begära antagande av instrument som gör det möjligt att permanent avskaffa störningar av konkurrenskraften inom sektorn för bär, surkörsbär och äpplen.

39. Förklaring

av Polens regering om allmän moral

I förklaringen uttalar Polen att landet förbehåller sig rätt att nationellt reglera frågor av moralisk betydelse samt frågor om skydd

av det mänskliga livet. Förklaringen hänför sig till gällande abortförbud enligt landets nationella lagstiftning.

40. Förklaring

av Polens regering om tolkningen av undantaget från kraven i direktiv 2001/82/EG och direktiv 2001/83/EG

Enligt förklaringen anser Polen att de läkemedelsprodukter som tas upp i tillägg A

till bilaga XII till anslutningsakten kan saluföras i Polen.

M. Förklaringar av Slovenien

41. Förklaring

av Slovenien om Sloveniens framtida regionala indelning

Enligt förklaringen ämnar Slovenien fortsätta diskussionerna med kommissionen om en regional indelning som garanterar en balanserad regional utveckling för att senast i slutet av 2006, då landet redan är medlemsstat, se över sin NUTS-klassificering. Om förslaget till Europaparlamentets och rådets

förordning om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) antas och träder i kraft före Sloveniens anslutning kommer Slovenien vid behov att förhandla med unionen om dess tillämpning på den territoriella indelningen av Slovenien.

42. Förklaring

av Slovenien om den inhemska slovenska biarten *Apis mellifera Carnica* (kranjska cebela)

Slovenien förklarar att landet har för avsikt att även i fortsättningen tillämpa alla lämpliga och nödvändiga åtgärder för att säkerställa

bevarandet av den inhemska biarten *Apis mellifera Carnica* i Slovenien.

N. Förklaringar av Europeiska gemenskapernas kommission

43. Förklaring

av Europeiska gemenskapernas kommission om den allmänna ekonomiska skyddsklausulen, skyddsklausulen för den inre marknaden och skyddsklausulen för rättsliga och inrikes frågor

Innan kommissionen fattar ett beslut om tillämpning av de skyddsklausuler som avses i förklaringen inom området för den inre marknaden eller rättsliga och inrikes frågor kommer den enligt förklaringen att höra synpunkter och ståndpunkter från den eller de medlemsstater som direkt kommer att påverkas av sådana åtgärder samt vederbörligen beakta dessa synpunkter och ståndpunkter.

Den allmänna ekonomiska skyddsklausulen omfattar även jordbruket. Skyddsklausulen kan tillämpas när det inom bestämda jordbrukssektorer uppstår svårigheter som är allvarliga och kommer att bestå eller som kan leda till en allvarlig försämring av den ekonomiska situationen inom ett visst område.

44. Förklaring

av Europeiska gemenskapernas kommission om slutsatserna från anslutningskonferensen med Lettland

Kommissionen förklarar att bearbetning av nedlagd jordbruksmark, t.ex. att återställa mark till traditionella miljöförhållanden eller undvika slutna landskap, kan få stöd som en

åtgärd enligt artikel 33 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 gällande utveckling av landsbygden i det samlade programdokumentet under mål 1.

2. Lagförslag

Lag om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen som hör till området för lagstiftningen.

1 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse som sätter i kraft de bestämmelser i anslutningsfördraget som hör till området för lagstiftningen. I avsnittet om behovet av riksdagens samtycke klarläggs till vilka delar bestämmelserna i fördraget hör till området för lagstiftningen.

2 §. Enligt paragrafen kan närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §. Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president samtidigt som fördraget träder i kraft för Finlands del.

Lagar om upphävande av lagarna om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalen med Tjeckien, Ungern, Polen och Slovakien och i anpassningsprotokollen som hör samman med dem samt av lagarna om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalen med Estland, Lettland, Litauen och Slovenien.

1 §. Bestämmelserna i 1 § i lagarna är identiska. I paragraferna föreslås att respektive lag om sättande i kraft av Europaavtalen upphävs.

2 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten av lagarna kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §. Om ikraftträdandet bestäms genom förordning av republikens president. Avsikten är att lagarna skall träda i kraft samtidigt som anslutningsfördraget träder i kraft för respektive stat. Eftersom det är möjligt att någon av de nya medlemsstaterna inte hinner deponera sitt ratifikationsinstrument före den 1 maj 2004, är det nödvändigt att stifta separata lagar för respektive lag som skall upphävas. De kan då enligt behov träda i kraft vid olika tidpunkter.

3. Ikraftträdande

Anslutningsfördraget träder i kraft den 1 maj 2004, förutsatt att alla parter i anslutningsfördraget har deponerat sina ratifikationsinstrument hos Italiens regering senast den 30 april 2004. Om något av de stater som skall anslutas inte har ratificerat fördraget inom utsatt tid, skall anslutningsfördraget trots allt träda i kraft den 1 maj 2004 för de stater som har deponerat sitt ratifikationsinstrument. Anslutningsfördraget kan däremot inte träda i kraft om det inte har ratificerats av alla nuvarande medlemsstater. För Finlands del träder fördraget sålunda i kraft när det träder i kraft internationellt.

Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen som hör till området för lagstiftningen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som anslutningsfördraget träder i kraft för Finlands del.

Lagarna om upphävande av lagarna om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalen med Tjeckien, Ungern, Polen och Slovakien och i anpassningsprotokollen som hör samman med dem samt av lagarna om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalen med Estland, Lettland, Litauen och Slovenien avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som anslutningsfördraget träder i kraft för respektive stat.

I 59 § 2 mom. självstyrelselagen för Åland (1144/1991) sägs att om ett fördrag innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen faller inom landskapets behörighet, skall lagtinget för att bestämmelsen skall bli gällande i landskapet ge sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft.

Bestämmelserna i anslutningsfördraget gäller allmänt taget inte frågor som faller inom landskapet Ålands behörighet. Anslutningsfördragets bestämmelser om institutionerna baserar sig på Nicefördragets protokoll om utvidgningen av Europeiska unionen och

på de förklaringar av medlemsstaterna som fogats till slutakten i fördraget. I artikel 15 i anslutningsakten anges antalet ledamöter i Regionkommittén efter utvidgningen. Motsvarande bestämmelser i Nicefördraget har inte ansetts förutsätta att landskapet ger sitt bifall (RP 93/2001 rd).

Genom anslutningsfördraget ersätts Europaavtalen med de nya medlemsstaterna. Samtycke av Ålands lagting har redan en gång begärts i fråga om lagarna om sättande i kraft av avtalen. Behovet av lagtingets bifall enligt 59 § självstyrelselagen gäller inte uppsägning av internationella överenskommelser eller andra internationella förpliktelser med motsvarande verkningar. Till denna del kan landskapets behörighet att ge sitt bifall inte jämföras med riksdagens behörighet enligt 94 § grundlagen, vilken också gäller uppsägning av internationella överenskommelser eller andra förpliktelser och internationella förpliktelser med motsvarande verkningar.

Anslutningsfördraget innehåller dock några sådana smärre anpassningar som berör finsk rättsskipningsbehörighet i frågor som enligt 18 § självstyrelselagen faller inom landskapets lagstiftningsbehörighet. Sådana frågor ingår åtminstone i anslutningsfördragets anpassningar av natur- och miljövården, som enligt 18 § 10 punkten självstyrelselagen faller inom landskapets behörighet.

Med anledning av vad som anförts ovan anser regeringen att samtycke av Ålands lagting bör begäras i fråga om ikraftträdandet av lagen i propositionen. Om landskapet godkänner lagen om sättande i kraft, intas ett vederbörligt omnämnande i den förordning av republikens president genom vilken bestäms om ikraftträdandet av lagen om sättande i kraft.

4. Behovet av riksdagens samtycke

I 94 § 2 mom. grundlagen sägs att riksdagens godkännande krävs för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens

godkännande. Riksdagens godkännande krävs också för uppsägning av en sådan förpliktelse.

Medlemskapet i Europeiska unionen utgör ett viktigt led i Finlands internationella samarbete. Utvidgningen har avsevärd betydelse för unionen. Eftersom anslutningsfördraget påverkar ett centralt instrument för Finlands internationella samarbete är fördraget också ett sådant fördrag av avsevärd betydelse enligt 94 § 1 mom. grundlagen som kräver riksdagens godkännande.

Bestämmelser som av någon annan orsak kräver riksdagens godkännande är bl.a. internationella förpliktelser som är bindande för riksdagens budgetbefogenheter (t.ex. GrUU 45/2000 rd). Som sådana förpliktelser har i praktiken betraktats närmast sådana bestämmelser som medför direkta utgifter för staten. Utvidgningen har både direkta och indirekta budgetkonsekvenser. Den ökning av EU:s budget som följer av utvidgningen leder också till att Finlands betalningar ökar. Utvidgningen medför sådana upprepade och ständiga utgifter för staten som faller inom riksdagens budgetbefogenheter. Också av denna anledning kräver godkännandet av anslutningsfördraget riksdagens godkännande.

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen krävs riksdagens godkännande för bl.a. sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser denna grundlagsfästa befogenhet hos riksdagen alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottet skall en bestämmelse i fördrag eller om andra internationella förpliktelser anses hör till området för lagstiftningen 1) om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall föreskrivas i lag, 4) om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse om en internationell förpliktelse

på dessa grunder till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd och GrUU 45/2000 rd).

En stor del av bestämmelserna i anslutningsfördraget gäller sådant som förutsätter lagstiftning i Finland. Ett flertal bestämmelser i anslutningsfördraget är trots allt av sådan karaktär att de bara ligger till grund för de nya medlemsstaternas engagemang i befintliga fördrag och bestämmelser. Övergångs- och undantagsbestämmelserna i anslutningsfördraget gör det möjligt för de nya medlemsstaterna att under en övergångstid enligt fördraget tillämpa nationella bestämmelser som avviker från grundfördragen. Dessa bestämmelser kan inte anses falla inom Finlands rättskipningsbehörighet på ett sådant sätt att bestämmelserna hör till området för lagstiftningen i Finland i enlighet med 94 § 1 mom. grundlagen.

Anslutningsfördraget innehåller trots allt också ett flertal bestämmelser som kan anses höra till området för lagstiftningen på ovan avsedda grunder enligt grundlagsutskottets utlåtandepraxis. Också en del av anpassningarna och övergångsbestämmelserna berör finsk rättskipningsbehörighet i frågor om vilka skall lagstiftas i Finland. Sådana bestämmelser ingår i synnerhet i de undantag som skall tillämpas ömsesidigt och i de undantag som de nuvarande medlemsländerna får tillämpa i förhållande till de nya medlemsländerna.

Artikel 1 i anslutningsakten innehåller definitioner av vissa centrala begrepp i anslutningsakten. Det har ansetts att dylika avtalsbestämmelser som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella avtalsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen också själva hör till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd).

I artikel 6.2 andra stycket i anslutningsakten nämns de avtal som de nya medlemsstaterna tillträder genom ett protokoll som rådet enhälligt på medlemsstaternas vägnar ingår med de tredje länderna eller de internationella organisationerna i fråga. Eftersom de avtal som avses i stycket är blandavtal, innebär bestämmelsen att en begränsad del av medlemsstaternas traktatkompetens överläts till

rådet. Bestämmelsen berör bestämmelserna om suveränitet i 1 § grundlagen och hör till området för lagstiftningen.

I artiklarna 7–10 i anslutningsakten definieras den rättsliga statusen för bestämmelserna i anslutningsakten och det förfarande som skall tillämpas när bestämmelserna ändras. Genom bestämmelserna klarläggs förhållandet mellan gemenskapens primär- och sekundärrätt när det gäller frågor som regleras i anslutningsakten. Bestämmelserna hör till området för lagstiftningen.

Artikel 11 i anslutningsakten innehåller bestämmelser om Europaparlamentet. Bestämmelserna innebär avvikelser från de ändringar om vilka överenskommits genom Nicefördraget. Bestämmelserna förutsätter att 163 § vallagen ändras och de hör till området för lagstiftningen.

Artiklarna 12–16 i anslutningsakten innehåller övriga ändringar i bestämmelserna om unionens institutioner. Artiklarna 25 och 26 innehåller temporära bestämmelser om Europaparlamentet och rådet, vilka skall tillämpas från och med den 1 maj 2004 till och med den 31 oktober 2004. Enligt grundlagsutskottets utlåtandepraxis är de institutionella bestämmelserna nära kopplade till en stats suveränitet och bör anses höra till området för lagstiftningen (GrUU 38/2001 rd). Bestämmelserna i anslutningsakten om vägningen av röster i rådet vid beslut med kvalificerad majoritet, organisationen av domstolen och gemenskapernas förstainstansrätt, antalet ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och platsfördelningen och antalet ledamöter i Vetenskapliga och tekniska kommittén samt de bestämmelser om ledamöterna av Europaparlamentet och vägningen av rösterna i rådet som skall tillämpas från anslutningsdagen till början av valperioden 2004–2009 hör sålunda till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 20 i anslutningsakten skall de rättsakter som förtecknas i bilaga II anpassas på det sätt som anges i bilagan. En del av anpassningarna i bilaga II hör till området för lagstiftningen. Sådana bestämmelser ingår i åtminstone följande anpassningar i bilagan: fri rörlighet för personer, erkännande av examina, industriella rättigheter samt veterinärlagstifta och fytosanitär lagstiftning.

I artikel 22 i anslutningsakten sägs att de bestämmelser som förtecknas i bilaga IV skall tillämpas enligt de villkor som anges i bilagan. En del av bestämmelserna i bilaga IV hör till området för lagstiftningen. Sådana bestämmelser ingår åtminstone i avsnitten om gemenskapsrätten och tullunionen.

Artikel 24 gäller övergångsbestämmelser enligt bilagorna V–XIV. En del av bestämmelserna hör till området för lagstiftningen. Sådana bestämmelser ingår i övergångsbestämmelserna om fri rörlighet för personer. Tillämpningen av övergångsbestämmelserna förutsätter också sådana ändringar i lagstiftningen i Finland som klarlagts i motiveringen till artiklarna. Till området för lagstiftningen hör också de ömsesidiga övergångsarrangemang för inrikes vägtransporter som ingåtts med Lettland, Litauen, Polen, Tjeckien, Ungern, Slovakien och Estland, bestämmelserna om tillverkningsbeskattning av cigaretter som förs in från Lettland, Litauen, Polen, Slovenien, Slovakien, Tjeckien, Ungern och Estland samt övergångsarrangemangen gällande Lettlands, Litauens och Estlands system för garanti för insättningar och Lettlands, Litauens, Ungerns; Polens, Slovakiens och Estlands system för ersättning till investerare.

Enligt artikel 37 i anslutningsakten får var och en av de nuvarande medlemsstaterna ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder som kan avse någon eller några av de nya medlemsstaterna, om det skulle uppstå svårigheter som är allvarliga och kan bli bestående inom någon ekonomisk sektor eller som kan allvarligt försämra ekonomin inom ett visst geografiskt område. Artikel 38 innehåller dessutom en särskild skyddsklausul för den inre marknaden. Artikel 39 innehåller en skyddsklausul för civil- och straffrättsligt samarbete. Artiklarna möjliggör sådana åtgärder som sannolikt inbegriper bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Finland. Själva artiklarna hör också till området för lagstiftningen.

I 102 § grundlagen sägs att bestämmelser om utnämning av domare utfärdas genom lag. Bestämmelserna i artikel 46 och 47 i anslutningsakten, vilka gäller utnämmandet av domare i EG-domstolen, gemenskapens förstainstansrätt och revisionsrätten, hör till om-

rådet för lagstiftningen.

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen skall riksdagen också godkänna uppsägningen av sådana internationella förpliktelser som avses i samma lagrum. Anslutningsfördraget ersätter de Europaavtal som ingåtts med de nya medlemsländerna. Eftersom de Europaavtal som ingåtts som blandavtal med Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, bör den förpliktelse som upphäver dessa arrangemang även till denna del anses falla inom riksdagens behörighet, trots att det inte formellt är fråga om uppsägning av en överenskommelse (GrUU 18/2002 rd).

5. Behandlingsordning

Lagen om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (1540/1994) och lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem (505/1999) stiftades i s.k. inskränkt grundlagsordning enligt 69 § 1 mom. riksdagsordningen. Nämda lagar om sättande i kraft är till sin författningsrättsliga karaktär s.k. undantagslagar, som innebär avvikelser från bestämmelserna i grundlagen eller utvidgningar av tidigare undantag. Dylika undantagslagar som stiftats i grundlagsordning kan ändras i vanlig lagstiftningsordning, om den lag som medför ändringar inte utvidgar det undantag från grundlagen som den lag som skall ändras medfört. I vanlig lagstiftningsordning kan dessutom införas sådana tillägg och ändringar som är av mindre betydelse för helheten, men som i sig innebär en smärre utvidgning av undantaget till grundlagen, om inte karaktären hos det övergripande system som reglerats i grundlagsordning härigenom förändras. Dessa principer gäller också internationella överenskommelser som är bindande för Finland (GrUU 21/1995 rd, GrUU 10/1998 rd och RP 1/1998 rd). Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Nicefördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen

om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem (1/2002) har stiftats i vanlig lagstiftningsordning.

Det anslutningsfördrag som denna proposition gäller innehåller till följd av utvidgningen nödvändiga anpassningar av de fördrag som ligger till grund för unionen samt andra villkor för de nya medlemsstaternas anslutning. Anslutningsfördraget ändrar och kompletterar de gällande fördrag som ligger till grund för unionen. När fördraget om Finlands anslutning och Amsterdamfördraget hade antagits och satts i kraft trädde den nya grundlagen i kraft. Bestämmelserna i 1 § grundlagen om Finlands suveränitet avviker något från suveränitetsbestämmelserna i den gamla regeringsformen. Därför måste det aktuella anslutningsfördraget i första hand bedömas utifrån de nya grundlagsbestämmelserna och först i andra hand med avseende på lagarna om sättande i kraft av anslutningsfördraget och Amsterdamfördraget (GrUU 38/2001 rd).

Tolkningen av bestämmelsen om suveränitet i 1 § 1 mom. grundlagen måste beakta Finlands medlemskap i ett flertal internationella organisationer. Bestämmelsen om Finlands suveränitet skall granskas i skenet av Finlands internationella förpliktelser och särskilt med beaktande av Finlands medlemskap i Europeiska unionen. Som medlem i Europeiska unionen utövar Finland en del av sin suveränitet tillsammans med andra suveräna medlemsstater till nytta för det europeiska samarbetet. Sådana internationella förpliktelser som är sedvanliga i modernt internationellt samarbete och som bara i ringa utsträckning påverkar statens suveränitet kan inte direkt anses strida mot grundlagens bestämmelser om suveränitet. Finlands medlemskap i Europeiska unionen har inneburit inskränkningar i suveräniteten inom olika myndighetssektorer. Frågan om att föra över kompetens på unionens institutioner är dock enligt grundlagsutskottets utlåtandep Praxis en sak som a priori gäller suveräniteten som den definieras i grundlagen. Mindre justeringar av unionens uppgifter t.ex. utifrån den kompetens som unionen redan nu innehar kan dock i vissa fall stå i samklang med grundlagsbestämmelserna om Finlands suveränitet

(RP 1/1998 rd, GruUU 38/2001 rd).

Ändringarna i anslutningsakten gällande institutionerna baserar sig på Nicefördragets protokoll om utvidgningen av Europeiska unionen samt på de av medlemsstaterna antagna förklaringar om utvidgningen av Europeiska unionen och om tröskeln för kvalificerad majoritet och antalet röster för en blockerande minoritet i den växande unionen som fogats till slutakten i Nicefördraget. De ändringar som skall företas inför utvidgningen och som gäller det antal företrädare i Europaparlamentet som skall väljas i varje medlemsstat och det sammanlagda antalet företrädare, vägningen av rösterna i rådet samt kommissionens storlek och sammansättning ingår i protokollet till Nicefördraget. Bestämmelserna om institutionerna i anslutningsakten förändrar inte i väsentliga delar Finlands ställning inom beslutsfattandet i unionen jämfört med de skyldigheter som följer av Nicefördraget. Institutionella ändringar har inte betraktats som problematiska med avseende på grundlagen (RP 93/2001 rd, GruUU 38/2001 rd).

I artikel 6.2 andra stycket i anslutningsakten nämns de avtal som de nya medlemsstaterna tillträder genom ett protokoll som rådet enhälligt på medlemsstaternas vägnar ingår med de tredje länderna eller de internationella organisationerna i fråga. Eftersom de avtal som avses i stycket är blandavtal, innebär bestämmelsen att en begränsad del av medlemsstaternas traktatkompetens överläts till rådet. Enligt grundlagsutskottets ställningstaganden kan en institution som inrättats med stöd av ett fördrag ges behörighet att anpassa, men inte ändra fördraget. Tillåtna anpassningar bör i materiellt hänseende vara sådana att de inte påverkar fördragets karaktär, men inte heller gäller ärenden som enligt grundlagen kräver riksdagens samtycke (GruUU 38/2001 rd, GruUU 51/2001 rd). I ljuset av tidigare praxis är anpassningsprotokollet för de nya ländernas anslutning sådana som avses ovan och rådet beslutar enhälligt om dem. En sådan begränsad överlåtelse av traktatkompetensen till rådet påverkar statens suveränitet bara i ringa utsträckning. Enligt regeringen står bestämmelsen inte i strid med grundlagens bestämmelser om suveränitet.

Anslutningsfördraget och de lagar som hör samman med det innehåller sålunda inte bestämmelser som berör grundlagen så som avses i dess 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. Regeringen anser att anslutningsfördraget kan godkännas med enkel majoritet och att förslaget till lag om sättande i kraft av det samt förslagen till lagar om upphävande av lagarna om sättande i kraft av Europaavtalen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning. Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås

att Riksdagen godkänner det i Aten den 16 april 2003 ingångna fördraget mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Repu-

bliken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen.

Eftersom fördraget innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

1.**Lag****om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning till Europeiska unionen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Aten den 16 april 2003 ingångna fördraget mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken

Slovakien om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2.

Lag

om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Tjeckien och i anpassningsprotokollet som hör samman med det

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 26 april 2002 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Tjeckien och i anpassningsprotokollet som hör samman med det (333/2002).

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

3.**Lag****om upphävande av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Estland**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 19 januari 1996 om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Estland (60/1998).

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

4.**Lag****om upphävande av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med
Lettland**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 15 mars 1996 om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Lettland (62/1998).

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

5.**Lag****om upphävande av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Litauen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 19 januari 1996 om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Litauen (64/1998).

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

6.**Lag**

om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Ungern och i anpassningsprotokollet som hör samman med det

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 26 april 2002 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Ungern och i anpassningsprotokollet som hör samman med det (334/2002).

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

7.

Lag**om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Polen och i anpassningsprotokollet som hör samman med det**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 26 april 2002 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Polen och i anpassningsprotokollet som hör samman med det (330/2002).

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

8.**Lag****om upphävande av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Slovenien**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 10 januari 1997 om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Slovenien (46/1999).

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

9.**Lag**

om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Slovakien och i anpassningsprotokollet som hör samman med det

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs lagen den 26 april 2002 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Slovakien och i anpassningsprotokollet som hör samman med det (332/2002).

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 3 oktober 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

FÖRDRAGET
om anslutning till Europeiska unionen 2003

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

A.	Fördrag mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen....	166
B.	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen	175
Del ett:	Principer	175
Del två:	Anpassning av fördragen	179
	<i>Avdelning I: Institutionella bestämmelser.....</i>	<i>179</i>
	Kapitel 1: Europaparlamentet	179
	Kapitel 2: Rådet	180
	Kapitel 3: Domstolen.....	181
	Kapitel 4: Ekonomiska och sociala kommittén.....	181
	Kapitel 5: Regionkommittén.....	181
	Kapitel 6: Vetenskapliga och tekniska kommittén.....	182
	Kapitel 7: Europeiska centralbanken.....	182
	<i>Avdelning II: Andra anpassningar</i>	<i>182</i>
Del tre:	Permanent bestämmelser	183
	<i>Avdelning I: Anpassning av institutionernas rättsakter</i>	<i>183</i>
	<i>Avdelning II: Andra bestämmelser</i>	<i>183</i>
Del fyra:	Tillfälliga bestämmelser	183
	<i>Avdelning I: Övergångsbestämmelser</i>	<i>183</i>
	<i>Avdelning II: Andra bestämmelser</i>	<i>190</i>

Del fem:	Genomförandebestämmelser för denna akt	192
	<i>Avdelning I: Upprättande av institutioner och organ</i>	192
	<i>Avdelning II: Tillämpning av institutionernas rättsakter.....</i>	194
	<i>Avdelning III: Slutbestämmelser</i>	195

Protokoll

Protokoll nr 1	om ändringar av Europeiska investeringsbankens stadga	196
Protokoll nr 2	om omstruktureringen av den tjeckiska stålindustrin.....	199
Protokoll nr 3	om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden i Cypern.....	208
Protokoll nr 4	om kärnkraftverket Ignalina i Litauen.....	215
Protokoll nr 5	om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen.....	218
Protokoll nr 6	om förvärv av fritidsbostäder i Malta	219
Protokoll nr 7	om abort i Malta.....	220
Protokoll nr 8	om omstruktureringen av den polska stålindustrin.....	221
Protokoll nr 9	om reaktorerna 1 och 2 vid kärnkraftverket Bohunice V1 i Slovakien.....	230
Protokoll nr 10	om Cypern.....	231

Slutakt

I.	Slutaktens text	233
II.	Förklaringar antagna av de befullmäktigade ombuden.....	237
	1. Gemensam förklaring: Ett Europa	237
	2. Gemensam förklaring om Europeiska gemenskapernas domstol.....	238
III.	Övriga förklaringar	238
A.	<i>Gemensamma förklaringar: De nuvarande medlemsstaterna/Estland</i>	240
	3. Gemensam förklaring om jakt på brunbjörn i Estland	240
B.	<i>Gemensamma förklaringar: Olika nuvarande medlemsstater/olika nya medlemsstater</i>	240
	4. Gemensam förklaring av Tjeckien och Österrike om deras bilaterala avtal om kärnkraftverket Temelin.....	240
C.	<i>Gemensamma förklaringar av de nuvarande medlemsstaterna</i>	240
	5. Förklaring om landsbygdsutveckling	240
	6. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Tjeckien	241
	7. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Estland.....	241
	8. Förklaring om oljeskiffer, den inre marknaden för el och Europaparla- mentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om ge- mensamma regler för den inre marknaden för el (eldirektivet): Estland.....	242
	9. Förklaring om Estlands och Litauens fiskeverksamhet i Svalbard- området	242
	10. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Lettland	243
	11. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Litauen	243

12.	Förklaring om persontransitering landvägen mellan Kaliningrad-området och andra delar av Ryska federationen.....	243
13.	Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Ungern.....	243
14.	Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Malta.....	244
15.	Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Polen.....	244
16.	Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Slovenien.....	244
17.	Förklaring om utvecklingen av transeuropeiska nät i Slovenien	244
18.	Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Slovakien.....	245
D.	<i>Gemensamma förklaringar av olika nuvarande medlemsstater</i>	245
19.	Gemensam förklaring av Tyskland och Österrike om fri rörlighet för arbetstagare: Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien	245
20.	Gemensam förklaring av Tyskland och Österrike om övervakning av kärnsäkerhet	245
E.	<i>Allmän gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna</i>	245
21.	Allmän gemensam förklaring	245
F.	<i>Gemensamma förklaringar av olika nya medlemsstater</i>	246
22.	Gemensam förklaring av Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien om artikel 38 i anslutningsakten	246
23.	Gemensam förklaring av Ungern och Slovenien om bilaga X, kapitel 7, punkt 1 a ii och bilaga XIII, kapitel 6, punkt 1 a i till anslutningsakten	246
G.	<i>Förklaringar av Tjeckien</i>	247
24.	Förklaring av Tjeckien om transportpolitik.....	247
25.	Förklaring av Tjeckien om arbetstagare	247
26.	Förklaring av Tjeckien om artikel 35 i EU-fördraget	247
H.	<i>Förklaringar av Estland</i>	248
27.	Förklaring av Estland om stål	248
28.	Förklaring av Estland om fiskeri	248
29.	Förklaring av Estland om Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC)	248
30.	Förklaring av Estland om livsmedelssäkerhet	248
I.	<i>Förklaringar av Lettland</i>	249
31.	Förklaring av Lettland om vägning av röster i rådet	249
32.	Förklaring av Lettland om fiskeri	249
33.	Förklaring av Lettland om artikel 142a i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken	249
J.	<i>Förklaringar av Litauen</i>	250
34.	Förklaring av Litauen om litauisk fiskeriverksamhet i Nordostatlantiska fiskerikommissionens regleringsområde (NEAFC)	250
K.	<i>Förklaringar av Malta</i>	250
35.	Förklaring av Malta om neutralitet.....	250
36.	Förklaring av Malta om öregionen Gozo	250
37.	Förklaring av Malta om bevarande av nollprocentsatsen för mervärdesskatt	251

<i>L.</i>	<i>Förklaringar av Polen</i>	251
38.	Förklaring av Polen om konkurrenskraften för polsk produktion av vissa fruktsorter.....	251
39.	Förklaring av Polens regering om allmän moral	252
40.	Förklaring av Polens regering om tolkningen av undantaget från kraven i direktiv 2001/82/EG och direktiv 2001/83/EG	252
<i>M.</i>	<i>Förklaringar av Slovenien</i>	252
41.	Förklaring av Slovenien om Sloveniens framtida regionala indelning....	252
42.	Förklaring av Slovenien om den inhemska slovenska biarten <i>Apis mellifera Carnica</i> (kranjska cebela)	253
<i>N.</i>	<i>Förklaringar av Europeiska gemenskapernas kommission</i>	253
43.	Förklaring av Europeiska gemenskapernas kommission om den allmänna ekonomiska skyddsklausulen, skyddsklausulen för den inre marknaden och skyddsklausulen för rättsliga och inrikes frågor.....	253
44.	Förklaring av Europeiska gemenskapernas kommission om slutsatserna från anslutningskonferensen med Lettland	254
<i>IV.</i>	<i>Skriftväxling mellan Europeiska unionen och Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som skall antas under tiden fram till anslutningen</i>	255
<i>Bilagor I–XVIII</i>		(Band II–V)

FÖRDRAG

mellan

**Konungariket Belgien,
Konungariket Danmark,
Förbundsrepubliken Tyskland,
Republiken Grekland,
Konungariket Spanien,
Republiken Frankrike,
Irland,
Republiken Italien,
Storhertigdömet Luxemburg,
Konungariket Nederländerna,
Republiken Österrike,
Republiken Portugal,
Republiken Finland,
Konungariket Sverige,
Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland
(Europeiska unionens medlemsstater)**

och

**Republiken Tjeckien,
Republiken Estland,
Republiken Cypern,
Republiken Lettland,
Republiken Litauen,
Republiken Ungern,
Republiken Malta,
Republiken Polen,
Republiken Slovenien,
Republiken Slovakien**

Om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG,

REPUBLIKEN TJECKIENS PRESIDENT,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT,

REPUBLIKEN ESTLANDS PRESIDENT,
REPUBLIKEN GREKLANDS PRESIDENT,
HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN,
REPUBLIKEN FRANKRIKES PRESIDENT,
IRLANDS PRESIDENT,
REPUBLIKEN ITALIENS PRESIDENT,
REPUBLIKEN CYPERNS PRESIDENT,
REPUBLIKEN LETTLANDS PRESIDENT,
REPUBLIKEN LITAUENS PRESIDENT,
HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG,
REPUBLIKEN UNGERNS PRESIDENT,
MALTAS PRESIDENT,
HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA,
REPUBLIKEN ÖSTERRIKES FÖRBUNDSPRESIDENT,
REPUBLIKEN POLENS PRESIDENT,
REPUBLIKEN PORTUGALS PRESIDENT,
REPUBLIKEN SLOVENIENS PRESIDENT,
REPUBLIKEN SLOVAKIENS PRESIDENT,
REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT,
KONUNGARIKET SVERIGES REGERING,
HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STOR-
BRITANNIEN OCH NORDIRLAND,
SOM GEMENSAMT ÖNSKAR fullfölja förverkligandet av målen i de fördrag som ligger
till grund för Europeiska unionen,
SOM ÄR FAST BESLUTNA att i fördragens anda fortsätta att utveckla en allt fastare sam-
manslutning mellan Europas folk på den grund som redan är lagd,
SOM BEAKTAR att artikel 49 i Fördraget om Europeiska unionen ger europeiska stater
möjlighet att bli medlemmar i unionen,

SOM BEAKTAR att Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien har ansökt om medlemskap i unionen,

SOM BEAKTAR att Europeiska unionens råd, efter att ha hört kommissionen och inhämtat Europaparlamentets samtycke, uttalat sig för att dessa stater skall bli medlemmar,

HAR BESLUTAT att genom en gemensam överenskommelse fastställa vilka villkor som skall gälla för denna anslutning och vilka anpassningar som skall göras i de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och har för detta ändamål som befullmäktigade utsett:

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG,

Guy VERHOFSTADT
Premiärminister
Louis MICHEL
Vice premiärminister och utrikesminister

REPUBLIKEN TJECKIENS PRESIDENT,

Václav KLAUS
President
Vladimír ŠPIDLA
Premiärminister
Cyril SVOBODA
Vice premiärminister och utrikesminister
Pavel TELICKA
Chef för Republiken Tjeckiens delegation vid förhandlingarna om anslutning till Europeiska unionen och ambassadör och chef för Republiken Tjeckiens beskickning vid Europeiska gemenskaperna

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK,

Anders Fogh RASMUSSEN
Statsminister
Per Stig MØLLER
Utrikesminister

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT,

Gerhard SCHRÖDER
Förbundskansler
Joseph FISCHER
Förbundsutrikesminister samt ställföreträdande förbundskansler

REPUBLIKEN ESTLANDS PRESIDENT,

Arnold RÜÜTEL
President
Kristiina OJULAND
Utrikesminister

REPUBLIKEN GREKLANDS PRESIDENT,

Konstantinos SIMITIS
Premiärminister
Giorgos PAPANDREOU
Utrikesminister
Tassos GIANNITSIS
Biträdande utrikesminister

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN,

José Maria AZNAR LÓPEZ
Ministerpresident
Ana PALACIO VALLELERSUNDI
Utrikesminister

REPUBLIKEN FRANKRIKES PRESIDENT,

Jean-Pierre RAFFARIN
Premiärminister
Dominique GALOUZEAU DE VILLEPIN
Utrikesminister
Noëlle LENOIR
Biträdande utrikesminister, med ansvar för Europafrågor

IRLANDS PRESIDENT,

Bertie AHERN
Premiärminister (Taoiseach)
Brian COWEN
Utrikesminister

REPUBLIKEN ITALIENS PRESIDENT,

Silvio BERLUSCONI
Premiärminister
Franco FRATTINI
Utrikesminister

REPUBLIKEN CYPERNS PRESIDENT,

Tassos PAPADOPOULOS
President
George IACOVOU
Utrikesminister

REPUBLIKEN LETTLANDS PRESIDENT,

Vaira VIKE-FREIBERGA
President
Einars REPŠE

Premiärminister
Sandra KALNIETE
Utrikesminister
Andris KESTERIS
Chefsförhandlare för Republiken Lettlands anslutning till Europeiska unionen, biträdande
statssekreterare vid Utrikesdepartementet

REPUBLIKEN LITAUENS PRESIDENT,

Algirdas Mykolas BRAZAUSKAS
Premiärminister
Antanas VALIONIS
Utrikesminister

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG,

Jean-Claude JUNCKER
Premiärminister, Ministre d'Etat
Lydie POLFER
Utrikes- och utrikeshandelsminister

REPUBLIKEN UNGERNS PRESIDENT,

Péter MEDGYESSY
Premiärminister
László KOVÁCS
Utrikesminister
Endre JUHÁSZ
Republiken Ungerns ambassadör vid Europeiska unionen, Chefsförhandlare för Republiken
Ungerns anslutning till Europeiska unionen

MALTAS PRESIDENT,

The Hon Edward FENECH ADAMI
Premiärminister
The Hon Joe BORG
Utrikesminister
Richard CACHIA CARUANA
Chef för förhandlingsdelegationen

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA,

Jan Pieter BALKENENDE
Premiärminister
Jakob Gijsbert de HOOP SCHEFFER
Utrikesminister

REPUBLIKEN ÖSTERRIKES FÖRBUNDSPRESIDENT,

Wolfgang SCHÜSSEL
Förbundskansler
Benita FERRERO-WALDNER

Förbundsutrikesminister
REPUBLIKEN POLENS PRESIDENT,

Leszek MILLER
Premiärminister
Włodzimierz CIMOSZEWICZ
Utrikesminister
Danuta HÜBNER
Statssekreterare vid utrikesministeriet

REPUBLIKEN PORTUGALS PRESIDENT,

José Manuel DURÃO BARROSO
Premiärminister
António MARTINS DA CRUZ
Utrikesminister

REPUBLIKEN SLOVENIENS PRESIDENT,

Janez DRNOVŠEK
President
Anton ROP
Premiärminister
Dimitrij RUPEL
Utrikesminister

REPUBLIKEN SLOVAKIENS PRESIDENT,

Rudolf SCHUSTER
President
Mikuláš DZURINDA
Premiärminister
Eduard KUKAN
Utrikesminister
Ján FIGEL
Chefsförhandlare för Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT,

Paavo LIPPONEN
Statsminister
Jari VILÉN
Utrikeshandelsminister

KONUNGARIKET SVERIGES REGERING,

Göran PERSSON
Statsminister
Anna LINDH
Utrikesminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STOR-BRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

The Rt. Hon Tony BLAIR

Premiärminister

The Rt. Hon Jack STRAW

Utrikes- och samväldesminister

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

1. Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien blir härmed medlemmar i Europeiska unionen och parter i de fördrag som ligger till grund för unionen, enligt den lydelse som fördragen har efter ändringar och tillägg.

2. Villkoren för anslutningen och de anpassningar i unionens grundläggande fördrag som den medför anges i den anslutningsakt som finns bifogad detta fördrag. Bestämmelserna i anslutningsakten skall utgöra en integrerad del av detta fördrag.

3. De bestämmelser i fördragen enligt punkt 1 som gäller rättigheter och skyldigheter för medlemsstaterna eller uppgifter och befogenheter för unionens institutioner skall tillämpas på detta fördrag.

Artikel 2

1. Detta fördrag skall ratificeras av de höga fördragsslutande parterna i enlighet med deras respektive konstitutionella krav. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Italiens regering senast den 30 april 2004.

2. Detta fördrag träder i kraft den 1 maj 2004 förutsatt att alla ratifikationsinstrument har deponerats före den dagen.

Om någon av de stater som anges i artikel 1.1 inte deponerar sitt ratifikationsinstrument i rätt tid skall fördraget träda i kraft för de stater som har deponerat sina instrument. I så fall skall Europeiska unionens råd genom enhälligt beslut omedelbart göra de nödvändiga anpassningarna av artikel 3 i detta fördrag, av artiklarna 1, 6.6, 11–15, 18, 19, 25, 26, 29–31, 33–35, 46–49, 58 och 61 i anslutningsakten, av bilagorna II–XV, av tilläggen till den akten samt av protokollen 1–10 som bifogats denna. Rådet kan också genom enhälligt beslut upphäva eller ändra sådana bestämmelser i anslutningsakten och dess bilagor, tillägg och protokoll som uttryckligen hänvisar till en stat som inte har deponerat sitt ratifikationsinstrument.

3. Trots vad som föreskrivs i punkt 2 kan unionens institutioner före anslutningen besluta åtgärder enligt artiklarna 6.2 andra stycket, 6.6 andra stycket, 6.7 andra och tredje styckena, 6.8 andra och tredje styckena, 6.9 tredje stycket, 21, 23, 28.1, 32.5, 33.1, 33.4, 33.5, 38, 39, 41, 42 och 55–57 i anslutningsakten, bilagorna III–XIV till den akten samt protokoll 2, artikel 6 i protokoll 3, artikel 2.2 i protokoll 4, protokoll 8 och artiklarna 1, 2 och 4 i protokoll 10 som bifogats denna. Dessa åtgärder skall träda i kraft under förutsättning att detta fördrag träder i kraft och då samtidigt med fördraget.

Artikel 3

Detta fördrag, som har upprättats i ett enda original på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven hos Italiens regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av de andra signatärmakternas regeringar.

SOM BEKRÄFTELSE PÅ DETTA har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta fördrag.

Som skedde i Aten den sextonde april tjugohundratre

Guy VERHOFSTADT
Louis MICHEL

Václav KLAUS,
Vladimír ŠPIDLA,
Cyril SVOBODA,
Pavel TELICKA

Anders Fogh RASMUSSEN,
Stig MØLLER

Gerhard SCHRÖDER,
Joseph FISCHER

Arnold RÜÜTEL,
Kristiina OJULAND

Konstantinos SIMITIS,
Giorgos PAPANDREOU,
Tassos GIANNITSIS

José Maria AZNAR LÓPEZ,
Ana PALACIO VALLELERSUNDI

Jean-Pierre RAFFARIN,
Dominique GALOUZEAU DE VILLEPIN,
Noëlle LENOIR

Bertie AHERN,
Brian COWEN

Silvio BERLUSCONI,
Franco FRATTINI

Tassos PAPADOPOULOS,
George IACOVOU

Vaira VIKE-FREIBERGA,
Einars REPŠE,
Sandra KALNIETE,
Andris KESTERIS

Algirdas Mykolas BRAZAUSKAS,
Antanas VALIONIS

Jean-Claude JUNCKER,
Lydie POLFER

Péter MEDGYESSY,
László KOVÁCS,
Endre JUHÁSZ

Edward FENECH ADAMI,
Joe BORG,
Richard CACHIA CARUANA

Jan Pieter BALKENENDE,
Jakob Gijsbert de HOOP SCHEFFER

Wolfgang SCHÜSSEL,
Benita FERRERO-WALDNER

Leszek MILLER,
Włodzimierz CIMOSZEWICZ,
Danuta HÜBNER

José Manuel DURÃO BARROSO,
António MARTINS DA CRUZ

Janez DRNOVŠEK,
Anton ROP,
Dimitrij RUPEL

Rudolf SCHUSTER,
Mikuláš DZURINDA,
Eduard KUKAN,
Ján FIGEL

Paavo LIPPONEN,
Jari VILÉN

Göran PERSSON,
Anna LINDH

Tony BLAIR,
Jack STRAW

AKT

om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen

DEL ETT

PRINCIPER

Artikel 1

I denna anslutningsakt menas med

— *grundläggande fördrag*:

a) Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget) och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget) med de tillägg och ändringar som gjorts genom fördrag eller andra rättsakter som trätt i kraft före denna anslutning,

b) Fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) med de tillägg och ändringar som gjorts genom fördrag eller andra rättsakter som trätt i kraft före denna anslutning,

— *nuvarande medlemsstater*: Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland,

— *unionen*: den europeiska union som upprättats genom EU-fördraget,

— *gemenskapen*: den ena av eller båda de gemenskaper som anges i första strecksatsen, allt efter omständigheterna,

— *nya medlemsstater*: Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien,

— *institutioner*: de institutioner som upprättats genom de grundläggande fördragen.

Artikel 2

Från och med dagen för anslutningen skall bestämmelserna i de grundläggande fördragen och i rättsakter som har antagits av institutionerna och Europeiska centralbanken före anslutningen vara bindande för de nya medlemsstaterna och skall tillämpas i dessa på de villkor som anges i de fördragen och i denna anslutningsakt.

Artikel 3

1. Bestämmelserna i Schengenregelverket, som det införlivats inom Europeiska unionens ramar genom det protokoll som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat "Schengenprotokollet"), och i de rättsakter som grundas på detta eller på annat sätt har samband med

detta, enligt förteckningen i bilaga I till denna anslutningsakt, samt i eventuella ytterligare sådana rättsakter som kan komma att antas före anslutningen, skall vara bindande för och tillämpas i de nya medlemsstaterna från och med dagen för anslutningen.

2. De bestämmelser i Schengenregelverket, som det införlivats inom Europeiska unionens ramar, och i rättsakter som grundas på detta eller på annat sätt har samband med detta, vilka inte avses i punkt 1 skall visserligen vara bindande för de nya medlemsstaterna från och med dagen för anslutningen men skall inte tillämpas i en ny medlemsstat förrän efter beslut av rådet när det i enlighet med tillämpliga Schengenutvärderingsförfaranden har kontrollerats att de nödvändiga villkoren för tillämpning av samtliga delar av regelverket är uppfyllda i den nya medlemsstaten, och efter det att Europaparlamentet har hört.

Rådet skall fatta sitt beslut med enhällighet bland de medlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater för vilka tillämpningen av de bestämmelser som avses i detta stycke redan har inletts och företrädaren för regeringen i den medlemsstat för vilken tillämpningen av bestämmelserna skall inledas. De rådsmedlemmar som företräder regeringarna i Irland och i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall delta i sådana beslut i den mån de hänför sig till de bestämmelser i Schengenregelverket och i rättsakter som grundas på detta eller som på annat sätt har samband med detta i vilka dessa medlemsstater deltar.

3. De avtal som rådet har ingått enligt artikel 6 i Schengenprotokollet skall vara bindande för de nya medlemsstaterna från och med dagen för anslutningen.

4. När det gäller sådana konventioner eller instrument på området för rättsliga och inrikes frågor som är oskiljaktigt förenade med förverkligandet av målen i EU-fördraget förbinder sig de nya medlemsstaterna

— att ansluta sig till dem som vid tidpunkten för anslutningen är öppna för underteck-

nande av de nuvarande medlemsstaterna samt till dem som rådet har utarbetat enligt avdelning VI i EU-fördraget och rekommenderat medlemsstaterna att anta,

— att införa administrativa eller andra arrangemang som motsvarar dem som de nuvarande medlemsstaterna eller rådet har antagit vid dagen för anslutningen, för att underlätta praktiskt samarbete mellan medlemsstaternas institutioner och organisationer på området för rättsliga och inrikes frågor.

Artikel 4

Var och en av de nya medlemsstaterna skall delta i den ekonomiska och monetära unionen från och med dagen för anslutningen som medlemsstat med undantag i enlighet med artikel 122 i EG-fördraget.

Artikel 5

1. Genom denna anslutningsakt ansluter sig de nya medlemsstaterna till de beslut och avtal som företrädarna för medlemsstaternas regeringar har fattat eller ingått vid sammanträden i rådet. De förbinder sig att från och med dagen för anslutningen ansluta sig till alla andra avtal som de nuvarande medlemsstaterna har ingått och som gäller unionens funktion eller som har samband med unionens verksamhet.

2. De nya medlemsstaterna förbinder sig att ansluta sig till de konventioner som avses i artikel 293 i EG-fördraget eller som är oskiljaktigt förenade med förverkligandet av målen i EG-fördraget samt att även ansluta sig till de protokoll om domstolens tolkning av konventionerna som de nuvarande medlemsstaterna har undertecknat, och för detta ändamål förbinder de sig att inleda förhandlingar med de nuvarande medlemsstaterna om nödvändig anpassning av dessa texter.

3. De nya medlemsstaterna skall ha samma ställning som de nuvarande när det gäller förklaringar, resolutioner eller andra ståndpunkter av Europeiska rådet eller av rådet

samt förklaringar, resolutioner eller andra ståndpunkter som medlemsstaterna efter gemensam överenskommelse har antagit i frågor om gemenskapen eller unionen; de kommer följaktligen att beakta de principer och riktlinjer som kommer till uttryck i dessa förklaringar, resolutioner eller andra ståndpunkter och kommer att göra vad som behövs för att säkerställa genomförandet.

Artikel 6

1. Sådana avtal eller konventioner, som ingåtts eller provisoriskt tillämpas av gemenskapen, eller avtal eller konventioner enligt artikel 24 eller artikel 38 i EU-fördraget, med en eller flera tredje stater, med en internationell organisation eller med en medborgare i tredje stat, skall vara bindande för de nya medlemsstaterna på de villkor som anges i de grundläggande fördragen och denna anslutningsakt.

2. På de villkor som anges i denna anslutningsakt förbinder sig de nya medlemsstaterna att ansluta sig till de avtal eller konventioner som de nuvarande medlemsstaterna har ingått eller provisoriskt tillämpar tillsammans med gemenskapen och att ansluta sig till de avtal som de staterna har ingått och som har samband med sådana avtal eller konventioner.

De nya medlemsstaternas anslutning till de avtal eller konventioner som avses i punkt 6 nedan samt till de avtal med Chile, Kina, Mercosur, Schweiz och Vitryssland som har ingåtts eller undertecknats av gemenskapen tillsammans med medlemsstaterna skall godkännas genom att protokoll till sådana avtal eller konventioner ingås mellan rådet, genom enhälligt beslut på medlemsstaternas vägnar, och det eller de tredje länderna eller den internationella organisationen i fråga. Detta förfarande skall inte påverka gemenskapens egen behörighet eller beröra fördelningen av befogenheter mellan gemenskapen och medlemsstaterna när det gäller ingående av sådana avtal i framtiden eller eventuella andra ändringar som inte har samband med anslutningen. Kommissionen skall på medlemssta-

ternas vägnar förhandla fram dessa protokoll på grundval av förhandlingsdirektiv som enhälligt godkänts av rådet, och i samråd med en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna. Den skall lägga fram ett utkast till protokollen för rådet, så att de kan ingås.

3. När de nya medlemsstaterna ansluter sig till de avtal och konventioner som avses i punkt 2 skall de få samma rättigheter och skyldigheter enligt dessa avtal och konventioner som de nuvarande medlemsstaterna.

4. Genom denna anslutningsakt ansluter sig de nya medlemsstaterna till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000¹.

5. De nya medlemsstaterna förbinder sig att på de villkor som anges i denna anslutningsakt ansluta sig till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 128 i det avtalet².

6. Från och med dagen för anslutningen, och i avvaktan på att de nödvändiga protokoll som avses i punkt 2 skall ingås, skall de nya medlemsstaterna tillämpa bestämmelserna i de avtal som de nuvarande medlemsstaterna och gemenskapen, tillsammans, har ingått med Algeriet, Armenien, Azerbajdzjan, Bulgarien, Egypten, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Georgien, Israel, Jordanien, Kazakstan, Kirgizistan, Kroatien, Libanon, Marocko, Mexiko, Moldavien, Rumänien, Ryska federationen, San Marino, Sydafrika, Sydkorea, Syrien, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Ukraina och Uzbekistan samt bestämmelserna i andra avtal som har ingåtts av de nuvarande medlemsstaterna tillsammans med gemenskapen före anslutningen.

¹ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

² EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

Eventuella ändringar i dessa avtal skall göras genom protokoll som ingås med motparterna i enlighet med bestämmelserna i punkt 2 andra stycket. Om protokollen inte har ingåtts vid dagen för anslutningen skall gemenskapen och medlemsstaterna inom ramen för sin respektive behörighet vidta nödvändiga åtgärder för att hantera situationen efter anslutningen.

7. Från och med dagen för anslutningen skall de nya medlemsstaterna tillämpa de bilaterala textilavtal och textilöverenskommelser som gemenskapen har ingått med tredje land.

De kvantitativa restriktioner som gemenskapen tillämpar på import av textil- och beklädnadsvaror skall anpassas för att ta hänsyn till de nya medlemsstaternas anslutning till gemenskapen. Gemenskapen kan i detta syfte före dagen för anslutningen förhandla fram ändringar i de bilaterala avtal och överenskommelser som avses ovan med de berörda tredje länderna.

Om ändringarna i de bilaterala textilavtalen och textilöverenskommelserna inte har trätt i kraft vid dagen för anslutningen skall gemenskapen göra de nödvändiga anpassningarna av sina bestämmelser om import av textil- och beklädnadsvaror från tredje land för att ta hänsyn till de nya medlemsstaternas anslutning till gemenskapen.

8. De kvantitativa restriktioner som gemenskapen tillämpar på import av stål och stålprodukter skall anpassas på grundval av de nya medlemsstaternas import under de senaste åren av stålprodukter med ursprung i de berörda leverantörländerna.

I detta syfte skall de nödvändiga ändringarna i de bilaterala stålavtal och stålöverenskommelser som gemenskapen ingått med tredje land förhandlas fram före dagen för anslutningen.

Om ändringarna av de bilaterala avtalen och överenskommelserna inte har trätt i kraft vid dagen för anslutningen skall bestämmelserna i första stycket gälla.

9. Från och med dagen för anslutningen skall de fiskeavtal som de nya medlemsstaterna ingått med tredje land förvaltas av gemenskapen.

De rättigheter och skyldigheter som de nya medlemsstaterna har genom dessa avtal skall inte påverkas under den period då bestämmelserna i dessa avtal provisoriskt bibehålls.

Så snart som möjligt och under alla omständigheter innan de avtal som avses i första stycket löpt ut skall lämpliga beslut om fortsättning av fiskeverksamheten enligt dessa avtal antas i varje enskilt fall av rådet, med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, varvid det även skall vara möjligt att förlänga vissa avtal med högst ett år.

10. Med verkan från och med dagen för anslutningen skall de nya medlemsstaterna frånträda alla frihandelsavtal med tredje land, inklusive Centraleuropeiska frihandelsavtalet.

I den mån avtal mellan en eller flera nya medlemsstater å ena sidan och ett eller flera tredje länder å andra sidan inte är förenliga med de skyldigheter som följer av denna anslutningsakt skall den eller de nya medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja de oförenligheter som konstaterats. Om en ny medlemsstat har svårigheter med att anpassa ett avtal som ingåtts med ett eller flera tredje länder före anslutningen skall den enligt villkoren i det avtalet frånträda det.

11. Genom denna anslutningsakt och på de villkor som anges i den ansluter sig de nya medlemsstaterna till de interna överenskommelser som ingåtts av de nuvarande medlemsstaterna för att genomföra de avtal eller konventioner som avses i punkterna 2 och 4-6.

12. De nya medlemsstaterna skall när så behövs vidta lämpliga åtgärder för att deras ställning i förhållande till internationella organisationer och sådana internationella avtal där också gemenskapen eller andra medlemsstater är parter skall anpassas till de rättighe-

ter och skyldigheter som följer av anslutningen till unionen.

I synnerhet skall de vid dagen för anslutningen eller så snart som möjligt därefter frånträda sådana internationella fiskeavtal och utträda ur sådana fiskeorganisationer som även gemenskapen är part i, om inte deras medlemskap har samband med något annat än fiske.

Artikel 7

Om inget annat föreskrivs i denna anslutningsakt får inte bestämmelserna i denna tillfälligt sättas ur kraft, ändras eller upphävas på annat sätt än genom det förfarande som anges i de grundläggande fördragen och som gör det möjligt att ändra de fördragen.

Artikel 8

De rättsakter som har antagits av institutionerna och som omfattas av övergångsbestämmelser i denna anslutningsakt skall behålla sin rättsliga status; i synnerhet skall förfarandena för ändring av dessa rättsakter gälla även i fortsättningen.

Artikel 9

De bestämmelser i denna anslutningsakt vars syfte eller verkan är att rättsakter antagna av institutionerna skall upphävas eller ändras, utom då det gäller en övergångsåtgärd, skall ha samma rättsliga status som de på detta sätt upphävd eller ändrade bestämmelserna och skall vara underkastade samma regler som dessa.

Artikel 10

De grundläggande fördragen och de rättsakter som antagits av institutionerna skall, som en övergångsåtgärd, tillämpas med de avvikelser som föreskrivs i denna anslutningsakt.

DEL TVÅ

ANPASSNING AV FÖRDRAGEN

AVDELNING I

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Europaparlamentet

Artikel 11

Med verkan från och med början av perioden 2004–2009 skall artikel 190.2 första stycket i EG-fördraget och artikel 108.2 första stycket i Euratomfördraget ersättas med följande:

"I varje medlemsstat skall följande antal företrädare i Europaparlamentet väljas:

Belgien.....	24
Tjeckien.....	24
Danmark.....	14
Tyskland.....	99
Estland.....	6
Grekland.....	24
Spanien.....	54
Frankrike.....	78
Irland.....	13
Italien.....	78
Cypern.....	6
Lettland.....	9
Litauen.....	13
Luxemburg.....	6
Ungern.....	24
Malta.....	5
Nederländerna.....	27
Österrike.....	18
Polen.....	54
Portugal.....	24
Slovenien.....	7
Slovakien.....	14
Finland.....	14
Sverige.....	19
Förenade kungariket.....	78"

KAPITEL 2

Rådet*Artikel 12*

1. Med verkan från och med den 1 november 2004 skall följande gälla:

a) I artikel 205 i EG-fördraget och i artikel 118 i Euratomfördraget

i) skall punkt 2 ersättas med följande:

"2. När rådets beslut skall fattas med kvalificerad majoritet skall medlemsstaternas röster vägas på följande sätt:

Belgien.....	12
Tjeckien.....	12
Danmark.....	7
Tyskland.....	29
Estland.....	4
Grekland.....	12
Spanien.....	27
Frankrike.....	29
Irland.....	7
Italien.....	29
Cypern.....	4
Lettland.....	4
Litauen.....	7
Luxemburg.....	4
Ungern.....	12
Malta.....	3
Nederländerna.....	13
Österrike.....	10
Polen.....	27
Portugal.....	12
Slovenien.....	4
Slovakien.....	7
Finland.....	7
Sverige.....	10
Förenade kungariket.....	29

Rådets beslut skall fattas med minst 232 röster från majoriteten av medlemsstaterna när beslutet enligt detta fördrag skall fattas på förslag från kommissionen.

I andra fall skall rådets beslut fattas med minst 232 röster från minst två tredjedelar av medlemsstaterna."

ii) Följande punkt skall läggas till:

"4. När rådet skall fatta ett beslut med kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning. Om detta villkor inte är uppfyllt, skall beslutet inte antas."

b) I artikel 23.2 i EU-fördraget skall tredje stycket ersättas med följande:

"Rådsmedlemmarnas röster skall vägas i enlighet med artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Rådets beslut skall fattas med minst 232 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna. När rådet skall fatta ett beslut med kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning. Om detta villkor inte är uppfyllt, skall beslutet inte antas."

c) I artikel 34 i EU-fördraget skall punkt 3 ersättas med följande:

"3. När rådet skall besluta med kvalificerad majoritet skall medlemmarnas röster vägas enligt artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, varvid åtminstone 232 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna skall krävas för beslut. När rådet skall fatta ett beslut med kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning. Om detta villkor inte är uppfyllt, skall beslutet inte antas."

2. Artikel 3.1 i det protokoll om utvidgningen av Europeiska unionen som fogats till EU-fördraget och EG-fördraget skall upphöra att gälla.

3. Om färre än tio nya medlemsstater ansluter sig till Europeiska unionen skall tröskeln för kvalificerad majoritet fastställas genom ett beslut av rådet genom tillämpning av

en strikt lineär, aritmetisk interpolering, med avrundning uppåt eller nedåt till närmaste röst, mellan 71 % för ett råd med 300 röster och 72,27 % för ett EU med 25 medlemsstater.

KAPITEL 3

Domstolen

Artikel 13

1. Artikel 9 första stycket i det protokoll om domstolens stadga som fogats till EU-fördraget, EG-fördraget och Euratomfördraget skall ersättas med följande:

"Den ny tillsättning av en del av domartjänsterna som skall äga rum vart tredje år skall avse omväxlande tretton och tolv domare."

2. Artikel 48 i det protokoll om domstolens stadga som fogats till EU-fördraget, EG-fördraget och Euratomfördraget skall ersättas med följande:

"Artikel 48

Förstainstansrätten skall ha tjugofem domare."

KAPITEL 4

Ekonomiska och sociala kommittén

Artikel 14

Artikel 258 andra stycket i EG-fördraget och artikel 166 andra stycket i Euratomfördraget skall ersättas med följande:

"Antalet ledamöter i kommittén skall vara följande:

Belgien.....	12
Tjeckien.....	12

Danmark.....	9
Tyskland.....	24
Estland.....	7
Grekland.....	12
Spanien.....	21
Frankrike.....	24
Irland.....	9
Italien.....	24
Cypern.....	6
Lettland.....	7
Litauen.....	9
Luxemburg.....	6
Ungern.....	12
Malta.....	5
Nederländerna.....	12
Österrike.....	12
Polen.....	21
Portugal.....	12
Slovenien.....	7
Slovakien.....	9
Finland.....	9
Sverige.....	12
Förenade kungariket.....	24"

KAPITEL 5

Regionkommittén

Artikel 15

Artikel 263 tredje stycket i EG-fördraget skall ersättas med följande:

"Antalet ledamöter i kommittén skall vara följande:

Belgien.....	12
Tjeckien.....	12
Danmark.....	9
Tyskland.....	24
Estland.....	7
Grekland.....	12
Spanien.....	21
Frankrike.....	24
Irland.....	9
Italien.....	24
Cypern.....	6
Lettland.....	7
Litauen.....	9

Luxemburg.....	6
Ungern.....	12
Malta.....	5
Nederländerna.....	12
Österrike.....	12
Polen.....	21
Portugal.....	12
Slovenien.....	7
Slovakien.....	9
Finland.....	9
Sverige.....	12
Förenade kungariket.....	24"

mellan de berörda inträdande nationella centralbankernas viktning och viktningen för de nationella centralbanker som redan är medlemmar av ECBS. Varje nationell centralbanks viktning i fördelningsnyckeln skall beräknas analogt med artikel 29.1 och i enlighet med artikel 29.2. De referensperioder som skall användas för statistiska uppgifter skall vara samma som de som tillämpades vid den senaste femårsjusteringen av viktningarna enligt artikel 29.3."

KAPITEL 6

Vetenskapliga och tekniska kommittén

Artikel 16

Artikel 134.2 första stycket i Euratomfördraget skall ersättas med följande:

"2. Kommittén skall ha 39 ledamöter som rådet utser efter att ha hört kommissionen."

KAPITEL 7

Europeiska centralbanken

Artikel 17

I protokoll nr 18 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall följande punkt läggas till i artikel 49:

"49.3 När ett eller flera länder blir medlemsstater och deras respektive nationella centralbanker blir en del av ECBS skall ECB:s tecknade kapital och högsta belopp för reservtillgångar som får föras över till ECB automatiskt ökas. Ökningen skall beräknas genom att respektive då gällande belopp multipliceras med kvoten, inom fördelningsnyckeln för det utvidgade kapitalet,

AVDELNING II

ANDRA ANPASSNINGAR

Artikel 18

I artikel 57.1 i EG-fördraget skall följande läggas till:

"I fråga om restriktioner som är i kraft enligt nationell lagstiftning i Estland och Ungern skall det relevanta datumet vara den 31 december 1999."

Artikel 19

Artikel 299.1 i EG-fördraget skall ersättas med följande:

"1. Detta fördrag skall gälla för Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland."

DEL TRE

PERMANENTA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

ANPASSNING AV INSTITUTIONERNAS
RÄTTSAKTER*Artikel 20*

De rättsakter som förtecknas i bilaga II till denna anslutningsakt skall anpassas på det sätt som anges i bilagan.

Artikel 21

Sådan anpassning som vid anslutningen behöver göras i de rättsakter som förtecknas i bilaga III till denna anslutningsakt skall utarbetas enligt riktlinjerna i den bilagan och enligt det förfarande och på de villkor som anges i artikel 57.

AVDELNING II

ANDRA BESTÄMMELSER

Artikel 22

De bestämmelser som förtecknas i bilaga IV till denna anslutningsakt skall tillämpas enligt de villkor som anges i den bilagan.

Artikel 23

På förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet får rådet enhälligt besluta om de anpassningar av bestämmelserna i denna anslutningsakt om den gemensamma jordbrukspolitiken som ändringar i gemenskapslagstiftningen kan motivera. Sådana anpassningar får göras före dagen för anslutningen.

DEL FYRA

TILLFÄLLIGA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 24

De bestämmelser som förtecknas i bilagorna V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII och XIV till denna anslutningsakt skall tillämpas i fråga om de nya medlemsstaterna enligt de villkor som anges i bilagorna.

Artikel 25

1. Med avvikelse från artikel 189 andra stycket i EG-fördraget och artikel 107 andra stycket i Euratomfördraget och med avseende på artikel 190.2 i EG-fördraget och artikel 108.2 i Euratomfördraget skall antalet platser i Europaparlamentet för de nya medlemsstaterna under perioden från och med dagen för anslutningen fram till början av Europaparlamentets mandatperiod 2004–2009 vara följande:

Tjeckien.....	24
Estland.....	6
Cypern.....	6
Lettland	9
Litauen.....	13
Ungern	24
Malta.....	5
Polen	54
Slovenien	7
Slovakien	14

2. Med avvikelse från artikel 190.1 i EG-fördraget och artikel 108.2 i Euratomfördraget skall Europaparlamentets företrädare för folken i de nya medlemsstaterna under perioden från och med dagen för anslutningen fram till början av Europaparlamentets mandatperiod 2004–2009 utses inom parlamenten i dessa stater på det sätt som var och en av dessa stater själv bestämmer.

Artikel 26

1. Följande bestämmelser skall gälla för perioden till och med den 31 oktober 2004:

a) Med avseende på artikel 205.2 i EG-fördraget och artikel 118.2 i Euratomfördraget:

När rådets beslut skall fattas med kvalificerad majoritet skall medlemsstaternas röster vägas på följande sätt:

Belgien.....	5
Tjeckien.....	5
Danmark.....	3
Tyskland.....	10
Estland.....	3
Grekland.....	5
Spanien.....	8
Frankrike.....	10
Irland.....	3
Italien.....	10
Cypern.....	2
Lettland.....	3
Litauen.....	3
Luxemburg.....	2
Ungern.....	5
Malta.....	2
Nederländerna.....	5
Österrike.....	4
Polen.....	8
Portugal.....	5
Slovenien.....	3
Slovakien.....	3
Finland.....	3
Sverige.....	4
Förenade kungariket.....	10

b) Med avseende på artikel 205.2 andra och tredje styckena i EG-fördraget och artikel 118.2 andra och tredje styckena i Euratomfördraget:

Rådets beslut skall fattas med minst

— 88 röster när beslutet enligt detta fördrag skall fattas på förslag från kommissionen,

— 88 röster från minst två tredjedelar av medlemsstaterna i andra fall.

c) Med avseende på artikel 23.2 tredje stycket andra meningen i EU-fördraget:

Rådets beslut skall fattas med minst 88 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna.

d) Med avseende på artikel 34.3 i EU-fördraget:

När rådet skall besluta med kvalificerad majoritet skall medlemmarnas röster vägas enligt artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, varvid åtminstone 88 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna skall krävas för beslut.

2. Om färre än tio nya medlemsstater ansluter sig till unionen skall tröskeln för kvalificerad majoritet för perioden till och med den 31 oktober 2004 fastställas genom beslut av rådet så att den kommer så nära som möjligt 71,26 % av det totala antalet röster.

Artikel 27

1. Alla tullar som beräknas enligt Gemensamma tulltaxan och eventuella tullmedgivanden i samband med dessa som gemenskapen tillämpar i handeln mellan de nya medlemsstaterna och tredje land skall räknas som intäkter av sådana "tullar enligt Gemensamma tulltaxan och andra avgifter" som avses i artikel 2.1 b i rådets beslut 2000/597/EG, Euratom om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel¹ eller i motsvarande bestämmelser i beslut som ersätter det beslutet.

2. För år 2004 skall det harmoniserade beräkningsunderlaget för mervärdesskatt och GNI-underlaget (GNI) för varje ny medlemsstat vilka avses i artikel 2.1 c och d i rådets beslut 2000/597/EG, Euratom vara lika med två tredjedelar av det årliga underlaget. Det

¹ EGT L 253, 7.10.2000, s. 42.

GNI-underlag för varje ny medlemsstat som skall beaktas vid beräkningen av finansieringen av den korrigering av obalanser i budgeten som Förenade kungariket har beviljats och som avses i artikel 5.1 i rådets beslut 2000/597/EG, Euratom skall också vara lika med två tredjedelar av det årliga underlaget.

3. För att fastställa den fasta satsen för 2004 enligt artikel 2.4 b i rådets beslut 2000/597/EG, Euroatom skall de begränsade beräkningsunderlagen för mervärdesskatt för de nya medlemsstaterna beräknas på grundval av två tredjedelar av deras icke-begränsade beräkningsunderlag för mervärdesskatt och två tredjedelar av deras GNI.

Artikel 28

1. Europeiska gemenskapernas allmänna budget för budgetåret 2004 skall anpassas för att ta hänsyn till anslutningen av de nya medlemsstaterna genom en ändringsbudget som skall träda i kraft den 1 maj 2004.

2. De tolv månatliga tolfte delarna av mervärdesskattbaserade och GNI-baserade medel som skall betalas av de nya medlemsstaterna enligt denna ändringsbudget samt de retroaktiva justeringarna av de månatliga tolfte delarna för perioden januari-april 2004 som endast gäller de nuvarande medlemsstaterna skall konverteras till åttiondelar som skall infordras under perioden maj-december 2004. De retroaktiva justeringarna som följer av en eventuell ändringsbudget som antas under 2004 skall också konverteras till lika stora delar som skall infordras under återstoden av året.

Artikel 29

Den första arbetsdagen i varje månad skall gemenskapen som tillfällig budgetmässig kompensation betala Tjeckien, Cypern, Malta och Slovenien år 2004, från och med dagen för anslutningen, en åttiondel och åren 2005 och 2006 en tolfte del av följande belopp, såsom en utgift i Europeiska gemenskapernas allmänna budget:

	2004 (miljoner euro, 1999 års priser)	2005	2006
Tjeckien	125,4	178,0	85,1
Cypern	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Slovenien	29,5	66,4	35,5

Artikel 30

Den första arbetsdagen i varje månad skall gemenskapen såsom en utgift i Europeiska gemenskapernas allmänna budget betala Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien år 2004, från och med dagen för anslutningen, en åttiondel och åren 2005 och 2006 en tolfte del av följande schablonbelopp ur den särskilda likviditetsfaciliteten:

	2004 (miljoner euro, 1999 års priser)	2005	2006
Tjeckien	174,7	91,55	91,55
Estland	15,8	2,9	2,9
Cypern	27,7	5,05	5,05
Lettland	19,5	3,4	3,4
Litauen	34,8	6,3	6,3
Ungern	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Polen	442,8	550,0	450,0
Slovenien	65,4	17,85	17,85
Slovakien	63,2	11,35	11,35

En miljard euro för Polen och 100 miljoner euro för Tjeckien som ingår i likviditetsfaciliteten för schablonbelopp skall beaktas vid alla beräkningar av fördelningen av medel ur strukturfonderna 2004–2006.

Artikel 31

1. De nya medlemsstater som förtecknas nedan skall betala följande belopp till den kol- och stålforskningsfond som avses i beslut 2002/234/EKSG av företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet av den 27 februari 2002 om de ekono-

miska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden¹:

(miljoner euro, löpande priser)

Tjeckien	39,88
Estland	2,5
Lettland	2,69
Ungern	9,93
Polen	92,46
Slovenien	2,36
Slovakien	20,11

2. Bidragen till Kol- och stålforskningsfonden skall betalas i fyra delar, med början 2006, alltid den första arbetsdagen i årets första månad, enligt följande:

2006: 15 %
2007: 20 %
2008: 30 %
2009: 35 %

Artikel 32

1. Om inte något annat föreskrivs i detta fördrag skall inga finansiella åtaganden enligt Phareprogrammet², Phares program för gränsöverskridande samarbete³, föranslutningsfonderna för Cypern och Malta⁴, ISPA-programmet⁵ eller Sapardprogrammet⁶ ingås till förmån för de nya medlemsstaterna efter den 31 december 2003. De nya medlemsstaterna skall från och med den 1 januari 2004 behandlas på samma sätt som de nuvarande medlemsstaterna vad beträffar utgifter under

de tre första rubrikerna i budgetplanen, enligt definitionen i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999¹, med förbehåll för de enskilda specifikationer och undantag som anges nedan eller som annars fastställs i detta fördrag. De maximala tilläggsanslagen för rubrikerna 1, 2, 3 och 5 i budgetplanen angående anslutningen fastställs i bilaga XV. Inga finansiella åtaganden under 2004 års budget får dock ingås för något av de berörda programmen eller organen förrän den berörda nya medlemsstatens anslutning ägt rum.

2. Punkt 1 skall inte gälla för utgifter under garantisektionen i Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket enligt artiklarna 2.1, 2.2 och 3.3 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken², vilka inte kommer att berättiga till gemenskapsfinansiering förrän efter dagen för anslutningen, i enlighet med artikel 2 i denna anslutningsakt.

Punkt 1 i denna artikel skall dock gälla för utgifter för landsbygdsutveckling under garantisektionen i Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket enligt artikel 47 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar³, med förbehåll för de villkor som fastställs i ändringen av den förordningen i bilaga II till denna anslutningsakt.

3. Med förbehåll för den sista meningen i punkt 1 kommer de nya medlemsstaterna från och med den 1 januari 2004 att medverka i gemenskapsprogram och -organ på samma villkor och under samma förutsättningar som de nuvarande medlemsstaterna med finansiering ur Europeiska gemenskapernas

¹ EGT L 79, 22.3.2000, s. 42.

² Förordning (EEG) nr 3906/89 (EGT L 375, 23.12.1989, s. 11), med senare ändringar.

³ Förordning (EG) nr 2760/98 (EGT L 345, 19.12.1998, s. 49), med senare ändringar.

⁴ Förordning (EG) nr 555/2000 (EGT L 68, 16.3.2000, s. 3), med senare ändringar.

⁵ Förordning (EG) nr 1267/1999 (EGT L 161, 26.6.1999, s. 73), med senare ändringar.

⁶ Förordning (EG) nr 1268/1999 (EGT L 161, 26.6.1999, s. 87).

¹ Interinstitutionellt avtal av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet (EGT C 172, 18.6.1999, s. 1).

² EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

³ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

allmänna budget. De villkor och förutsättningar som anges i associeringsrådets beslut och avtal och samförståndsavtal mellan Europeiska gemenskaperna och de nya medlemsstaterna beträffande deras medverkan i gemenskapsprogram och -organ skall med verkan från den 1 januari 2004 ersättas av de bestämmelser som styr de relevanta programmen och organen.

4. Om någon av de stater som avses i artikel 1.1 i anslutningsfördraget inte ansluter sig till gemenskapen under 2004 skall varje ansökan som görs av eller kommer från den berörda staten om finansiering genom utgifterna under de första tre rubrikerna i budgetplanen för 2004 vara ogiltig. I så fall skall det relevanta associeringsrådsbeslutet, avtalet eller samförståndsavtalet fortsätta att gälla för den staten under hela år 2004.

5. Om några åtgärder är nödvändiga för att underlätta övergången från föranslutningsordningen till den ordning som följer av tillämpningen av denna artikel, skall kommissionen anta de åtgärder som behövs.

Artikel 33

1. Från och med dagen för anslutningen skall upphandling, tecknande av kontrakt, fullgörande och utbetalningar av föranslutningsstöd enligt Phareprogrammet¹, Phares program för gränsöverskridande samarbete² och föranslutningsfonderna för Cypern och Malta³ förvaltas av genomförandeorgan i de nya medlemsstaterna.

¹ Förordning (EEG) nr 3906/89 (EGT L 375, 23.12.1989, s. 11), med senare ändringar.

² Förordning (EG) nr 2760/98 (EGT L 345, 19.12.1998, s. 49), med senare ändringar.

³ Förordning (EG) nr 555/2000 (EGT L 68, 16.3.2000, s. 3), med senare ändringar.

⁴ EGT L 232, 2.9.1999, s. 34.

Kommissionen skall genom ett beslut avstå från sin förhandskontroll av upphandling och tecknande av kontrakt efter en positiv bedömning enligt systemet för utvidgat decentraliserat genomförande (EDIS), i enlighet med de kriterier och villkor som fastställs i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1266/1999 om samordning av stödet till kandidatländerna inom ramen för föranslutningsstrategin och om ändring av förordning (EEG) nr 3906/89⁴.

Om detta kommissionsbeslut om att avstå från förhandskontrollen inte har fattats före dagen för anslutningen skall inga kontrakt som undertecknas mellan dagen för anslutningen och den dag då kommissionen fattar sitt beslut berättiga till föranslutningsstöd.

I undantagsfall får kommissionen dock, om kommissionens beslut om att avstå från förhandskontrollen försenas till efter dagen för anslutningen av skäl som inte kan tillskrivas myndigheterna i en ny medlemsstat, i vederbörligen motiverade fall anse att villkoren för föranslutningsstöd är uppfyllda när det gäller kontrakt som undertecknas mellan anslutningen och dagen för kommissionens beslut, och tillåta fortsatt genomförande av föranslutningsstödet under en begränsad period, med förbehåll för kommissionens förhandskontroll av upphandling och tecknande av kontrakt.

2. Övergripande budgetåtaganden som ingåtts före anslutningen enligt de finansiella föranslutningsinstrument som avses i punkt 1, inklusive ingående och registrering av därpå följande enskilda rättsliga åtaganden och utbetalningar efter anslutningen skall även fortsättningsvis styras av reglerna och föreskrifterna i de finansiella föranslutningsinstrumenten och belasta motsvarande budgetkapitel tills de berörda programmen och projekten har avslutats. Trots detta skall offentlig upphandling som inleds efter anslutningen genomföras i enlighet med de relevanta gemenskapsdirektiven.

3. Programplanering för det föranslutningsstöd som avses i punkt 1 skall genomfö-

ras för sista gången under det sista hela kalenderåret före anslutningen. Kontrakt för åtgärder enligt dessa program måste tecknas inom de följande två åren och utbetalningar göras enligt vad som fastställs i finansieringsavtalet¹, vanligtvis i slutet av det tredje året efter åtagandet. Inga förlängningar av perioden för tecknande av kontrakt skall beviljas. I särskilda, vederbörligen motiverade fall kan begränsad förlängning av varaktigheten beviljas i fråga om utbetalning.

4. För att garantera den erforderliga utförandet av de finansiella föranslutningsinstrument som avses i punkt 1 samt av ISPA-programmet² och en smidig övergång mellan de regler som är tillämpliga före anslutningen och de som är tillämpliga efter anslutningen får kommissionen vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att den nödvändiga stadseenliga personalstyrkan bibehålls i de nya medlemsstaterna under högst 15 månader efter anslutningen. Under denna period skall tjänstemän, som utplacerats på tjänster i de nya medlemsstaterna före anslutningen och som måste vara kvar i tjänst i dessa stater efter dagen för anslutningen, som ett undantag åtnjuta samma finansiella och materiella villkor som de som tillämpades av kommissionen före anslutningen, i enlighet med bilaga X till de tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper som fastställs i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68³. De administrativa utgifterna, inklusive löner för annan personal, som krävs för förvaltning av föranslutningsstödet skall under hela 2004 och fram till slutet av juli 2005 finansieras genom rubriken "Stödutgifter för verksamheten" (f.d. del B i budgeten) eller liknande rubriker för de finansiella instrument som avses i punkt 1 samt ISPA-programmet i de relevanta föranslutningsbudgetarna.

¹ I enlighet med Phares riktlinjer (SEK(1999) 1596, uppdaterade den 6.9.2002 genom C 3303/2).

² Förordning (EG) nr 1267/99 (EGT L 161, 26.6.1999, s. 73), med senare ändringar.

³ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 2265/2002 (EGT L 347, 20.12.2002, s. 1).

5. När projekt som godkänts enligt förordning (EG) nr 1268/1999 inte längre kan finansieras genom det instrumentet får de införlivas med programplaneringen för landsbygdsutvecklingen och finansieras genom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Om det behövs särskilda övergångsåtgärder i detta hänseende skall dessa antas av kommissionen i enlighet med förfarandena i artikel 50.2 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna¹.

Artikel 34

1. Mellan dagen för anslutningen och utgången av 2006 skall unionen tillhandahålla tillfälligt finansiellt stöd, nedan kallat "övergångsmekanismen", för de nya medlemsstaterna, så att de kan utveckla och förstärka sin administrativa förmåga att genomföra gemenskapslagstiftningen och kontrollera att den efterlevs samt främja ett inbördes utbyte av goda rutiner.

2. Stödet skall inriktas på det fortsatta behovet av att förstärka den institutionella kapaciteten på vissa områden genom åtgärder som inte kan finansieras ur strukturfonderna, i synnerhet på följande områden:

— Rättsliga och inrikes frågor (stärkande av rättsväsendet, kontroller vid de yttre gränserna, strategi mot korruption, stärkande av brottsbekämpningskapaciteten).

— Finansiell kontroll.

— Skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning.

— Den inre marknaden, inklusive tullunionen.

— Miljö.

¹ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1447/2001 (EGT L 198, 21.7.2001, s. 1).

— Veterinärmyndigheter och uppbyggnad av administrativ förmåga i samband med livsmedelssäkerhet.

— Strukturer för administration och kontroll inom jordbruket och landsbygdsutvecklingen, inklusive det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IACS).

— Kärnsäkerhet (förbättrande av effektivitet och kompetens hos kärnsäkerhetsmyndigheterna och deras tekniska stödorganisationer samt de offentliga organen för hantering av radioaktivt avfall).

— Statistik.

— Stärkande av den offentliga förvaltningen i enlighet med de behov som identifierats i kommissionens övergripande övervakningsrapport och som inte täcks av strukturfonderna.

3. Beslut om att bevilja ekonomiskt stöd inom ramen för övergångsmekanismen skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3906/89 om ekonomiskt stöd till vissa länder i centrala och östra Europa¹.

4. Programmet skall genomföras i enlighet med artikel 53.1 a och 1 b i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget². När det gäller projekt för partnersamverkan mellan offentliga förvaltningar som syftar till institutionsuppbyggnad skall förfarandet med inbjudan att lämna förslag genom det nätverk av kontaktpunkter som finns i medlemsstaterna gälla även i fortsättningen i enlighet med ramavtalen med de nuvarande medlemsstaterna om föranslutningsstöd.

¹ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).

² Förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1).

Åtagandebemyndigandena för övergångsmekanismen, i 1999 års priser, skall vara 200 miljoner euro 2004, 120 miljoner euro 2005 och 60 miljoner euro 2006. De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 35

1. Härmed inrättas en Schengenfacilitet som ett tillfälligt instrument för att mellan dagen för anslutningen och utgången av 2006 bistå stödmottagande medlemsstater med att finansiera åtgärder vid unionens nya yttre gränser för genomförande av Schengenregelverket och kontroll vid de yttre gränserna.

I syfte att ta itu med de brister som har upptäckts i samband med förberedandet av deltagande i Schengen, skall följande typer av åtgärder berättiga till finansiering från Schengenfaciliteten:

— Investeringar i uppförande, upprustning eller uppgradering av gränsövergångsinfrastruktur och härmed förbundna byggnader.

— Investeringar i alla typer av operativ utrustning (t.ex. laboratorieutrustning, detektionsredskap, maskinvara och programvara för Schengens informationssystem – SIS 2, transportmedel).

— Utbildning av gränsvakter.

— Stöd till kostnaderna för logistik och operationer.

2. Följande belopp skall ställas till nedan förtecknade mottagarmedlemsstaters förloande enligt Schengenfaciliteten från och med dagen för anslutningen, som stödbetalningar i form av schablonbelopp:

2004	2005	2006
(miljoner euro, 1999 års priser)		

Estland	22,9	22,9	22,9
Lettland	23,7	23,7	23,7
Litauen	44,78	61,07	29,85
Ungern	49,3	49,3	49,3
Polen	93,34	93,33	93,33
Slovenien	35,64	35,63	35,63
Slovakien	15,94	15,93	15,93

3. Mottagarmedlemsstaterna skall ha ansvaret för att välja ut och genomföra enskilda operationer i enlighet med denna artikel. De skall även ha ansvaret för att samordna utnyttjandet av denna facilitet med biståndet från andra gemenskapsinstrument, säkerställa kompatibilitet med annan gemenskapspolitik och andra gemenskapsåtgärder och överensstämmelse med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Stödbetalningarna i form av schablonbelopp skall utnyttjas inom tre år efter den första betalningen och eventuella outnyttjade medel eller medel som använts på otillbörligt sätt skall återkrävas av kommissionen. Mottagarmedlemsstaterna skall senast sex månader efter utgången av den treåriga tidsfristen lägga fram en heltäckande rapport om det finansiella genomförandet av schablonbeloppsbetalningarna, med en motivering av utgifterna.

Mottagarstaten skall utöva detta ansvar utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget och i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen för decentraliserad förvaltning.

4. Kommissionen bibehåller rätten till kontroll genom Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF). Kommissionen och revisionsrätten får även genomföra kontroller på plats i enlighet med vederbörliga förfaranden.

5. Kommissionen får anta sådana tekniska föreskrifter som är nödvändiga för denna facilitets funktion.

Artikel 36

De belopp som avses i artiklarna 29, 30, 34 och 35 skall justeras årligen, som en del av den tekniska justering som föreskrivs i punkt 15 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999.

AVDELNING II

ANDRA BESTÄMMELSER

Artikel 37

1. Om det inom tre år efter anslutningen skulle uppstå svårigheter som är allvarliga och kan bli bestående inom någon ekonomisk sektor eller som kan allvarligt försämra ekonomin inom ett visst geografiskt område, får en ny medlemsstat ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder för att rätta till situationen och anpassa sektorn i fråga till ekonomin på den gemensamma marknaden.

Under samma förutsättningar får var och en av de nuvarande medlemsstaterna ansöka om bemyndigande att vidta skyddsåtgärder som kan avse någon eller några av de nya medlemsstaterna.

2. Efter begäran av den berörda staten skall kommissionen snabbbehandla frågan, besluta om de skyddsåtgärder som den finner nödvändiga och ange under vilka förutsättningar och hur de skall genomföras.

Vid allvarliga ekonomiska svårigheter och efter uttrycklig begäran av den berörda medlemsstaten skall kommissionen fatta sitt beslut inom fem arbetsdagar från det att den fick begäran tillsammans med relevanta uppgifter om bakgrunden. De åtgärder som på detta sätt beslutas skall gälla med omedelbar verkan, skall ta hänsyn till alla berörda parter intressen och skall inte innefatta några gränskontroller.

3. Åtgärder enligt punkt 2 kan innebära avvikelser från bestämmelserna i EG-fördraget och från denna anslutningsakt, i den mån och

så länge det är strikt nödvändigt för att uppnå de mål som avses i punkt 1. I första hand skall sådana åtgärder väljas som stör den gemensamma marknadens funktion så litet som möjligt.

Artikel 38

Om en ny medlemsstat inte har lyckats genomföra åtaganden som gjorts inom ramen för anslutningsförhandlingarna och därigenom orsakar en allvarlig störning i den inre marknadens funktion, inbegripet åtaganden inom all sektorspolitik som avser ekonomisk verksamhet med gränsöverskridande verkan, eller om det föreligger en överhängande risk för en sådan störning, kan kommissionen, inom tre år efter det att denna anslutningsakt har trätt i kraft, på grundval av en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ vidta lämpliga åtgärder.

Åtgärderna skall vara proportionella och i första hand väljas så att de stör den inre marknadens funktion så litet som möjligt, i förekommande fall med tillämpning av befintliga sektoriella skyddsmekanismer. Sådana skyddsåtgärder får inte åberopas som ett medel för godtycklig diskriminering eller dolda restriktioner av handeln mellan medlemsstater. Skyddsklausulen kan åberopas redan före anslutningen på grundval av övervakningens resultat och träda i kraft från och med dagen för anslutningen. Åtgärderna skall inte kvarstå längre än vad som är absolut nödvändigt och skall i vart fall upphävas när det relevanta åtagandet har genomförts. De får dock tillämpas utöver den period som anges i första stycket så länge som de relevanta åtagandena inte har uppfyllts. Med hänsyn till den nya berörda medlemsstatens framsteg med att uppfylla sina åtaganden kan kommissionen anpassa åtgärderna på lämpligt sätt. Kommissionen kommer att underrätta rådet i god tid innan den återkallar skyddsåtgärder och kommer vederbörligen att beakta alla synpunkter från rådet i detta avseende.

Artikel 39

Om det i en ny medlemsstat finns allvarliga

brister eller överhängande risk för sådana brister i införlivandet, genomförandet eller tillämpningen av rambeslut eller andra relevanta åtaganden, samarbetsinstrument och beslut som avser ömsesidigt erkännande på det straffrättsliga området enligt avdelning VI i EU-fördraget eller av direktiv och förordningar som avser ömsesidigt erkännande på det civilrättsliga området enligt avdelning IV i EG-fördraget, får kommissionen, inom tre år efter det att denna anslutningsakt har trätt i kraft, på grundval av en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ och efter samråd med medlemsstaterna, vidta lämpliga åtgärder och ange under vilka förutsättningar och hur dessa åtgärder skall genomföras.

Dessa åtgärder får bestå i ett tillfälligt upphävande av tillämpningen av relevanta bestämmelser och beslut i förbindelserna mellan en ny medlemsstat och en eller flera andra medlemsstater, utan att det påverkar ett fortsatt nära rättsligt samarbete. Skyddsklausulen kan åberopas redan före anslutningen på grundval av övervakningens resultat och träda i kraft från och med dagen för anslutningen. Åtgärderna skall inte kvarstå längre än vad som är absolut nödvändigt och skall i vart fall upphävas när bristerna har avhjälpats. De får dock tillämpas utöver den period som anges i första stycket så länge dessa brister kvarstår. Med hänsyn till den berörda nya medlemsstatens framsteg med att avhjälpa de brister som fastställts kan kommissionen anpassa åtgärderna på lämpligt sätt efter samråd med medlemsstaterna. Kommissionen kommer att underrätta rådet i god tid innan den återkallar skyddsåtgärder och kommer vederbörligen att beakta alla synpunkter från rådet i detta avseende.

Artikel 40

För att den inre marknaden skall fungera obehindrat får tillämpningen av de nya medlemsstaternas nationella regler under de övergångsperioder som anges i bilagorna V–XIV inte leda till gränskontroller mellan medlemsstater.

Artikel 41

Om det krävs övergångsbestämmelser för att underlätta övergången från den nuvarande ordningen i de nya medlemsstaterna till den som följer av tillämpningen av den gemensamma jordbrukspolitiken enligt villkoren i denna anslutningsakt, skall sådana bestämmelser antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker¹ eller, i förekommande fall, i motsvarande artiklar i de andra förordningarna om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknader eller det relevanta kommittéförfarande som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen. De övergångsbestämmelser som avses i denna artikel får antas inom tre år efter dagen för anslutningen, och tillämpningen skall begränsas till denna period. Rådet får dock förlänga perioden genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet.

Övergångsbestämmelser som avser tillämpningen av sådana rättsakter avseende den gemensamma jordbrukspolitiken som inte anges i denna anslutningsakt, och som krävs på grund av anslutningen, skall före dagen för anslutningen antas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen eller, om de avser rättsakter som ursprungligen antagits av kommissionen, av kommissionen i enlighet med det förfarande som krävs för antagande av rättsakterna i fråga.

Artikel 42

Om det krävs övergångsbestämmelser för att underlätta övergången från den nuvarande ordningen i de nya medlemsstaterna till den som följer av tillämpningen av gemenskapens veterinära och fytosanitära bestämmelser, skall sådana bestämmelser antas av kommissionen i enlighet med det relevanta kommittéförfarande som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen. Dessa bestämmelser skall antas inom tre år efter dagen för anslutningen, och tillämpningen skall begränsas till

denna period.

¹ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1

DEL FEM

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER FÖR DENNA AKT

AVDELNING I

UPPRÄTTANDE AV INSTITUTIONER OCH ORGAN

Artikel 43

Europaparlamentet skall besluta de ändringar i sin arbetsordning som behövs på grund av anslutningen.

Artikel 44

Rådet skall besluta de ändringar i sin arbetsordning som behövs på grund av anslutningen.

Artikel 45

1. Varje stat som ansluter sig till unionen skall ha rätt att ha en av sina medborgare som ledamot i kommissionen.

2. Trots artikel 213.1 andra stycket, artikel 214.1 första stycket och artikel 214.2 i EGFördraget samt artikel 126 första stycket i Euratomfördraget skall följande gälla:

a) En medborgare från varje ny medlemsstat skall utses till kommissionen från och med dagen för anslutningen. De nya ledamöterna i kommissionen skall utses av rådet med kvalificerad majoritet och i samförstånd med kommissionens ordförande.

b) Mandattiden för de kommissionsledamöter som utses i enlighet med a samt för de som utsågs för tiden från och med den 23 januari 2000 skall gå ut den 31 oktober 2004.

c) En ny kommission som består av en medborgare från varje medlemsstat skall tillträda den 1 november 2004; mandattiden för ledamöterna i den nya kommissionen skall gå ut den 31 oktober 2009.

d) I artikel 4.1 i det till EU-fördraget och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna fogade protokollet om utvidgningen av Europeiska unionen skall datumet den 1 januari 2005 ersättas med datumet den 1 november 2005.

3. Kommissionen skall besluta de ändringar i sin arbetsordning som behövs på grund av anslutningen.

Artikel 46

1. Tio domare i domstolen och tio domare i förstainstansrätten skall utses.

2.a) Ämbetstiden för fem av de domare i domstolen som utses enligt punkt 1 skall gå ut den 6 oktober 2006. Vilka domare som detta skall gälla avgörs genom lottning. Ämbetstiden för de andra domarna skall gå ut den 6 oktober 2009.

b) Ämbetstiden för fem av de domare i förstainstansrätten som utses enligt punkt 1 skall gå ut den 31 augusti 2004. Vilka domare som detta skall gälla avgörs genom lottning. Ämbetstiden för de andra domarna skall gå ut den 31 augusti 2007.

3.a) Domstolen skall besluta de ändringar i sina rättegångsregler som behövs på grund av anslutningen.

b) Förstainstansrätten skall tillsammans med domstolen besluta de ändringar i sina rättegångsregler som behövs på grund av anslutningen.

c) De ändrade rättegångsreglerna skall vara giltiga endast om rådet med kvalificerad majoritet godkänner dem.

4. Om någon av domstolarna eller någon av deras avdelningar har inlett ett muntligt förfarande i ett mål men inte avgjort målet före,

dagen för anslutningen, skall domstolen eller avdelningen ifråga avgöra målet i den sammansättning som den hade före anslutningen och tillämpa de rättegångsregler som gällde dagen före anslutningen.

Artikel 47

Revisionsrätten skall utvidgas med ytterligare tio ledamöter som skall utses för sex år.

Artikel 48

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén skall utvidgas genom att 95 ledamöter utses som företrädar de olika ekonomiska och sociala grupperingarna i det organiserade civila samhället i de nya medlemsstaterna. Deras mandattid skall gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för de ledamöter som kommittén har vid tiden för anslutningen.

Artikel 49

Regionkommittén skall utvidgas genom att 95 ledamöter utses som företrädar regionala och lokala organ i de nya medlemsstaterna, och som valts till ett regionalt eller lokalt organ eller som är politiskt ansvariga inför en vald församling. Deras mandattid skall gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för de ledamöter som kommittén har vid tiden för anslutningen.

Artikel 50

1. Mandattiden för de nuvarande ledamöterna i Vetenskapliga och tekniska kommittén enligt artikel 134.2 i Euratomfördraget skall gå ut samma dag som denna anslutningsakt träder i kraft.

2. Efter anslutningen skall rådet utse de nya ledamöterna i Vetenskapliga och tekniska kommittén i enlighet med förfarandet i artikel 134.2 i Euratomfördraget.

Artikel 51

De anpassningar av de grundläggande fördragens regler för kommittéer och av arbetsordningar för kommittéer som behövs på grund av anslutningen skall göras så snart som möjligt efter anslutningen.

Artikel 52

1. Mandattiden för nya ledamöter i de genom fördragen och lagstiftaren inrättade kommittéer, grupper och andra organ som finns förtecknade i bilaga XVI skall gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för ledamöterna i tjänst vid tiden för anslutningen.

2. Mandattiden för de nya ledamöterna i de av kommissionen inrättade kommittéer och grupper som finns förtecknade i bilaga XVII skall gå ut vid samma tidpunkt som mandattiden för ledamöterna i tjänst vid tiden för anslutningen.

3. Efter anslutningen skall alla platser nybesättas i de kommittéer som finns förtecknade i bilaga XVIII.

AVDELNING II

TILLÄMPNING AV INSTITUTIONERNAS RÄTTSAKTER

Artikel 53

Efter anslutningen skall direktiv och beslut enligt artikel 249 i EG-fördraget och artikel 161 i Euratomfördraget anses vara riktade till de nya medlemsstaterna, i den utsträckning dessa direktiv och beslut är riktade till alla de nuvarande medlemsstaterna. Med undantag för sådana direktiv och beslut som träder i kraft på det sätt som anges i artikel 254.1 och 254.2 i EG-fördraget skall direktiven och besluten anses ha anmälts till de nya medlemsstaterna vid anslutningen.

Artikel 54

De nya medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att från och med dagen för anslutningen följa bestämmel-

ser i direktiv och beslut enligt artikel 249 i EG-fördraget och artikel 161 i Euratomfördraget, om någon annan dag för detta inte anges i de bilagor som avses i artikel 24 eller i någon annan bestämmelse i denna anslutningsakt eller dess bilagor.

Artikel 55

Efter en väl underbyggd begäran från en ny medlemsstat får rådet genom enhälligt beslut, på förslag från kommissionen, före den 1 maj 2004 vidta åtgärder som innefattar tidsbegränsade avvikelser från rättsakter som institutionerna antagit under tiden mellan den 1 november 2002 och den dag då anslutningsfördraget undertecknades.

Artikel 56

Om inte annat föreskrivs skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen besluta om de åtgärder som behövs för att genomföra bestämmelserna i bilagorna II, III och IV som avses i artiklarna 20, 21 och 22 i denna anslutningsakt.

Artikel 57

1. Sådana anpassningar av institutionernas rättsakter som behövs inför anslutningen och som inte finns med i denna anslutningsakt eller dess bilagor skall göras i enlighet med förfarandet i punkt 2. De skall träda i kraft vid anslutningen.

2. För detta ändamål skall rådet – med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen – eller kommissionen, beroende på vilken av dessa institutioner som har antagit rättsakten i dess ursprungliga lydelse, utarbeta de texter som behövs.

Artikel 58

Texter på estniska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, slovakiska, slovenska, tjeckiska och ungerska till de rättsakter som insti-

tutionerna och Europeiska centralbanken har antagit före anslutningen och som upprättats av rådet, kommissionen eller Europeiska centralbanken skall vara giltiga från och med dagen för anslutningen på samma villkor som texterna på de nuvarande elva språken. De skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, om texterna på de nuvarande språken har offentliggjorts där.

Artikel 59

Inom tre månader från anslutningen skall de nya medlemsstaterna underrätta kommissionen enligt artikel 33 i Euratomfördraget om de bestämmelser i lagar och andra författningar som inom deras territorier skall skydda arbetstagare och allmänheten mot fara som orsakas av joniserande strålning.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 60

Bilagorna I-XVIII, tilläggen till dessa och protokollen 1–10 till denna anslutningsakt skall utgöra en integrerad del av denna.

Artikel 61

Italiens regering skall till de nya medlemsstaternas regeringar överlämna en bestyrkt kopia på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska,

portugisiska, spanska, svenska och tyska av Fördraget om Europeiska unionen, Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, tillsammans med de fördrag som ändrar eller kompletterar dessa, inklusive Fördraget om Konungariket Danmark, Irlands och Förenade kungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen, Fördraget om Republiken Greklands anslutning till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen, Fördraget om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen samt Fördraget om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Texterna till dessa fördrag på estniska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, slovakiska, slovenska, tjeckiska och ungerska skall bifogas denna anslutningsakt. De skall vara giltiga på samma villkor som de fördragstexter på de nuvarande språken som anges i första stycket.

Artikel 62

En bestyrkt kopia av de internationella avtal som generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd förvarar i sitt arkiv skall generalsekreteraren överlämna till de nya medlemsstaternas regeringar.

PROTOKOLL Nr 1

OM ÄNDRINGAR AV EUROPEISKA INVESTERINGSBANKENS STADGA

DEL ETT

ÄNDRINGAR AV EUROPEISKA INVESTTERINGSBANKENS STADGA

Artikel 1

Protokollet om Europeiska investeringsbankens stadga skall ändras på följande sätt:

— Artikel 3, artikel 4.1 första stycket, artikel 11.2 första, andra och tredje stycket, artikel 12.2 och artikel 13.1 första stycket skall ersättas med följande texter.

— Ett nytt fjärde stycke skall läggas till efter artikel 11.2 tredje stycket.

"ARTIKEL 3

I överensstämmelse med artikel 266 i detta fördrag skall följande stater vara medlemmar i banken:

- Belgien.
- Tjeckien.
- Danmark.
- Tyskland.
- Estland.
- Grekland.
- Spanien.
- Frankrike.
- Irland.
- Italien.
- Cypern.
- Lettland.
- Litauen.
- Luxemburg.
- Ungern.
- Malta.
- Nederländerna.
- Österrike.
- Polen.
- Portugal.

- Slovenien.
- Slovakien.
- Finland.
- Sverige.
- Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland."

ARTIKEL 4.1 FÖRSTA STYCKET

"1. Banken skall ha ett kapital på 163 727 670 000 euro, som skall tecknas av medlemsstaterna med följande belopp¹:

Tyskland.....	26 649 532 500
Frankrike	26 649 532 500
Italien.....	26 649 532 500
Förenade kungariket.....	26 649 532 500
Spanien.....	15 989 719 500
Belgien.....	7 387 065 000
Nederländerna.....	7 387 065 000
Sverige.....	4 900 585 500
Danmark.....	3 740 283 000
Österrike.....	3 666 973 500
Polen	3 635 030 500
Finland.....	2 106 816 000
Grekland.....	2 003 725 500
Portugal	1 291 287 000
Tjeckien.....	1 212 590 000
Ungern.....	1 121 583 000
Irland	935 070 000
Slovakien.....	408 489 500
Slovenien.....	379 429 000
Litauen.....	250 852 000
Luxemburg.....	187 015 500
Cypern.....	180 747 000
Lettland	156 192 500
Estland.....	115 172 000
Malta.....	73 849 000"

¹ De angivna sifferuppgifterna för de nya medlemsstaterna är preliminära och grundar sig på de prognoser för 2002 som offentliggjorts av Eurostat (New Cronos).

ARTIKEL 11.2 FÖRSTA, ANDRA OCH TREDJE STYCKET

"2. Styrelsen skall bestå av tjugosex ledamöter och sexton suppleanter.

Ledamöterna skall utses av bankens råd för en tid av fem år, med en ledamot nominerad av varje medlemsstat och en nominerad av kommissionen.

Suppleanterna skall utses av bankens råd för en tid av fem år enligt följande:

— Två suppleanter skall nomineras av Tyskland.

— Två suppleanter skall nomineras av Frankrike.

— Två suppleanter skall nomineras av Italien.

— Två suppleanter skall nomineras av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

— En suppleant skall nomineras i samförstånd mellan Spanien och Portugal.

— En suppleant skall nomineras i samförstånd mellan Belgien, Luxemburg och Nederländerna.

— En suppleant skall nomineras i samförstånd mellan Danmark, Grekland och Irland.

— En suppleant skall nomineras i samförstånd mellan Österrike, Finland och Sverige.

— Tre suppleanter skall nomineras i samförstånd mellan Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

— En suppleant skall nomineras av kommissionen."

I ARTIKEL 11.2 SKALL FÖLJANDE FJÄRDE STYCKE LÄGGAS TILL:

"Styrelsen skall adjungera sex experter

utan rösträtt: tre som ledamöter och tre som suppleanter."

ARTIKEL 12.2

"2. Om inte annat bestäms i denna stadga skall styrelsen fatta beslut med minst en tredjedel av de röstberättigade ledamöterna, vilka skall representera minst femtio procent av det tecknade kapitalet. För kvalificerad majoritet skall det krävas arton röster och sextioåtta procent av det tecknade kapitalet. I bankens arbetsordning skall det fastställas hur många ledamöter som skall vara närvarande för att styrelsen skall vara beslutför."

ARTIKEL 13.1 FÖRSTA STYCKET

"1. Direktionen skall bestå av en ordförande och åtta vice ordförande, vilka på förslag av styrelsen skall utses av bankens råd för en tid av sex år. Deras mandat kan förnyas."

DEL TVÅ

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 2

Spanien skall betala in 309 686 775 euro som andel av det inbetalade kapitalet för ökningen av landets tecknade kapital. Detta belopp skall betalas i åtta lika stora delbetalningar, som förfaller till betalning den 30 september 2004, 30 september 2005, 30 september 2006, 31 mars 2007, 30 september 2007, 31 mars 2008, 30 september 2008 och 31 mars 2009¹.

Spanien skall, i åtta lika stora delbetalningar, som förfaller till betalning på ovan angivna dagar, bidra till reserver och avsättningar som har karaktär av reserver samt till de överföringar till reserver och avsättningar som skall göras och som motsvarar saldot på

¹ Dessa datum är baserade på hypotesen att de nya medlemsstaterna ansluter sig till unionen senast två månader före den 30 september 2004.

resultaträkningen i slutet av månaden före anslutningen, enligt uppgifterna i bankens balansräkning, med belopp motsvarande 4,1292 % av reserverna och avsättningarna.

Artikel 3

Från dagen för anslutningen skall de nya medlemsstaterna betala in följande belopp, som motsvarar deras andel av det inbetalade kapitalet för det tecknade kapitalet enligt artikel 4 i stadgan¹.

Polen	EUR	181 751 525
Tjeckien	EUR	60 629 500
Ungern	EUR	56 079 150
Slovakien	EUR	20 424 475
Slovenien	EUR	18 971 450
Litauen	EUR	12 542 600
Cypern	EUR	9 037 350
Lettland	EUR	7 809 625
Estland	EUR	5 758 600
Malta	EUR	3 692 450

Dessa belopp skall betalas i åtta lika stora delbetalningar, som förfaller till betalning den 30 september 2004, 30 september 2005, 30 september 2006, 31 mars 2007, 30 september 2007, 31 mars 2008, 30 september 2008 och 31 mars 2009².

Artikel 4

De nya medlemsstaterna skall, i åtta lika stora delbetalningar, som förfaller till betalning på de dagar som avses i artikel 3, bidra till reserver och avsättningar som har karaktär av reserver samt till de överföringar till reserver och avsättningar som skall göras och

¹ De angivna sifferuppgifterna är preliminära och grundar sig på de prognoser för 2002 som offentliggjorts av Eurostat (New Cronos).

² Dessa datum är baserade på hypotesen att de nya medlemsstaterna ansluter sig till unionen senast två månader före den 30 september 2004.

som motsvarar saldot på resultaträkningen i slutet av månaden före anslutningen, enligt uppgifterna i bankens balansräkning, med belopp motsvarande följande procentandelar av reserverna och avsättningarna¹:

Polen	2,4234 %
Tjeckien	0,8084 %
Ungern	0,7477 %
Slovakien	0,2723 %
Slovenien	0,2530 %
Litauen	0,1672 %
Cypern	0,1205 %
Lettland	0,1041 %
Estland	0,0768 %
Malta	0,0492 %

Artikel 5

Det kapital och de inbetalningar som föreskrivs i artiklarna 2, 3 och 4 i detta protokoll skall inbetalas kontant i euro av Spanien och de nya medlemsstaterna, om inte bankens råd enhälligt beslutar något annat.

Artikel 6

1. Efter anslutningen skall bankens råd utse en styrelseledamot för var och en av de nya medlemsstaterna samt styrelsesuppleanter i enlighet med artikel 11.2 i stadgan.

2. Mandattiden för de styrelseledamöter och suppleanter som utses på detta sätt skall gå ut vid slutet av det årsmöte i bankens råd där årsberättelsen för räkenskapsåret 2007 behandlas.

3. Efter anslutningen skall styrelsen adjungera experterna och expertsuppleanterna.

¹ De angivna sifferuppgifterna är preliminära och grundar sig på de prognoser för 2002 som offentliggjorts av Eurostat (New Cronos).

PROTOKOLL Nr 2

OM OMSTRUKTURERINGEN AV DEN TJECKISKA STÅLINDUSTRIN

1. Trots artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget skall det statliga stöd som Tjeckien beviljat bestämda delar av den tjeckiska stålindustrin för omstrukturering från 1997 till 2003 anses vara förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att

— den period som anges i artikel 8.4 i protokoll 2 om EKSG-produkter till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Tjeckien, å andra sidan¹ har förlängts så att det gäller fram till anslutningen,

— de villkor som anges i omstruktureringsplanen på grundval av vilka ovannämnda protokoll förlängdes uppfylls under hela perioden 2002–2006,

— de villkor som anges i detta protokoll är uppfyllda,

— inget statligt stöd för omstrukturering betalas till den tjeckiska stålindustrin efter anslutningsdagen.

2. Omstruktureringen av den tjeckiska stålindustrin som den beskrivs i de individuella verksamhetsplanerna för de bolag som förtecknas i bilaga 1, och i linje med de villkor som anges i detta protokoll, skall vara avslutad senast den 31 december 2006 (nedan kallad "slutet på omstruktureringsperioden").

3. Endast bolag som förtecknas i bilaga 1 (nedan kallade "stödmottagande bolag") skall vara berättigade till statligt stöd inom ramen för omstruktureringsprogrammet för den tjeckiska stålindustrin.

4. Ett stödmottagande bolag får inte

a) vid sammanslagning med ett bolag som inte anges i bilaga 1 överlåta åtnjutandet av det stöd som beviljats det stödmottagande bolaget,

b) ta över tillgångar från ett bolag som inte ingår i bilaga 1 och som förklaras i konkurs under perioden fram till och med den 31 december 2006.

5. Varje eventuell senare privatisering av något av de stödmottagande bolagen skall ske med respekt för de villkor och principer om bärkraft, statligt stöd och kapacitetsminskning som fastställs i detta protokoll.

6. Det totala omstruktureringsstödet som beviljas stödmottagande bolag skall fastställas mot bakgrund av de berättiganden som anges i den godkända tjeckiska stålomstruktureringsplanen och enskilda företagsplaner godkända av rådet. Emellertid är utbetalt stöd under perioden 1997–2003 begränsat till ett belopp om högst CZK 14 147 425 201. Av detta sammanlagda belopp erhåller Nová Huta högst CZK 5 700 075 201, Vítkovice Steel högst CZK 8 155 350 000 och Válcovny Plechu Frýdek Místek högst CZK 292 000 000 beroende på kraven i den godkända omstruktureringsplanen. Stödet skall beviljas endast en gång. Inget ytterligare statligt stöd skall beviljas av Tjeckien för omstrukturering av den tjeckiska stålindustrin.

7. Den nettokapacitetsminskning som skall uppnås av Tjeckien när det gäller färdiga produkter under tiden 1997–2006 skall vara 590 000 ton.

Kapacitetsminskningen skall endast mätas på grundval av definitiv nedläggning av produktionsanläggningar genom fysisk destruktions som innebär att de ej kan tas i bruk på nytt. Konkursförklaring av ett stålbolag skall inte räknas som kapacitetsminskning.

¹ EGT L 360, 31.12.1994, s. 2.

Ovan nämnda nettokapacitetsminskning, tillsammans med alla andra kapacitetsminskningar som bedömts som nödvändiga i omstruktureringsprogrammen, skall avslutas enligt tidsplanen i bilaga 2.

8. Tjeckien skall undanröja handelshindren på kolmarknaden i enlighet med regelverket senast vid anslutningen, så att de tjeckiska stålbolagen får tillgång till kol till internationella marknadspriser.

9. Det stödmottagande bolaget Nová Huts verksamhetsplan skall genomföras. Detta innebär särskilt följande:

a) Anläggningen Vysoké Pece Ostrava skall inlemmas i Nová Huts organisationsram genom att full äganderätt förvärvas. Ett måldatum skall anges för denna sammanslagning och en ansvarig för genomförandet skall utses.

b) Omstruktureringsansträngningarna skall koncentreras på följande:

— Nová Hut skall utvecklas från ett produktionsorienterat till ett marknadsorienterat bolag och företagsledningen måste bli effektivare och verkningsfullare och bland annat redovisa kostnaderna klarare och tydligare.

— Nová Hut skall se över sin produktmix och gå in på marknader med högre produktförädlingsvärde.

— Nová Hut skall göra de nödvändiga investeringarna för att uppnå bättre kvalitet på färdiga produkter på kort sikt.

c) Omstruktureringsansträngningarna skall genomföras. Produktivitetsnivåer som är jämförbara med de nivåer som uppnåtts för stålindustriprodukter inom EU skall uppnås senast den 31 december 2006 på grundval av konsoliderade siffror från de berörda stödmottagande bolagen.

d) De relevanta bestämmelserna i gemenskapens regelverk när det gäller miljöskydd skall följas vid anslutningen, inbegripet de nödvändiga investeringar som tas upp i verk-

samhetsplanen. I enlighet med verksamhetsplanerna skall de nödvändiga framtida investeringarna i samband med samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, som skall garantera överensstämmelse med direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar¹, genomföras senast den 1 november 2007.

10. Det stödmottagande bolaget Vítkovice Steels verksamhetsplan skall genomföras. Detta innebär särskilt följande:

a) Duo Mill skall stängas definitivt senast den 31 december 2006. Om bolaget förvärvas av en strategisk investerare skall ett villkor i köpekontraktet vara att bolaget läggs ner senast vid detta datum.

b) Omstruktureringsansträngningarna skall koncentreras på följande:

— En ökad direktförsäljning och större fokusering på kostnadsminskningar utgör viktiga inslag i en effektivare företagsledning.

— Anpassning till marknadens efterfrågan och växling till produkter med högre förädlingsvärde.

— Den föreslagna investeringen i den andra ståltillverkningsprocessen bör flyttas fram från 2004 till 2003, så att det blir möjligt för bolaget att konkurrera med kvaliteten i stället för med priset.

c) De relevanta bestämmelserna i gemenskapens regelverk när det gäller miljöskydd skall följas vid anslutningen, inbegripet de nödvändiga investeringar som tas upp i verksamhetsplanen och som inbegriper behovet av framtida investeringar i samband med samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar.

11. Verksamhetsplanen för det stödmottagande bolaget Válcovny Plechu Frýdek Místek (VPFM) skall genomföras. Detta innebär särskilt följande:

¹ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

a) Varmvalsverken nr 1 och 2 skall stängas definitivt senast i slutet av 2004.

b) Omstruktureringsansträngningarna skall koncentreras på följande:

— Genomförande av de nödvändiga investeringarna för att uppnå bättre kvalitet på färdiga produkter på kort sikt.

— Prioritering av genomförande av fastställda möjligheter till vinstförbättringar av vital betydelse (bl.a. omstruktureringar på anställningssidan, kostnadsminskningar, förbättrad avkastning och omorientering av distributionen).

12. Alla senare ändringar i den övergripande omstruktureringsplanen och i de individuella planerna måste godkännas av kommissionen och vid behov rådet.

13. Omstruktureringen skall genomföras med full insyn och på grundval av sunda marknadsekonomiska principer.

14. Kommissionen och rådet skall fram till utgången av omstruktureringsperioden, i enlighet med punkterna 15-18, noga övervaka hur omstruktureringen genomförs och hur villkoren i detta protokoll rörande bärkraft, statligt stöd och kapacitetsminskningar före och efter anslutningen uppfylls. Kommissionen skall därför rapportera till rådet.

15. Kommissionen och rådet skall övervaka de riktmärken för omstruktureringen som anges i bilaga 3.

16. Övervakningen skall innefatta en oberoende utvärdering som skall genomföras 2003, 2004, 2005 och 2006. Kommissionens bärkraftstest skall vara en viktig faktor för att säkerställa att bärkraft har uppnåtts.

17. Tjeckien skall samarbeta fullt ut vid samtliga övervakningsarrangemang. Särskilt gäller följande:

— Tjeckien skall förse kommissionen med halvårsrapporter om omstruktureringen av de stödmottagande bolagen, senast den 15 mars

och den 15 september varje år fram till utgången av omstruktureringsperioden.

— Den första rapporten skall vara kommissionen till handa senast den 15 mars 2003 och den sista rapporten senast den 15 mars 2007, om inte kommissionen beslutar något annat.

— Rapporterna skall innehålla all information som behövs för att övervaka omstruktureringsprocessen och minskningen och utnyttjandet av kapaciteten och ge tillräckliga finansiella uppgifter för att möjliggöra en bedömning av huruvida villkoren och kraven i detta protokoll har uppfyllts. Rapporterna skall åtminstone omfatta den information som anges i bilaga 4, som kommissionen förbehåller sig rätten att ändra i linje med de erfarenheter som görs under övervakningen. Förutom enskilda verksamhetsrapporter för de bolag som förtecknas i bilaga 1 skall det även utarbetas en rapport om den övergripande situationen inom den tjeckiska stålsektorn, inbegripet den senaste makroekonomiska utvecklingen.

— Tjeckien skall kräva att de stödmottagande bolagen lämnar alla relevanta uppgifter som under andra omständigheter skulle kunna betraktas som konfidentiella. När kommissionen rapporterar till rådet skall den se till att konfidentiell information om de enskilda bolagen inte avslöjas.

18. Kommissionen får när som helst ge i uppdrag åt en oberoende konsult att utvärdera övervakningsresultaten, göra nödvändiga undersökningar och avlägga rapport för kommissionen och rådet.

19. Om kommissionen på grundval av de rapporter som avses i punkt 16 finner att det förekommit väsentliga avvikelser från de finansiella uppgifter som legat till grund för bedömningen av bärkraften, kan den kräva att Tjeckien vidtar lämpliga åtgärder för att förstärka omstruktureringsåtgärderna för de berörda stödmottagande bolagen.

20. Om övervakningen visar att

a) villkoren för övergångsarrangemangen i detta protokoll inte har uppfyllts, eller att

b) de åtaganden som gjordes inom ramen för förlängningen av den period under vilken Tjeckien undantagsvis får bevilja statligt stöd för omstruktureringen av landets stålindustri enligt Europaavtalet¹ inte har uppfyllts, eller att

¹ EGT L 360, 31.12.1994, s. 2.

c) Tjeckien under omstruktureringsperioden har beviljat ytterligare, oförenligt statligt stöd till stålindustrin och i synnerhet till de stödmottagande bolagen,

skall övergångsarrangemangen i detta protokoll inte ha verkan.

Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att kräva att berörda bolag betalar tillbaka sådant stöd som beviljats dem i strid med villkoren i detta protokoll.

Bilaga 1**Bolag som åtnjuter statligt stöd enligt omstruktureringsprogrammet för stålindustrin i Tjeckien**

NOVÁ HUT, a. s.
Vratimovská 689
707 02 Ostrava Kuncice
Tjeckien

VÁLCOVNY PLECHU, a. s.
Křižíkova 1377
Frýdek-Místek
Tjeckien

VÍTKOVICE STEEL, a. s.
Ruská 2887/101
706 02 Ostrava-Vítkovice
Tjeckien

Bilaga 2

Tidsplan för kapacitetsförändringar (minskningar och ökningar)¹

F ö re ta g	An- lägg nin g	K a p a c i t e t s- fö r ä n dr in g (t o n p er år)	Ti dp un kt fö r pr od uk ti on s- fö r ä n d ri ng	Tidpunkt för stadigvarande nedläggning
P ol di k H üt te	Val sver k V1 — V8	- 1 2 0 0 0	1. 8. 19 99	31.5.2000
V P F M	Var mva lsve rk nr 1 och 2	- 7 0 0 0 0	31 .1 2. 20 04	31.12.2005
V it k o	Duo vals ver k	- 1 3 0	30 .6. 20 06	31.12.2006

vi c e S te el		0 0 0		
N o v á H u t	Gro vval sver k — HC C	- 6 0 0 0 0 0	31 .8. 20 06	31.12.2006
N o v á H u t	Pro- fil- vals ver k	+ 3 3 0 0 0 0	1. 1. 20 07	
	Ka- paci tets- för- änd ring net- to	- 5 9 0 0 0 0		

¹ Kapacitetsminskningarna bör vara stadigvarande enligt kommissionens beslut nr 3010/91/EKSG (EGT L 286, 16.10.1991, s. 20).

Bilaga 3

Omstruktureringsriktmärken och övervakning

1. Bärkraft

Med beaktande av de särskilda redovisningsregler som används av kommissionen skall varje stödmottagande bolag senast den 31 december 2006 uppvisa en lägsta årlig bruttorörelsemarginal (10 % för icke-integrerade stålbolag, 13,5 % för integrerade stålverk) och en lägsta avkastning på 1,5 % på eget kapital. Detta skall kontrolleras genom en oberoende utvärdering som skall genomföras årligen mellan 2003 och 2006, i enlighet med punkt 16 i protokollet.

2. Produktivitet

En total produktivitet jämförbar med EU:s stålindustri skall gradvis ha uppnåtts senast den 31 december 2006. Detta skall kontrolleras genom en oberoende utvärdering som skall genomföras årligen mellan 2003 och 2006, i enlighet med punkt 16 i protokollet.

3. Kostnadsminskning

Särskild vikt skall fästas vid kostnadsminskningar som en av huvudförutsättningarna för bärkraften. Dessa skall genomföras fullt ut i enlighet med de stödmottagande bolagens verksamhetsplaner.

Bilaga 4

Vägledande förteckning över informationskrav

1. Produktion och verkningar för marknaden

— Månatlig produktion av råstål, halvfabrikat och färdiga produkter per kategori och per produktsortiment.

— Sålda produkter, inbegripet volymer, priser och marknader, uppdelning enligt produktsortiment.

2. Investeringar

— Detaljerade uppgifter om genomförda investeringar.

— Datum för slutförandet.

— Kostnaderna för investeringarna, finansieringskällorna och beloppet för eventuellt stöd i samband med detta.

— Tidpunkten för eventuell utbetalning av stöd.

3. Minskning av arbetskraften

— Antal förlorade arbetstillfällen och tidpunkten för dessa.

— Utvärdering av sysselsättningen vid de stödmottagande bolagen (åtskillnad mellan direkt och indirekt sysselsättning).

4. Kapacitet (när det gäller hela stålsektorn i Tjeckien)

— Datum eller beräknat datum för upphörande av produktionskapacitet, uttryckt i MPP som skall stängas (MPP är den maximala årsproduktion som kan uppnås under normala arbetsförhållanden), och en beskrivning av dessa.

— Datum (eller beräknat datum) för avvecklingen, enligt definitionen i kommissionens beslut nr 3010/91/EKSG om information som stålbolag skall lämna om sina investeringar¹, av den berörda anläggningen och detaljerade uppgifter om avvecklingen.

— Datum (eller beräknat datum) för införande av ny kapacitet och en beskrivning av denna.

— Utveckling i total kapacitet i Tjeckien när det gäller råstål och färdiga produkter per kategori.

5. Kostnad

— Uppdelning av kostnaderna och deras respektive utveckling i det förflutna och i framtiden, särskilt när det gäller inbesparing av kostnader för arbetskraften, energiförbrukning, inbesparing av råmaterialkostnader, minskning av kostnaderna för tillbehör och externa tjänster.

6. Finansiella prestanda

— Utvecklingen av utvalda finansiella nyckeltal för att säkerställa att det görs framsteg i riktning mot bärkraft (de finansiella resultaten och nyckeltalen måste anges på ett sådant sätt att jämförelser med bolagets finansiella omstruktureringsplan möjliggörs och måste inbegripa kommissionens test av bärkraft).

— Nivån på de finansiella kostnaderna.

— Detaljerade uppgifter om och tidpunkter för beviljat stöd.

¹ EGT L 286, 16.10.1991, s. 20.

— Detaljerade uppgifter om och tidpunkter för utbetalning av stöd som redan beviljats.

— Villkor och förutsättningar för eventuella nya lån (oberoende av källa).

7. Privatisering

— Försäljningspris och behandling av befintliga skulder.

— Vad som sker med försäljningsvinsten.

— Försäljningsdatum.

— Bolagets finansiella ställning vid tidpunkten för försäljningen.

— Värdet på bolaget/tillgångarna vid tidpunkten för försäljningen samt värderingsmetod.

8. Startande av ett nytt bolag eller nya anläggningar med utvidgning av kapaciteten

— Identiteten på varje deltagare inom den privata och den offentliga sektorn.

— Källorna till deras finansiering för startandet av det nya bolaget eller de nya anläggningarna.

— Villkoren för de privata och de offentliga andelsägarnas deltagande.

— Förvaltningsstrukturen för det nya bolaget.

PROTOKOLL Nr 3

OM FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLANDS SUVERÄNA BASOMRÅDEN I CYPERN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE
PARTERNA,

SOM ERINRAR OM att det i den gemensamma förklaring om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden i Cypern som bifogades slutakten till fördraget om Förenade kungarikets anslutning till Europeiska gemenskaperna föreskrevs att tillämpliga arrangemang för relationerna mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och de suveräna basområdena kommer att definieras inom ramen för eventuella avtal mellan gemenskapen och Republiken Cypern,

SOM BEAKTAR bestämmelserna om de suveräna basområdena i Fördraget om upprättandet av Republiken Cypern (nedan kallat "upprättandefördraget") och den därmed förbundna notväxlingen av den 16 augusti 1960,

SOM NOTERAR notväxlingen mellan Förenade kungarikets regering och Republiken Cyperns regering av den 16 augusti 1960 om förvaltningen av de suveräna basområdena och den bifogade förklaringen av Förenade kungarikets regering att ett av huvudsyftena är skydd av de personers intressen som bor eller arbetar i de suveräna basområdena, och anser att dessa personer i möjligaste mån bör behandlas på samma sätt som personer som bor eller arbetar i Republiken Cypern,

SOM YTTERLIGARE NOTERAR upprättandefördragets bestämmelser om tullarrangemang mellan de suveräna basområdena och Republiken Cypern, i synnerhet de som ingår i bilaga F till det fördraget,

SOM ÄVEN NOTERAR Förenade kungarikets åtagande att inte inrätta tullstationer eller andra gränsspärrar mellan de suveräna

basområdena och Republiken Cypern samt arrangemangen i enlighet med upprättandefördraget, enligt vilka Republiken Cyperns myndigheter förvaltar ett stort antal allmännyttiga tjänster i de suveräna basområdena, bl.a. på jordbruks-, tull- och skatteområdet,

SOM BEKRÄFTAR att Republiken Cyperns anslutning till Europeiska unionen inte bör påverka de rättigheter och skyldigheter som gäller för parterna i upprättandefördraget,

SOM följaktligen ERKÄNNER behovet av att tillämpa vissa bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och därmed sammanhängande EG-rätt på de suveräna basområdena och att ingå särskilda överenskommelser om genomförandet av dessa bestämmelser i de suveräna basområdena,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 299.6 b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall ersättas med följande:

"b) Detta fördrag skall inte tillämpas beträffande Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia i Cypern, utom i den mån det är nödvändigt för genomförandet av arrangemangen i det protokoll om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden i Cypern som bifogas akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens

och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen och i enlighet med bestämmelserna i det protokollet."

Artikel 2

1. De suveräna basområdena skall ingå i gemenskapens tullområde, och i detta syfte skall de rättsakter om tullpolitik och gemensam handelspolitik som förtecknas i del ett av bilagan till detta protokoll tillämpas på de suveräna basområdena, med de ändringar som anges i bilagan.

2. De rättsakter om omsättningsskatt, punktskatt och andra former av indirekt beskattning som förtecknas i del två av bilagan till detta protokoll skall tillämpas på de suveräna basområdena, med de ändringar som anges i bilagan samt de relevanta bestämmelserna om Cypern i akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen.

3. De rättsakter som förtecknas i del tre av bilagan till detta protokoll skall ändras i enlighet med bilagan för att göra det möjligt för Förenade kungariket att bibehålla de lättnader och befrielser från tull och skatter på leveranser till dess väpnade styrkor och ansluten personal som beviljas genom upprättningsfördraget.

Artikel 3

Följande fördragsbestämmelser och därmed förbundna bestämmelser skall tillämpas på de suveräna basområdena:

a) EG-fördraget tredje delen avdelning II, om jordbruk, och de bestämmelser som antagits på denna grundval.

b) Sådana åtgärder som antagits i enlighet med artikel 152.4 b i EG-fördraget.

Artikel 4

De personer som är bosatta eller anställda inom de suveräna basområdenas territorium och som enligt arrangemang som fastställts i enlighet med upprättningsfördraget och den därmed förbundna notväxlingen av den 16 augusti 1960 omfattas av Republiken Cyperns lagstiftning om social trygghet skall vad angår rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen¹ behandlas som om de var bosatta eller anställda på Republiken Cyperns territorium.

Artikel 5

1. Republiken Cypern skall inte vara skyldig att utföra kontroller av personer som passerar dess land- eller sjögränser mot de suveräna basområdena, och inga gemenskapsrestriktioner beträffande passerandet av yttre gränser skall gälla sådana personer.

2. Förenade kungariket skall utföra kontroller av personer som passerar de suveräna basområdenas yttre gränser, i enlighet med åtagandena i del fyra av bilagan till detta protokoll.

Artikel 6

För att säkerställa det faktiska genomförandet av detta protokolls mål får rådet enhälligt, på förslag från kommissionen, ändra artiklarna 2–5 ovan, inbegripet bilagan, eller tillämpa andra bestämmelser i EG-fördraget och därmed sammanhängande gemenskapslagstiftning på de suveräna basområdena enligt villkor som rådet självt får fastställa. Kommissionen skall samråda med Förenade kungariket och Republiken Cypern innan den lägger fram ett förslag.

¹ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

Artikel 7

1. Om inte annat följer av punkt 2 skall Förenade kungariket ansvara för detta protokolls genomförande i de suveräna basområdena. Särskilt gäller följande:

a) Förenade kungariket skall ansvara för tillämpningen av de gemenskapsbestämmelser som anges i protokollet på områdena tull, indirekt beskattning och gemensam handelspolitik när det gäller varor som förs in till eller ut från ön Cypern via en hamn eller en flygplats inom de suveräna basområdena.

b) Tullkontroll av sådana varor som importeras till eller exporteras från ön Cypern av Förenade kungarikets väpnade styrkor via en hamn eller en flygplats i Republiken Cypern får utföras inom de suveräna basområdena.

c) Förenade kungariket skall ansvara för utfärdandet av sådana licenser, tillstånd eller intyg som enligt någon tillämplig gemenskapsbestämmelse kan krävas för varor som importeras till eller exporteras från ön Cypern av Förenade kungarikets väpnade styrkor.

2. Republiken Cypern skall ansvara för förvaltning och betalning av eventuella gemenskapsmedel som personer i de suveräna basområdena har rätt till enligt tillämpningen av den gemensamma jordbrukspolitikens på de suveräna basområdena enligt artikel 3 i detta protokoll, och Republiken Cypern skall inför kommissionen svara för sådana utgifter.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 får Förenade kungariket i

enlighet med överenskommelser som ingåtts enligt upprättandefördraget till Republiken Cyperns behöriga myndigheter delegera utförandet av sådana uppgifter som åvilar en medlemsstat genom eller enligt någon av de bestämmelser som avses i artiklarna 2–5 ovan.

4. Förenade kungariket och Republiken Cypern skall samarbeta för att säkerställa det faktiska genomförandet av detta protokoll i de suveräna basområdena och skall vid behov ingå ytterligare överenskommelser om delegering av genomförandet av någon av de bestämmelser som avses i artiklarna 2–5 ovan. En kopia av varje sådan överenskommelse skall föreläggas kommissionen.

Artikel 8

Den ordning som inrättas genom detta protokoll skall enbart avse den särskilda situationen i Förenade konungarikets suveräna basområden i Cypern och skall inte tillämpas på något annat territorium i gemenskapen; den skall ej heller utgöra något prejudikat, helt eller delvis, för någon annan särskild ordning som redan finns eller kan komma att inrättas i något annat europeiskt territorium bland dem som nämns i artikel 299 i fördraget.

Artikel 9

Kommissionen skall vart femte år avlägga rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av bestämmelserna i detta protokoll.

Bilaga

Hänvisningar i detta protokoll till direktiv och förordningar skall tolkas som hänvisningar till dessa direktiv eller förordningar i deras ändrade form eller till de direktiv eller förordningar som ersätter dem och till deras genomförandebestämmelser.

DEL ETT

1. Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, där artikel 3.2 skall ersättas med följande:

"2. Följande territorier utanför medlemsstaternas territorium skall, med beaktande av de konventioner och fördrag som är tillämpliga på dem, anses utgöra en del av gemenskapens tullområde:

a) FRANKRIKE

Furstendömet Monacos territorium, som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (Frankrikes officiella tidning av den 27 september 1963, s. 8679).

b) CYPERN

Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiris och Dhekelias territorium, som det definieras i Fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, undertecknat i Nicosia den 16 augusti 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252)."

2. Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan.

3. Rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse.

4. Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpnings-

föreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

5. Rådets förordning (EEG) nr 3677/90 av den 13 december 1990 om åtgärder för att försvåra avledningen av vissa ämnen för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen.

6. Rådets direktiv 92/109/EEG av den 14 december 1992 om tillverkning och utsläppande på marknaden av vissa ämnen som används vid illegal tillverkning av narkotiska preparat och psykotropa ämnen.

7. Rådets förordning (EEG) nr 3911/92 av den 9 december 1992 om export av kulturföremål.

8. Rådets förordning (EG) nr 3295/94 av den 22 december 1994 om fastställande av vissa åtgärder avseende införsel till gemenskapen samt export och återexport från gemenskapen av varor som gör intrång i viss immateriell äganderätt.

9. Kommissionens förordning (EG) nr 1367/95 av den 16 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3295/94 om fastställande av vissa åtgärder avseende införsel till gemenskapen samt export och återexport från gemenskapen av varor som gör intrång i viss immateriell äganderätt.

10. Rådets förordning (EG) nr 1334/2000 av den 22 juni 2000 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export av produkter och teknik med dubbla användningsområden.

DEL TVÅ

1. Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, där

a) artikel 3.4 första stycket skall ersättas med följande:

"Med avvikelse från punkt 1 skall Furstendömet Monaco, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia, med hänsyn till

— de konventioner och avtal som Furstendömet Monaco och Isle of Man har ingått med Republiken Frankrike respektive Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland, och

— Fördraget om upprättandet av Republiken Cypern,

vid tillämpningen av detta direktiv inte behandlas som tredje territorium."

b) artikel 3.4 andra stycket skall ändras genom tillägg av följande tredje strecksats:

"— Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Republiken Cypern."

2. Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, där artikel 2.4 skall ändras genom tillägg av följande femte strecksats:

"— Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Republiken Cypern."

DEL TRE

1. Artikel 135 i rådets förordning (EEG) nr

918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse skall ändras genom tillägg av följande nya punkt d:

"d) att Förenade kungariket behåller tullfriheten, enligt Fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, på import av varor som skall användas av dess väpnade styrkor eller den medföljande civila personalen eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier."

2. Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund - ändras på följande sätt:

a) I artikel 14.1 g skall följande fjärde strecksats läggas till:

"— de undantag som anges i tredje strecksatsen skall även omfatta importer genom, samt leveranser av varor och tjänster till, Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade på ön Cypern i enlighet med Fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, om varorna eller tjänsterna är avsedda för de väpnade styrkorna eller den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier."

b) Artikel 17.3 b skall ersättas med följande:

"b) Transaktioner som är undantagna enligt artikel 14.1 g och i, artikel 15 och artikel 16.1 B, 16.1 C och 16.2."

3. I artikel 23.1 första stycket i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor skall följande nya strecksats läggas till:

"— Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade på ön Cypern i enlighet med Fördraget om upprättandet av Republiken

Cypern av den 16 augusti 1960, för eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier."

DEL FYRA

1. I detta protokoll avses med

a) *de suveräna basområdenas yttre gränser*: deras sjögränser samt deras flygplatser och kusthamnar, men inte deras land- eller sjögränser mot Republiken Cypern.

b) *övergångsställen*: alla övergångsställen där de behöriga brittiska myndigheterna tillåter passerande av de yttre gränserna.

2. Förenade kungariket skall tillåta passerande av de suveräna basområdenas yttre gränser endast vid övergångsställena.

3. a) Medborgare i tredje land skall endast tillåtas att passera de suveräna basområdenas yttre gränser, om de

i) har en giltig resehandling,

ii) har en giltig visering för Republiken Cypern, om en sådan krävs,

iii) ägnar sig åt verksamhet som har samband med försvaret eller är medlemmar av samma familj som en person som ägnar sig åt sådan verksamhet, och

iv) inte utgör ett hot mot den nationella säkerheten.

b) Förenade kungariket får göra undantag från dessa bestämmelser endast av humanitära skäl, för att skydda nationella intressen eller för att uppfylla sina internationella förpliktelser.

c) När det gäller åtagandet i a ii, skall medlemmar i en väpnad styrka eller i en civil avdelning samt deras anhöriga enligt definitionen i bilaga C till upprättandefördraget inte anses behöva visering för Republiken Cypern.

4. Förenade kungariket skall utföra kontroll av personer som passerar de suveräna basområdenas yttre gränser. Dessa kontroller skall omfatta kontroll av resehandlingar. Alla personer skall genomgå minst en sådan kontroll för att deras identitet skall fastställas.

5. Förenade kungarikets behöriga myndigheter skall använda sig av rörliga enheter för övervakning av de yttre gränserna mellan gränsövergångsställena och vid gränsövergångsställena utanför normala öppethållningstider. Övervakningen skall skötas på ett sådant sätt att människor avskräcks från att kringgå kontrollerna vid övergångsställena. Förenade kungarikets behöriga myndigheter skall placera ut tillräckligt med personal med lämpliga kvalifikationer för genomförande av kontroller och övervakning längs de suveräna basområdenas yttre gränser.

6. Förenade kungarikets myndigheter skall fortlopande upprätthålla ett nära samarbete med Republiken Cyperns myndigheter i syfte att effektivt genomföra kontroller och övervakning.

7. a) En asylsökande som först har rest in till ön Cypern från ett land utanför Europeiska gemenskapen via ett av de suveräna basområdena skall återtas till eller åter släppas in på de suveräna basområdena på begäran av den medlemsstat i Europeiska gemenskapen på vars territorium den asylsökande uppehåller sig.

b) Republiken Cypern skall med hänsyn till humanitära överväganden samarbeta med Förenade kungariket i syfte att utarbeta praktiska sätt och metoder för att respektera och tillfredsställa asylsökandes och olagliga invandrades rättigheter och behov i de suveräna basområdena, i enlighet med relevant lagstiftning om förvaltningen av de suveräna basområdena.

UTTALANDE FRÅN EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Europeiska kommissionen bekräftar att den anser att de bestämmelser i gemenskapsrätten

som skall tillämpas på de suveräna basområdena enligt artikel 3 a i detta protokoll innefattar följande:

a) Rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter.

b) Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, i den mån detta krävs genom rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden för finansiering av åtgärder för landsbygdsutveckling i de suveräna basområdena genom EUGFJ:s garantisektion.

PROTOKOLL Nr 4

OM KÄRNKRAFTVERKET IGNALINA I LITAUEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM FÖRKLARAR att unionen är beredd att fortsätta att tillhandahålla tillräckligt ytterligare gemenskapsstöd till Litauens avvecklingssträvanden även efter Litauens anslutning till Europeiska unionen för perioden fram till 2006 och därefter samt noterar att Litauen med hänsyn till detta uttryck för solidaritet från unionens sida har åtagit sig att stänga reaktor 1 i kärnkraftverket Ignalina före 2005 och reaktor 2 senast 2009,

SOM KONSTATERAR att avvecklingen av kärnkraftverket Ignalina med dess två 1500 MW RBMK-reaktorenheter, som ärvts efter f.d. Sovjetunionen, saknar motstycke och för Litauen innebär en utomordentligt stor finansiell belastning, som inte står i proportion till landets storlek och ekonomiska styrka, samt att avvecklingen kommer att fortsätta utöver gemenskapens nuvarande budgetplan,

SOM NOTERAR behovet av att anta genomförandebestämmelser för gemenskapens ytterligare stöd för att hantera konsekvenserna av stängningen och avvecklingen av kärnkraftverket Ignalina,

SOM NOTERAR att Litauen vid användningen av gemenskapsstödet kommer att ägna vederbörlig uppmärksamhet åt behoven i de regioner som mest påverkas av stängningen av kärnkraftverket Ignalina,

SOM FÖRKLARAR att vissa av de åtgärder som kommer att få offentligt stöd skall betraktas som förenliga med den inre marknaden, t.ex. avvecklingen av kärnkraftverket Ignalina och miljöuppgaderingen i linje med

regelverket och moderniseringen av den konventionella elproduktionskapacitet som behövs för att ersätta de två reaktorerna i kärnkraftverket Ignalina efter stängningen,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Litauen, som erkänner unionens beredvilighet att tillhandahålla tillräckligt ytterligare gemenskapsstöd för Litauens strävanden att avveckla kärnkraftverket Ignalina och framhäver detta uttryck för solidaritet, åtar sig att stänga reaktor 1 i kärnkraftverket Ignalina före 2005 och reaktor 2 i detta kärnkraftverk senast den 31 december 2009 och att sedan avveckla dessa reaktorer.

Artikel 2

1. Under perioden 2004–2006 skall gemenskapen förse Litauen med ytterligare ekonomiskt stöd till landets avvecklingssträvanden samt för hantering av följderna av stängningen och avvecklingen av kärnkraftverket Ignalina (nedan "Ignalinaprogrammet").

2. Åtgärderna enligt Ignalinaprogrammet skall beslutas och genomföras i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till vissa länder i centrala och Östra Europa¹, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001².

¹ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11.

² EGT L 342, 27.12.2001, s. 1.

3. Ignalinaprogrammet skall bland annat omfatta åtgärder för att stödja avvecklingen av kärnkraftverket Ignalina, åtgärder för miljöuppgradering i linje med regelverket och för modernisering av den konventionella produktionskapaciteten för att ersätta de två Ignalinareaktorernas produktionskapacitet samt andra åtgärder som följer av beslutet att stänga och avveckla detta kärnkraftverk och som bidrar till den nödvändiga omstruktureringen, miljöuppgraderingen och moderniseringen av energiproduktionen och överförings- och distributionssektorerna i Litauen samt till att förbättra energiförsörjningstryggheten och förbättra energieffektiviteten i Litauen.

4. Ignalinaprogrammet skall inbegripa åtgärder för att stödja kraftverkets personal när det gäller att hålla en hög nivå för driftssäkerheten vid kärnkraftverket Ignalina fram till stängningen och under avvecklingen av ovan nämnda reaktorenheter.

5. För perioden 2004–2006 skall Ignalinaprogrammet uppgå till 285 miljoner euro i åtagandebemyndiganden, vilka skall fördelas på lika stora årliga åtaganden.

6. Bidraget enligt Ignalinaprogrammet får för vissa åtgärder uppgå till 100 % av de totala utgifterna. Allt bör göras för att fortsätta den medfinansieringspraxis som etablerades under föranslutningsstödet till Litauens avvecklingssträvanden samt för att allt efter behov attrahera medfinansiering från andra källor.

7. Stödet enligt Ignalinaprogrammet får helt eller delvis göras tillgängligt som ett gemenskapsbidrag till den internationella stödfonden för avvecklingen av Ignalina, som förvaltas av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.

8. Offentligt stöd ur nationella källor, gemenskapskällor och internationella källor

— för miljöuppgradering i linje med regelverket och moderniseringsåtgärder vid det litauiska värmekraftverket i Elektrenai, som den viktigaste ersättningen för produktions-

kapaciteten hos de båda reaktorerna vid kärnkraftverket Ignalina, och

— för avvecklingen av kärnkraftverket Ignalina,

skall vara förenligt med den inre marknaden enligt definitionen i EG-fördraget.

9. Offentligt stöd ur nationella källor, gemenskapskällor och internationella källor till Litauens ansträngningar att hantera konsekvenserna av stängningen och avvecklingen av kärnkraftverket Ignalina får från fall till fall betraktas som förenligt – enligt EG-fördraget – med den inre marknaden, i synnerhet offentligt stöd för att förbättra energiförsörjningstryggheten.

Artikel 3

1. Unionen, som erkänner att avvecklingen av kärnkraftverket Ignalina är långsiktig och för Litauen innebär en utomordentligt stor finansiell belastning, som inte står i proportion till landets storlek och ekonomiska styrka, skall i solidaritet med Litauen tillhandahålla tillräckligt ytterligare gemenskapsstöd för avvecklingssträvandena efter 2006.

2. Ignalinaprogrammet kommer i detta syfte att fortsättas utan avbrott och förlängas utöver 2006. Genomförandebestämmelserna för det förlängda Ignalinaprogrammet skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 56 i anslutningsakten och träda i kraft senast när den nuvarande budgetplanen löper ut.

3. Det förlängda Ignalinaprogrammet enligt bestämmelserna i artikel 3.2 i detta protokoll skall utgå från samma förutsättningar och principer som i artikel 2.

4. För nästa budgetplansperiod skall de totala genomsnittsanslagen enligt det förlängda Ignalinaprogrammet vara lämpliga. Programplaneringen av dessa resurser skall grundas på faktiska betalningsbehov och faktisk absorberingskapacitet.

Artikel 4

Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 1 skall den allmänna skyddsklausul som

avses i artikel 37 i anslutningsakten gälla fram till och med den 31 december 2012, om energiförsörjningen i Litauen avbryts.

PROTOKOLL Nr 5

OM PERSONTRANSITERING LANDVÄGEN MELLAN KALININGRADOMRÅDET OCH ANDRA DELAR AV RYSKA FEDERATIONEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE
PARTERNA,

Artikel 1

SOM BEAKTAR den särskilda situationen i Kaliningradområdet i Ryska federationen i samband med unionens utvidgning,

SOM ERKÄNNER Litauens skyldigheter och åtaganden i fråga om regelverket genom vilket ett område med frihet, säkerhet och rättvisa upprättas,

SOM särskilt NOTERAR att Litauen senast vid anslutningen fullt ut skall tillämpa och genomföra EG:s regelverk när det gäller förteckningen över de länder vars medborgare är skyldiga att ha visering när de passerar de yttre gränserna och de länder vars medborgare är undantagna från detta krav samt EG:s regelverk när det gäller den enhetliga utformningen av viseringar,

SOM ERKÄNNER att persontransiteringen landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen genom EU:s territorium är en fråga som berör unionen i sin helhet och bör behandlas som sådan och inte får medföra några negativa konsekvenser för Litauen,

SOM BEAKTAR det beslut som skall fattas av rådet om avskaffande av kontrollerna vid de inre gränserna efter det att rådet kontrollerat att nödvändiga villkor i detta avseende har uppfyllts,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att bistå Litauen när det gäller att så snart som möjligt uppfylla villkoren för fullständigt deltagande i Schengenområdet utan inre gränser,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Gemenskapsbestämmelserna om och gemenskapsarrangemangen för persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen, särskilt rådets förordning om införandet av ett dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken, skall i sig inte fördröja eller förhindra att Litauen deltar fullt ut i Schengenregelverket, inklusive avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna.

Artikel 2

Gemenskapen skall bistå Litauen i införandet av bestämmelser och arrangemang för persontransitering mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen med sikte på Litauens fullständiga deltagande i Schengenområdet så snart som möjligt.

Gemenskapen skall bistå Litauen i förvaltningen av persontransiteringen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen och särskilt bära de extra kostnader som kan uppkomma vid genomförandet av de särskilda bestämmelserna om sådan transitering i regelverket.

Artikel 3

Utan att det påverkar Litauens suveräna rättigheter kommer alla ytterligare beslut som rör persontransitering mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen att fattas enhälligt av rådet på förslag från kommissionen först efter Litauens anslutning.

PROTOKOLL Nr 6

OM FÖRVÄRV AV FRITIDSBOSTÄDER I MALTA

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE
PARTERNA

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Med tanke på det mycket begränsade antalet bostäder i Malta och den mycket begränsade markytan tillgänglig för byggnadsändamål, vilken endast kan täcka de basbehov som uppstår genom de nuvarande invånarnas demografiska utveckling, får Malta behålla bestämmelserna i lagen om fast egendom (förvärv av utomlands bosatta) (kapitel 246) på icke-diskriminerande grund för de medborgare i medlemsstaterna som inte har varit lagligen bosatta i Malta i minst fem år, i fråga om rätten att förvärva och äga fast egendom för fritidsändamål.

Malta skall för förvärv av fast egendom för fritidsändamål i Malta tillämpa tillståndsför-

farande grundade på offentliga, objektiva, stabila och öppna kriterier. Dessa kriterier skall tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt och inte göra skillnad mellan maltesiska medborgare och medborgare i andra medlemsstater. Malta skall se till att medlemsstaternas medborgare inte i något fall behandlas restriktivare än medborgare från tredje land.

Ifall värdet av en sådan egendom, som en av medlemsstaternas medborgare förvärvat, överstiger de tröskelnivåer som den maltesiska lagstiftningen fastställt, dvs. 30 000 MTL för lägenheter och 50 000 MTL för all annan egendom än lägenheter och egendom av historisk betydelse, skall tillstånd beviljas. Malta får se över tröskelnivåerna i sådan lagstiftning så att de återspeglar prisändringar på fastighetsmarknaden i Malta.

PROTOKOLL Nr 7**OM ABORT I MALTA**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE
PARTERNA

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Ingenting i Fördraget om Europeiska unio-

nen, i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna eller i fördragen eller rättsakterna om ändring eller komplettering av dessa fördrag skall påverka tillämpningen av den nationella abortlagstiftningen på Mal-
tas territorium.

PROTOKOLL Nr 8

OM OMSTRUKTURERINGEN AV DEN POLSKA STÅLINDUSTRIN

1. Trots artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget skall det statliga stöd som Polen beviljat för bestämda delar av den polska stålindustrin för omstrukturering anses vara förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att

— den period som anges i artikel 8.4 i protokoll 2 om EKSG-produkter till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan¹ har förlängts så att det gäller fram till anslutningen,

— de villkor som anges i omstruktureringsplanen på grundval av vilka ovannämnda protokoll förlängdes uppfylls under hela perioden 2002–2006,

— de villkor som anges i detta protokoll är uppfyllda,

— inget statligt stöd för omstrukturering betalas till den polska stålindustrin efter anslutningsdagen.

2. Omstruktureringen av den polska stålindustrin, som den beskrivs i de individuella verksamhetsplanerna för de företag som förtecknas i bilaga 1, och i linje med de villkor som anges i detta protokoll, skall vara avslutad senast den 31 december 2006 (nedan kallad "slutet av omstruktureringsperioden").

3. Endast företag som förtecknas i bilaga 1 (nedan kallade "stödmottagande företag") skall vara berättigade till statligt stöd inom ramen för omstruktureringsprogrammet för den polska stålindustrin.

4. Ett stödmottagande företag får inte

a) vid sammanslagning med ett företag som inte anges i bilaga 1 överlåta åtnjutandet av det stöd som beviljats det stödmottagande företaget,

b) ta över tillgångar från ett bolag som inte ingår i bilaga 1 och som förklaras i konkurs under perioden fram till och med den 31 december 2006.

5. Varje eventuell senare privatisering av något av de stödmottagande företagen skall ske med respekt för behovet av insyn och för de villkor och principer om bärkraft, statligt stöd och kapacitetsminskning som fastställs i detta protokoll. Inget ytterligare statligt stöd får beviljas som en del av försäljningen av eventuella bolagstillgångar eller individuella tillgångar.

6. Det omstruktureringsstöd som beviljas de stödmottagande företagen skall fastställas mot bakgrund av de berättiganden som anges i den godkända polska stålomstruktureringsplanen och enskilda verksamhetsplaner godkända av rådet. Emellertid är utbetalt stöd under perioden 1997–2003 begränsat till ett belopp om 3 387 070 000 PLN.

Inom detta totalbelopp gäller följande:

— För Polskie Huty Stali (nedan kallat "PHS") får det omstruktureringsstöd som redan har beviljats eller som skall beviljas 1997–2003 inte överstiga 3 140 360 000 PLN. PHS har redan fått 62 360 000 PLN i omstruktureringsstöd under perioden 1997–2001 och skall få ytterligare högst 3 078 000 000 PLN i omstruktureringsstöd under 2002 och 2003 beroende på villkoren i den godkända omstruktureringsplanen (som i sin helhet utbetalas under 2002

¹ EGT L 348, 31.12.1993, s. 2.

om förlängningen av nådatiden enligt protokoll 2 i Europaavtalet beviljas före slutet av 2002, annars under 2003).

— För Huta Andrzej S.A., Huta Bankowa Sp. z o.o., Huta Batory S.A., Huta Buczek S.A., Huta L.W. Sp. z o.o., Huta Labedy S.A., och Huta Pokój S.A. (nedan kallade "andra stödmottagande företag") får stålm-struktureringsstöd som redan beviljats eller som skall beviljas 1997–2003 inte överstiga 246 710 000 PLN. Dessa företag har redan fått 37 160 000 PLN i omstruktureringsstöd under perioden 1997–2001 och kommer att få ytterligare högst 210 210 000 PLN i omstruktureringsstöd beroende på villkoren i den godkända omstruktureringsplanen (varav 182 170 000 PLN under 2002 och 27 380 000 PLN under 2003 om den förlängda nådatiden enligt protokoll 2 i Europaavtalet beviljas före slutet av 2002, annars 210 210 000 PLN under 2003).

Inget ytterligare statligt stöd skall beviljas av Polen för omstrukturering av den polska stålindustrin.

7. Den nettokapacitetsminskning som skall uppnås av Polen när det gäller färdiga produkter under tiden 1997–2006 skall vara minst 1 231 000 ton. Denna totalsumma omfattar nettokapacitetsminskningar på minst 715 000 ton per år för varmvalsade produkter och 716 000 ton per år för kallvalsade produkter samt en höjning med högst 200 000 ton per år för andra färdiga produkter.

Kapacitetsminskningen skall endast mätas på grundval av definitiv nedläggning av produktionsanläggningar genom fysisk destruktion som innebär att de ej kan tas i bruk på nytt. Konkursförklaring av ett stålbolag skall inte räknas som kapacitetsminskning.

De nettokapacitetsminskningar som anges i bilaga 2 är de minsta faktiska nettokapacitetsminskningar som skall uppnås, och tidsplanen för detta kommer att fastställas på grundval av Polens slutliga omstruktureringsprogram och de individuella verksamhetsplanerna enligt Europaavtalet, med beaktande av målet att trygga de stödmottagande

företagens bärkraft senast den 31 december 2006.

8. Det stödmottagande företaget PHS' företagsplan skall genomföras. Detta innebär särskilt följande:

a) Omstruktureringsinsatserna skall koncentreras på följande:

— Att omorganisera PHS' produktionsanläggningar utifrån produkterna och se till att det finns en horisontell organisation uppdelad på funktioner (inköp, produktion, försäljning).

— Att inrätta en enhetlig förvaltningsstruktur i PHS som gör det möjligt att uppnå full synergi vid konsolideringen.

— Att utveckla den strategiska fokuseringen för PHS från produktinriktning till marknadsinriktning.

— Att förbättra effektiviteten i PHS' företagsledning samt åstadkomma bättre kontroll av den direkta försäljningen.

— Att utifrån sunda ekonomiska överväganden se över PHS' strategi för spinoff-företag och vid behov återintegrera avdelningar i moderbolaget.

— Att se över PHS' produktmix, minska överkapaciteten för långa halvfabrikat och allmänt ta ytterligare steg in i marknader för produkter med högre förädlingsvärde.

— Investeringar av PHS för att uppnå en högre kvalitet på de färdiga produkterna; särskild uppmärksamhet skall ägnas åt att uppnå en produktion med 3 sigma-kvalitet vid PHS-anläggningen i Kraków före det datum som fastställs i tidsplanen för genomförandet av omstruktureringsprogrammet för PHS, och senast i slutet av 2006.

b) PHS skall göra så stora kostnadsbesparingar som möjligt under omstruktureringsperioden genom energieffektivitetsvinster, förbättrade inköp och en avkastning som är jämförbar med den inom Europeiska unionen.

c) Omstrukturering av arbetskraften skall genomföras. Produktivitetsnivåer som är jämförbara med de nivåer som uppnått för stålindustriprodukter inom EU skall uppnås senast den 31 december 2006, på grundval av konsoliderade siffror inklusive indirekt anställning i de helägda tjänsteföretagen.

d) Vid en eventuell privatisering skall behovet av insyn beaktas och PHS' handelsmässiga värde till fullo återspeglas. Inget ytterligare statligt stöd får beviljas som en del av försäljningen.

9. Företagsplanen för övriga stödmottagande företag skall genomföras. Detta innebär särskilt följande:

a) För alla övriga stödmottagande företag skall omstruktureringens insatser koncentreras på följande:

— Utveckling av den strategiska fokuseringen från produktinriktning till marknadsinriktning.

— Förbättrad effektivitet i företagsledning och samt bättre kontroll av den direkta försäljningen.

— Översyn utifrån sunda ekonomiska överväganden av strategin för spinoff-företag och vid behov återintegrering av avdelningar i moderbolaget.

b) För Huta Bankowa, genomföra programmet för kostnadsbesparingar.

c) För Huta Buczek, utverka nödvändigt finansiellt stöd från långivare och lokala finansinstitut och genomföra programmet för kostnadsbesparingar, inklusive minskade investeringskostnader genom en anpassning av de befintliga produktionsanläggningarna.

d) För Huta Labedy, genomföra programmet för kostnadsbesparingar och minska beroendet av gruvindustrin.

e) För Huta Pokój, uppfylla internationella produktivitetsnormer i dotterbolagen, genomföra energiförbrukningsbesparingar och

stoppa den föreslagna investeringen i avdelningen för bearbetning och konstruktion.

f) För Huta Batory, nå en överenskommelse med långivare och finansinstitut om skuldomläggning och investeringslån. Företaget skall även sörja för väsentliga kompletterande kostnadsbesparingar i samband med en omstrukturering av sysselsättningen och förbättrad avkastning.

g) För Huta Andrzej, trygga en stabil finansiell grund för utvecklingen genom framförhandling av ett avtal mellan företagets nuvarande långivare, givare av långfristiga lån, givare av leverantörskrediter samt finansinstitut. Det måste göras ytterligare investeringar i rörvalsverket, och programmet för personalminskning måste genomföras.

h) För Huta L.W., investeringar i företagets varmvalsverk, lyftanordningar och miljöskyddsnivå. Företaget bör även nå högre produktivitetsnivåer genom omstrukturering av personalen och minskade kostnader för externa tjänster.

10. Alla senare ändringar i den övergripande omstruktureringsplanen och i de individuella planerna måste godkännas av kommissionen och vid behov av rådet.

11. Omstruktureringen skall genomföras med full insyn och på grundval av sunda marknadsekonomiska principer.

12. Kommissionen och rådet skall fram till utgången av omstruktureringsperioden, i enlighet med punkterna 13-18, noga övervaka hur omstruktureringen genomförs och hur villkoren i detta protokoll rörande bärkraft, statligt stöd och kapacitetsminskningar före och efter anslutningen uppfylls. Kommissionen skall därför rapportera till rådet.

13. Utöver övervakningen av det statliga stödet skall kommissionen och rådet övervaka omstruktureringsriktmärkena i bilaga 3.

14. Övervakningen skall innefatta en oberoende utvärdering som skall genomföras 2003, 2004, 2005 och 2006. Kommissionen

bärkraftstest skall tillämpas, och produktiviteten skall mätas som en del av utvärderingen.

15. Polen skall samarbeta fullt ut vid samtliga övervakningsarrangemang. Särskilt gäller följande:

— Polen skall förse kommissionen med halvårsrapporter om omstruktureringen av de stödmottagande företagen, senast den 15 mars och den 15 september varje år fram till utgången av omstrukturingsperioden.

— Den första rapporten skall vara kommissionen tillhanda senast den 15 mars 2003 och den sista rapporten senast den 15 mars 2007, om inte kommissionen beslutar något annat.

— Rapporterna skall innehålla all information som behövs för att övervaka omstruktureringsprocessen, det statliga stödet, kapacitetsminskningen och kapacitetsutnyttjandet och ge tillräckliga finansiella uppgifter för att möjliggöra en bedömning av huruvida villkoren och kraven i detta protokoll har uppfyllts. Rapporterna skall åtminstone innehålla den information som anges i bilaga 4, som kommissionen förbehåller sig rätten att ändra i linje med de erfarenheter den gör under övervakningen. Förutom enskilda verksamhetsrapporter för de bolag som förtecknas i bilaga 1 skall det även utarbetas en rapport om den övergripande situationen inom den polska stålsektorn, inbegripet den senaste makroekonomiska utvecklingen.

— All ytterligare information som behövs för den oberoende utvärderingen enligt punkt 14 skall dessutom lämnas av Polen.

— Polen skall kräva att de stödmottagande företagen lämnar alla relevanta uppgifter som under andra omständigheter skulle kunna betraktas som konfidentiella. När kommissionen rapporterar till rådet skall den se till att

konfidentiell information om de enskilda företagen inte avslöjas.

16. Kommissionen får när som helst ge i uppdrag åt en oberoende konsult att utvärdera övervakningsresultaten, göra nödvändiga undersökningar och avlägga rapport för kommissionen och rådet.

17. Om kommissionen på grundval av övervakningen finner att det förekommit väsentliga avvikelser från de finansiella uppgifter som legat till grund för bedömningen av bärkraften, kan den kräva att Polen vidtar lämpliga åtgärder för att förstärka eller ändra omstrukturingsåtgärderna för de berörda stödmottagande företagen.

18. Om övervakningen visar att

a) villkoren för övergångsarrangemangen i detta protokoll inte har uppfyllts, eller att

b) de åtaganden som gjorts inom ramen för förlängningen av den period under vilken Polen undantagsvis får bevilja statligt stöd för omstruktureringen av landets stålindustri enligt Europaavtalet¹ inte har uppfyllts, eller att

c) Polen under omstrukturingsperioden har beviljat ytterligare, oförenligt statligt stöd till stålindustrin och i synnerhet till de stödmottagande företagen,

skall övergångsarrangemangen i detta protokoll inte ha verkan.

Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att kräva att berörda företag betalar tillbaka sådant stöd som beviljats dem i strid med villkoren i detta protokoll.

¹ EGT L 348, 31.12.1993, s. 2.

Bilaga 1**Företag som tar emot statligt stöd enligt omstruktureringsprogrammet för stålindustrin i Polen**

"Polskie Huty Stali" S.A.
Katowice

Huta Buczek S.A.
Sosnowiec

Huta Andrzej S.A.
Zawadzkie

Huta L.W. Sp. z o.o.
Warszawa

Huta Bankowa Sp. z o.o.
Dabrowa Górnicza,

Huta Labedy S.A.
Gliwice

Huta Batory S.A.
Chorzów

Huta Pokój S.A.
Ruda Slaska.

Bilaga 2

Tidsplan för kapacitetsförändringar (minskningar och ökningsar)¹

Företag	Anläggning	Minsta kapacitetsförändring (ton per år)	Tidpunkt för produktionsförändring	Tidpunkt för stadigvarande nedläggning
PHS	Valsverk för tunna och medelgrova profiler, Swietochlowice	-340 000	1997	1997
Labedy	Valsverk för medelgrova profiler	-90 000	2000	2000
PHS	Galvaniseringsverk, Swietochlowice	+100 000	2000	-
PHS	Varmbandverk, Kraków	-700 000	31.12.2002	31.3.2005
PHS	Kallbandverk, Swietochlowice	-36 000	31.12.2002	31.12.2005
L.W.	Kallvalsverk för smala band	-30 000	31.12.2002	31.12.2004
Labedy	Valsverk för medelgrova profiler	-90 000	30.9.2003	30.9.2003
Labedy	Universalplåtverk	-35 000	31.12.2003	31.12.2003
Bankowa	Valsverk för medelgrova profiler	-60 000	31.12.2004	31.12.2006
PHS	Trådvalsverk, Sosnowiec	+200 000	1.1.2005	-
PHS	Anläggning för plåt överdragen med organiskt ämne, Swietochlowice	+100 000	1.1.2005	-
PHS	Kallbandverk, Kraków (reversibelt kvartovalsverk och valsverk med fem valsstolar)	-650 000	31.12.2005	31.12.2006
PHS	Varmplåtvalsverk, Kraków	+400 000	1.1.2006	-
	Kapacitetsförändring netto	-1 231 000		

¹ Kapacitetsminskningarna bör vara stadigvarande enligt kommissionens beslut nr 3010/91/EKSG (EGT L 286, 16.10.1991, s. 20).

Bilaga 3

Omstruktureringsriktmärken och övervakning

1. Bärkraft

Med beaktande av de särskilda redovisningsregler som används av kommissionen skall varje stödmottagande företag senast den 31 december 2006 uppvisa en lägsta årlig bruttorörelsemarginal (10 % för icke-integrerade stålföretag, 13,5 % för integrerade stålverk) och en lägsta avkastning på 1,5 % på eget kapital. Detta skall kontrolleras genom den oberoende utvärdering som skall genomföras årligen mellan 2003 och 2006, i enlighet med punkt 14 i protokollet.

2. Produktivitet

En total produktivitet som på grundval av konsoliderade kostnads- och sysselsättnings-siffror och direkta sysselsättningssiffror är

jämförbar med den som uppnåtts av EU:s stålindustri skall gradvis ha uppnåtts senast den 31 december 2006. Detta skall kontrolleras genom den oberoende utvärdering som skall genomföras årligen mellan 2003 och 2006, i enlighet med punkt 14 i protokollet.

3. Kostnadsminskning

Särskild vikt skall fästas vid kostnadsminskningar som en av huvudförutsättningarna för bärkraft. Dessa skall genomföras fullt ut i enlighet med de stödmottagande företagens verksamhetsplaner. Kostnadsminskningar skall genomföras under omstruktureringsperioden så att kostnadsnivåer som är jämförbara med kostnadsnivåerna inom EU:s stålindustri har uppnåtts senast vid slutet av omstruktureringsperioden.

Bilaga 4

Vägledande förteckning över informationskrav

1. Produktion och verkningar för marknaden
 - Månatlig produktion - och produktionsprognos för den återstående omstrukturingsperioden - av råstål, halvfabrikat och färdiga produkter per kategori och per produktsortiment.
 - Sålda produkter och försäljningsprognos för den återstående omstrukturingsperioden, inbegripet volymer, priser och marknader, uppdelning enligt produktsortiment.
2. Investeringar
 - Detaljerade uppgifter om genomförda investeringar.
 - Datum för slutförandet.
 - Kostnaderna för investeringarna, finansieringskällorna och beloppet för eventuellt stöd i samband med detta.
 - Tidpunkten för eventuell utbetalning av stöd.
 - Detaljerade uppgifter om planerade investeringar.
3. Minskning av arbetskraften
 - Antal förlorade arbetstillfällen och tidpunkten för dessa.
 - Utvärdering av sysselsättningen vid de stödmottagande företagen (åtskillnad mellan direkt och indirekt sysselsättning).
4. Kapacitet (när det gäller hela stålsektorn i Polen)
 - Uppdelning av kostnaderna i samband med anställningsavtal och externa tjänstekontrakt.
 - Datum eller beräknat datum för upphörande av produktionskapacitet, uttryckt i MPP som skall stängas (MPP är den maximala årsproduktion som kan uppnås under normala arbetsförhållanden), och en beskrivning av dessa.
 - Datum (eller beräknat datum) för avvecklingen, enligt definitionen i kommissionens beslut nr 3010/91/EKSG om information som stålföretag skall lämna om sina investeringar¹, av den berörda anläggningen och detaljerade uppgifter om avvecklingen.
 - Datum (eller beräknat datum) för införande av ny kapacitet och en beskrivning av denna.
 - Utveckling i total kapacitet i Polen när det gäller råstål och färdiga produkter per kategori.
5. Kostnad
 - Uppdelning av kostnaderna och deras respektive utveckling i det förflutna och i framtiden, särskilt när det gäller inbesparing av kostnader för arbetskraften, energiförbrukning, inbesparing av råmaterialkostnader, minskning av kostnaderna för tillbehör och externa tjänster.

¹ EGT L 286, 16.10.1991, s. 20.

6. Finansiella prestanda

— Utvecklingen av utvalda finansiella nyckeltal för att säkerställa att det görs framsteg i riktning mot bärkraft (de finansiella resultaten och nyckeltalen måste anges på ett sådant sätt att jämförelser med bolagets finansiella omstruktureringsplan möjliggörs och måste inbegripa kommissionens test av bärkraft).

— Nivån på de finansiella kostnaderna.

— Detaljerade uppgifter om och tidpunkter för beviljat stöd.

— Detaljerade uppgifter om och tidpunkter för utbetalning av stöd som redan beviljats.

— Villkor och förutsättningar för eventuella nya lån (oberoende av källa).

— Granskade redovisningar.

7. Privatisering

— Förfarandet vid privatisering.

— Försäljningspris, tillämpliga villkor och behandling av befintliga skulder.

— Vad som sker med försäljningsvinsten.

— Försäljnings datum.

— Bolagets finansiella ställning vid tidpunkten för försäljningen.

— Värdet på bolaget/tillgångarna vid tidpunkten för försäljningen samt värderingsmetod.

8. Startande av ett nytt bolag eller nya anläggningar med utvidgning av kapaciteten

— Identiteten på varje deltagare inom den privata och den offentliga sektorn.

— Källorna till deras finansiering för startandet av det nya bolaget eller de nya anläggningarna.

— Villkoren för de privata och de offentliga andelsägarnas deltagande.

— Förvaltningsstrukturen för det nya företaget.

9. Eventuell ytterligare information som bedöms som nödvändig för den oberoende utvärderingen enligt punkt 14 i protokollet.

PROTOKOLL Nr 9

OM REAKTORERNA 1 OCH 2 VID KÄRNKRAFTVERKET BOHUNICE V1 I SLOVAKIEN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM NOTERAR Slovakiens åtagande att stänga reaktorerna 1 och 2 i kärnkraftverket Bohunice V1 senast 2006 respektive 2008, och som förklarar att unionen är villig att fram till 2006 ge fortsatt ekonomiskt stöd till Slovakiens avvecklingssträvanden som en förlängning av föranslutningsstödet inom ramen för Phareprogrammet,

SOM NOTERAR att genomförandebestämmelser måste antas för det fortsatta gemenskapsstödet,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Slovakien har åtagit sig att stänga reaktor 1 i kärnkraftverket Bohunice V1 senast den 31 december 2006 och reaktor 2 i samma kärnkraftverk senast den 31 december 2008 samt att därefter avveckla dessa reaktorer.

Artikel 2

1. Under perioden 2004–2006 skall gemenskapen förse Slovakien med ekonomiskt stöd till landets avvecklingssträvanden samt för hantering av följderna av stängningen och avvecklingen av reaktorerna 1 och 2 i kärnkraftverket Bohunice V1 (nedan kallat "stödet").

2. Stödet skall beslutas och genomföras – också efter Slovakiens anslutning till unionen – i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till vissa länder i centrala och östra Europa¹, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001².

3. För perioden 2004–2006 skall stödet uppgå till 90 miljoner euro i åtagandebemyndiganden, vilka skall fördelas på lika stora årliga åtaganden.

4. Stödet får helt eller delvis göras tillgängligt som ett gemenskapsbidrag till den internationella stödfonden för avvecklingen av Bohunice, som förvaltas av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.

Artikel 3

Europeiska unionen inser att avvecklingen av kärnkraftverket Bohunice V1 måste fortsätta utöver den nuvarande budgetplanen och att denna insats utgör en betydande ekonomisk börda för Slovakien. Detta kommer att beaktas i samband med beslut om fortsatt stöd från EU på detta område efter 2006.

¹ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11.

² EGT L 342, 27.12.2001, s. 1.

PROTOKOLL Nr 10

OM CYPERN

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEKRÄFTAR sitt engagemang för en allsidig lösning av Cypernproblemet, i överensstämmelse med relevanta resolutioner av Förenta nationernas säkerhetsråd, och sitt starka stöd till de bemödanden som Förenta nationernas generalsekreterare gör i detta syfte,

SOM FINNER att en sådan allsidig lösning av Cypernproblemet ännu inte har uppnåtts,

SOM FINNER att det därför är nödvändigt att uppskjuta tillämpningen av regelverket i de områden i Republiken Cypern där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen,

SOM BEAKTAR att detta uppskov skall upphöra om en lösning av Cypernproblemet uppnås,

SOM BEAKTAR att Europeiska unionen är beredd att anpassa villkoren för en sådan lösning i enlighet med de principer som ligger till grund för EU,

SOM FINNER det nödvändigt att fastställa villkoren för att tillämpa relevanta bestämmelser i EU-rätten på linjen mellan de ovan nämnda områdena och dels de områden där Republiken Cyperns regering utövar den faktiska kontrollen, dels Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands östra suveräna basområde,

SOM ÖNSKAR att Cyperns anslutning till Europeiska unionen skall vara till fördel för

alla cypriotiska medborgare och främja inbördes fred och försoning,

SOM följaktligen ANSER att ingenting i detta protokoll skall hindra åtgärder i detta syfte,

SOM BEAKTAR att sådana åtgärder inte skall påverka tillämpningen av regelverket på de villkor som fastställs i anslutningsfördraget i någon annan del av Republiken Cypern,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Tillämpningen av regelverket skall uppskjutas i de områden i Republiken Cypern där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen.

2. Rådet skall enhälligt på förslag av kommissionen besluta när det uppskov som avses i punkt 1 skall upphöra.

Artikel 2

1. Rådet skall enhälligt på förslag av kommissionen fastställa villkoren för att tillämpa bestämmelserna i EU-rätten på linjen mellan de områden som avses i artikel 1 och de områden där Republiken Cyperns regering utövar den faktiska kontrollen.

2. Gränsen mellan det östra suveräna basområdet och de områden som avses i artikel 1 skall betraktas som en del av de suveräna basområdenas yttre gränser i enlighet med

del IV i bilagan till protokollet om Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden på Cypern under den tid då tillämpningen av regelverket är uppskjuten i enlighet med artikel 1.

Artikel 3

1. Ingenting i detta protokoll skall hindra åtgärder som syftar till att främja den ekonomiska utvecklingen i de områden som avses i artikel 1.

2. Sådana åtgärder skall inte påverka tillämpningen av regelverket på de villkor som fastställs i anslutningsfördraget i någon annan del av Republiken Cypern.

Artikel 4

Vid en uppgörelse skall rådet enhälligt på förslag av kommissionen besluta om anpassningar av villkoren för Cyperns anslutning till Europeiska unionen med avseende på den turkcypriotiska befolkningsgruppen.

SLUTAKT
TILL FÖRDRAGET OM ANSLUTNING TILL EUROPEISKA UNIONEN 2003

I. SLUTAKTENS TEXT

De befullmäktigade ombuden för
HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG,
REPUBLIKEN TJECKIENS PRESIDENT,
HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK,
FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT,
REPUBLIKEN ESTLANDS PRESIDENT,
REPUBLIKEN GREKLANDS PRESIDENT,
HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN,
REPUBLIKEN FRANKRIKES PRESIDENT,
IRLANDS PRESIDENT,
REPUBLIKEN ITALIENS PRESIDENT,
REPUBLIKEN CYPERNS PRESIDENT,
REPUBLIKEN LETTLANDS PRESIDENT,
REPUBLIKEN LITAUENS PRESIDENT,
HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG,
REPUBLIKEN UNGERNS PRESIDENT,
MALTAS PRESIDENT,
HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA,
REPUBLIKEN ÖSTERRIKES FÖRBUNDSPRESIDENT,
REPUBLIKEN POLENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN PORTUGALS PRESIDENT,

REPUBLIKEN SLOVENIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN SLOVAKIENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT,

KONUNGARIKET SVERIGES REGERING,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRI-
TANNIEN OCH NORDIRLAND,

församlade i Aten den sextonde april år tjugohundratre för undertecknande av fördraget mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (medlemsstater i Europeiska unionen) och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen,

har konstaterat att följande texter har utarbetats och antagits i konferensen mellan Europeiska unionens medlemsstater och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen:

- I. Fördraget mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (medlemsstater i Europeiska unionen) och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen.
- II. Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen.

III. De texter som anges nedan och som fogas till akten om villkoren för Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen:

- A. Bilaga I: Förteckning över de bestämmelser i Schengenregelverket, som det införlivats inom Europeiska unionens ramar, och de rättsakter som grundas på detta eller på annat sätt har samband med detta, vilka skall vara bindande för och tillämpas i de nya medlemsstaterna från och med anslutningen (enligt artikel 3 i anslutningsakten)
- Bilaga II: Förteckning enligt artikel 20 i anslutningsakten
- Bilaga III: Förteckning enligt artikel 21 i anslutningsakten
- Bilaga IV: Förteckning enligt artikel 22 i anslutningsakten; Tillägg
- Bilaga V: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Tjeckien; Tillägg A och B
- Bilaga VI: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Estland
- Bilaga VII: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Cypern; Tillägg
- Bilaga VIII: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Lettland; Tillägg A och B
- Bilaga IX: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Litauen; Tillägg A och B
- Bilaga X: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Ungern; Tillägg A och B
- Bilaga XI: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Malta; Tillägg A, B och C
- Bilaga XII: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Polen; Tillägg A, B och C
- Bilaga XIII: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Slovenien; Tillägg A och B
- Bilaga XIV: Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Slovakien; Tillägg
- Bilaga XV: Förteckning enligt artikel 32.1 i anslutningsakten
- Bilaga XVI: Förteckning enligt artikel 52.1 i anslutningsakten
- Bilaga XVII: Förteckning enligt artikel 52.2 i anslutningsakten

- Bilaga XVIII: Förteckning enligt artikel 52.3 i anslutningsakten
- B. Protokoll nr 1 om ändringar av Europeiska investeringsbankens stadga
- Protokoll nr 2 om omstruktureringen av den tjeckiska stålindustrin
- Protokoll nr 3 om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden i Cypern
- Protokoll nr 4 om kärnkraftverket Ignalina i Litauen
- Protokoll nr 5 om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen
- Protokoll nr 6 om förvärv av fritidsbostäder i Malta
- Protokoll nr 7 om abort i Malta
- Protokoll nr 8 om omstruktureringen av den polska stålindustrin
- Protokoll nr 9 om reaktorerna 1 och 2 vid kärnkraftverket Bohunice V1 i Slovakien
- Protokoll nr 10 om Cypern
- C. Texterna till Fördraget om Europeiska unionen, Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, tillsammans med de fördrag som ändrar eller kompletterar dessa, inklusive Fördraget om Konungariket Danmark, Irlands och Förenade kungarikets Storbritannien och Nordirland anslutning till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen, Fördraget om Republiken Greklands anslutning till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen, Fördraget om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen samt Fördraget om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

De höga fördragsslutande parterna åtar sig att till kommissionen och till varandra lämna all information som behövs för tillämpningen av akten om villkoren för anslutning och om anpassning av fördragen. Denna information skall ges i så god tid före anslutningen att akten kan tillämpas fullt ut från och med anslutningsdagen, särskilt när det gäller den inre marknadens funktion. Kommissionen får informera de nya fördragsslutande parterna om när den anser det lämpligt att ta emot eller översända särskild information. De fördragsslutande parterna har hittills, fram till dagen för undertecknandet, mottagit en förteckning över informationsskyldigheterna på veterinärområdet.

II. FÖRKLARINGAR ANTAGNA AV DE BEFULLMÄKTIGADE OMBUDEN

Därutöver har de befullmäktigade ombuden antagit nedan förtecknade förklaringar, som bifogas denna slutakt.

1. Gemensam förklaring: Ett Europa
2. Gemensam förklaring om Europeiska gemenskapernas domstol

1. Gemensam förklaring: Ett Europa

Denna dag är en stor dag för Europa. Vi har i dag slutfört anslutningsförhandlingarna mellan Europeiska unionen och Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern. Sjutiofem miljoner människor kommer att välkomnas som nya medborgare i Europeiska unionen.

Vi, de nuvarande och de anslutande medlemsstaterna, uttalar vårt fulla stöd för den fortlöpande, allomfattande och oåterkalleliga utvidgningsprocessen. Anslutningsförhandlingarna med Bulgarien och Rumänien kommer att fortsätta på grundval av samma principer som har väglett förhandlingarna hittills. De resultat som redan uppnåtts i dessa förhandlingar kommer inte att ifrågasättas. Beroende på de fortsatta framstegen med att uppfylla kriterierna för medlemskap är målet att välkomna Bulgarien och Rumänien som nya medlemmar i Europeiska unionen 2007. Vi välkomnar också de viktiga beslut som fattats idag angående nästa etapp i Turkiets

kandidatur för medlemskap i Europeiska unionen.

Vår gemensamma önskan är att göra Europa till en kontinent med demokrati, frihet, fred och framsteg. Unionen kommer att förbli fast besluten att undvika nya skiljelinjer i Europa och främja stabilitet och välbefinnande inom och bortom unionens nya gränser. Vi ser fram emot att arbeta tillsammans i vår gemensamma strävan att uppfylla dessa mål.

Vår målsättning är ett Europa.

Belgien	Tjeckien	Danmark
Tyskland	Estland	Grekland
Spanien	Frankrike	Irland
Italien	Cypern	Lettland
Litauen	Luxemburg	Ungern
Malta	Nederländerna	Österrike
Polen	Portugal	Slovenien
Slovakien	Finland	Sverige
Förenade kungariket		

2. Gemensam förklaring

om Europeiska gemenskapernas domstol

På begäran av domstolen får rådet genom enhälligt beslut utöka antalet generaladvokater i överensstämmelse med artikel 222 i EG-fördraget och artikel 138 i Euratomfördraget.

I annat fall kommer de nya medlemsstaterna att ingå i den nuvarande ordningen för utnämning av generaladvokater.

III. ÖVRIGA FÖRKLARINGAR

De befullmäktigade ombuden har noterat följande förklaringar, som har avgetts och som bifogas denna slutakt:

A. Gemensamma förklaringar: De nuvarande medlemsstaterna/Estland

3. Gemensam förklaring om jakt på brunbjörn i Estland

B. Gemensamma förklaringar: Olika nuvarande medlemsstater/olika nya medlemsstater

4. Gemensam förklaring av Tjeckien och Österrike om deras bilaterala avtal om kärnkraftverket Temelin

C. Gemensamma förklaringar av de nuvarande medlemsstaterna

5. Förklaring om landsbygdsutveckling

6. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Tjeckien

7. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Estland

8. Förklaring om oljeskiffer, den inre marknaden för el och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el (eldirektivet): Estland

9. Förklaring om Estlands och Litauens fiskeverksamhet i Svalbardområdet

10. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Lettland

11. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Litauen

12. Förklaring om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen

13. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Ungern

14. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Malta

15. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Polen

16. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Slovenien

17. Förklaring om utvecklingen av transeuropeiska nät i Slovenien

18. Förklaring om fri rörlighet för arbetstagare: Slovakien

D. Gemensamma förklaringar av olika nuvarande medlemsstater

19. Gemensam förklaring av Tyskland och Österrike om fri rörlighet för arbetstagare: Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien

20. Gemensam förklaring av Tyskland och Österrike om övervakning av kärnsäkerhet

E. Allmän gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna

21. Allmän gemensam förklaring

F. Gemensamma förklaringar av olika nya medlemsstater

22. Gemensam förklaring av Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien om artikel 38 i anslutningsakten

23. Gemensam förklaring av Ungern och Slovenien om bilaga X, kapitel 7, punkt 1 a ii och bilaga XIII, kapitel 6, punkt 1 a i till avslutningsakten

G. Förklaringar av Tjeckien

24. Förklaring av Tjeckien om transportpolitik

25. Förklaring av Tjeckien om arbetstagare

26. Förklaring av Tjeckien om artikel 35 i EU-fördraget

H. Förklaringar av Estland

27. Förklaring av Estland om stål

28. Förklaring av Estland om fiskeri

29. Förklaring av Estland om Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC)

30. Förklaring av Estland om livsmedels-säkerhet

I. Förklaringar av Lettland

31. Förklaring av Lettland om vägning av röster i rådet

32. Förklaring av Lettland om fiskeri

33. Förklaring av Lettland om artikel 142a i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken

J. Förklaring av Litauen

34. Förklaring av Litauen om litauisk fiskeriverksamhet i Nordostatlantiska fiskerikommissionens regleringsområde (NEAFC)

K. Förklaringar av Malta

35. Förklaring av Malta om neutralitet

36. Förklaring av Malta om öregionen Gozo

37. Förklaring av Malta om bevarande av nollprocentsatsen för mervärdesskatt

L. Förklaringar av Polen

38. Förklaring av Polen om konkurrenskraften för polsk produktion av vissa frukt-sorter

39. Förklaring av Polens regering om allmän moral

40. Förklaring av Polens regering om tolkningen av undantaget från kraven i direktiv 2001/82/EG och direktiv 2001/83/EG

M. Förklaringar av Slovenien

41. Förklaring av Slovenien om Sloveniens framtida regionala indelning

42. Förklaring av Slovenien om den inhemska slovenska biarten *Apis mellifera Carnica* (kranjska cebela)

N. Förklaringar av Europeiska gemenskapernas kommission

43. Förklaring av Europeiska gemenskapernas kommission om den allmänna ekonomiska skyddsklausulen, skyddsklausulen för den inre marknaden och skyddsklausulen för rättsliga och inrikes frågor

44. Förklaring av Europeiska gemenskapernas kommission om slutsatserna från avslutningskonferensen med Lettland

A. Gemensamma förklaringar: De nuvarande medlemsstaterna/Estland

3. Gemensam förklaring

om jakt på brunbjörn i Estland

När det gäller brunbjörnar kommer Estland att fullt ut uppfylla kraven i direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet). Senast vid anslutningen kommer Estland att införa ett strikt skyddssystem i enlighet med artikel 12 i det direktivet.

Även om allmän jakt på brunbjörn inte kan tillåtas noterar konferensen att Estland enligt artikel 16.1 i habitatdirektivet får tillåta jakt på brunbjörn under vissa bestämda förhållanden och med iakttagande av de förfaranden som föreskrivs i artikel 16.2 och 16.3.

B. Gemensamma förklaringar: Olika nuvarande medlemsstater/olika nya medlemsstater

4. Gemensam förklaring

av Tjeckien och Österrike om deras bilaterala avtal om kärnkraftverket Temelin

Tjeckien och Österrike skall fullfölja sina bilaterala skyldigheter enligt de ömsesidigt antagna "slutsatserna från Melk-processen

och uppföljningen" av den 29 november 2001.

C. Gemensamma förklaringar av de nuvarande medlemsstaterna

5. Förklaring

om landsbygdsutveckling

När det gäller politiken för landsbygdsutveckling för de nya medlemsstaterna enligt det tillfälliga instrumentet för landsbygdsutveckling som finansieras genom EUGFJ:s

garantisektion noterar unionen att de nya medlemsstaterna kan förvänta sig följande inledande tilldelning:

Inledande tilldelning (miljoner euro)				
	2004	2005	2006	2004—2006
Tjeckien	147,9	161,6	172,0	481,5
Estland	41,0	44,8	47,7	133,5
Cypern	20,3	22,2	23,9	66,4
Lettland	89,4	97,7	103,9	291,0
Litauen	133,4	145,7	155,1	434,2
Ungern	164,2	179,4	190,8	534,4
Malta	7,3	8,0	8,5	23,8
Polen	781,2	853,6	908,2	2 543,0
Slovenien	76,7	83,9	89,2	249,8
Slovakien	108,2	118,3	125,8	352,3
Totalt	1 570,0	1 715,0	1 825,0	5 110,0

6. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Tjeckien

EU betonar de starka inslagen av differentiering och flexibilitet i arrangemanget för arbetstagares fria rörlighet. Medlemsstaterna skall sträva efter att ge tjeckiska medborgare ökat tillträde till arbetsmarknaden enligt sin nationella lagstiftning, så att tillnärmningen till regelverket påskyndas. Som följd av detta bör tjeckiska medborgares anställningsmög-

ligheter inom EU förbättras avsevärt vid Tjeckiens anslutning. Dessutom kommer EU:s medlemsstater att på bästa sätt utnyttja det föreslagna arrangemanget för att så snart som möjligt nå fram till full tillämpning av regelverket på området fri rörlighet för arbetstagare.

7. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Estland

EU betonar de starka inslagen av differentiering och flexibilitet i arrangemanget för arbetstagares fria rörlighet. Medlemsstaterna skall sträva efter att ge estniska medborgare ökat tillträde till arbetsmarknaden enligt sin nationella lagstiftning, så att tillnärmningen till regelverket påskyndas. Som följd av detta bör estniska medborgares anställningsmög-

ligheter inom EU förbättras avsevärt vid Estlands anslutning. Dessutom kommer EU:s medlemsstater att på bästa sätt utnyttja det föreslagna arrangemanget för att så snart som möjligt nå fram till full tillämpning av regelverket på området fri rörlighet för arbetstagare.

8. Förklaring

om oljeskiffer, den inre marknaden för el och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el (eldirektivet): Estland

Unionen kommer att noga övervaka att Estland uppfyller sina åtaganden, särskilt när det gäller de fortsatta förberedelserna inför den inre marknaden för energi (omstrukturering av oljeskiffersektorn, omstrukturering av elsektorn, lagstiftning, förstärkning av energimarknadsinspektionen osv.).

Unionen riktar Estlands uppmärksamhet på slutsatserna från Europeiska rådets möten i Lissabon och Barcelona om att påskynda öppnandet av marknaden inom bl.a. el- och gassektorerna för att uppnå en fullt fungerande inre marknad på dessa områden, och noterar Estlands tidigare uttalanden i denna fråga den 27 maj 2002 inom ramen för anslutningsförhandlingarna. Trots att en fungerande inre elmarknad måste genomföras så snabbt som möjligt noterar unionen att Estland avvaktar med att ta ställning till den framtida utvecklingen av lagstiftningen på detta område. Unionen är i detta hänseende medveten om den specifika situationen när det gäller omstruktureringen av oljeskiffersektorn, som kommer att kräva särskilda ansträngningar fram till slutet av 2012, och behovet av ett successivt öppnande av Estlands

elmarknad för icke-hushållskunder fram till dess.

Unionen noterar att det kan bli nödvändigt att tillämpa skyddsmekanismer, t.ex. ömsesidighetsklausulen i direktiv 96/92/EG, för att begränsa en eventuell snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden för el.

Kommissionen kommer att noga övervaka utvecklingen av elproduktionen och eventuella förändringar av elmarknaden i Estland och dess grannländer.

Utan att det påverkar tillämpningen av det ovanstående får alla medlemsstater från och med 2009 begära att kommissionen utvärderar utvecklingen av elmarknaderna i Östersjöområdet. På grundval av denna utvärdering och med fullt beaktande av oljeskiffrets unika karaktär samt sociala och ekonomiska överväganden som rör utvinning, produktion och konsumtion av oljeskiffer i Estland samt med beaktande av gemenskapens mål för elmarknaden, skall kommissionen rapportera till rådet med lämpliga rekommendationer.

9. Förklaring

om Estlands och Litauens fiskeverksamhet i Svalbardområdet

Europeiska gemenskapen har förbundit sig att upprätthålla en sund förvaltning som bygger på hållbart bevarande och optimalt utnyttjande av fiskbestånden omkring Svalbard

samt förklarar sig beredd att fortsätta det nuvarande förvaltningssystemet som tillämpas av Europeiska gemenskapen samt av Estland och Litauen.

10. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Lettland

EU betonar de starka inslagen av differentiering och flexibilitet i arrangemanget för arbetstagares fria rörlighet. Medlemsstaterna skall sträva efter att ge lettiska medborgare ökat tillträde till arbetsmarknaden enligt sin nationella lagstiftning, så att tillnärmningen till regelverket påskyndas. Som följd av detta bör lettiska medborgares anställningsmöjlig-

heter inom EU förbättras avsevärt vid Lettlands anslutning. Dessutom kommer EU:s medlemsstater att på bästa sätt utnyttja det föreslagna arrangemanget för att så snart som möjligt nå fram till full tillämpning av regelverket på området fri rörlighet för arbetstagare.

11. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Litauen

EU betonar de starka inslagen av differentiering och flexibilitet i arrangemanget för arbetstagares fria rörlighet. Medlemsstaterna skall sträva efter att ge litauiska medborgare ökat tillträde till arbetsmarknaden enligt sin nationella lagstiftning, så att tillnärmningen till regelverket påskyndas. Som följd av detta bör litauiska medborgares anställningsmöj-

ligheter inom EU förbättras avsevärt vid Litauens anslutning. Dessutom kommer EU:s medlemsstater att på bästa sätt utnyttja det föreslagna arrangemanget för att så snart som möjligt nå fram till full tillämpning av regelverket på området fri rörlighet för arbetstagare.

12. Förklaring

om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen

Gemenskapen skall bistå Litauen med att så snart som möjligt uppfylla villkoren för fullt deltagande i Schengenregelverket, så att Litauen kan ingå i den första gruppen av nya medlemsstater som fullt ut deltar i Schengen-

regelverket. Fullt deltagande kommer att vara beroende av en objektiv bedömning av att alla nödvändiga villkor är uppfyllda enligt Schengenregelverket.

13. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Ungern

EU betonar de starka inslagen av differentiering och flexibilitet i arrangemanget för arbetstagares fria rörlighet. Medlemsstaterna skall sträva efter att ge ungerska medborgare ökat tillträde till arbetsmarknaden enligt sin nationella lagstiftning, så att tillnärmningen till regelverket påskyndas. Som följd av detta bör ungerska medborgares anställningsmöj-

ligheter inom EU förbättras avsevärt vid Ungerns anslutning. Dessutom kommer EU:s medlemsstater att på bästa sätt utnyttja det föreslagna arrangemanget för att så snart som möjligt nå fram till full tillämpning av regelverket på området fri rörlighet för arbetstagare.

14. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Malta

Om Maltas anslutning skulle ge upphov till svårigheter med fri rörlighet för arbetstagare kan frågan tas upp vid unionens institutioner för att lösa problemet. Denna lösning kommer att strikt överensstämma med bestäm-

melserna i fördragen (inklusive bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen) och de bestämmelser som antagits vid tillämpningen av dessa, särskilt de som rör fri rörlighet för arbetstagare.

15. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Polen

EU betonar de starka inslagen av differentiering och flexibilitet i arrangemanget för arbetstagares fria rörlighet. Medlemsstaterna skall sträva efter att ge polska medborgare ökat tillträde till arbetsmarknaden enligt sin nationella lagstiftning, så att tillnärmningen till regelverket påskyndas. Som följd av detta bör polska medborgares anställningsmöjlig-

heter inom EU förbättras avsevärt vid Polens anslutning. Dessutom kommer EU:s medlemsstater att på bästa sätt utnyttja det föreslagna arrangemanget för att så snart som möjligt nå fram till full tillämpning av regelverket på området fri rörlighet för arbetstagare.

16. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Slovenien

EU betonar de starka inslagen av differentiering och flexibilitet i arrangemanget för arbetstagares fria rörlighet. Medlemsstaterna skall sträva efter att ge slovenska medborgare ökat tillträde till arbetsmarknaden enligt sin nationella lagstiftning, så att tillnärmningen till regelverket påskyndas. Som följd av detta bör slovenska medborgares anställningsmöj-

ligheter inom EU förbättras avsevärt vid Sloveniens anslutning. Dessutom kommer EU:s medlemsstater att på bästa sätt utnyttja det föreslagna arrangemanget för att så snart som möjligt nå fram till full tillämpning av regelverket på området fri rörlighet för arbetstagare.

17. Förklaring

om utvecklingen av transeuropeiska nät i Slovenien

Unionen erinrar om den betydelse som transportinfrastrukturen i Slovenien har för utvecklingen av ett transeuropeiskt transportnät och kommer att ta vederbörlig hänsyn till

detta vid preciseringen av projekt av gemensamt intresse i enlighet med artikel 155 i fördraget.

18. Förklaring

om fri rörlighet för arbetstagare: Slovakien

EU betonar de starka inslagen av differentiering och flexibilitet i arrangemanget för arbetstagares fria rörlighet. Medlemsstaterna skall sträva efter att ge slovakiska medborgare ökat tillträde till arbetsmarknaden enligt sin nationella lagstiftning, så att tillnärmingen till regelverket påskyndas. Som följd av detta bör slovakiska medborgares anställ-

ningsmöjligheter inom EU förbättras avsevärt vid Slovakiens anslutning. Dessutom kommer EU:s medlemsstater att på bästa sätt utnyttja det föreslagna arrangemanget för att så snart som möjligt nå fram till full tillämpning av regelverket på området fri rörlighet för arbetstagare.

D. Gemensamma förklaringar av olika nuvarande medlemsstater

19. Gemensam förklaring av Tyskland och Österrike

om fri rörlighet för arbetstagare: Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien

Tyskland och Österrike tolkar, i samförstånd med kommissionen, lydelsen i punkt 13 i övergångsbestämmelserna om fri rörlighet för arbetstagare under direktiv 96/71/EG i

bilagorna V, VI, VIII, IX, X, XII, XIII och XIV som att "vissa områden" i förekommande fall även kan omfatta hela det nationella territoriet.

20. Gemensam förklaring av Tyskland och Österrike

om övervakning av kärnsäkerhet

Tyskland och Österrike betonar betydelsen av att fortsätta med övervakningen av genomförandet av rekommendationerna för förbättring av kärnsäkerheten i anslutnings-

länderna, enligt vad som togs upp vid rådets möte (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 10 december 2002, till dess att det föreligger resultat.

E. Allmän gemensam förklaring av de nuvarande medlemsstaterna

21. Allmän gemensam förklaring

De nuvarande medlemsstaterna understryker att de förklaringar som åtföljer denna slutakt inte kan tolkas eller tillämpas på ett sätt som strider mot medlemsstaternas skyldigheter enligt anslutningsfördraget och anslutningsakten.

De nuvarande medlemsstaterna noterar att kommissionen ansluter sig helt till det ovanstående.

F. Gemensam förklaring av olika nya medlemsstater

22. Gemensam förklaring av Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien om artikel 38 i anslutningsakten

1. Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien tolkar uttrycket "inte har lyckats genomföra åtaganden som gjorts inom ramen för anslutningsförhandlingarna" som att det endast omfattar de skyldigheter enligt de grundläggande fördragen som är tillämpliga på Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien enligt de villkor som fastställs i anslutningsakten och de skyldigheter som fastställs i denna akt.

Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien tolkar det därför som att kommissionen kommer att överväga att tillämpa artikel 38 endast vid påstådda åsidosättanden av de skyldigheter som avses i föregående stycke.

2. Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien tolkar det som att artikel 38 inte påverkar domstolens behörighet i enlighet med artikel 230 i EG-fördraget när det gäller åtgärder som kommissionen vidtar enligt artikel 38.

3. Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien tolkar det som att kommissionen, innan den beslutar om tillämpning av de åtgärder som avses i artikel 38 mot dem, skall ge Tjeckien, Estland, Litauen, Polen, Slovenien och Slovakien möjlighet att uttrycka sin åsikt och ståndpunkt i enlighet med Europeiska gemenskapernas kommissions förklaring om den allmänna skyddsklausulen, skyddsklausulen för den inre marknaden och skyddsklausulen för rättsliga och inrikes frågor, vilken fogas till denna slutakt.

23. Gemensam förklaring av Ungern och Slovenien

om bilaga X, kapitel 7, punkt 1 a ii och bilaga XIII, kapitel 6, punkt 1 a i till anslutningsakten

Om den övergångsperiod som avses i artikel 28.1 i sjätte momsdirektivet inte senast i mitten av 2007 har ersatts med ett definitivt system, och om arbetet med förslaget om att ersätta systemet inte har kommit så långt att det kan ersättas senast vid utgången av 2007, kommer Ungern och Slovenien att begära att kommissionen vid lämplig tidpunkt skall utarbeta en rapport till rådet om hur det övergångsarrangemang som avses i bilaga X, ka-

pitel 7, punkt 1 a ii och bilaga XIII, kapitel 6, punkt 1 a i till anslutningsakten fungerar. I denna rapport skall det tas hänsyn till en väl fungerande inre marknad och eventuella negativa effekter för restaurangsektorerna i Ungern och Slovenien, särskilt förlorade arbetstillfällen, en ökning av svart arbete och prishöjningar på restaurangtjänster för slutkonsumenterna.

G. Förklaringar av Tjeckien

24. Förklaring av Tjeckien

om transportpolitik

I enlighet med EU:s gemensamma ståndpunkt om kapitlet om transportpolitik får de nuvarande och de nya medlemsstaterna successivt utbyta cabotagetillstånd på grundval av bilaterala överenskommelser, med möjlighet till fullständig liberalisering. Mot bakgrund av detta förväntar sig därför Tjeckien att de bilaterala överläggningarna med medlemsstaterna kommer att fortsätta under 2003 så att man kan uppnå antingen en bilateral

överenskommelse om fullständig liberalisering av cabotage eller ett successivt utbyte av cabotagetillstånd om en övergångsperiod krävs.

Tjeckien välkomnar att ett samförstånd har nåtts med Tyskland om att utarbeta en analys av kostnadsstrukturen och att bilaterala cabotagekvoter kan fastställas på grundval av denna fråga och med år 2004.

25. Förklaring av Tjeckien

om arbetstagare

Tjeckien förklarar att det förväntar sig att en nuvarande medlemsstat avsikter att liberalisera tillträdet till dess arbetsmarknad för tjeckiska arbetstagare på grundval av enskil-

da sektorer och yrken kommer att bli föremål för bilaterala samråd mellan den berörda medlemsstaten och Tjeckien.

26. Förklaring av Tjeckien

om artikel 35 i EU-fördraget

Tjeckien godtar behörigheten för Europeiska gemenskapernas domstol i enlighet med bestämmelserna i artikel 35.2 och 35.3 b i Fördraget om Europeiska unionen. Tjeckien förbehåller sig rätten att i sin nationella lagstiftning föreskriva att om en fråga som rör giltigheten eller tolkningen av en rättsakt

som avses i artikel 35.1 i Fördraget om Europeiska unionen uppkommer i ett mål som är anhängigt vid en nationell domstol, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, skall den domstolen vara skyldig att föra ärendet vidare till EG-domstolen.

*H. Förklaringar av Estland***27. Förklaring av Estland****om stål**

Den estniska stålbearbetningsindustrin befinner sig i ett dynamiskt utvecklingsskede.

Vid förhandlingarna om de nödvändiga anpassningarna av de kvantitativa restriktioner som föreskrivs i de bilaterala stålavtalen mellan gemenskapen och Ryska federationen,

Ukraina och Kazakstan, eller vid antagande av andra arrangemang med detta syfte, måste hänsyn tas till de importbehov som följer av den estniska stålindustrins förutsebara expansion i en nära framtid. Estland betonar att uppgifter om landets förutsedda importbehov har lämnats till anslutningskonferensen.

28. Förklaring av Estland**om fiskeri**

Estland är medvetet om att förvaltningen av avtalet mellan Estlands regering och Ryska federationens regering om samarbete vid bevarande och förvaltning av fiskbestånden i sjöområdet Peipsi, Lämmi och Pihkva kom-

mer att skötas av Estland i nära samarbete med kommissionen, i den mån gemenskapen inte har eller senare får sekundär lagstiftning om förvaltningen av inlandsfiskeresurserna.

29. Förklaring av Estland**om Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC)**

Enligt principen om gemenskapens exklusiva behörighet kommer Estlands intressen i NEAFC från och med dagen för anslutningen att företrädas av gemenskapen. Om Estland vid anslutningen inte är medlem av NEAFC

förlitar sig Estland på gemenskapens strävanden att med gemenskapens andel införliva den "samarbetskvot för icke-avtals-slutande part" som utnyttjas av Estland och registrerats av NEAFC.

30. Förklaring av Estland**om livsmedelssäkerhet**

När det gäller tredje land kommer Estland att fullt ut följa kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer

och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet.

I. Förklaringar av Lettland

31. Förklaring av Lettland

om vägning av röster i rådet

I förklaring nr 20 i Nicefördraget fastställs det att Lettland kommer att tilldelas fyra av sammanlagt 345 röster i rådet från och med den 1 januari 2005 under förutsättning att 27 medlemsstater ingår i unionen.

Med hänsyn till behovet av att säkerställa tillräcklig, jämförbar och likvärdig representation för medlemsstaterna i rådet i enlighet med deras folkmängd, förklarar Lettland att landet förbehåller sig rätten att diskutera frågan om vägningen av röster i rådet under nästa regeringskonferens.

32. Förklaring av Lettland

om fiskeri

När det gäller förordning (EEG) nr 3760/92, i vilken det fastställs vilken del av gemenskapens fiskemöjligheter som skall tilldelas medlemsstaterna för bestånd som omfattas av fångstbegränsning, har Lettland den uppfattningen att de särskilda bestämmelserna i denna anslutningsakt om de fiskemöjligheter som skall tilldelas Lettland i Östersjön gäller det befintliga förvaltningssystemet inom IBSFC såsom det beräknats för EU med 15 medlemsstater samt Estland, Lettland, Litauen och Polen.

När det gäller fiskemöjligheterna inom Nordostatlantiska fiskerikommisionen (NEAFC) förklarar Lettland sig intresserat av fiske inom det området trots att det under den senaste tiden inte haft någon fångstdeklaration av betydelse. Lettland, som är samarbetspart i NEAFC och respekterar alla beslut och föreskrifter som utfärdas av den kommissionen, förväntar sig att dess intressen vederbörligen kommer att beaktas när fiskemöjligheter tilldelas Lettland och andra nya medlemsstater.

33. Förklaring av Lettland

om artikel 142a i rådets förordning (EG) Nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken

Lettland anser att tillämpningen av artikel 142a.5 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken inte skall utesluta förbud mot bruk

av ett gemenskapsvarumärke på Lettlands territorium i enlighet med artikel 106.2 i förordningen.

*J. Förklaring av Litauen***34. Förklaring av Litauen****om litauisk fiskeriverksamhet i Nordostatlantiska fiskerikommissionens regleringsområde (NEAFC)**

Litauen förklarar sig intresserat av att fortsätta med traditionellt fiske i Nordostatlantiska fiskerikommissionens (NEAFC) regleringsområde efter anslutningen till Europeiska unionen. Litauen förlitar sig på EU:s stöd beträffande anslutningen till NEAFC.

Litauen förväntar sig att landets fiskeriverksamhet i NEAFC:s regleringsområde kommer att fortsätta efter anslutningen och att tillräckliga kvoter inom detta område kommer att tilldelas Litauen i enlighet med principen om relativ stabilitet.

*K. Förklaringar av Malta***35. Förklaring av Malta****om neutralitet**

Malta bekräftar sitt engagemang för Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik i enlighet med Fördraget om Europeiska unionen.

Malta bekräftar att deltagandet i Europeiska unionens gemensamma utrikes- och sä-

kerhetspolitik inte påverkar landets neutralitet. I Fördraget om Europeiska unionen fastställs att alla beslut av unionen i riktning mot ett gemensamt försvar skall fattas enhälligt av Europeiska rådet och antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

36. Förklaring av Malta**om öregionen Gozo**

Maltas regering,

som noterar att öregionen Gozo både har ekonomiska och sociala särdrag och lider av nackdelar genom de samlade effekterna av "dubbel ökaraktär", miljömässig ömtålighet, liten befolkning i kombination med hög befolkningstäthet och begränsade naturliga resurser,

som noterar att bruttonationalprodukten per capita är betydligt lägre i öregionen Gozo än i Malta som helhet,

som noterar att den driver en särskild ekonomisk och social politik för öregionen Gozo i syfte att övervinna de permanenta strukturella nackdelar som öregionen är drabbad av,

som konstaterar att Gozo, som ett resultat av överenskommelsen om att Malta omfattas av strukturfondsmålen och är berättigat till stöd från Sammanhållningsfonden samt av överenskommelserna om nollprocentsats för mervärdesskatt på passagerartransporter mellan öarna och en övergångsperiod för transporter av jordbruksprodukter mellan öarna, efter Maltas anslutning till Europeiska unionen kommer att omfattas av såväl åtgärder av mer allmän ekonomisk och social karaktär som åtgärder som särskilt syftar till att övervinna dess strukturella nackdelar,

som dessutom konstaterar att NUTS 3-klassificeringen av öregionen Gozo inte i sig kan säkerställa att Europeiska unionens uttalade åtagande att vidta åtgärder till förmån för mindre gynnade regioner uppfylls,

förklarar att Malta, före utgången av varje gemenskapsbudgetperiod som innebär en omdefiniering av gemenskapens regionalpolitik, kommer att begära att kommissionen avlägger rapport till rådet om den ekonomiska och sociala situationen på Gozo, särskilt om skillnaderna i social och ekonomisk utveckling mellan Gozo och Malta. Kommissionen kommer att anmodas att vid behov föreslå lämpliga åtgärder inom ramen för gemenskapens regionalpolitik eller annan relevant gemenskapspolitik för att säkerställa att skillnaderna mellan Gozo och Malta fortsätter att minska samt att Gozo ytterligare integreras med den inre marknaden på rättvisa villkor. I synnerhet kommer det, om Malta som helhet inte längre är berättigat till vissa regionalpolitiska åtgärder, att i rapporten bedömas om Gozos specifika ekonomiska situation motiverar att Gozo fortsätter att omfattas av dessa åtgärder, och i så fall på vilka villkor, under referensperioden.

37. Förklaring av Malta

om bevarande av nollprocentsatsen för mervärdesskatt

Maltas godtagande av en övergångsperiod fram till den 1 januari 2010 för bevarandet av landets mervärdesskatt på 0 % i stället för standardsatsen på 5 % på leveranser av livs-

medel och farmaceutiska produkter grundar sig på förutsättningen att den övergångsperiod som avses i artikel 28.1 i sjätte momsdirektivet löper ut den dagen.

L. Förklaringar av Polen

38. Förklaring av Polen

om konkurrenskraften för polsk produktion av vissa fruktsorter

Polen noterar att om Polen omfattas av EU:s gemensamma tulltaxa kan detta leda till negativa och omedelbara konsekvenser för konkurrenskraften hos polska producenter av bär, surkörsbär och äpplen. Om det efter anslutningen uppstår allvarliga svårigheter som troligen kommer att bestå inom dessa sekto-

rer kommer Polen att begära brådskande tillämpning av den allmänna skyddsklausulen och kommer att begära antagande av instrument som gör det möjligt att permanent åskaffa störningar av konkurrenskraften inom sektorn för bär, surkörsbär och äpplen.

39. Förklaring av Polens regering

om allmän moral

Polens regering har den uppfattningen att ingenting i bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen, i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och i fördragen om ändring eller komplettering av dessa fördrag hindrar den polska staten att reglera frågor av moralisk betydelse samt frågor om skydd av det mänskliga livet.

40. Förklaring av Polens regering

om tolkningen av undantaget från kraven i direktiv 2001/82/EG och direktiv 2001/83/EG

Polen anser att de farmaceutiska produkter som tas upp på förteckningen i tillägg A till bilaga XII till denna akt med godkännanden för försäljning kan saluföras i Polen.

M. Förklaringar av Slovenien

41. Förklaring av Slovenien

om Sloveniens framtida regionala indelning

Slovenien betonar den betydelse landet fäster vid en balanserad regional utveckling och vid behovet av att minska de socioekonomiska skillnaderna mellan landets regioner.

Slovenien noterar att landet har exklusiv behörighet att fatta beslut om landets regionala indelning. Ett undantag från detta är Sloveniens regionala indelning för den gemensamma regionala klassificeringen av territoriella enheter (NUTS).

Inom ramen för anslutningsförhandlingarna löstes frågan om Sloveniens regionala indelning på NUTS 2-nivå preliminärt vid konferensens nittonde möte på ställföreträdarnivå den 29 juli 2002 i enlighet med konferensens slutsatser. Dessa slutsatser bekräftades på ministernivå vid anslutningskonferensen den 1 oktober 2002.

En förklaring av Slovenien, som ingen av medlemsstaterna i något skede gjorde några invändningar mot, togs med i konferensens slutsatser. Den relevanta delen har följande lydelse:

"Slovenien noterar med glädje att EU noterade att hela Sloveniens territorium under perioden fram till slutet av 2006 kommer att betraktas som en enda NUTS 2-region, att Slovenien avser att genomföra ett samlat programplaneringsdokument som omfattar hela Sloveniens territorium för programplaneringsperioden fram till slutet av 2006 och att Slovenien kommer att fortsätta diskussionerna med kommissionen om en regional indelning som garanterar en balanserad regional utveckling för att senast i slutet av 2006, då landet redan är medlemsstat, se över sin NUTS-klassificering.

Om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) antas och träder i kraft före Sloveniens anslutning kommer Slovenien vid behov att förhandla med EU om dess tillämpning på den territoriella indelningen av Slovenien.

På grundval av detta kan Slovenien godta EU:s förslag och samtycka till att kapitlet på detta stadium inte kräver ytterligare förhandlingar."

42. Förklaring av Slovenien

om den inhemska slovenska biarten *Apis mellifera Carnica* (kranjska cebela)

Med beaktande av att den slovenska underarten av honungsbiet *Apis mellifera Carnica* (även känd som "kranjska cebela", "Carniolan bee", "Krainer Biene", "Carnica" och "Kärntner Biene") utgör en inhemsk djurpopulation i Slovenien,

med beaktande av århundraden av kontinuerliga strävanden att bevara och selektera det inhemska biet på nuvarande Sloveniens territorium, även i syfte att bevara dess inhemska genetiska material, vilka lett till en honungsbiopopulation som är genetiskt stabiliserad och i jämvikt,

med beaktande av det tvingande behovet att bevara denna inhemska honungsbiopopula-

tion med dess tydliga särdrag och därmed bidra till att bevara den biologiska mångfalden,

förklarar Slovenien att landet har för avsikt att även i fortsättningen tillämpa alla lämpliga och nödvändiga åtgärder för att säkerställa bevarandet av den inhemska arten *Apis mellifera Carnica* på Sloveniens territorium.

Slovenien erinrar om att landet tog upp denna fråga vid anslutningsförhandlingarna och att Europeiska unionen underströk att nationella åtgärder kan vidtas på grundval av artikel 30 i fördraget, med förbehåll för proportionalitetsprincipen, och att det inte var nödvändigt att denna fråga ingick i förhandlingarna.

N. Förklaringar av Europeiska gemenskapernas kommission

De höga fördragsslutande parterna har noterat följande förklaringar av Europeiska gemenskapernas kommission:

43. Förklaring av Europeiska gemenskapernas kommission

om den allmänna ekonomiska skyddsklausulen, skyddsklausulen för den inre marknaden och skyddsklausulen för rättsliga och inrikes frågor

Innan Europeiska gemenskapernas kommission fattar ett beslut om tillämpning av skyddsklausulen för den inre marknaden eller skyddsklausulen för rättsliga och inrikes frågor kommer den höra synpunkter och ståndpunkter från den eller de medlemsstater som direkt kommer att påverkas av sådana åtgärder samt vederbörligen beakta dessa synpunkter och ståndpunkter.

Den allmänna ekonomiska skyddsklausulen omfattar även jordbruket. Den får utlösas

när det inom bestämda jordbrukssektorer uppstår svårigheter som är allvarliga och troligen kommer att bestå och som kan leda till en allvarlig försämring av den ekonomiska situationen inom ett visst område. Med hänsyn till de särskilda problemen inom jordbrukssektorn i Polen får de åtgärder som kommissionen vidtar för att förhindra störningar på marknaden enligt den allmänna ekonomiska skyddsklausulen innefatta system för övervakning av marknadsflödena mellan Polen och andra medlemsstater.

44. Förklaring av Europeiska gemenskapernas kommission om slutsatserna från anslutningskonferensen med Lettland

Bearbetning av nedlagd jordbruksmark, t.ex. att återställa mark till traditionella miljöförhållanden och/eller undvika slutna landskap, kan få stöd som en åtgärd enligt artikel 33 i förordning (EG) nr 1257/1999 i det samlade programdokumentet under mål I.

Artikel 33 erbjuder olika möjligheter i detta hänseende, t.ex. enligt åttonde strecksatsen om vattenhushållning inom jordbruket, men i synnerhet enligt elfte strecksatsen, där det fastställs att stöd kan ges för skydd av miljön i samband med jordbruk, skogsbruk och bevarande av landskapet samt med förbättring av djurens välfärd. Detta stöd kan utgöras av en engångsutbetalning för miljövänlig bearbetning av nedlagd jordbruksmark.

Den föreslagna åtgärden bör inte som ett särskilt mål omfatta återställande av mark till jordbruksproduktion som omfattas av de gemensamma organisationerna av marknaden eller till arealuttag. Mark som ägs av jordbrukare och som bearbetas på ovannämnda sätt skulle emellertid kunna användas av dessa jordbrukare tillsammans med deras nuvarande jordbruksmark för att ändra deras nuvarande jordbruksproduktionsmetoder i syfte att skydda miljön och bevara landskapet. I detta fall kan ytterligare stöd vara möjligt enligt den åtgärd för miljövänligt jordbruk som avses i artikel 22 i förordning (EG) nr 1257/1999.

IV. SKRIFTVÄXLING

De befullmäktigade ombuden har noterat skriftväxlingen mellan Europeiska unionen och Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien om ett informations- och samråds-

förfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som skall antas under tiden fram till anslutningen, vilken skriftväxling bifogas denna slutakt.

Skriftväxling
mellan Europeiska unionen och Tjeckien,
Estland, Cypern, Lettland,
Litauen, Ungern,
Malta, Polen,
Slovenien och Slovakien
om ett informations- och samrådsförfarande
angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder
som skall antas under tiden fram till anslutningen

Skrivelse nr 1

Jag återkommer till en fråga som togs upp i samband med anslutningsförhandlingarna, nämligen frågan om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som skall antas under tiden fram till Ert lands anslutning till Europeiska unionen.

Jag bekräftar härmed att Europeiska unionen kan godta ett sådant förfarande på de

villkor som anges i bilagan till denna skrivelse. Detta förfarande kan tillämpas från och med den dag vår förhandlingskonferens förklarar att utvidgningsförhandlingarna är helt avslutade.

Jag vore tacksam för en bekräftelse på att Er regering godtar innehållet i denna skrivelse.

Högaktningsfullt

Skrivelse nr 2

Jag bekräftar mottagandet av Er skrivelse med följande lydelse:

"Jag återkommer till en fråga som togs upp i samband med anslutningsförhandlingarna, nämligen frågan om ett informations- och samrådsförfarande angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder som skall antas under tiden fram till Ert lands anslutning till Europeiska unionen.

Jag bekräftar härmed att Europeiska unionen kan godta ett sådant förfarande på de

villkor som anges i bilagan till denna skrivelse. Detta förfarande kan tillämpas från och med den dag vår förhandlingskonferens förklarar att utvidgningsförhandlingarna är helt avslutade.

Jag vore tacksam för en bekräftelse på att Er regering godtar innehållet i denna skrivelse."

Jag bekräftar härmed att min regering godtar innehållet i denna skrivelse.

Högaktningsfullt

Informations- och samrådsförfarande
angående antagandet av vissa beslut och andra åtgärder
som skall antas under tiden fram till anslutningen

I.

1. För att säkerställa att Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, nedan kallade "de anslutande staterna", i tillräcklig utsträckning hålls informerade, skall de underlättas om varje förslag, meddelande, rekommendation eller initiativ som kan leda till beslut av Europeiska unionens institutioner eller organ, efter det att förslaget, meddelandet, rekommendationen eller initiativet har överlämnats till rådet.

2. Samråd skall hållas efter en motiverad begäran från en anslutande stat, i vilken denna stat tydligt skall ange sina intressen som framtida medlem av unionen samt sina synpunkter.

3. Administrativa beslut skall i princip inte ge upphov till samråd.

4. Samråd skall hållas inom en interimskommitté bestående av företrädare för unionen och för de anslutande staterna.

5. Unionens ledamöter i interimskommittén skall vara ledamöterna i Ständiga representanternas kommitté eller personer som utsetts av dem för detta ändamål. Kommissionen skall uppmanas att vara företrädare vid dessa överläggningar.

6. Interimskommittén skall biträdas av förhandlingskonferensens sekretariat, som skall fortsätta sin verksamhet för detta ändamål.

7. Samråd skall normalt hållas så snart det under den beredning som sker på unionsnivå för antagande av rådsbeslut har utarbetats gemensamma inställningar som möjliggör ett meningsfullt samråd.

8. Om allvarliga svårigheter kvarstår efter samrådet kan frågan på begäran från en anslutande stat tas upp på ministernivå.

9. Ovanstående bestämmelser skall i tillämpliga delar också gälla för beslut som fattas av Europeiska investeringsbankens råd.

10. Det förfarande som fastställs i ovanstående punkter skall också gälla för alla beslut som de anslutande staterna fattar och som kan komma att påverka de förpliktelser som följer av deras ställning som framtida medlemmar av unionen.

II.

1. Förfarandet enligt avsnitt I skall, med förbehåll för följande bestämmelser, också tillämpas på utkast till rådets gemensamma strategier enligt artikel 13 i EU-fördraget, utkast till rådets gemensamma åtgärder enligt artikel 14 i EU-fördraget och utkast till rådets gemensamma ståndpunkter enligt artikel 15 i EU-fördraget.

2. Ordförandeskapet ansvarar för att de anslutande staterna underrättas om dessa utkast när förslaget eller meddelandet läggs fram av en medlemsstat.

3. Samrådet kan ske genom utbyte av meddelanden på elektronisk väg, om inte en anslutande stat lämnar en motiverad invändning mot detta.

4. Om samråd hålls inom interimskommittén kan unionens ledamöter i den kommittén i förekommande fall vara ledamöterna i Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik.

III.

1. Förfarandet enligt avsnitt I skall, med förbehåll för följande bestämmelser, också tillämpas på utkast till rådets gemensamma ståndpunkter, rambeslut och beslut enligt artikel 34 i EU-fördraget, samt även på utarbetandet av konventioner enligt den artikeln.

2. Ordförandeskapet ansvarar för att de anslutande staterna underrättas om dessa utkast när förslaget eller meddelandet läggs fram av en medlemsstat.

3. Om samråd hålls inom interimskommittén kan unionens ledamöter i den kommittén i förekommande fall vara ledamöterna i den kommitté som avses i artikel 36 i EU-fördraget.

IV.

Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att deras anslutning till de avtal och konventioner som avses i artiklarna 3.4, 5.1 andra meningen, 5.2, 6.2 första stycket och 6.5 i akten om villkoren för anslutning och om anpassning av fördragen så nära som möjligt, och på de villkor som anges i den akten, sammanfaller med anslutningsfördragets ikraftträdande.

Om de avtal eller konventioner som avses i artikel 3.4, artikel 5.1 andra meningen och artikel 5.2 endast existerar i form av utkast,

ännu inte har undertecknats och troligen inte längre kan undertecknas under tiden fram till anslutningen, kommer de anslutande staterna att uppmanas att, efter undertecknandet av anslutningsfördraget och i enlighet med lämpliga förfaranden och i positiv anda, delta vid utarbetandet av dessa utkast på ett sådant sätt att ingåendet underlättas.

V.

Vid förhandlingar om övergångsprotokoll och anpassningsprotokoll med de motparter som avses i artikel 6.2 och 6.6 i akten om villkoren för anslutning skall företrädare för de anslutande staterna delta i överläggningarna som observatörer, tillsammans med företrädarna för de nuvarande medlemsstaterna.

Vissa icke-preferensavtal som ingåtts av gemenskapen och som förblir i kraft efter dagen för anslutningen kan komma att anpassas eller justeras så att hänsyn tas till unionens utvidgning. Förhandlingarna om dessa anpassningar eller justeringar kommer att skötas av gemenskapen i samverkan med företrädare för de anslutande staterna, i enlighet med förfarandet i föregående stycke.

VI.

Institutionerna skall i vederbörlig ordning upprätta de texter som avses i artiklarna 58 och 61 i akten om villkoren för anslutning och om anpassning av fördragen.